

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமா துஜாயநமஃ

தி ர வி ட வே த மா கிய

நாலாயிரப் பிரபந்தங்களுள்

பெரியாழ்வார், ஆண்டாள். குலசேகராழ்வார்.

திருமழிசையாழ்வார், தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார்,

திருப்பாளுழ்வார், மதுரகவியாழ்வார்,

இ வ ர் க ள்.

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவாய்மலர்ந்தருளிய
மு த லா யிர ம்.

(*)

இஃது

சிந்தாத்திரிப்பேட்டை

நாராயணசாமிமுதலியார்

அண்டுசன் அவர்களது

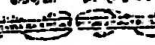
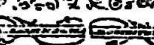
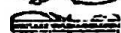
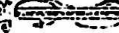
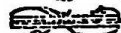
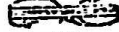
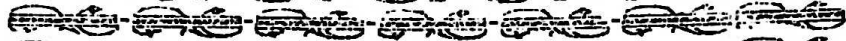
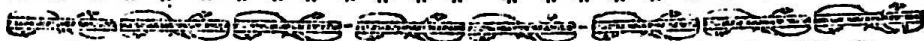
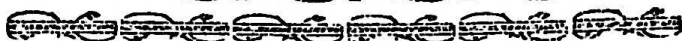
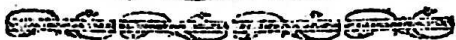
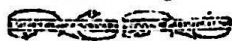
பிரபாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

த.அ.அ.க.வ.நி-1889

ॐ
ॐ ॐ

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமதுஜாயநமஃ

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

நா லா யி ர ப் பி ர ப த் த க ளு ள்

முதலாயிரத்தின் விஷய அட்டவவணை,

— () —

பக்கம்.

பாகரம்.

க தனியன்

பெரியாழ்வார்திருமொழி-முதற்பத்து.

சு	திருப்பல்லாண்டு	யெ
சு	வண்ணமாடங்கள்-கண்ணன் திருவவதாரச்சிறப்பு.	யெ
எ	சீதக்கடல்-திருப்பாதாதிசேவணமை	உக
யெ	மாணிக்கங்கட்டி-திருத்தாலாட்டி	யெ
யெ	தன்முகத்து-அம்புலிப்பருவம்	யெ
யெ	உய்யவுலகு	யெ
யெ	மாணிக்கக்கிண்கிணி-சப்பாணிப்பருவம்	யெ
யெ	துடர்ச்சங்கிலிகள்-தளர்நடை	யெ
யெ	பொன்னியர்கிண்கிணி	யெ
உய	வட்டிநடுவெ-புறம்புலகல்	யெ

இரண்டாம் பத்து

உக	மெய்ச்சூது-பூச்சகாட்டுதல்	யெ
உஉ	அரவணை-முலையுண்ணல்	யெ
உரு	போய்ப்பாடி-காதுகுத்தல்	யெ
உஎ	வெண்ணெயனைந்த-நீராட்டம்	யெ
உஅ	பின்னைமணளை-குழல்வார	யெ
யெ	வேலிக்கோல்-கோல்கொடுவார்	யெ
யெ	ஆனிரை-பூச்சுட்டல்	யெ
யெ	இந்திரனோடுகரப்பிடல்	யெ
யெ	வெண்ணெய்விழுங்கி-பாலகிரீடை	யெ
யெ	ஆற்றிவிருந்து-அயலகத்தார்முறைபாடி	யெ

[சு]

முன் குட்பத்து

பக்கம்.

பாசரம்.

௩.௭	தன்னோர்	ய
௩.௯	அஞ்சனவண்ணனை	ய
௪.௧	சீலைக்குதும்பை-கண்ணனவரவு	ய
௪.௨	தழைகளும்-கன்னியர்கா முறல்	ய
௪.௪	அட்டுக்குவி-கோவர் த்தலாகிரியைகுடைகொள்வது	யக
௪.௬	நாவலம்-குழலாதல்	யக
௪.௮	ஐம்புழுந்	யக
௪.௯	நல்லதோர்தாமரை	ய
௫.௧	என்னதன்	யக
௫.௨	நெறிந்தகருங்குழல்சீதைக்கனுமன்றெரிவித்தவடையாளம்	

நாள் குட்பத்து.

௫.௪	கதிராயிரம்-மாயனைக்கண்டது	ய
௫.௫	அலம்பாவெ ட்டா-திருமாலிருஞ்சோலைசிறப்பு	யக
௫.௭	உருப்பிணிநகை-இதுவுமது	யக
௫.௯	நாவகாரியம்-திருக்கோட்டியூர்விஷயம்	யக
௬.௧	ஆசைவாய்	ய
௬.௨	காசங்கறையுடை	ய
௬.௩	தங்கையழக்கும்-கண்டமென்னுந்திருப்பதி	யக
௬.௫	மாதவத்தோன்-திருவரங்கம்	ய
௬.௭	மாவடியை-இதுவுமது	யக
௬.௮	துப்புடையாளை-இதுவுமது	ய

ஐந்தாம்பத்து.

௭.௧	வாக்குத் தாய்மைரைச்சியநன்றுதி	ய
௭.௨	நெய்க்குடத்தை	ய
௭.௩	துக்கச்சமுலையை-திருமாலிருஞ்சோலை	ய
௭.௫	சென்னியோங்கு-இருதயத்துணிநைந்தெம்பிரா	யக
	ஆக-பத்து-௫-ல்-திருமொழி-௪௪-க்கு	
	திருப்பல்லாண்டுகாப்புன்பட-பாசரம்.சா.எய்.௩.	
௭.௭	திருப்பாவை	௩.௧

நாச்சியார் திருமொழி.

௮.௪	தையொருகாமனைத்தொழுகல்	ய
௮.௫	நாமமாயிரம்	ய
௮.௭	கோழியழைப்பதன்-கன்னியரொடுவீளையாடல்	ய

பக்கம்.

பாசரம்

அ.அ	தெள்ளியர்பலர்-கூடல்குறிப்பு	யக
கூ.ய	மன்னுபெரும்புகழ்குறிப்பத்து	யக
கூ.க	லாரணமாயிரம்-மாயவன்றன்னே மணம்செய்யகண்டகனவு	
கூ.உ	கரு பூரம்நா.றுமோ	ய
கூ.ச	விண்ணிலமேரப்பு-மேகவிடுதூது	ய
கூ.சு	சிந்துரச்செம்பொடி-லிருமா லிருஞ்சோலை	ய
கூ.எ	கார்க்கோடல்பூககாள்	ய
கூ.ஊ	தாமுகக்குந்தங்கை-திருவரங்கனைக்காமுறல்	ய
ஈ	மற்றிருந்தீர்	ய
ஈ.உ	கண்ணனென்னும்	ய
ஈ.உ	பட்டிமேய்க்தோர்-விருந்தாவனவிஷயம்	ய

நாச்சியர்திருமொழி-ஆக-பாசரம்-ஈ.சு.உ

பெருமாள் திருமொழி

ஈ.சு	இருளரியச்சுடர்மணிதிருவரங்கம்	யக
ஈ.எ	தேட. ருந்திறல்-இதுவுமது	ய
ஈ.சு	மெய்யில்வாழ்க்கையை-இதுவுமது	சு
ஈ.யக	ஊனேறுதிருவேங்கடமுடையான்விஷயம்.	யக
ஈ.ய.உ	தருதுயரததடாயேல்வித்துவகோட்டம்மான்	ய
ஈ.ய.ச	ஏர்மலர்ப்பூங்குழல்	ய
ஈ.ய.ரு	ஆலேள்கரும்பு	யக
ஈ.ய.எ	மன்னுபுகழ்-கண்ணபுரகாருத்தன்தாலாட்டு	யக
ஈ.ய.சு	வன்றாளினிணை-தசரதன்புலம்பல்	யக
ஈ.ய.ய	அககனெடுமகிள்-திருச்சித்திரகூடவிஷயம்	யக

பெருமாள் திருமொழியின்-பாசரம்-ஈ.ரு.

ஈ.உ.உ	திருச்சந்தவிருத்தம்	ஈ.உ.ய
ஈ.உ.அ	திருமலை-திருவரங்கத்துவிஷயம்	ச.ரு
ஈ.ச.ச	திருப்பள்ளியெழுச்சி	ய
ஈ.ச.எ	அமலனாதிபிரான்-திவ்வியமங்களவிக்ரஹச்சீர்த்தி	ய
ஈ.ரு.ய	கண்ணினுள்ளிதுத்தாம்பு-ஆசார்யநிஷ்டையாகி) யகுருகூர்நம்பிவிஷயம்)	யக

ஆக-பரபந்தம்-சு-க்கு-முதலாயிரத்தின்-பாசரம்-ஈ.ஈ.ய.எ

முதலாயிரத்தின். அட்டவணை-முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநமஃ

திரவிடவேதமாகிபறாலாயிரப்பரத்தங்களில்

மங்களாசாசனஞ்செய்திருக்கும் திவ்வியதேசங்களில் திருநாமங்களும்

எம்பெருமான் திருநாமங்களும்.

சோழநாட்டுத் திவ்யதேசங்கள்-௪௦.

—————(*)—————

திருவரங்கம்	ஸ்ரீரங்கநாதன்	க
திருவுழையூர்	அழகியமணவாளப்பெருமாள்	உ
திருத்தஞ்சைநகரம்	நீலமேகப்பெருமாள்-நரசி	}
	ம்மன்-மணிக்குன்றனாயனார்	
திருவன்பில்	திருமுகியநம்பி	ச
திருக்கரம்பனூர்	புருஷோத்தமர்	டு
திருவெள்ளை	புண்டரீகாஷ்டர்	கூ
திருபுள்ளம்புதக்குடி	வல்லில்லிராமர்	எ
திருப்பேர்நகர்	அப்புக்குடச் சதான்	அ
திருவாதனூர்	ஆண்டளக்குமையன்	கூ
திருவழுந்தூர்	ஆமருவியப்பன்	ய
திருச்சிறுபுலியூர்	அருண்மாக்கடல்	யக
திருச்செறை	ஸாரநாதர்	யஉ
திருத்தலைச்சநகராண்மதியம்	நாண்மதியப்பெருமாள்	யகூ
திருக்குடந்தை	ஆராவமுதன்-ஸ்ரீசார்க்கபாணி	யச
திருக்கண்டியூர்	அரண்சரபந்திர்த்தபெருமாள்	யடு
திருவிண்ணகரம்	உப்பிலியப்பன்	யகூ
திருக்கண்ணபுரம்	சௌரிராஜர்	யஎ
திருவாலிதிருநகரி	வயலாலிமணவாளர்	யஅ
திருநாகை	சௌந்தரராஜர்	யகூ
திருநழைபுர்	நம்பி	உய
திருநந்திபுரவிண்ணகரம்	ஜகந்நாதர்	உக
திருவிந்தனூர்	சுகந்தமனந்தர்	உஉ
திருச்சித்திரகூடம்	கோவிந்தாராஜர்	உகூ
திருக்காழிச்சிராமவிண்ணகரம்	தாடாளர்	உச
திருக்கூடலூர்	வையங்கத்தபெருமாள்	உடு
திருக்கண்ணகிருடி	சாமளமேனிப்பெருமாள்	உகூ
திருக்கண்ணமங்கை	பக்தவதஸலப்பெருமாள்	உஎ
திருக்கவித்தலம்	கஜேந்திரவரதர்	உஅ
திருவெள்ளியங்குடி	கேவலவிராமன்	உகூ

திருமணரிமாடக்கோயில்	நந்தாவிளக்குப்பெருமாள்	நூலு
திருவைகுந்தவிண்ணகரம்	வைகுந்தநாதன்	நூக
திழிவரிமேயவிண்ணகரம்	கூடமாடுகூத்தர்	நூஉ
திருத்தேவனார் தொகை	தேவநாயகர்	நூந.
திருவண்புருஷோத்தமம்	புருஷோத்தமப்பெருமாள்	நூச
திருச்செம்பொன்செய்கோயில்	பேரருளாளர்	நூரு
திருத்தேற்றியம்பலம்	செங்கண்மால்	நூகா
திருமணிக்கூடம்	மணிக்கூடநாயகர்	நூள
திருக்காவளம்பாடி	கோபாலதிருஷ்ணன்	நூஅ
திருவெள்ளக்குளம்	கண்ணன்நாயகன்	நூகா
திருப்பார்த்தன்பள்ளி	தாமனாயாள் கோழுவன்	சூலு

சோழநாட்டுத் திவ்யதேசங்கள் - முற்றிற்று.

—(*)—

பாண்டியநாட்டுத் திவ்யதேசங்கள் - ௨௮.

திருமாலிருஞ்சோலைமலை	அழகர்	சூக
திருக்கோட்டியூர்	சௌம்மியநாயகன்	சூஉ
திருமெய்யம்	சத்தியகிரிநாதர்	சூந
திருப்புல்லாணி	தெய்வச்சிலையர்	சூச
திருக்கனகாலூர்	அப்பன்	சூரு
திருமோகூர்	காளமேகப்பெருமாள்	சூகா
திருக்கூடன்தென்மதுரை	கூடலழகர்	சூள
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்	ரங்கமன்னர்வடபத்ரநாயகர்	சூஅ
ஆழ்வார்திருநகரிதிருக்குருகூர்	ஆதிநாதர்	சூகா
திருத்தொல்லைவில்லிமங்கலம்	தேவபிரான்	நூலு
ஸ்ரீஉரமங்கை-வானமாமலை	தெய்வநாயகர்	நூக
திருப்புளிங்குடி	காசிணிவேந்தன்	நூஉ
திருப்பேரை	மகாநெடுங்குழைக்காதர்	நூந
ஸ்ரீவைகுந்தம்	கள்ளப்பிரான்	நூச
திருவரகுணமங்கை	விஜயாசனர்	நூரு
திருக்குளந்தை	மாயகூத்தன்	நூகா
திருக்குறுங்குடி	நம்பி	நூள
திருக்கோணர்	வைத்தமாநிதி	நூஅ

பாண்டியநாட்டுத் திவ்யதேசங்கள்.

முற்றிற்று.

—(*)—

மலைநாட்டுத்திவ்யதேசங்கள் - ௧௩

திருவனந்தபுரம்	அனந்தபத்திராபர்	௩௫
திருவண்பரிசாரம்	திருக்குறளப்பன்	௬௦
திருக்காட்கரை	அப்பன்	௬௧
திருமுழிக்களம்	முழிஞ்சளத்தான்	௬௨
குட்டநாடுதிருப்புவியூர்	மாயப்பிரான்	௬௩
திருச்செங்குன்றார்	மையாபப்பன்	௬௪
திருநாவாய்	நாராயணன்	௬௫
திருவல்லமாத்	கோலப்பிரான்	௬௬
திருவண்வண்ணீர்	பாம்பனையப்பன்	௬௭
திருவாட்டாறு	ஆதிகேசவன்	௬௮
திருவிற்றுலக்கோடு	உய்யவந்தார்	௬௯
திருக்கடித்தானம்	அற்புதநாராயணன்	௭௦
திருவாமனவிளை	திருக்குறளப்பன்	௭௧

மலைநாட்டுத்திவ்யதேசங்கள்-முற்றிற்று.

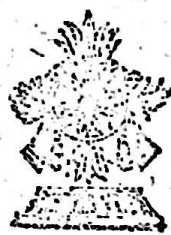
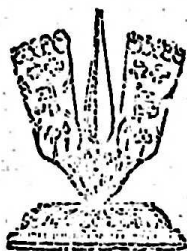
நாட்டுத்திவ்யதேசங்கள்-௨.

திருவயிந்திரபுரம்	தெய்வநாயகர்	௭௨
திருக்கோவலூர்	ஆயனார்-திருவிக்கிரமன்	௭௩

நாட்டுத்திவ்யதேசம்-முற்றிற்று

தொண்டைநாட்டுத்திவ்யதேசங்கள்-௨௨.

திருக்கச்சி.அத்திகிரி	அருளாளர்நரசிமமன்	௭௪
திருவட்டபுயகாரம்	சக்கராயர்	௭௫
திருத்தன்கா	தீபப்பிரகாசர்	௭௬
திருவேளுக்கை	முருந்தப்பெருமாள்	௭௭
திருப்பாடகம்	பாண்டவதுரை	௭௮
திருநீரகம்	செகதிஸ்வரர்	௭௯
திருநீலாத்திங்கட்டுண்டம்	நிலாத்திங்கட்டுண்டத்தான்	௮௦
திருஆரகம்	உலகளந்தான்	௮௧
திருவெஃகா	சொன்னவண்ணஞ்செய்தபெரு	௮௨
திருக்காரகம்	கருணாகரப்பெருமாள்	௮௩
திருக்கார்வனம்	களவர்	௮௪
திருக்கள்வனூர்	ஆதிவராகப்பெருமாள்	௮௫
திருப்பவளவண்ணம்	பவளவண்ணப்பெருமாள்	௮௬
திருப்பரமேச்சுரவிண்ணகரம்	பரமபதர்நாதர்	௮௭

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநம்
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.
ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.
ந னி ய ன் க ள்.

நம்பெருமாரருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீசெவ்வையாவாகும் யமதுரபிமணார வா.....*
யத்ந வுணவெநுரேஜாநாதரங்கி.....*

ஸ்ரீசைலேசதயாபாதரம் தீபத்தியாதி குணர்ணவம்
யதித்தரபரவணம்வந்தே சம்பஜாமாதரம்முதிம்.

எம்பெருமாரருளிச்செய்தது

அகநாபயலார ஜாநாபயாநாநயபுரா.....*
அஸ்தாபயாபுராநாநாபயாநாநயபுரா.....*

லக்ஷ்மீநாதஸமாசம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம்
அஸ்மதாசாரயபரந்தாம் வந்தேசுருபரம்பராம்.

கூரத்தாழ்வாரருளிச்செய்தது.

பொதிதபுலகபவா வுஜயபுலக... ..*
வொடுபுலகபவாநாநிதநாநித... ..*
அஸ்தாபயாபுராநாநாபயாநாநயபுரா... ..*
நாநாபயாபுராநாநாபயாநாநயபுரா... ..*

யோதித்யமச்சதப தாம்புஜபுக்மருக்ம்
வ்யாமோநாதஸ்ததித ராநிதருநாயமேனே
அஸ்மதகுரோரபகவதோ ஸ்யதயைகசிந்தோ
ராமா நுஜஸ்யசரணேசரணம்பரபத்யே.

ஸ்ரீ ம தே ரா மா னு ஜா ய தமம்

ஆழ்வாரா திகள் திருவாய்மலர் நீதருளிய
திரவிடவேதமாகிய நாலாயிரப்பத்தத்துள்

முதலாயிரம்.

—*—

த னி ய ன்.

ஸ்ரீமநாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

ம-பா-பி-பவ-நயீ-த-பு-பா-ஹ-வெ-பா-ந-பெ-ஷா-நு...*

நா-வ-தி-வா-ரி-ந்-பு-பா-பி-பவ-நயீ-த-பு-பா-ஹ-வெ-பா-ந-பெ-ஷா-நு...*

பு-பா-பி-பவ-நயீ-த-பு-பா-ஹ-வெ-பா-ந-பெ-ஷா-நு...*

பு-பா-பி-பவ-நயீ-த-பு-பா-ஹ-வெ-பா-ந-பெ-ஷா-நு...*

குருமுகமநதீத்யப்ராஹ்மவேதாநசேஷாந்

நரபதிபக்ஸப்தம்சுல்கமாதாதுகாமம்.

ச்வசுரமமரவந்தயம்ரங்கநாதஸ்யஸாக்ஷாத்

த்விஜகுலதிலகந்தம்விஷ்ணுசித்தம்நமாமி.

பெரியாழ்வாரருளிச்செய்தது

நேரிசைவெண்பா.

மின்னூர்தடமதின்குழ் வில்லிபுத்தூரொன்றொருகாத்

சொன்னூர்கழற்கமலஞ் சூடினோம் - முன்னாள்

கிழியறுத்தானென்றுறைத்தோங் கிழமையினிச்சேரும்

வழியறுத்தோம்நெஞ்சமே வந்து.

பட்டரருளிச்செய்தது.

பாண்டியன்கொண்டாடப் பட்டர்பிரான்வந்தானென்

றீண்டியசங்கமெடுத் தூத - வேண்டிய

வேதங்கனோடு வினாந்துகிழியறுத்தான்

பாதங்களையாமுடைய பற்று.

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பாகவதஸாரமாகிய

திருமொழி.

முதற்பத்து.

திருப்பல்லாண்டு

—(*)—

சாப்பு.

வெண்செந்துறை.

பல்லாண்டபல்லாண்டபல்லாயிரத்தாண்டு

பங்கோடிதுறையிற்

மல்லாண்டதிண்டோள்மணிவண்ணாவுள்

சேவடிசெவ்விதிருக்காப்பு.

அறுதிர்க்கழிநெடிஸ்-ஆசிரியகிருத்தம்.

அடியோமோடுநின்றோடும்பிரிவின்றியாயிரம்பல்லாண்டு
வடிவாய்கின்றவனாற்பினில்வாழ்கின்றமங்கையும்பல்லாண்டு
வடிவாய்சேவடிசெவ்விதிருக்காப்பும் பல்லாண்டு
படைபோர்புந் குழந்தைப்பாஞ்சைன்வியழும்பல்லாண்டே,

வாழாட்டபட்டுநின் றிருள்ளிரேல்வந்தும்மணமுங்கொண்மின்
கூழாட்டபட்டுநின் றீர்களையெங்கள் குழுவின் றிருக்கலொட்டோம்
ஏழாட்டகாலம்பழிப்பிலோம்நாங்களிராக்கதர்வாழிலங்கை
பாழாளாகப்படைபொருதானுகுப்பல்லாண்முகூறுதுமே; (2.)

ஏடுகிலத்திலிவதன்முன்னம்வந்தெங்கள் குழாப்புக்குத் து
கூடுமெனமுடையீர்வரம்பொழிவந்தொல்லைக்கூடுமின்னு
நாடுககரமுநன்கறி, நமோநாறாயனாயவென்று
பாடுமெனமுடைப்பத்தருள் வீர்வந்துபல்லாண்முகூறுமினே. (3.)

அண்டர் குலத்துக்கதிபதியாகியசுரரிராக்கதரை
இண்டைக்குலத்தையெடுத்தாக்களைந்தவிருடி கேசன்மனக்குத்
தொண்டக்குலத்திலிள் வீர்வந்தடிதொழுகாயிரநாமஞ்சொல்லி (4)
பண்டைக்குலத்தைத்தவிரந்து பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்மி

எந்தைத்தந்தைதந்தைதந்தைதம்முத்தப்பனெழ்ப்படி கால்தொடங்கி
வந்துவழிவழியாட்செய்யின் றோந்திருவோணத்திருவிழவில்
அத்தியம்போதிலரியுருவாகியரியையழித்தவனைப்
பந்தனைதீர்ப்பல்லாண்மேல்லாயிரத்தாண்டென்றுபாடுதுமே, (5.)

தியிற்போலிகின்றசெஞ்சுடராழித்திசுழ்திருச்சக்கரத்தின்
கோயிற்பொறியாலேயொத்துண்டின்றுகுடிருடியாட்செய்கின்றோம்
மாய்ப்பொருபடைவாணனையாயிரந்தோளும்பொழிருருதி
பாயச்சுழந்தியவாழிவல்லாணுகுப்பல்லாண்முகூறுதுமே. (6.)

நெய்யிடைநல்லதோர்சோறுநியதமுமத்தாணிச்சேவகமுங்
கையுடைக்காயுங்கழுத்துக்குப்பூனெடுகாதுக்குக்குண்டலமுந்
மெய்யிடைநல்லதோர்சாந்தமுந்தந்தென்னைவெள்ளாயிராக்கவல்ல
பையுடைநாகப்படைக்கொடியானுகுப்பல்லாண்முகூறுவனே, (7.)

உடுத்தாக்களைந்தநின் பீதவாடையுடுத்தாலத்ததுண்டு
தொடுத்ததுழாய்மலர்குடிக்களைந்தகுடுமித்தொண்டர்களோம்
விடுத்ததிசைக்கருமந்திருத்தித்திருவோணத்திருவிழவில்
படுத்தபைநாகனைப்பள்ளிகொண்டானுகுப்பல்லாண்முகூறுதுமே (8.)

எந்நாளெம்பெருமானுன்மனக்கடியோமென்றெழுத்துப்பட்ட
அந்நாளேவடியோங்களடிக்குடிவ்விடுபெற்றுயர்ந்ததுகாண்
செந்நாள்தோற்றித்திருமதுரையுட்சிலைகுனித்தைந்தலையப்
பெந்நாகத்தலைப்பாய்ந்தவனெயுன்னப்பல்லாண்முகூறுதுமே, (9.)

அல்லவழக்கொன்றுமில்லாலணிகோட்டியர்கோனடிமானதுங்கண்
செல்லனைப்போலத்திருநாலேநானுமுனக்குப்பழையுயேன்

வீ

வண்ணமாடநகர்.

நல்லவையா ஸ்ரீமோநாராயணாவென்று நாமம்பலபரவிப்
பல்லவையா ஸ்ரீமபவித்திரனேயுன்னைப்பல்லாண்டே கூறுவனே, (1)
பல்லாண்டென்று பவித்திரனைப்பரமேட்டியை சார்க்கமென்னும்
வல்லாண்டான்றன்னை வில்லிபுத்தூர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ தன்விரும்பிய சொல்
நல்லாண்டென்று நனவின் னாப்பார் நமோநாராயணாவென்று
பல்லாண்டிப்பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தே துவர்பல்லாண்டே (2)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பல்லடிவாழேடண்டம் எந்தை திரெய்யுடுத்து என்னுளல்வழக்கு
ப்பல்லாண்டுவண்ணம்.

ஆதிசூருதம் அனந்தரங்குறுமின் அண்டமென்மின் எந்தை பாடி
தந்தியுடுத்து என்னுள் ஆதிபோலவாகும் நெய்யுமல்லுக்கூறுவனே

உ - வது வண்ணமாடநகர்

கண்ணந்திருவவதாரச்சிறப்பு.

கலிவிருத்தம்.

வண்ணமாடங்கள் சூழ்ந்திருக்கோட்டியூர்
கண்ணன்கேசவனம்பிபிறந்தினில்
எண்ணெய்சுண்ணமெதிருதிர் துவிடக்
கண்ணன்முற்றங்கலந்தளமுயிற்தே. (க)

ஓடுவார் லீழுவாருகந்தா லிப்பார்
நடுவார் நம்பிராநென்குற்றென்பார்
பாடுவார் கருமபல்பறைகொட்டின்
ருடுவார் கருமாயிற்றாய்ப்பாடியே, (உ)

பேணிச்சீருடைப்பிள்ளை பிறந்தினில்
காணத்தாமபுகுவார் புக்குப்போதுவார்
ஆடுவாரிவனேரில்லைகாண்திரு
ஓணத்தா னுலகா னுமென்பார்களே, (ங)

உறியைமுற்றத்துருட்டினின்றுடுவார்
நறுநெய்பாலதயிர் நன்றாகத் துவவார்
சேறிமென்கூடலவிழத்தினைத்தெங்கும்
அறிவழிந்தன்றாய்ப்பாடியாயோ, (ச)

கொண்டதா னுறிகோலக்கொழுமழுத்
தண்டினர்பறியோலைச்சயனத்தர்
விண்டமுல்லையரும்பன்னபல்லினர்
அண்டர் லிண்டிப்புக்குத் துநெய்பாடினார். (ரு)

மு த ல ா யி ர ம்

௭

கையுங்கா லுமிமிர்த்துக்கடரநீர்
பையவாட்டிப்பசஞ்சிறுமஞ்சளால்
ஐயன்நாவழித்தாளுக்கங்காந்திட
வையமேழுங்கண்டாள்பிள்ளைவாயுளே
வாயுள்வையகங்கண்டமடநல்லார்
ஆயர்புத்திரனல்லனருந்தெய்வம்
பாயசீருடைப்பண்புடைப்பாலகன்
மாயனென்றுமகிழ்ந்தனர்மாதோ,
பத்துநாளுங்கடந்தவிசண்டாநாள்
எத்திசையஞ்சயமரவகோழித்து
மத்தமாமலைதாங்கியமைந்தனை
உத்தானஞ்செய்துகந்தனராயோ,
கிடக்கிறொட்டில்கிழியவுதைத்திடும்
எடுத்திக்கொள்ளின்மருங்கைகூறுத்திடும்
ஒடுக்கிப்புல்கிலுதரத்தேபாய்நதிடும்
மிடுக்கிலாமையானுன்மெலிந்தேன்னங்காய்,
செந்நெலார்வயல்குழிநுக்கோட்டியூர்
மன்னுநாரசனைம்பிபிறந்தமை
மின்னுநூல்விட்டுனுசுத்தன்விரித்தவிப்
பண்ணுபாடல்வல்லார்க்கில்லைபாவமே,

பெரியாழ்வார்திருவழிகளேசரணம்,
வண்ணமோடுபேணிஉறிகொண்டகைவாய்பத்துக்
கிடக்கில்சென்னல்சீத.

ஆகபதிகம்-உக்கு-பாகரம்-2க,

—————(*)—————

ந-வதுசீவகீகடல்.

—————o(1o(0*o)o(1o—————

திருப்பாதாதிசேவண்மை.

—————
கலித்தாழிசை,

சீதக்கடலுளமுதன்னதேவகி
கோதைக்குழலாளசோதைக்குப்போத்தந்த
பேதைக்குழவிபிடித்துச்சுவைத்துண்ணும்
பாதக்கமலங்கமகாணிப்பவள்வாயிர்வந்துகாணீரே,

௭

சீ த ம் க ட ல்.

முத்தம்மீனியும்வாயிரமுன்பொன்னும்
தத்திப்பதித்துத்தலைப்பெய்தாற்போலெங்கும்
பத்துவிரலும்மணியுண்ணன்பாதககள்
ஒத்திசைமுருந்தவாகாணீரோயொண்ணுதிலீர்வந்துகாணீரோ,

பனைத்தோளினவாய்ச்சிபாஸ்பாய்த்தகொங்கை
அணைத்தாருவுண்டுகிடந்தவிப்பிள்ளை
இலாக்காலிலெள்ளிதலைநின்றிலங்கும்
கணாககாமிருந்தவாகாணீரோகாரிகையிர்வந்துகாணீரோ,

உழந்தாணறுநெய்யோரோதடாவுண்ண
விழந்தாளெரிவினாலீர்த்தெழின்மத்தின்
பழந்தாம்பாளோச்சப்பயத்தாற்றவாழந்தான்
முழந்தாளிருந்தவாகாணீரோமுடிமுழையீர்வந்துகாணீரோ,

பிறக்கியபேய்ச்சிமுலைவைத்துண்டிட்
றெங்குவான்போலேகிடந்தவிப்பிள்ளை
மரக்கொவிரணியன்மார்பைமுல்லைண்டரன்
குறக்குகளைவந்துகாணீரோகுவிமுலையீர்வந்துகாணீரோ,

மத்தக்களிற்றுவுகதேவர்தம்முடைச்
சித்தம்பிரியாததேவகிதனவயிற்றில்
அத்தத்தின்பத்தாநட்டோன்றியவச்சுதன்
முத்தமிருந்தவாகாணீரோமுடிநகையிர்வந்துகாணீரோ,

இருக்கைமதக்களிற்றிர்க்கின்றவனைப்
பருங்கிப்பறித்துக்கொண்டோடுமபரமன்றன்
நெருங்கும்வளமுநோர்நாணுமுத்தம்
மருங்குமிருந்தவாகாணீரோவாணுதலீர்வந்துகாணீரோ,

மந்தமதலைக்குழாததைவலிசெய்து
தந்தைக்களிறுபோற்றானேவினையாடும்
நந்தன்மதலைக்குநன்றுமழகிய
உந்தியிருந்தவாகாணீரோயொளியிழையீர்வந்துகாணீரோ,

அதிருங்கடல்திறவண்ணையாய்ச்சி
மதுரமுலையூட்டிவஞ்சித்துவைத்துப்
பதரபடாமேபழந்தாம்பாளார்த்த
உதரமிருந்தவாகாணீரோயொளியிழையீர்வந்துகாணீரோ

பெருமாவுரலிற்செணிப்புண்டிருந்தங்
கிருமாமருதமிறுத்தவிப்பிள்ளைக்

மு த ல ர யி ர ம்.

சு

குருமாமணிப் பூண் குலாவிற்குமும்
திருமார்பிருந்தவாகா ணீரே சேயிழையிவந்துகாணீரே.

(10)

நாள்களோர்நாலேந்துதிங்களளவிலே
தானேநிமிர்த்துச்சகடத்தைச்சாடிப்போய்
வாள் கொள்வனையெயிறுநுயிர்வல்லினான்
தோள்களிருந்தவாகா ணீரே சுரிமுழலீர்வந்துகாணீரே-

(கக)

மைத்தடங்கண்ணியசோதைவளர்க்கின்ற
செய்த்தலநீலநிறத்துச்சிறுபிள்ளை
நெய்த்தலேநெய்யுஞ்சங்குநிலாபிய
கைத்தலங்கள்வந்துகாணீரே கனகுழையிர்வந்துகாணீரே.

(கஉ)

வண்டம் பூங்குழலாய்ச்சிமகனாகக்
கொண் டவளர்க்கின்றகோவலகுட்டர்க்கு
அண்டமும்நாடுபடங்கவிழங்கிய
கண்டமிருந்தவாகாணீரே காரிகையிர்வந்துகாணீரே

(கங)

எந்தொடைவாயச்சிவகம்வாவென்றெடுத்தக்கொண்
டந்தொண்டைவாயமுதா தரித்தாய்ச்சியிர்
தந்தொண்டைவாயாற்றருககிப்பருகுமிச்
செந்தொண்டைவாய்வந்துகாணீரே சேயிழையிவந்துகாணீரே.(கச)

நோக்கியசோகைதுணுக்கியமஞ்சளால்
நாக்குவழித்துநீராட்டுமின்னம்பிக்கு
வாக்குநயனமும்வாயுமுறுவலும்
முக்குமிருந்தவாகாணீரேமொய்குழலீர்வந்துகாணீரே.

(கரு)

விண்கொளமரர்கள்வேதனைதீரமுன்
மண்கொள்வகதேவர் தம்மகனாய்வந்து
திண்கொளசுரநாததேயவளர்க்கின்றான்
கண்களிருந்தவாகாணீரே எனலையீர்வந்துகாணீரே.

[கசு]

பருவம்நிரம்பாமோபொல்லாமுய்யத்
திருவிண்வழுவொக்குந்தேவகிபெற்ற
உருவுகளியவொளிமணிமண்ணன்
புருவமிருந்தவாகாணீரே பூண்புலையீர்வந்துகாணீரே.

[கஎ]

மண்ணும்மலையுங்கடலுமுலகேழும்
உண்ணுந்திறத்துமகிழந்துண்ணும்பிள்ளைக்கு
வண்ணமெழில்வொளமகர்க்குழையிவை
திண்ணமிருந்தவாகாணீரே சேயிழையிர்வந்துகாணீரே

[கஅ]

10

மாணிக்கக்கட்டி.

[கரு]

முற்றிலுந் துதையுமுன்கைமேற் றுவையும்
 சிறநிலினைந்து த்திரிதருவோர்களைப்
 பற்றிப்பற் றுக்கொண்டோடும்பரமன்றன்
 நெற்றியிருந்தவாகா ணீரோமேரிழையீர்வந்துகா ணீரோ.

[கரு]

அழகியபைம்பொன்னின்கோலங்கைக்கொண்டு
 கழல்கள்சசங்கைகலந்தெங்குமா ர்ப்ப
 மழகன்றினங்கள்மறித்துத்திரிவான்
 குழல்களிருந்தவாகா ணீரோகுவிமுலையீர்வந்துகா ணீரோ.

[உரு]

சுருப்பார் குழலியசோதையுமுன்சொன்ன
 திருப்பாதகேசத்தைத்தென்புதுவைப்பட்டன்
 விருப்பாலுரைத்தவிருபதோடொன்றும்
 உரைப்பார்போய்வைகுந்தத்தொன்றுவந்தாமே.

[உரு]

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.
 சீதமுத்துப்பண்ணைழப்பெறமத்தவிருங்கைவிந்ததிர்பெரு
 மாநாள்மைவண்என்னோக்கி விண்பருவம்மணமு
 றறில்அழகியசுருப்பார்மாணிக்கம்
 ஆக-பதிகம்-கூ-க்கு-பாசரம்-சஉ.

—*—

சு-வாது-மாணிக்கக்கட்டி.

—(*)—

திருத்தாலாட்டி.

உலித்தாழிசை.

மாணிக்கக்கட்டி வயிரமிடைகட்டி
 ஆணிப்பொன்னுற்செய்த வண்ணச்சிறுதொட்டில்
 பேணியுனக்குப்பிரமன்னிடுதந்தான்
 மாணிக்குறளனேதாலேலோ அவைமளந்தானேதாலேலோ.

(க)

உடையார்கண்மணியோடொண்மாதளம்பூ
 இடைவிடக்கோத்சுவெழிற்செழுமுகினோம்
 விடையேறுகாபாவிசின்விடுதந்தான்
 உடையாயழேலழேல்காலேலோவுலகமளந்தானேதாலேலோ.

(உ)

எந்தம்மோனொழிற்றிருமார்க்குச்
 சந்தமழகியதாமரைத்தாளர்க்கு
 ஓந்திரன்ருனமெழிலுடைக்கின்னினி
 தந்தவனாயினுலேலோதாமரைக்கண்ணனெதாலேலோ.

(ங)

சங்கின்வலம்புரியுஞ்சேவடிக்கிண்கிணியும்
அவகைச்சரிவளையும்நாணுமனாத்தொடரும்
அங்கண்விசும்பிலமரர்கள்போத்தந்தார்
செங்கட்கருமுகிலேதாலேலோதேவகிங்கமேதாலேலோ

[ச]

எழிலார் திருமார்பார்க்கேர்க்குமிவையென்
றழகியவைம்படையுமா ரமுங்கொண்டு
வழுவின்கொடையோன்வைச்சிரவண்ண
தொழுதவனாய்நின்றான்ருளேலோ தூய்மணிவண்ணனேதாலேலோ

[]

ஓதக்கடலினொளிமுத்தினாரமும்
சாதிப்பவளமுஞ்சந்தச்சரிவளையும்
மாதக்கவென்றுவருணன்விடுதந்தான்
சோதிச்சுடர்முடியாய்தாலேலோ சுந்தரத்தோளனெதாலேலோ.

[சு]

கா னார்நுந்நுழாய்க்கைசெய்தகண்ணியும்
வானார்செழுஞ்சோலைக்கர்ப்பகத்தின்வாசிகையும்
தேனார்மலர்மேற்றிருமங்கைபோத்தந்தாள்
கோளையேழையேறல்தாலேலோகுடந்தைக்கிடந்தானேதாலேலோ,

[]

கச்சொடுபாற்கிரிகைக்காம்புகனவளை
உச்சிமணிச்சுட்டியொண்டானிரைபொற்பூ
அச்சுதனுக்கென்றவனியாள்போத்தந்தாள்
நச்சுமுலையுண்டாய்தாலேலோநாராயணுவழைத்தாலேலோ

[அ]

மெய்திமிருநானப்பொடியொடுமஞ்சளும்
செய்யதடங்கண்னுக்கஞ்சனமுஞ்சிந்துரமும்
வெய்யகலைப்பாகிக்கொண்டவளாய்நின்றாள்
ஐயாவழைமுறாலேலோவரநிகத்தனையானேதாலேலோ.

[க]

ஞ்சனையால்வந்தபேய்ச்சிமுலையுண்ட
அஞ்சனவண்ணையாய்ச்சிதாலாட்டிய
செஞ்சொல்வறையவர்சேர்புதுவைப்பட்டன்சொல்
எஞ்சாமல்வல்லவர் க்கில்லையிடர்தானே.

[ம]

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-பதிகம்-ச-க்கு-பாசரம்-௩௨.

—(*)—

(11)-வது- வன் முகத்து.

*
அ ம பு ளி ப் ப ரு வ ம்.
*

கலிரிலைத்துறை.

தன்முகத்துச்சிட்டி தூங்கத் தூங்கத் தவழ்ந்துபோய்ப்
பொன்முகக்கிண்கிணியா ரப்பப்புமுதுயினை கின்றான்
என்மகன்கோ விர்தன் கூத்தினையிளமா மதி
நின்முகங்கண் ணுளவா சிநீயிங்கேநேர்க்குப்போ.

(க)

என்சிறு குட்டெனனக்கோரினன்முதெம்பிரான்
தன்சிறுக்கைகளாற்காட்டிக்காட்டியழைக்கின்றான்
அஞ்சனவண்ணனோடாடலாடலுறுதியேல்
மஞ்சின்மறையாதேமா மதிமடுநதோடிவா

(உ)

சுத்துடையளிவட்டஞ்சூழ்ந்துசோதிபரந்தெங்கும்
எத்தனைசெய்யிலுமென்மகன்முகனேரொவ்வாய்
வித்தகல்வேங்கடவாண னுன்னை விளிக்கின்ற
கைத்தலநோவாமேயம்புவிக்கிதோடிவா.

(ஈ)

சக்கரக்கையன் றடங்கண் ணுல்மலரவிழித்
தொக்கலைமேலிருந்துன்னையேகிட்டிகாட்டுங்காண்
தக்கதரிதியேற்சத்திராசலஞ்செய்யாசே
மக்கட்பெருதமலடனல்லையேல்வர்கண்டாய்.

(ச)

அழகியவாயிலமுதஹஸ்தெளிவுறு
மழலைமுற்றாதவிளஞ்சொல்லா லுன்னைக்கூவுகின்றான்
குழகன்சிரிதரன்கூவக்கூவநீபோதியேல்
புறையிலவாகாதேநின்செலிபுகர்மாமதி.

(ஐ)

தண்டொசுக்கரஞ்சார்ங்கமேத்துந்தடக்கையன்
கண்டியில்கொள்ளக்கருதிக்கொட்டாவிக்கொள்கின்றான்
உண்டமுலைப்பாலராகண்டாயுறங்காவிடில்
விண்டநின்மன்னியமாவதி விரைந்தோடிவா,

(ஊ)

பாலகனென்றுபரிபவஞ்செய்யேற்பண்டொருநாள்
ஆலிலைவளர்ந்தசிறுகனவனிவன்
மேலெழற்பாய்த் துபிடித்துக்கொள்ளும்வெகுளுமேல்
மாலைமதியாதேமாமதிமகிழ்தோடிவா,

(எ)

சிறியவென்றென்னிளஞ்சிங்கத்தையிகழேல்கண்டாய்
சிறுமையின்வார்க்கையையாவலியிடைச்சென்றிகேள்
சிறுமைப்பிறுக்கொள்ளினிப்புமுன்றேவைக்குரியாகாண்
நிஹமதிநெடுமால்வினாத்துன்னைக்கூவுகின்றான்.

(அ)

மாணியடைபெயர் சங்குநிலைத காஞ்சுச்சிமெய்கஞ்சனைதன்

முதலாயிரம்,

௪௩

தாழியில்வெண்ணெய்தடங்கையாசரிமுங்கிய
பேழைவயிற்றெம்பிராண்கண்டாயுண்ணைக்கூவுகின்றான்
ஆழிகொண்டின்னையெறியுமையுறவில்லையாண்
வாழவுறுநியேல்மாமதிமகிழ்ச்சோடிவா.
மைத்தடங்கண்ணியசோதைதன்மகனுக்கிவை.
ஒத்தனசொல்லியுரைத்தமாறறமொளிபுத்தூர்
வித்தகன்விஷ்ணுசித்தவிரித்ததமிழிவை
இத்தனையுஞ்சொல்லவல்லார்க்கிடரில்லையே.

[1]

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,
தன்னென்சுத்துசக்கரமுகியதண்டபாலகனிநியந்தாழினமஉயப

ஆக-பதிகம்-ருக்குபாசரம்,சுஉ

—(*)—

சா-வது உய்யவுலகு.

— — —
செங்கீரைப்பருவம்

என்சேர்க்கழிபெழில் ஆசிரியவிருத்தம்
உய்யவுலகுபடைத்துண்டமணிவயிரு
ஊழிநோறுழிபலவாலினிலையதன்மேல்
பையவுபோகுதுயில்கொண்டபரம்பரனே
பங்கயநீள்நயனத்தஞ்சனமேனியனே
செய்யவள்ளின்னகலஞ்சேமமெனக்கருதிச்
செவ்விபொலிமகரக்காதுதிகழ்த்திலக
ஐயவெனக்கொருகாலாகெசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறேயாடுகவாடுகவே
கோளரியின்னுருவங்கொண்டவுன்னுடலம்
குருதிசூழம்பியெழக்கூருகிரற்குடைவாய்
மீளவவன்மகனைமெய்மைகொளக்கருதி
மேலையமரர்பதியிக்குவெருண்மெவரக்
காளான்மேகமவைகல்லொடுகால்பொழியக்
கருதிவரைக்குடையாற்காடிகள்காப்பவனே
ஆளவெனக்கொருகாலாடுஞ்செங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறேயாடுகவாடுகவே.
நம்முடைநாயகனேநான்மறையின்பொருளே
நாபியுணற்கமலநான்முகனுகொருகால்
தம்மனையானவனேதரணிதலம்முமுதுய
தாரகையின்னுலகந்தவியதன்புறமும்
விம்மவளர்ந்தவனேவேழமுமேழ்விடையும்
வெருவியவேலைதனுள்வென்றுவருமவனே
அம்மவெனக்கொருகாலாடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறேயாடுகவாடுகவே.

(க)

(உ)

(ஈ)

வானவர் தாமதிதவன்சகடமுருள்
 வஞ்சமுலைப்பேயினஞ்சமுதுண்டவனோ
 கானகவல்லினவின்சாயுதிரக்கருங்கி
 கன்றதுகொண்டெறியுங்கருகிறவென்கண்மே
 தேனாகனும்முகனந்தின்முறல்வென்றகன்
 என்பவர் தாமடியச்செருவதிரச்சொல்லும்
 இனையெனக்கொருகாலாடுகசெங்கினா
 ஆயர்கள்போறோறேயாடுகவாடுகவே.

(ச)

மத்தளவுத்தயிருமவர்குமுனன்மடவார்
 வனாதனெய்களவால்வாரியமுங்கியொருங்
 கொத்தவின்னொருதமுன்னியவர்கவனா
 னருகாதற்குன்னெடுமுத்தியவெந்திரலோய்
 முத்தியினமுதுவல்முற்றவருவாதன்முன்
 முன்னமுகச்சுணியார்மொய்குமுல்களலைய
 அத்தவெனக்கொருகாலாடுகசெங்கினா
 ஆயர்கள்போறோறேயாடுகவாடுகவே

(ரு)

காயாமலர்நிறவாகருமுகில்போலுருவா
 கானகமாமடுவில்காணியனுச்சியிலே
 தாயடம்பயிலுஞ்சுந்தரவென்னிறவா
 துங்கமகக்கரியின்கொம்புபறித்தவனோ
 ஆயமறித்தபொருவானெதர்வந்தமல்லை
 அந்தரமின்றியழித்தாடியதாளினையாய்
 ஆயவெனக்கொருகாலாடுகசெங்கினா
 ஆயர்கள்போறோறேயாடுகவாடுகவே.

(சு)

துப்புடையாய்களயஞ்சொல்வழுவாதொருகால்
 தாயகருங்குமுனந்தேகைமயிலனைய
 கப்பினாதன்றிமாய்நல்லிடையேநய
 நல்லதிறலுடையதானுமானவனோ
 தப்பினபிள்ளைகளைத்தன்மிஞ்சோதிபுகத்
 தனியொருதேர்க்கடலித்தாயொடுகட்டியவென்
 அப்பவெனக்கொருகாலாடுகசெங்கினா
 ஆயர்கள்போறோறேயாடுகவாடுகவே

(எ)

உன்னையுமொக்கலையிற்கொண்டுதமின்மருவி
 உன்னெடுதங்கள் கருத்தாயினசெய்துவரும்
 கன்னியரும்மகிழ்க்கண்டவர்கன்குளிரக்
 கற்றவர்கெற்றிவரப்பெற்றவெனக்கருளி
 மன்னுகுருத்துடியாய்வெள்ளறையாய்மதில்முற்
 சோலைமலைக்கரசேகண்ணபுரத்தமுதே
 என்னவலகளைவாயாடுகசெங்கினா
 ஏழுதலம்முடையாடுகவாடுகவே.

(அ)

பாலொடுநய்தயிரொண்சாந்தொடுசெண்படமும்
பங்கயநல்லகருபூப்ரமுநாநிவரக்
கோலநறும்பவளச்செந்துவர்வாபினிடைக்
கோமளவெள்ளிமுனைப்போல்நிலபல்லெக
நீலநிறத்தழகானாமபடையின்னடுவே
நின்கனிவாயமுதமிற்றுதறித்துளிழ
எனும்மைப்பொருளேயாடுகசெங்கோ
ஏழுலகும்முடையாயாடுகவாடுகவே.

(சு)

செங்கமலக்கழனிர்சிற்றித்தற்போல்விரலில்
சேர்ச்சிதழாழிக ளுக்கின் கிணியும்மறையில்
தங்கியபொன்வடமுநதாநிரன்மாதனையின்
பூவொடுபொன்மணியும்மோதிரமுங்கிறியும்
மங்கலவவம்படையுந்தோள்வளையுங்குழையும
மகரமும்வாளிகளுஞ்சுட்டியுமொத்திலக
எங்கள் குடிக்கரசேயாடுகசெங்கோ
ஏழுலகும்முடையாயாடுகவாடுகவே.

(ii)

அன்னமுமீனருவுமானியுஞ்ஞானம்
ஆமையுமானவனேயாயர்க்நாயகனே
என்னவலங்களைவாயாடுகசெங்கோ
ஏழுலகும்முடையாயாடுகவாடுகவென்
நன்னடைமடவானசோதையுக்கத்தி
சானபுகழ்ப்புதுவைப்பட்டனாத்ததமிழ்.
இன்னிசைமலைகளிப்பக்தும்வல்லாருவகில்
என்முசையும்புகழ்மிக்கின்பமெய்துவவே.
பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.
உய்யக்கோளரிநம்முடைவானமத்தக்காயாதுப்புன்னைப்பால்
செங்கலமன்னம் மாணிக்கம்.

(கக)

ஆக-பதிகம்-சு-க்கு-பாசுரம்-எசு.

(*)

எவது மாணிக்கக்கிணிகிணி

சப்பாணிப்பருவம்

(*)

கலித்தாழிநச

மாணிக்கக்கிணிகிணியார்ப்பமருங்கின்மேல்
ஆணிப்பொன்னுற்செய்தவாய்பொன்னுடைமணி
பேணிப்பவளவால்முத்திலங்கப்பண்ணி
காணிகொண்டகையம்சப்பாணிகுறுத்துழற்குட்டனேசப்பாணி (க)
பொன்னவாநொடுமாணிக்கக்கிணிகிணி
தன்னனையாடத்தனிச்சுட்டிதாழ்த்தாட
என்னனாமேஸ்நின்றிழிந்துக்களாய்திம்
மன்னனாமேற்கொட்டாய்சப்பாணிமாயவனேகொட்டாய்சப்பாணி (i)

பன்மணிமுத்தின்பவளம்பதுத்தன்ன
என்மணியொண்ணலிக்குப்பொற்றொட்டிண்மேல்
நின்மணியாய்முத்திலங்கண்ணம்மைதன்
ஆம்மணிமேற்கொட்டாய்சப்பாணியாழியங்கையனேசப்பாணி. (௩)

துநிலாமுற்றத்தேபோந்துளியையாட
வாணிலாவம்புலிசந்திராவாவென்று
நிலாநின்புகழாய்நின்றவாய்தன்
கோநிலாவக்கொட்டாய்சப்பாணிகுடைந்தைக்கிடந்தானேசப்பாணி (4)

புட்டிநிற்சேருந் புழுதியுக்கொண்டுவந்
கட்டியமுக்கியகம்புக்கறியாமே
சட்டித்தயிருந்தடாவினில்வெண்ணையுண்
பட்டிக்கன்றேகொட்டாய்சப்பாணிபத்மநாபாகொட்டாய்சப்பாணி(5)

தாநித்துவந்துவந்தந்தைசொற்கொள்ளாது
போருந்துவந்துபுகுந்தவர்மண்ணாள்
பாரித்தமண்ணர்படப்பஞ்சவாக்கன்று
தேருத்தகைகளாற்சப்பாணிநேவகிசிக்கமேசப்பாணி. (6)

பரந்திட்டிநின்றபடுகடல்தன்னை
இரந்திட்டகைமேலெந்தினாமோதக்
கரந்திட்டிநிற்கடலைக்கலங்கச்
சரந்தொட்டகைகளாற்சப்பாணிசார்ந்தவிற்கையனேசப்பாணி (7)

குரக்கினலத்தாலேகுளாகடல்தன்னை
கசநெருக்கியனைகட்டிநீணீரிலங்கை
உஅரக்காவியவடுகணையாலே
வநெருக்கியகைகளாற்சப்பாணிநேமியங்கையனேசப்பாணி. (8)

அந்திட்டதுணையவன்றட்டவாங்கே
வளர்க்கிட்டவாளுகிச்சிக்கவுருவாய்
உளர்க்கொட்டியுணையனென்மார்பகலம்
பிளந்திட்டகைகளாற்சப்பாணிபேய்முலையுண்டானேசப்பாணி (9)

அடைத்திட்டமரர்களாழ்கடறன்னை
மிடைத்திட்டமந்தரமத்தாகநாட்டி
வடஞ்சுற்றிவாககிவன்கயிருக்க
கடைந்திட்டகைகளாற்சப்பாணிகார்முகில்வண்ணனேசப்பாணி (10)

ஆட்கொள்ளத்தோன்றியவாய்தக்கோவினை
நாட்கமளபூம்பொழில்நிலிப்புத்தார்பட்டன்
வேட்கையாந்தொன்னசப்பாணியினாந்தம்
வேட்கையினுதொல்லுவார்வினைபோமே. (11)

பெரியாழ்வார்திருவழிகளேசரணம்.

மாணிப்பொன்பன்: துனிலாப்புத்தாரிபரந்த குரக்கினம் அளந்த
டைந்தாட்கொள்தடர்.

ஆக-பதிகம்.௭-க்கு-பாகரம்-அசு.

அவது துடர்சங்கிணிகள்

—(*)—

தளநடைப்பருவம்

—(*)—

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியகிருத்தம்.

துடர்சங்கிணிகளசலார்லொரென்னத் தூங்குபொன்மணியொலிப்பப்
படுமும்கப்புனல்சோரவாரணம்பையநின் தூர்வதுபோல்
உட்கூடிகுகிணிகணியாரவாரிப்பவடைமணிப்பறைகற்ககத்
தடந்தாளினைகொண்சோரக்கபாணிதளர்நடைநடவாளே

(௨)

செக்கரிடைநுணிக்கொம்பென்றேன் தும்பிதுபிறைமுளைப்போல்
நக்கசெந்துவர்வாய்த்திணைமீதேநளிர்வெண்பல்முளையிலக
அக்குவடமுடித்தாநடைத்தாவிழ்நடவனந்தசயனன்
தக்கமாநணிவண்ணன்வாசுதேவன்மளர்நடைநடவாளே

[2.]

மின்னக்கொடிபுமோர்வெண்ணிக்களுஞ்சூழ்பரிவேடமுமாய்ப்
பின்னித்தலங்குமரசிலையும்பிதகச்சிற்றடைபொடும்
மின்னிற்பொலிந்ததோர்கார்முகில்போலக்கமுக்தினிற்காழையொடும்
தன்னிற்பொலிந்தவிருடிகேசன்தளர்நடைநடவாளே

(௩)

கன்னத்துடந்திறந்தாலொத்தூறிக்கணகணசிரித்துவந்து
முன்வந்துபின்முத்தஞ்சுமென்முகில்வண்ணன்றிருமார்பன்
தன்னைபெற்றார்க்குத்தன்வாயமுதந்தென்னைத்தளிர்ப்பிக்கின்றன்
தன்னெற்றிமாற்றலர்கண்மீதேதளர்நடைநடவாளே

(௪)

முன்னலோர்வெள்ளிப்பெருமலைக்குட்டன்மொடுமொகிணைரந்தோட
பின்னைத்தொடர்ந்தேரர்கருமலைக்குட்டன்பெயர்ந்தடியிவதுபோல்
பன்னியுலகம்பரவியோர்வாபப்புகழபலதேவனென்னும்
தன்னம்பியோடப்பின் கூடகெகல்வான்றளர்நடைநடவாளே

(௫)

ஒருகாலீறசங்கொருகாலீற்சக்கரமுள்ளடிபொறித்தமைந்த
இருகாலுன்கொண்டகங்கெழுதினும்போலிலச்சினைபடநந்து
பெருகாநின்றவின்பவெள்ளத்தின்மேற்பின்னையும்பெய்துபெய்து
தருகார்க்கடல்வண்ணன்காமதாதைதளர்நடைநடவாளே

(௬)

படர்பங்கயமலர்வாய்கெழுப்பணிபடுகிறதுளியேல்
இடங்கொண்டசெவ்வாய்பூறியூறியிற்றின்றுவிழின்று
கதிஞ்சேக்காமுத்தின்மணிக்கும்போலுடைமணிகளகண்ணைத்
தடந்தாளினைகொண்சோரக்கபாணிதளர்நடைநடவாளே

(௭)

யிஅ

பொன்னியற்கிணியி

பக்கங்கருஞ்சிறப்பாழைநீதேயருவிளபகந்தனைய
அக்குவடமிழந்தேறித்தாமுவணியல்குற்புடைபெயர
மக்களுலங்னின்பெய்தறியாமணிக்குழையுருவில்
தக்கமாமணிவண்ணவாகதேவன்றளர்நடைநடவானே

(அ)

வெண்புழுதிமேற்பெய்து கொண்டலைந்ததோர்வேழத்தின்கருங்கன்று
போல், வெண்புழுதியாழத்திருவிக்கிரமன்சிறுபுகற்படவியரத
தொண்போதலர்கமலச்சிறுகாலுறைத்தொன்றுநொவாமே
தண்போதுகொண்டறவிசிவ்மீதேதளர்நடைநடவானே

[க]

தினாரநீர்ச்சந்திரமண்டலம்போலச்செங்கண்மால்கேசவன்றன்
திருநீர்முருகத்துக்குலவகுசுட்டித்திகழ்ந்தெங்குமபுடைபெயரப்
பெருநீர்த்திறையேழுமுகையிலும்பெரியதோர்தீர்த்தபலம்
தருநீர்சிறுச்சண்ணந்துள்ளஞ்சோரத்தளர்நடைநடவானே

(ம)

ஆயர்குலத்தினில்வந்துதோன்றியவஞ்சனவண்ணன்றன்னை
தாயர்மகிழ்வொன்றாதளரத்தளர்நடைநடந்தனை
வேயர்புகழ்விட்டுவித்தன்சீரால்விரித்தனவுரைக்கவல்லார்
மாயன்மணிவண்ணன்றாள்பணியுமககளைப்பெறுவார்களே

[கக]

பெரியாழ்வர்த்திருவழகேசரணம்

துடர்ச்சுக்மின்னுக்கன்னல் முன்னலொருக்கால்படர்பக்கம்

வெண்தினர ஆயர்பொன்.

ஆக-பதிமம்-அ-க்கு-பரசரம்-கரு.

—(*)—

சுவது பொன்னியற்கிணியி

—*—

அச்சோபருவம்.

—*—

கலித்தாழிசை.

பொன்னியற்கிணியிசுடழிப்புறங்கட்டிக

தன்னியலோசைசலன்சலனென்றிட

மின்னியல்மேகமன்றைநெதிர்வந்தாற்போல்

(வச்சோ

என்னுடைக்கொட்டாரவச்சோவச்சோ யெம்பெருமான்வாராவச்சோ

செங்கமலப்பூவிறேனுன்னும்வண்டேபோல்

பங்கிகளவந்துன்பவனவாயமொய்ப்ப

சங்குவில்வாள்தன்மீரக்காமேந்திய

அங்கைகளாலேவந்தச்சோவச்சோவாரத்தழுவாய்வந்தச்சோவச்சோ

பஞ்சவர் தூதனுய்ப்பாரதங்கைசெய்து
 நஞ்சுமிழ்நாகக்கிடந்தநற்பொய்கைபுகு
 கஞ்சப்பணத்தின்மேற்பாய்ந்திட்டருள்செய்த [சோ
 அஞ்சனவண்ணே யச்சோவச்சோ யாயர்பெருமானே யச்சோவச்

நாறியசாந்தம்நமக்கிதைநல்கென்னத்
 தேறியவளுந்திரு வுடம்பிழ்ப்புச
 ஊறியகூனினையுள்ளையொடுக்கவன்
 தேற்றுவருவினுயச்சோவச்சோ வெமபெருமான்வா ராயச்சோவச்சோ [

கழல்மன்னர்சூழக்கதிர் போல்விளங்கி
 எழுவற்றுமீண்டேயிருந்து ன்னைநோக்கும்
 சுழலைப்பெரி துடைத்தச்சோதனனை
 அழல்விழித்தானேயச்சோவச்சோவாழியக்கையனேயச்சோவச்சோ.

போரொக்கப்பண்ணியிப்பூ மிப்பொறைதீர்ப்பான்
 தேரொக்கவூர்தாய்செழுந்தார்விசைய்த்காய்
 காரொக்குமேணிக்கரும்பெருங்கண்ணனே [சோ
 ஆரத்தமுவுவாய்வந்தச்சோவச்சோ வாயர்ப்போரோறே யச்சோவச்

மிக்கபெரும்புகழ்மாவலிவேள்வியில்
 தக்கதிதன்றென்றுதானம்விட கதிய
 சுக்கிரன்கண்ணைத் தூரும்பாற்கிளரிய
 சககரக்கையனேயச்சோவச்சோசுக்கமிடற்றானேயச்சோவச்சோ. [)

என்னிதுமாயமென்னப்பனறிந்திலன்
 முன்னியவண்ணமேகொண்டளவாயென்ற
 மன்னுனமுசியவானிற்சூழ்ந்திய
 மின்னுமுடியனேயச்சோவச்சோவேங்கடவாணனேயச்சோவச்சோ [)

கண்டகடலும்மலைபுமுலகேழும்
 உண்டத்துக்காற்றமுதில்வண்ணுவோவென்று
 இண்டைச்சடைமுடிய்சுனிரக்கொள்ள [சோ
 மண்டைகிதைத்தானேயச்சோவச்சோ மாார்பின்மறுவனேயச்சோவச்

தூன்னியபேரிருள்சூழ்ந்துலகைமுட
 மன்னியநான்மறைமுற்றுமறைத்திடப்
 பின்னிவ்வுலகினிற்பேரிருள்நீங்கவன்
 தன்னமதானுனேயச்சோவச்சோவருமறைத்தானே யச்சோவச்சோ.

நச்சுவார்முன்னிற்கும்நாராயணன்நன்னை
 ஆர்சோவருகவேன்றாய்ச்சிபுனாத்தலை
 மச்சனரிமாடப்புதுவைநீகோன்பட்டன்சொல்
 மிச்சனும்பாடுவார்நீன்விசும்பாள்வரோ.

[10]

பெரியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பொன்சங்கமலப்பஞ்சவர்நாறியாழல்போர்மிக்க

என்னிதுகண்டதுன்னிநச்சுவெட்டு.

ஆக-பதிகம்-யக்-ம்கு-பாசாமாசு

ய-வது-வட்டுநடுவே

புறம்புல்கல்;

கவித்தாழிசை.

வட்டுநடுவேவளங்கின்றமாணிக்க

மொட்டுதலையின்முனைக்கின்றமுத்தேபோல்

சொட்டுச்சொட்டென்னத்துளிக்ககுளிக்கவென்

குட்டன்வந்தென்னைப்புறம்புல்குவான்கோவந்த [குவான்
 என்னைப்புறம்புல்

இவ்வினிகடடிக்கிறிகட்டிக்கையினில்

கங்கணமிட்டுக்கழுத்திறுடர்கட்டித்

தங்கணத்தாலேஃதிராநடந்துவந்

தெங்கண்ணென்னைப்புறம்புல்குவானெம்பிரா [குவான்
 என்னைப்புறம்புல்

கத்தக்கதித்துக்கிடந்தபெருஞ்செல்வம்

ஒத்துப்பொருத்திக்கொண்டென்னாதுமன்னாள்வான்

கொத்துத்தலைவன்குடிக்கெடத்தோன்றிய

அத்தன்வந்தென்னைப்புறம்புல்குவானாய்களேறென்புறம்புல்குவான்.

நாத்தகமேத்தியநம்பிசரனென்று

தாழ்த்தனஞ்செயற்காகித்தானியில்

வேந்தர்களுட்கலியன்மணித்தின்டேர்

ஊத்தவனென்னைப்புறம்புல்குவானும்பர்கோனென்னைப் புறம்புல்கு

வெண்கலப்பத்திரக்கட்டிலினையாடிக்

கண்பலசெய்துகருத்தழைக்காவின்மீழ்ப்

பண்பலபாடிப்பல்லாண்டிசைப்பப்பண்

மண்பலகொண்டான் புறம்புல்குவான் வாமனென்னைப்புறம்புல்கு

[வான்]

சந்திரமேந்தித்தனியொருமாணியாய்
உத்திரவேதியினின்றுவொருவனைக்
கதிரிவர்காணக்காணி முற்றிவ்வொண்ட
பத்திராகாரன்புறம்புல்குவான்பாரளந்தானென்புறம்புல்குவான் [௬]

பொத்தவுரலைக்கறிழ்த்ததன்மேலேறித்
தித்தித்தபாலுந்தடாவினில்வெண்ணெயும்
தமெத்தத்திருவயிரவிமூங்கிய
அத்தவந்தென்னைப்புறம்புல்குவா னுழியானென்னைப்புறம்புல்குவான்

முத்தவைகாணிமுதுவாணற்குன்றேறி
கூததுவந்தாடிக்குழலாலிசைபாடி
வாய்த்தமறைபோர்வணங்கனிமயலர்
வத்தவந்தென்னைப்புறம்புல்குவானென்மயிரானென்னைப்புறம்புல்குவான்

கற்பகக்காவுக்கருதியகாதலிக்
கிப்பொழுதிவனென்றிந்திரன்காணில்
நிற்பனசெய்துநிலாத்திகழமுற்றத்துள்
உய்த்தவனென்னைப்புறம்புல்குவானும்பாகோனென்னைப்புறம்புல்கு [வான்]

ஆய்ச்சியன்றாழிப்பிரான்புறம்புல்கிய
வேய்த்தடந்தநாளிஷ்டஹுசிக்கனமகிழ்ந்
தித்தவமிழிவையிலாந்துமவல்வர்
வாய்த்தநன்மக்களைப்பெற்றுமகிழ்வோ, [௨]

பெரியாழ்வார்திருவழிகளேசரணம்.

வெட்டுக்கிண்கிணிகத்தநாந்தகம் வெண்கலச்சத்திரம்

பொத்தமுத்தகம்பகவாய்ச்சிமை,
ஆக-பதிகம்-யி-க்கு-பாகுரம்-அகசு,
முதற்பத்துமுற்றிற்று,

—*—

இரண்டாம்பத்து,

—*—

க-வது. மெய்ச்சூது

பூச்சிகாட்டுதல்,

கலித்தாழிசை,

மெய்ச்சூதுசங்கமிடக்கானல்வேயுதி
பொய்ச்சூதிற்றோற்றபொறையுடைமன்னர்காப்
பத்துப்பெறுதென்றுபாரதவகை
அத்துதன்பூச்சிகாட்டுகின்றனம்மனையப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்; [1]

மலைபுறா தோன்றல்வருமா ரகருமற்றும்
பலர்குலையதாதுவரும்பட்டழியப்பார்க்கதன்
விலையுளையத்தின்மேலேமுன்னின்றசெங்கண்
அவ்விலைவந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றனம்மனையப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். []

காயுந் புக்குக்கடம்பேறிக்காளியன்
நியபவத்துள்ளின்பார்க்கப்பாய்க்காடி
வேயின்முறையுள்ளிக்குதையுநின்ற
அவ்விலைவந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றனம்மனையப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். ()

இருட்டிற்றிதந்துபோயேநாவல்லாயர்
மாருட்டைக்கனிப்பித்தவன்கஞ்சுமாணப்
புரட்டியன்னுவென்கள்பூர்பட்டிக்கொண்ட
அரட்டன்வந்தப்பூச்சிக்காட்டுகின்றனம்மனையப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். [ன்

சேப்பூண்டசாடுகிறித்திநடிக்கெய்க்
காப்பூண்டிடுக்கன்மனைவிகடைதாம்பால்
கோப்பூண்டுறுள்ளித்தாடிக்கத்தாடிக்கவன்
ஈப்பூண்டாணப்பூச்சிகாட்டுகின்றனம்மனையப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்.

செப்பினமென்முலைசேவகிடுக்கைக்குச்
சொப்பிடத்தோன்றித்தொறுப்பாடியோம்வைத்த
துப்பமும்பாலுந்தயிரும்விழுங்கிய
அப்பன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றனம்மனையப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். []

தத்துக்கொண்டார்கொலோதானேபெற்றார்களோலோ
சித்தமனையாளசோகையினஞ்சிங்கம்
கொத்தார்கருங்குழற்கோபாலகோளரி
அத்தன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றனம்மனையப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். []

கொங்கைவன்குனிசொற்கொண்டுருவலையத்
துங்கக்கரியும்பரியுமிராச்சிபுமும்
எங்கும்பரதர்க்குனிவெங்கானிடை
அங்கணணப்பூச்சிகாட்டுகின்றனம்மனையப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். []

பதகமுதலைவாய்ப்பட்டகனிது
கதறிக்கைகூப்பியென்கண்ணகண்ணுவென்ன
உதவப்புள்ளுந்தங்குதுதுயரதீர்த்த
வதகன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றனம்மனையப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். ()

வல்லாளிலங்கைமலங்கச்சரந்தூரந்த
விலலாளனைவிட்டுவிடுத்தன்விரித்த
சொல்லார்ந்தவப்பூச்சிப்பாடலிவைபத்றும்
வல்ல ர்போய்வைகுந்தமன்னியிருப்பரே.

[10]

பெரியாழ்வாரதிருவழிகளேசரணம்.

மைமலைகாவிருட்டுசேப்புண்டசெப்புத்தூக்

கொங்கைபதகம்வல்லாளரவலோ

ஆக-பதிகம்-க-க்கு-பாகரம்-10.

—*—

உ - வ து அ ர வ வ ர ண

—*—

மு லை யு ண் ண ல்

—

கவிவிருப்தம்.

அரவணையாயயரேறேயம்மமுண்ணத்துயிலெழாயே
இரவுமுண்ணுதுறங்கிநீபோயின்றுமுச்சிகொண்டதாலோ
வரவுக்காணென்வயிறைந்தாயவன்முலைகள்சோர்ந்துபாயத்
திருவுடையவராய்மடுத்தித்தினைத்துகைத்துப்பருகிடாயே (க)
வைத்தகெய்யுங்காய்ந்தபாலும்வழிகயிருநருவெண்ணெயும்
இத்தனையும்பெற்றறியேனெம்பிரான்நீபிறந்தபின்னை
எத்தனையுஞ்செய்யப்பெற்றாலேதுஞ்செய்யேன்கதம்பாடாதே
முத்தனையமுவல்செய்துமுக்குறிஞ்சிமுலையுணையே [உ]
உந்தம்மக்களமுதுசென்றற்றாய்மாநாநாநாதரிக்கில்லா
வந்துகின்மேல்பூசல்செய்யவாழவல்லவாகதேவா
உந்தையாருன்றிறத்தரல்லருன்னாநாநொன்றுரப்பமாட்டேன்
நந்தகோபணனிசிறுவாநான்கரந்தமுலையுணையே [ங]
கஞ்சன்றன்ஹற்புணர்க்கப்பட்டகள்ளச்சகடுகலக்கழியப்
பஞ்சியென்னமெல்லடியாற்பாய்ந்தபோதுவொந்திடுமென்
றஞ்சினேன்காணமரர்கோவெயாயர்கூட்டத்தளவென்றாலோ
கஞ்சனையுன்வஞ்சனையாஸ்வலைப்பழித்தாய்முலையுணையே. [ச]
தியுந்திக்கஞ்சனுன்மேற்சினமுடையன்சோர்வுபார்த்து
மாயந்கன்னுல்வலைப்படுகில்வாழகில்லேனவாகதேவா [ட]
தாயர்வாய்சொற்கருமங்கண்டாய்சாற்றிச்சொன்னேன்போகவேண்
ஆயர்பாடிக்கணிகிளக்கேயமர்ந்துவந்தென்முலையுணையே. [டு]

சுரு

அ ர வ னை.

பின்னையதுவாணியைடயார்விநிசுமுல்மேல்நாநுநீதவண்ண
முன்னிசைக்குமில்லேபுகதுரிவிதமர்ந்தாயுண்ணைக்கண்டார்
என்னவோன்புகோற்றாங்கொலோவியனைப் பெற்றவையிருடையாள்
என்னுமவர்க்கைசெய்துவித்தவிருடி கேசா முலையுணையே. (க)

பெண்டிர்வாழ்வார்நின்னென்பாணப்பெறுதுமென்னாநாசயாலே
கண்டவர்க்குபோக்கொழிந்தார்கண்ணினையாற்கலக்ககோக்கி
வண்ணிலாம்பூங்குறவினாருள்வாயமுதமுண்ணாவேண்டி.
கொண்டுகோவாவ்வதுநின்றார்கோவந்தாநீமுலையுணையே. (எ)

இருமலைபோலெந்தத்தமல்லரிருவரங்கொரிசெய்தாயுள்
திருமலிசைநுகமுமர்க்கெகவந்தென்னல்குலேறி
ஒருமுலையையாய்மதிக்கொருமுலையைஒருமுடிக்கொண்
டிருமுலையுமுறைமுறையாயேங்கியேங்கியிருந்துணையே. (அ)

அங்கமலப்போதகத்திலணிகொண்முத்தஞ்சித்தினும்போல்
செங்கமலமுகமுமல்லையர்ப்பத்தினமசெய்திமுற்றத்துடே
அங்கமெல்லாம்புமுதியாகவலையவேண்டாவமமவிரம்
அங்கமர்க்க்கமுதளித்தவமர்க்கோவேமுலையுணையே. [க]

ஒடவோட்கிண்கிணிகொள்கிக்குமோசைப்பாணியாலே
பாடிப்பாடிவருகின்றாயைப்பத்தமரபென்றிருந்தேன்
ஐயாடியைசைந்தசைத்திட்டதனுக்கேற்றகடக்கையாடி
ஒடியோடிப்போய்விடாதேயுத்தமாநீமுலையுணையே (ய)

வாரணித்தகொங்கையச்சிமாதவாவுண்ணென்றமாற்றம்
நீறணித்தகுவனாவாசகிசுந்தாதுமில்லிபுகதுர்ப்
பாரணித்தகொல்புகதுர்ப்பட்டர்சிரரன்பாடல்வல்லார்
சீரணித்தசெங்குள்ளமானமென்சென்றசிக்கைபெறுவந்தாமே. [க]

பெரியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

அரவணவைத்ததந்தமாஞ்சுந்தியமின்

பெண்டிருவாங்க ஓடவாரணிபோய்.

ஆக-பதிகம்-உ-க்கு-பாகரம்-உக

ந - வ து ப் ப ர ய் ப் ப ர டு

த்வாதசநாமமாஹாத்மியம்

காதுருத்தல்

ஆஸாவேரிசாகம் - ஆதிகாளம்

எழுதிக்கழிநெழில்-ஆசிரியனிருத்தம்

போய்ப்பாடுடையநின்றந்தையுந்தாழத்தான்பொருதிறல்கஞ்சன்
கடியன், காப்பாருமில்லைக் கடல்வண்ணாவண்ணைத் தனியேபோயெங்
குந்திரிதிப, போய்ப்பால்முலையுண்டபித்தனேகேசவநம்பியுண்ணைக் கர்
துகுச்சு- ஆய்ப்பால்பெண்கெளல்லாநும்வந்தாசடைக்காய்திருத்தி
நாண்வைத்தேன்

வண்ணப்பவளமருங்கினிற்சாத்தி மலர்ப்பாதக்கிண்கினியார்ப்ப,
நண்ணித்தொழாமவர்சிக்கைபிரியாதநாராயணயிக்கேவாராய், எண்ண
ற்கிரியபிரானே திரியையெரியாமேகாதுக்கிடுவன், கண்ணுக்குநன்றும
முதுமுடைய கணக்கழப்புமிவையா

௨

வையமெல்லாம் பெறுமவார்கடல்வாமும்பகரக் குழைகொண்டு
வைத்தேன், வெய்யவேகதிற் றிரியையிலேவன் நீ வேண்டுவதெல்லாந்த
ருவன், உய்ப்பவாயர்குலத்தினிற் றேன்றிய வெண்ணசுடராயர் கொழுந்
தே, மையன்மைசெய்திவாப்ச்சிப ருள்ளத்தமாதவனேயிக்கேவாராய்

வண்ணந்துடையவரேக்கழப்பிட்டு வர்காதுதாழப்பெருகிக், கு
ளநன்றுடையரிக் கோபாலபினைகள் கோவிந்தாநீ சொல்லுக்கொள்
ளாய், துணைநன்றழதிய விகழப்பிட்டாணிய பலாப்பழந்தந்து, கண்
நன்றணிமுலையுண்ணத்தருவனான் சோததம்பிரானியிக்கேவாராய்.

சோத்தம்பிரானென் றிரந்தாலுக்கொள்ளாய் சுரிசுழலாடொடுநீ
போய்க், கோததுக்குரதவபிணைந்தினக்குவந்தாற்குணங்கொண் டுருவ
வனோகம்பி, போத்தும்பெரியவனவப்பந்தருவன் பிரானேதிரியிடவொ
ட்டில், வேய்த்தடவதோளார்விரும்புகருழங்குழல்விட்டுவே நீ யிக்கே
வாராய்.

௩

விண்ணெல்லாக்கேட்சவமுதிட்டாயுள்வாயில்விரும்பியதனை நா
னோக்கி, மண்ணெல்லாக்கண்டென் மனத்துள்ளேயஞ்சி மதுகுதனே
யென்றிருக்கேன், புண்ணைதுமில்லையுன் காதுமறியும் பொருத்திரைப்
போதுருகம்பி, கண்ணவென்கார் முகிலேகடல் தண்ணாகாவனே மு
லையுண்ணையே.

முலையேதும் வேண்டேனென் னோழின்காதற் கடிப்பைப்பறித் தெறிந்திட்டு, மலையையெடுத்தமகிழ்ந்துகொன்றாகத் துப்புகுநிறமே ய்த்தாய், சிலையொன்றிருத்தாய், - திருவிக்கிரமாதிருவாயர் பாடிப்பிரா னே, தலைநிலாப்போதே யுன்காதைப்பெருக்காதே விட்டிட்டேன்கு ற்றமேயன்றே, எ

என்குற்றமேயென்று சொல்லவும்வேண்டாகா னென்னெநான் ம ண்ணுண்டேனாக. அன்புற்றுநோகுகியடித் தும்பிடித் தும்மைவர்க்குங்கா டடித்திலையே, வன்புற்றரவிற்பகைக்கொழுவா மனநம்பியுன்கா துகளேரு ம் துன்புற்றனவெல்லாப் தீர்ப்பாய்பிரானே திரியிட்டுச்சொல்லுகேன் மெய்யே. [அ]

மெய்யொன்று சொல்லுவார் சொல்லக்கருதித் தொடுப்புண்டாய் வெண்ணையென்று, கையைப்பிடித்துக் கையுரலோயின்னைக்கா ணவே கட்டித்திலையே, செய்தனசொல்லி சிறித்தங்கிருக்கிற் கிரீதரா லுன்கா துநாரும், கையிற்றிரியை யிடுகிடாழின்னின்ற காரிகையார்சிரி யாமே. ச

காரிகையார்க்கு முனக்குமிழுக்குற்றென்கா துகள் வீக்கெபரியில் தாரியாதாகத் தலைநொந்திடுமென்று விட்டிட்டேன் குற்றமேயன்றே, சேரிழிந்தினைகொல்லாருங்கா து பெருக்கித்திரியவுங்காண்டி, ஏர்வி டைசெற்றிளங்கன் நெறிந்திட்டவிருடிகேசாவெந்தனகண்ணே. [ய]

கண்களைகுளிரக் கலந்தெங்கும்நோக்கிக் கடிசுமழ்பூங்குழலார் கள் எண்ணத்துனென்று யிருந்துதித்திக்கும்பெருமானே பெங்களமு தே. உண்ணக்கணிகள் தருவன்கடிப்பொன்றும் நோவாமே காதுக்கிடு வன், பண்ணைக் கிறியச்சடமுதைத்திட்ட பம்மநாபாயின்கேவாராய். []

வாவென்றுசொல்லி யுன்கையைப்பிடித் துவலியனேகாதிற்கடிப் ப்பை, நோவத்திருக்கிலுனக்கிற் கிழுக்குற்றென்கா து கணெந்திடுகெனில் லேன் நாவற்பழங்கொண்டு வைத்தேனிலையானாய்நம்பி முன்வஞ்சமக னைச், சாவப்பாலுண்டுசுகடிற்பாய்ந்திட்ட தாமோதராவிற்கேவாராய்

வார்கா துதாழ்ப்பெருக்கியமைத்து மகரக்குழையிடவேண்டிச், சீ ராஸ்சோதைதிருமாலைச் சொன்னசொறகிந்தையுள் நின்றுதிகழப், பா ராந்தொல்லிகழான் புதுவைமன்னன் பன்னிருநாமத்தாற்சொன்ன, ஆ ராபிவந்தாதி பன்னிரண்டும் வல்லாரச்சுதனுக்கடியாரே (கக.)

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்
போய்வண்ணையவணம்சோத்தம்விண்முலைகள்
மெய்தாரிகைகண்ணாவாவார் காதுவெண்ணை
வேதிகொங்குகழுத்து ஒன்றேசிராப்பொற்றிகழ்
மின்தென்னிலங்கை அக்காயக்காயாளிரா,

ச.வ.துவெண் ணையவொ ள்த.

—(*)—

கீராட்டம்.

அருசீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிற்குத்தம்.

பிலஹரி ராகம்-சம்பைபதாளம்.

—[*]—

வெண் ணையனைந்த குணுக்கும் வினையாடுபுழுதியுங்கொண்டு
திண்ணென விவ்விதா வுண்ணைத் தேய்த்துக்கிடக்க நாடுட்டேன்
எண்ணெய்புளிப்பற்றுகொண்டிங்கெத்தனைபோ லுமிருந்தேன்
நண்ணலறிப்பிரானே நாரணநீராடவாராய்.

[க]

கன்றுகளோடச் செவியிற்கட்டெரும்புழிடித்திட்டால்
தென்றிக்கெடுமாகில் வெண் ணைதிரட்டிவிழுந்துமாகாண்பன்
நின்மமீராமரஞ்சாய்த்தாய் நீபிறந்ததிருவோணம்
இன்றுநீ ராடவேண்டுமெய்ப்பிரானோடாதேவாராய்.

[உ]

பேய்ச்சிமுலையுண்ணக்கண்டு பின்னையுநில்லாதென்னெஞ்சம்
ஆச்சியொல்லாருங்கடையழைக்கவும் நாள்முலைதந்தேன்
காயச்சினகீரொடு நெல்லிகடாரததுப்பூரித்துவைத்தேன்
வாய்த்தபுகழ்மணிவண்ண மஞ்சனமாடநீவாராய்.

[ங]

கஞ்சன்புணர்ப்பினில்வந்தகடியசகடமுதைத்து
வஞ்சகப்பேய்மகள் துஞ்சவாய்முலைவைத்தபிரானே
மஞ்சனஞ்செங்கழுநீரும்வாசிகையும் நாலுசாந்தும்
அஞ்சனமுங்கொண்டுவைத்தே னழகனேநீராடவாராய்

[ச]

அப்பங்கலந்தசிறுண்டியக்காரம் பாலிற்கலந்து
சொம்படநான்சுட்டுவைத்தேன்றின்னலுறுதியேல்நம்பி
செப்பினமென்முலையார்கள் சிறுபுறம்பேசிச்சிரிப்பர்
சொப்படநீராடவேண்டுஞ் சோத்தம்பிரரனிக்கேவாராய்.

[ந]

எண்ணெய்க்குடத்தையுநட்டியிளம்பிள்ளைகள்ளியெழுப்பிக்
கண்ணைப்புரட்டிவிழித்துக்கழைக்கண்டுசெய்யும்பிரானே
உண்ணக்கனிகளதருவனொலிகடலோத நீர்போலே
வண்ணமழகியநம்பிமஞ்சனமாடநீவாராய்.

[ஈ]

கறந்தநற்பாலுந்தயிருங்கடைந்துநிமேல்வைத்தவெண்ணெய்
பிறந்ததுவேமுதலாகப் பெற்றறியேனெம்பிரானே
சிறந்தந்ருயலாதும்துமென்பதனும்பிறர்முன்னே
மறந்துமுனையாடமாட்டேன் மஞ்சனமாடநீவாராய்

[எ]

உ அ

பி ன் னை ம னு ள னை

கன்றினைவா லொ லைநட்டி க்கனிக ளுநிர வெறிந்து
பின் றுடர்ந்தோடியோர்பாம்பைப்பிடித்துக்கொண்டாட்டி ளுய்போ ளு
நின்றிறத்தேனல்லேனம்பி நீபிறத்திருநந்நாள் [ம]
நன்றுநீரடவேண்டும் நாரனாவோடாதேவராய். [அ]

பூணித்தொழுவினிற்புக்குப்புழுதியனைந்தபொன்மேனி
காணப்பெரி துமுகப்பனுகிலுக்கண்டார்பழிப்பர்
நாணித்தனையுமிலாதாயநம்பின்னை காணி எ சிரிக்கும்
மாணிக்கமேயென்மணியே மஞ்சனமாடநீவாராய். [க]

கார்மலிமேனிபிறத்தெல்கண்ணை பிரானையுகந்து
வார்மலிகொக்கையசோதைமஞ்சனமாட்டியவாற்றைப்
பார்மலிதோல்புதுணைக்கோன்பட்டர் பிரான்சொன்னபாடல்
பீழ்மலிசெந்தமிழவல்லார் திகினைபாதுமிலோ. [ங]

பெரியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வெண்ணெய்கன்றுபேச்சிகஞ்சனப்ப
மெண்ணெய்கறந்தகன்றினை பூணிக்கார்பின்னை
பின்னைப்போய்திண்ணப்பள்ளகதறினம் கிழக்கில்
பிண்டஉந்திமன்னன்கண்டார்வேலி.

ஆக-பதிகம்-ச-க்கு-பாகரம்-சச

நி-வ து-பி ன் னை ம னு ள னை

—[*]—

குழல்வாரக்காக்கையை வாவெனல்,

கலித்தாழிசை.

மத்யமாவதிராகம்-ரூபக்தாளம்.

பின்னைமனுளைப் பேரிற்கிடந்தானை
முன்னையமார்முதற்றனிகித்தினை
என்னையுமெங்கள் குடிமுழுதாட்கொண்ட காய்
மன்னனைவந்துகுழல்வாராயக்காய் மாதவன்றன் குழல்வாராயக்காய்
பேயின்முலையுண்ட பின்னையிவன்முன்னம்
மாயச்சகடுமருதுமிறுத்தவன்
காயாமலர்வண்ணன் கண்ணன்கருங்குழல் [க்காய்]
தூயதாகவந்துகுழல்வாராயக்காய் தாமணிவண்ணன் குழல்வாராயக்காய்
திண்ணக்கலத்திறிநாயுறிமேல்வைத்த
வெண்ணெய்ப்பிழக்கிவினாயனறக்கிடும்
ஆண்ணலமர்பெருநாணையார்தன் (யக்காக்காய்)
கண்ணனைவந்துகுழல்வாராயக்காக்காய்கார் முகில்வண்ணன் குழல்வாராய்

பள்ளத்தின்மேயும்பறவையுருக்கொண்டு
 கள்ளவகரன்வருவானைத்தாண்டுகண்டு
 புள்ளிதுவென்றுபொதுக்கோவாய்கிண்டிட்ட [ராயக்காக்காய்
 பிள்ளையவந்துகுழல்வாராயக்காக்காய்பேய்முலைபுண்டாண்முழல்வர்
 கற்றினமேய்த் துக்கனிக்கொருகன்றினைப்
 பற்றியெறிந்தபரமன்றிருமுடி
 உற்றனபேசியோடித்திரியாதே [க்காக்காய்
 அற்றைக்கும்வந்துகுழல்வாராயக்காக்காய் ஆழியான்றன்முழல்வாராய
 கிழக்கிற்குடிமன்னர்கேடிலர்தானா
 அழிப்பானினைத்திட்டவாழியகனூல்
 விழிக்குமளவிலேவேறுத்தானை. [யக்காக்காய்
 குழம்மணிபாகககுழல்வாராயக்காக்காய் கோவித்தன்றன் குழல்வாராய
 பிண்டத்திரனையுய்பேய்க்கிட்டநீர்ச்சோறும்
 உண்டற்குவேண்டியோடித்திரியாதே
 அண்டத்தமர்ப்பெருமானமுதகம் [யக்காக்காய்
 வண்டொத்திருண்டகுழல்வாராயக்காக்காய் மாயவன்றன் குழல்வாராய
 உந்தியெழுந்தவுருவமலர் தன்னில்
 சந்தச்சதுமுகன்றனைப்படைத்தவன்
 கொங்கக்குழலைக்குமந்துபுனியட்டித் [ராயக்காக்காய்
 தந்தத்தின்சீப்பாற்குழல்வாராயக்காக்காய் தாமோதரன்றன் குழல்வாராய
 மன்னன்றன்றேவிமார்களைமெகிழ்வெய்த
 முன்னிவ்வுலகினைமுற்றமுளந்தவன்
 பொன்னின்முடியினைப்பூவணைமேல்வைத்து [க்காக்காய்
 பின்னையிருந்துகுழல்வாராயக்காக்காய் பேராயிரத்தான் குழல்வாராய
 கண்டார்பழியாமெய்க்காக்காய் கார்வண்ணன்
 வண்டார்குழல்வாரவாவென்றவாய்ச்சிசொல்
 விண்டோய்மதில்வில்லிபுத்தூர்க்கோன்பட்டன்சொல்
 கொண்டாடிப்பாடக்குறுகாவினதானே. (கௌ)

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆந-பதிகம் நுக்கு-பாகரம்-ருசு.

ஸ்ரீசடகோபாயம்.

நூல்

வேலிக்கோல்.

அ. ஸாது-வேலிக்கோல்.

கோலகொடுவரவினா பல்.

* 1 (*

கவித்தாழிசை.

கேசியராகம்-ஆத்தாளம்.

மோலிங்கோல்வெட்டி லேனையாடுவிலேன்றிக்
தாவிக்கொழுந்தைக்கடவகமுத்திற்பூண்டு
பிவித்தழையப்பினைக்குபிறகிட்டுக் [கோல்கொண் டவா
காடுப்பின்போவார்க்கோர் கோல்கொண் டவாகடல் வண்ணர்க்கோ

கொக்குங் கடந்தையுங்கோட்டியுநம்பேரும்
எங்குந்திரித்துவினையாடுமெனமகன்
சங்கமிடிக்குந்தடகைக்குத்தக்கநல் [ண் டவா
அங்கமுடையதோர் கோல்கொண் டவாவரச் சுவழித்ததோர் கோல்கொ

கறுத்திட்டெதிர்நின்ற கஞ்சனைக்கொண்டான்
பொறுத்திட்டெதிர்வக்கபுள்ளிவாய்க்கொண்டான்
நெயித்தகுநல்களைநீங்கமுண்ணோடிச் [கோல்கொண் டவா
கிறுக்கன்றுமேய்ப்பார்க்கோர் கோல்கொண் டவா தேவர்பிரானுக்கோர்

ஒன்றேயுணர்ப்பானொருசொல்லேசொல்லுவான்
துன்றுமுடியான் னாரிபோதனன்பக்கல்
சென்றங்குபாரதங்கையெறிந்தானுக்கு [கோல்கொண் டவா
கன்றுகன்மேய்ப்பதோர் கோல்கொண் டவா கடல்நிற வண்ணர்க்கோர்

சீரோன்று னாதாய்துரிபோதனன்பக்கல்
ஊரொன்றுவேண்டிப்பெறுதவுரோடத்சால்
பாரொன்றுருப்பாரதங்கைசெய்துபார்த்ததற்குத் [கோல்கொண் டவா
தேவொன்றையூந்தார்க்கோர் கோல்கொண் டவா தேவர்பிரானுக்கோர்

ஆலத்திலையானரவினாமேலான்
நீலக்கடலுண்டெடுங்காலங்கண்வளர்ந்தான்
பாஸப்பிராயத்தேபார்த்ததற்குள்செய்த [ல்கொண் டவா
கோஸப்பிரானுக்கோர் கோல்கொண் டவா குடந்தைகிடந்தாற்கோர்கோ

பொற்றிகழ்ச்சித்திரகூடப்பொருப்பினில்
உற்றவடிவிலொருகண் ணுங்கொண்டவக்
கம்மைக்குமலங்கடியன்வினாத்துன்னே [கோல்கொண் டவா
மற்றைக்கண்கொள்ளாமேகோல்கொண் டவாமணி வண்ணநம்பிக்கோர்

மு த ல ா யி ர ம்.

ந.நி

மின்னிடைச்சீதை பொருட்டாஸிலங்கையர்
 மன்னன்மணிமுடி பத்துமுடன்ளிழத்
 தன்னிகரொன்றில்லாச் சிலைகாஸ்வனைத்திட்ட [ஸ்வொஸ்வொ.
 மின்னுமுடியார்க்கோர் கோல்கொண்டுவா லேவலைபடைத்தார்க்கோர்கோ

தென்னிலங்கைமன்னன் சிரந்தோள் துணிசெயது
 மின்னிலங்கு பூண்ளிபிடணைநம்பிக்கு
 என்னிலங்குநாமத்தளவுமரசென்ற கொண்டுவா
 மின்னிலங்காரர்க்கோர்கோல்கொண்டுவா லேவலைபடைத்தார்க்கோர்கோல்

அக்காக்காய்நம்பிக்குக்கோல்கொண்டுவா லென்று
 மிக்காளுரைத்தசொல்லில்லி புத்தூர்ப்பட்டன்
 ஓக்கவுரைத்ததமிழ்ப்பத்துமல்லவர்
 டக்களைப்பெற்றுமகிழ்வரிவ்வையதே.

[40]

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆஃப்திகம்-க-க்கு-பாகரம்,க,ச

—(*)—

எ-ன்-து-ஆ-னி-து,

—(*)—

பூச் சூட்டல்

—(*)—

அறுசோக்கழிநெடிஸ்ஆசிரியவிற்குத்தம்

அடாண-ராகம்-ரூபகதாளம்.

ஆநிறைமேய்க்கநீபோதியருமருந்தவாதறியாய்
 காணகமல்லாந்திரிந்துன் கரியதிருமேனிவாட.
 பாணையிற்பாலைப்பருகிப்பற்றுகா ரெல்லாஞ்சுளிரிப்பத்
 தேனிலினியபிரானேசென்பகப்பூச்சூட்டவாராய்

க

சருவுடைமேகங்கள் கண்டா லுன்னை ம்கண்டா லொச்சுக்கண்கள்
 உருவுடையாயுலகேழுமுண்டாகவந்துபிறந்தாய்
 திருவுடையாண்மணவாளா திருவரங்கத்தேகிடந்தாய்
 மருவிமணங்கமழுகின்றமல்லிகைப்பூச்சூட்டவாராய்

2

மச்சோமொளிகையேறிமாதர்கள் தம்மிடம்புக்கு
 கச்சொடுபட்டைகதிழித்துக்காம்புதுகிலவையேறி
 நீச்சலுந்தீமைகள் செய்வாய்நீள் திருவேங்கடத்தெந்,உராய்
 பச்சைத்தமனகத்தோபொதிரிப்பூச்சூட்டவாராய்

ந.

தெருவின்கண் டின் றினச் சிமார் உளைத் தீமைசெய்யாதே
ம .. லுந்தமனாகமுஞ்சிமாலையென்காமழ கின்ற
புருவங்கருங்குழல்நெற்றிபொலிந்தமுகிற்கண் டுபோலே
உருவமறியநம்பியுகந் திவைகுட்டவாராய். [ச]

புள்ளிவாய்பிளந்திடடாய்பொருகரியின்கொம்பொசித்தாய்
கள்ளவரக்கியைமுக்கோ மொவலனைத்தலைகொண்டாய்
ஆள்ளிவேண்ணெய்சிழங்கவஞ்சாதழியேனடித்தென்
கொள்ளியநீரிலெழுகசெற்கமுதீர் குட்டவாராய். [ரு]

எருதுகளோடுபொருதியேது முலொபாய்என்றம்பி
கருதயத்மைகள்செய்துகஞ்சனைக்கால்செய்யொபாய்ந்தாய்
தெருவின்கண் டீமைகள்செய்துசிககெனமல்லர்களோடு
பொருதுவருகின்றபொண்ணேபுண்ணைப்பூச்சுட்டவாராய், (சு)

குடங்கொடுத்தேறவிட்டுசுத்தாடவல்லவென்கோவே
மடங்கொள்மதிமுகத்தாசைமால்செய்யவல்லவெனமைந்தாய்
விடந்தீட்டிசுரணியநெஞ்சையிருபிளவாசமுனகீண்டாய்
குடந்தைக்கிடந்தவென்கோவேகுருக்கத்தப்பூச்சுட்டவாராய் [௭]

சிமாலிகணவனோடுதோழைமைகொள்ளவும்வல்லாய்
சாமாசலனைநீயெண்ணிச்சக்கரத்தாற்றலைகொண்டாய்
ஆமாற்றியும்பிரானையணிபரங்கத்தேகிடந்தாய்
ஏமாற்றமெண்ணத்தவிர்ந்தாயிருவாட்சிப்பூச்சுட்டவாராய். (அ)

அண்டத்தமர்கள் குழுவந்தாணியுள்ளனகிருந்தாய்
தொண்டர்கள் கொஞ்சிலுழைவாய்தாயமலரான்மனைவாளர்
உண்டிட்டுலகிளையேழுமோராலிலையிற்றுயில்கொண்டாய்
கண்டொண்ணையுக்கக்கருமுனைப்பூச்சுட்டவாராய் [௯]

செண்பகமல்லிகையோடுசெங்கமுதீரிருவாட்சி
எண்பகப்பூவுகொணர்ந்தேனினறிவைகுட்டவாவென்று
மண்பகர்கொண்டாதுயாய்ச்சிமகிழ்ந்துசைசெய்தவிம்மலை
பண்பகர்விலுபுதனார்க்கொன்பட்டபிரான்சொன்னபத்தே

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

—*—

ஆனிரைகருமச்சுதெருப்புள்ளருது

குடம்நீமாலைண்டம்செண்பகமிதேரன்

ஆகபதிகம்-௭-க்கு-பாசரம்-௭௪

அ-வ து, இந் திரனோடு.

கா ப் பி ட ல் ,

அறுசீர்க்கழிநெழில்-ஆசிரியவிருந்தம்.

தோடி.ராகம் ரூபகதாளம்,

இந்திரேனோடுபிரமணி சலிமையவொல்லாம்
மந்திரமாமலர் கொண்டுமறைந்தவராய்வந்துமின்றார்
சந்திரன்மாஸிகைசேருஞ்சூரர்கள்வெள்ளறைமின்றாய்
அந்தியம்போதுதிவாகுமழகனேகாப்பிடவாராய்.

(க)

கன்றுகளில்லம்புகுந்துகதறுகின்றபசுவெல்லாம்
நின்றொழிந்தேனுன்னைக்கூவிநேசமேயொன்றுமிலதாய்
மன்றினில்லேலந்திப்போதுமதிட்டிருவெள்ளறைமின்றாய்
நன்றுகண்டாயென்றன்சொல்லுநானுன்னைகாப்பிடவாராய்.

(உ)

செப்போது மென்முலையார்கள் சிறுசோறுமில்லஞ்சிதைத்திட்
டப்போதுநானாப்பப்போயடிசிலுமுண்டிலையாள்வாய்
முப்போதுமவானவரேத்தமுனிவர்கள்வெள்ளறைமின்றாய்
இப்போதுநானொன்றுஞ்செய்யெனம்பிரான்காப்பிடவாராய்

(ஈ)

கண்ணிம்மணற்கொடுதுவிக்காவினாற்பாய்ந்தனையென்றென்
றெண்ணரும்பிள்ளைகள்வந்திடிவரால்முறைப்படுகின்றார்
கண்ணனேவெள்ளறைமின்றாய்கண்டாரோடேதீமைசெவ்வாய்
வண்ணமேவேலையதொப்பாய்வள்ளலேகாப்பிடவாராய்,

[ச]

பல்லாயிரநூற்பிள்ளைகள் தீமைகள்செவ்வார்
எல்லாமுன்மேறென்றிப்போகாதெம்பிரானியிக்கேவாராய்
நல்லார்கள் வெள்ளறைமின்றாய் நானச்சுட்டோயுன்மேனி
சொல்லாரவாழ்த்திவின்றேத்திச்சொப்பிடக்காப்பிடவாராய்,

(ரு)

கஞ்சன்கறுக்கொண்டின்மேற்கருநிறச்செம்மயிர்ப்பேயை
வஞ்சிப்பதற்குவிடுத்தானென்பதோர்வார்தையுமுண்டு
மஞ்சதவற்றமணிமாடமதிட்டிருவெள்ளறைமின்றாய்
அஞ்சுவநீயங்குறிக்கவழகனேகாப்பிடவாராய்.

கள்ளச்சுகமொதுங்கலக்கழியவுதையெய்த
பிள்ளையரோநீயேயைப்பிடித்துமுலையுண்டினை
உள்ளவாறொன்றுமறியெனையுடையவெள்ளறைமின்றாய்
பள்ளிகொள்போதுதிவாகுபரமனேகாப்பிடவாராய்,

(எ)

நாசு

வெண்ணெய்விழுங்கி.

இன்பமருகனையுயர்த்தாயிமையவர்க்கென்றுமரியாய்
 மும்பக்களிற்றட்டகோவேகொடுக்கஞ்சனெஞ்சினிற்றுகத்தே
 செம்பொன்றில்வெள்ளையாய்செல்லவத்தினுல்லவள் பிள்ளாய்
 கம்பக்கபாடிகொண்குருகடிதோடிக்காப்பிடவாராய் (அ)

இருங்கொடுநீர்ச்சகிழ்கொண்டிட்டெழின்மறையோர்வந்துநின்றார்
 கருக்கேல்நம்பிசந்திநின்றதாய்சொல்லுக்கொள்ளாய்சிலநாள்
 திருக்காப்பிநாணுண்ணைச்சாத்தத்தேசுடைவெள்ளறைநின்றாய்
 உருங்காட்டிமந்திவிளக்கிநெனுகொள்ளவேற்றுகேன்வாராய். [சு]

போதமர்செல்லக்கொழுந்துபுணர்திருவெள்ளறையாளை
 மாதர்க்குயர்ந்தவசோதைமகன்றன்னைக்காப்பிட்டமாற்றம்
 வேதப்பயன்கொள்ளவல்லவிடனுசித்தன்சொன்னமலை
 பாதுபயன்கொள்ளவல்லபத்தருள்ளார்வினைபோமே [க]

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இந்திரன்களறுசெப்புகண்ணில்பல்லாப்கஞ்சன்

களவென்பவருக்குபோதமர்வெண்ணெய்.

ஆக-பதிகம்-அ-க்கு-பாசரம்-அச.

சு-வது, வெண்ணெய்விழுங்கி

—————*—————

பாலகிரீடை,

—————*—————

எண்ணிக்கழிநெழில்-ஆசிரியவிருத்தம்

சாரங்கம்-கௌராகம் ஆதிதாளம்;

வெண்ணெய்விழுங்கிவெறுக்கலத்தை வெற்பிடை யிட்டதனோ
 சைகேட்கும்! கண்ணபிரான்கற்றகல்விதன்னைக்காக்கில்லோ முன்மக
 னைக்காவாய், புண்ணிற்புளிப்பெய்தாலெக்குந் தீமைபுறா புனையாவி
 வைசெய்பவல்லவண்ணநக்கண்ணோர்மகனைப்பெற்றவசோதை நங்கா
 யுன்மகனைக்கூவாய், (க)

வருகவருகவருகவிங்கேவாமனகம்பிவருகவிங்கே
 கரியகுற்றசெய்வாய் முகத்தென்காதுத்தநம்பிவருகவிங்கே
 அரியபிவனெனக்கொன்றுநங்காயஞ்சனவன்னுவசலகத்தார்
 பரிபுடம்பேசத்தரிக்கரல்லேன்பாயேனுக்கிக்கேபோதாராயே, (உ)

திருவுடைப்பிள்ளைதான்தியவாறுதேக்கமொன்றுமில்லாதேசுடையவ
 ருகவையத்தகுடத்தொடுவெண்ணெயுறுச்சிபுடைத்திட்டுப்போந்துநின்

ரூன் அருகிருந்தார்தம்மையனியாயஞ்செய்வதுதான் வழக்கோவசோதாய் வருகவென்றுன்மகன்றனைக் கூவாய் வாழ்வொட்டான்மதுகுதலானே. [௩]

கொண்டல்வண்ணவின்கேபோதராயேகோயிர்பள்ளாயின்கேபோதராயே, தென்முனாகுழ்திருப்போயக்கிடந்ததிருநாரணவின்கேபோதராயே; உண்டிவந்தேநம்மமென்றுசொல்லி யோடியகம்புகவாய்ச்சிதாணும், கண்டெதிரே சென்றெடுத்துக்கொள்ளக் கண்ணபிரான்கற்றகல்விதானே [௪]

பாலைக்கறந்தடுபேறவைதுதப்பல்வளை யாளென்மகளிருப்ப, மேலையகத்தேநெருப்பிவேண்டிச் சென்றிறைப்பொழுதங்கே பேசினின்றேன், சாலக்கிராமமுடையநம்பிசாய்த்துப் பருகிட்டுப்போந்துநின்றான். ஆலைக்கரும்பின்பொழியணையவசோதைநங்காயுன்மகனைக்கூவாய் [௫]

போதர்கண்டாயின்கேபோதர்கண்டாய்போதரேனென்னுதேபோதர்கண்டாய் ஏதேனுஞ்சொல்லியசலகத்தாரேதேனும்பேசநான்கேட்கமாட்டான், கோதுகுலமுடைக்குட்டனையேருஞ்நெடுத்தாய்குடமாடுகூட்கா' வேதப்பொருளையென்வேங்கடவாவித்தகனையின்கேபோதராயே. (௬)

செந்தநலரிசி சிருபருப்புச் செய்வக்காரம் நறுநெய்பாலால், பன்னிரண்மதிருவோணமட்டேன்பண்மியிப்பிள்ளைபரிசறிவன்; இன்னமுகப்பனென்றுசொல்லி யெல்லாம்விழுங்கிட்டுப் போந்துநின்றான் உன்மகன்றனையசோதைநங்காய்கூவிக்கொள்ளாவிவையுஞ்சிலவே.

கேசவனையின்கே போதராயேகில்லெனென்னுதின்கே போதராயே, நேசமிலாதாகத்திருந்தூர்வினையாடாதேபோதராயே, துசனைஞ்சொல்லுந்தொழுத்தைமாருந்தொண்டருகின்றவிடத்தினின்று, தாய்சொல்லுக்கொள்வதுதன்மங்கண்டாய்தாமோதராயின்கேபோதராயே;

கன்னலிலட்டுவத்தோடுசெடைகாரொள்ளினுண்டைகலத்திலிட்டு, என்னகமென்றுநான்வைத்துப்போந்தேனிலவன் புக்கவற்றைப்பொறுத்திப்போந்தான், பின்னுமகம்புக்குறியை நோக்கிப் பிறங்கொளியெண்ணெயுஞ்சோதிக்கின்றான், உன்மகன்றனை யசோதைநங்காய் கூவிக்கொள்ளாவிவையுஞ்சிலவே. [௭]

சொல்லிலரிசுப்பதிநங்காய் குழலுடையகின்பிள்ளைதானேஇல், லம்புதுட்டு தன்மகனைக்கூவிக்கையிலவளையக்கற்றறிக்கொண்டு, கொல்லையிலநின்றுக்கொணர்ந்துவிற்வங்கொருத்திக்கல்லளைகொடுத்து, ஸ்லனநாவற்பறங்கொண்கொண்டலெனென்றுபிரிக்கின்றானே. [௮]

வண்டிகளினத்திரைக்கும்பொழில் சூழ்வருபுணற்கா விரித்தென்னரை
 ஊன், பண்டவன்செய்தகிசீடைபெல்லாம்பட்டர் பிரான்விட்டுணுகித்தன்
 பாடல், கொண்டிவையாடிக்குணிக்கவல்லார் கோவித்தன்றன்னடியார்க
 ளாடி-எண்டிசைக்கும்விளக்கா கிசிற்பா ரிவையடியென்றலைமேலவே.

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.
 வெண்ணெய்வருகுகிருக்கொண்டல்பாஸ்போதர்ச்சென்னல்
 தேசக்கண்ணல் சொல்லில்வண்டாற்றில்.

ஆக-பதிகம்-௯-க்கு-பாசரம், ௬௬

—(*)—

ய-வது-ஆற்றிலிருந்து

—*—

அயலகத்தாரிமுறைபாடி.

—(*)—

கலித்தாழிசை

நாதநாமக்கிரியைராகம்-ரூபகதாளம்.

ஆற்றிலிருந்துவிளையாடுவோங்களைச்
 சேற்றலெறிந்துவிளையாடிக் கைக்கொண்டு
 காற்றிற்கடியனையோடியாகம்புக்கு
 மாற்றமுந்தாரானுவின்முற்றாட்வளைத்திரம்பேசானுவின்முற்றும்

குண்டலந்தாமக்குழல்தாமநாதாநாதா
 எண்டிசையோருமிறைஞ்சித்தொழுதேத்த
 வண்டமர்ப்பூங்குழலார்துகிகைக்கொண்டு [அம்
 விண்டோய்மரத்தானுவின்முற்றும்வேண்டலுந்தாரானுவின்முற்றும்

தடம்படுதாமரைப்பொய்கைகலக்கி
 விடம்படுநாகத்தைவாஸ்பற்றியிர்த்துப்
 படம்படுபைந்தலைமேலெழப்பாய்த்திடு
 உடம்பையசைத்தானுவின்முற்றும்உச்சியுள்ளின்றானுவின்முற்றும்

தேற்குவிசெகுத்துப்பனக்கனி
 தானெறிந்திட்டதம்பெருந்தோளினால்
 வானவர்கோள்விடவந்தமறைதடுத்து [அம்
 ஆகிரகத்தானுவின்முற்றும்வையுய்யக்கொண்டானுவின்முற்றும்

ஆச்சிபர்சேரியினையிப்பாலுண்டு
 பேர்த்தவர்கண்டுபிடிக்கப்பிடியுண்டு
 வேய்த்தடந்தோளினுவெண்ணெய்கொண்டாட்டாகம்
 காப்புண்டிருந்தானுவின்முற்றும்படியுண்டமுதானுவின்முற்றும்)

தள்ளித்தள்ளாநடையிட்டிளிம்பிள்ளையாய்
உள்ளத்தினுள்ளையவனையுறநோக்கிக்
கள்ளத்தினுல்வந்தபேய்ச்சிமுலையுயிர்
துள்ளச்சுவைத்தானுலின்முற்றுந் துவக்க ரவுண்டா னுலின்முற்றும்
மாவலிலேள்வியின்மா னுருவாய்ச்சென்று
புவடிதாவென்றிரந்தவிம்மண்ணினை
ஓரடியிட்டிரண்டாமடிதன்னிலே
தாவடியிட்டானுலின்முற்றுந்தரணியளந்தானுலின்முற்றும். (எ)
தாழைதண்ணும்பந்தடம்பெரும்பொய்கைவாய்
வாழுமுதலைலைப்பட்டுவாதிப்புண்
வெற்றையர்கெடவிண்ணோர் பெருமானுல் [அ]
ஆழிபணிகொண்டானுலின்ற முற்றுமகற்கருள் செய்தானுலின்முற்றும்
வானத்தெந்தமகைமுழிப்போலெங்கும் [ற்றும்]
கானத்துமேயந்துகளிக் துவிளையாடி
ஏனத்துருவாயிட்டந்தவிம்மண்ணினைத்
தானத்தேவைத்தானுலின்முற்றுந்தரணியிடந்தானுலின்முற்றும்
அங்கமலர்க்கண்ணன்றன்னையசோதைக்கு
வங்கைநல்லார்கள் தாம்வந்துமுறைப்பட்ட
அங்கவர் சொல்லேப்பிதுவைக்கோன்பட்டன்சொல்
இங்கிவல்லவர்க்கேதமொன்றில்லையோ

பெரியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

* ஆத்தில்குண்டலம்தடந்தேனுகஞ்சித்தள்ளிமாவலிதாழை
வான்அங்கமலந்தன்னோர்.
ஆக-பதிகம்-யி-க்குபாசரம்-ாடு
இரண்டாம்பத்து-முற்றிற்று.
ஆக-பத்து-உ-ல்-பதிகம்-உயி-க்கு-பாசரம்-உஉக.

—(*)—

முன்றும்பத்து.

க - வ து . த ன் னோர் ,

—(*)—

அன்னைகண்ணற்கின்னமுதனறியம்மந்தனோனெனல்,
எழுசர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்
ஆராபிராகம்-ஆதிதாளம்,

தன்னேராயிரம்பிள்ளைகளோடு தள்ளாநடையிட்டிவருவான், பொன்னே
நெய்யொபாலமுதுண்டொருபுள்ளுவம்பெய்யேதவமும், மின்னோர்
நுண்ணிடைமஞ்சமக்கொக்கைதுஞ்சுவாய்வைச்சுபிரானே, அன்னே
புள்ளையறித்துக்கொண்டேனுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (க)

பொன்போல்தொலந்தரவாட்டிய முதுபட்டிப்போலேன்வருமளவிப்பால்
வன்பராச்சகடபரிதாபமிகிலெகம்புகியிருந்துகமின் போல் துண்ணி
டைபாநொருகண்ணியெலேற்றுருவஞ்செய்துவைத்த, அன்பாவுன்னே
யறிந்துகொண்டேனுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே (௨)

குழம்பாய்த் தொடுவெண்ணெய்விழுங்கிக்குடத்தயிர்சாய்த்துப்பரு
கிப்பொய்மா மருதானகரணாப்பொன்றிவித்தின் றுநீவந்தாயனும்மா
யம்வல்லபிர்னைகம்பியுன்னையென்மகனே யென்பர்நின்றார். அப்பாவு
ன்னையறிந்துகொண்டேனுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே [௩]

வாபார்கண்மடவாச்சியர் மகளைமை யன்மைசெய்தவர்பின்னேய
க், கொய்யார் பூத்துகில்பற்றித்தனிகின்ற குன்றம் பலபலசெய்தாய், பெக
ய்யாவுன்னைப்புறம்பலபேசுவபொற்றகத்துங்கள் கேட்டேன், ஐயாவு
ன்னையறிந்துகொண்டேனுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. [௪]

முப்போதுக்கடைத்திண்டிய வெண்ணெயினோடுதயிரும்விழுங்கி
க், காபாலாயர்க்காவிர்கொணர்ந்தகலத்தொடுசாத்துப்பருகி. மெய்
ப்பாலுண்டமுபின்னையோல் நீ விம்மிவிம்மியமுகின்ற, அப்பாவுன்
னையறிந்துகொண்டேனுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (௫)

கரும்பார்நீள்வயற்காய்துதிச்செக்கெலைக்கற்றாணைமண்டித்தின்
ன, விருந்தாக்கன்றொன்றுகொண்டிவிளங்கினி விழுவெறிந்தபிரானே,
கரும்பார்மென்குழற்கன்னியொறுத்திக்குச் சூழவலைவைத்துத்திரியும்,
அப்பாவுன்னையறிந்துகொண்டேனுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (௬)

மருட்டார்மென்குழற்கொண்டிபொழிப்புக்குவாய்வைத்தவாய்த
ம்பாடிச், கருட்டார்மென்குழற்கன்னியர்வருதுன்னைச்சுற்றுத்தொழநின்
றசோதி. பொருட்டாயிலெனெம்பெருமானுன்னைப்பெற்ற குற்றமல்
லால்மற்றித், கரட்டாவுன்னையறிந்துகொண்டேனுனக்கஞ்சுவனம்ம
ந்தரவே. (௭)

வாளாகிலுங்காணகில்லார்பிரமக்களைமையின்மைசெய்து
தோளாலிட்டவரோடுதினைத்துச்சொல்லப்படாதனசெய்தாய், கேளாரா
யர்குலத்தவரிப்பழிகேட்டேன்வாழ்கிலைந்தன், காளாயுன்னையறிந்து
கொண்டேனுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (௮)

தாய்மார்மோர்கவிதகப்போவர்தம்பமார்கற்றாணைப்பின்புபோ
வர், நீயாய்பாடியிளங்கன்னிமார்களை தேர்படவேகொண்டிபோதி, காய்
வார்க்கென்று முகப்பனவே செய்துக்கண்டாழ்குழந்திரியும், மாயாவுன்
னையறிந்துகொண்டேனுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. (௯)

தொத்தார்பூங்குழற்கண்வியொருத்தியைச் சோலைத்தடங்கொண்டேயுக்
முத்தார்கொங்கைகிணர்ந்திராநாழிகைமூவேழசென்றபின்வந்தாய் [ரு
ஓத்தார்கொத்தனபேசுவருன்னையுரப்பலேநாடுஒன்றுமாட்டேன்
அத்தாவுன்னையறிந்துகொண்டேனுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரவே. ௨
காரார்மேனிநிறத்தெம்பிராணைககழகமழ்பூங்குழலாய்ச்சி
ஆராவின்னமுதுண்ணத்தருவனுமம்மந்தரேனென்றமாற்றம்
பாரார்தொல்புகழான்புதுவைமன்னன்பட்டர்பிரான்சொன்னபாடல்
வாராவின்னிசைமலைவல்லாரிருழகேசனடியாரே ௧௧

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

தன்னேன்பொன்றும்மாயம்மைமுப்போதுகருமருட்டார்
வாளாதாய்மார்தொத்தார்காரரஞ்சனம்

ஆக-பதிகம் ௧ க்ரு-பாசரம்-௧௧.

உ - வ து - அஞ்சன வண்ண வரின ,

தண்ணனை யண்ணகன் றின்பின்றோக்கியதெண்ணி

மணக்கணிரங்கியிசைத்தல்

கலிநிலைத்துறை.

சங்கராபரணராகம் - ரூபகதாளம்

அஞ்சனவண்ணையாய் குலக்கொழுந்தினை
மஞ்சனமாட்டிமனைகள் தொறுத்திரியாமே
கஞ்சனைககாய்த்தகழலடிநோலக்கன் றின்பின்
என்செய்யப்பிள்ளையப்போக்கினேனெல்லேபாவமே ௧௧

பற்றுமஞ்சட்டிசிப்பாவைமாரோடுபாடியில்
கற்றில்லினைத்தெங்குந்திமைசெய்துதிரியாமே
கற்றுத் தூளியுடைவேடர்காணிடைக்கன் றின்பின்
எற்றுக்கென்பிள்ளையப்போக்கினேனெல்லேபாவமே. ௨

நன்மணிமேகலைநக்கைமாரோடுநாடொரும்
பொன்மணிமேனிபுழுதியாடித்திரியாமே
கண்மணிநின்றதீர்கானதரிடைக்கன் றின்பின்
என்மணிவண்ணைப்போக்கினேனெல்லேபாவமே- ௩

வண்ணக்கருவ்குழல்மாதர்வந்தலர் தூற்றிடப்
பண்ணிப்பலசெய்திப்பாடியெங்குத்திரியாமே
கண்ணிக்கிரியானைக்கானதரிடைக்கன் றின்பின்
எண்ணக்கிரியானைப்போக்கினேனெல்லேபாவமே. ௪

சுய

அஞ்சனவண்ணன்.

அவ்வவ்விடம்புக்கல்லாயர் சம்பெண்டர்க்கணுக்கனாய்க்
 பொன்னவக்கலியாய்தொடிக் துக்கமுதலவையையாமே
 எவ்வுஞ்சிலையுடைவேடர் காணிடக்கன்றின்பின்
 தெய்வகதலைவனோட்போக்கினேனெல்லேபாவமே.

ஞ

மிடறுமெழுமெழுக்கோடவெண்ணெய்விழுக்கிப்போய்
 படிபலசெய்திப்பாடியெனகுந்தியாமே
 கடிபலநிதிநாதரிடைக்கன்றின்பின்
 இடறுவெண்பின்னையப்போக்கினேனெல்லேபாவமே

அ

வள்ளிநுடங்குடைநாதவர்வந்தலர் தூற்றிடத்
 தள்ளிவினையாடித்தோழரொடுதிரியாமே
 கள்ளியுணங்குவெனகாணதரிடைக்கன்றின்பின்
 புள்ளிவழலைவனோப்போக்கினேனெல்லேபாவமே.

எ

பன்னி, நதிக்கள்ளியிற் கொண்டேவப்பாங்கு
 என்னிவங்கொங்கையமுதமுட்டியெடுத்தியான்
 பொன்னடிநோவப் புலரியேகாணிற்கன்றின்பின்
 என்னிவஞ்சிககத்தைப்போக்கினேனெல்லேபாவமே.

அ

ருடையுஞ்செருப்புங்கொடாதேதாமோதரனைநான்
 உடையுங்கடியனவூன்றுவெம்பரங்களுடைக்
 கடிபவென்காணிடக்காலடிநொவக்கன்றின்பின்
 கொடியேனெண்பின்னையப்போக்கினேனெல்லேபாவமே.

சு

என்றுமெனக்கிரியானே யென்மணிவண்ணனைக்
 கன்றின்பின்போக்கினேனென்றசோதைகழறிய
 பொன்றிழநாடப்புதுவையர்கோன்பட்டன்சொல்
 இன்றமிழ்மலைகள்வல்லவர்க்கிடரில்லையே.

உ

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

அஞ்சனப்பந்துகன்மணிவண்ணவவ்விடறுவ

ள்ளிபன்னிருகுடையென்றும்கிடை

ஆக-பதிகம்-உ-க்கு-பாகரம்.உக,

ஸ்ரீ பரமஹேசாய நம :

ந - வி. து. - சீ. வி. கிரு. த. பி. பை,

—(*)—

உண்ணன்வரவுகண்டன்னமகிழ்தல்-

—(*)—

எழுதிர்க்குறிநெடி. ஆசிரியயிருத்தம்,

இலக்குநாற்பொருகாதொருகாறு சென்னிறமென்றோன்றிடப்பூ
க், கோலப்பனைக்கச்சுங்குதையுடையுங் குளிர்முத்தின்கோட்டலமுங்,
காவிபுதிநோயருவென்றகடல்வண்ணன்வேடத்தைவந்துகாணீர், ஞால
கிழ்புத்தினைப்பெற்றுநகங்கமீர்நாளேமற்றருமில்லை. (க)

கண்ணிநன்மாமதில்குழந்தருபூம்பொழிற் காவிரித்தென்னரங்கம்,
மளவிபசீர்மதுகுஞ்செவ்வாபாயியென்வாழ்வுகத்து, உன்னையிளங்க
ன்றுவேய்க்கச்சிறுகாலே பூட்டியொருப்படுத்தேன், என்னிலமனம்வ
லிபொருபெண்ணில்லையென்குட்டனேமுத்தந்தா. [உ]

காடுகளுநிபோய்க்கன்றுகள் மேய்த்துமறியொழுகாற்கோடற்பூ
ச், ஆழவருகின்றதாரோகராகந்துத்தாசிகாணுன்னுடம், பேடைமயி
ர்சாயல் பின்னைமணுநாநீராட்டமைத்துவைத்தேன். எழியமுசெய்யப்
பறுமுன்டினனுன்னோடுடனேயுன்பான். [ங]

கடியார்பொழிலலரிவேண்டவாகரும்போறே ரேநீயுக்கும், கு
டையுஞ் செருப்புங்குறுதுவந்தருவிக்கக்கொள்ளாதேபோனும்மாலே,கி
டிபவெங்காவிடைக்கன்றின்பின் போனதிறகுட்டச்செங்கமல, ஆடியு
மவெதும்பியுன்கண்கள்கிவந்தாயசைந்திட்டாய்கீ யெம்பிரான். [ச]

பற்றாநடுங்கமுன்பரஞ்சசன்னியத்தை வாய்வைத்தபோரேறே
யென், சிற்றாச்சிங்கமேசீதைமணுநா சிறகுட்டச்செங்கன்மாலே, சித்
றாடையுஞ்சிறுப்பத்திரமுமிவைக்கடிலின்மேல்வைத்துப்போய், கற்
றபரோடுநீகன்றுகள்மேய்த்துக்கலத்துடன் வந்தாய்போலும், [ரு]

அஞ்சுடராழியுன்கையாகத்தேந்துத்துழகாநீபொய்கையுக்கு, நஞ்சு
மிற்காகத்திரோடு பிணங்கவுநாணயிர்வாழ்த்திருந்தேன், என்செய்யவெ
ன்னையாதிருமறுக்கினையேதமோரச்சமில்லை, கஞ்சன்மனத்துக்குகப்
பனவேசெய்தாய்காயாழ்வண்ணங்கொண்டாய். [சு]

பள்ளியுமாமையுநீனமுமா இயபாற்கடல்வண்ணுவுன்மேல், கன்
றியுருவாகிமேப்புலத்தேவகதகள்ளவசுராதம்மைச், சென்றுபிடித்து
ச்சிறுககனாலேகிளங்காயெறிதாய்போலும், என்றுமென்பிள்ளைக்
குசதிமைகச்செய்வாமாந்நுனமாவரீரோ. [எ]

கேட்டறியானதைகேட்டுன்றென்கேசவாகோவலரிந்திரற்குக், காட்டியசோறவகறியுந்தயிருக்கலந்துடனுண்டாய்போலும், மூட்டமுதலிலேனுன்றனைக் கொண்டொருபோது மெனக்கரிது, வாட்டமிலாப்பு கழ்வாகுதேவாவுன்னையஞ்சுவலின்னதொட்டும். (அ)

திண்ணூர்வெண்ணெய்குடையாய் திருநாட்டிருவோணமின்றேமுநாள்ளமுன், பண்ணைர்மொழியாரைகூடமுனையாட்டிப்பல்லாண்டுகூறியவத்தேன், கண்ணுலஞ்செய்யுக்கறியுக்கலந்ததரிசியுமாக்கிவைத்தேன், கண்ணூர்நானைத்தொட்டுக்கன்றின்பின்போகேல்கோலஞ்செய்திக் கேயிரு. (சு)

புற்றரவல்லுசோதைநல்லாய்ச்சிதன்புத்திரன்கோலிந்தனை, கற்றினமேய்த்துவரக்கண்டுகந்தவள்கற்பித்தமாற்றமெல்லாம், செற்றமிலாதவர்வாழ்தருதென்புதுவைவிட்டுணுரித்தன்சொல், கற்றிவைபாடவல்லார்கடல்வண்ணன்கழலினோகாண்பார்களே. [ய]

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-பதிகம்-கூ-க்கு-பாசரம், உக

—(*)—

சுவது-தலைமுக்கனும்.

—(*)—

காலிப்பிள்ளைஞகண்ணைக்கண்டுகன்னியர்காமுறல்.

————*————*

எண்ணிக்கழிந்தெழில்ஆசிரியவிருத்தம்.

தலைமுக்கனத்தொக்கலுந்ததம்பியெங்குந் தண்ணுமையிக்கமத்தளித்தாளபிலிக், குழல்களிக்கீழமுமாகியெங்குக்கோலிந்தன்வருகின்றசுட்டங்கண்டு, மழைகொலோவருகின்றதென்றுசொல்லியங்கைமார்சாலேகவாசல்பற்றி துழைவனாரிற்பனராகியெங்கும்உள்ளம்விட்டுண்மறத்தொழிந்தனரே.

வல்லிதுண்ணிதழன்னவாடைகொண்டு வசையரத்திருவரைவிரித்துடுத்தப். பல்லினுண்பற்றுகவுடைவாள்சாத்திப்பணைக்கச்சந்திப்பலதழைடுவே, முல்லைநன்றுமலர் வேங்கைமலரணிர்துபல்லாயர்குழாடுவே, பெல்லியம்போதாக்கப்பிள்ளை வருமெதிர்நின்றங்கினைவேயிழுவேலமினே.

கரிகையுந்தெரிவிலுஞ்செண்டுகோலும் மேலாடையுத்தோழன்மார்வொண்டோடவொருகையொலொருவன்தன்றோளையுன்றியானிறையினமிளகுறித்தசங்கம், வருகையில்வாடியிள்ளைகண்ணன் மஞ்ஞ

ம்மேனியும்வடிவுக்கொண்டாள், அருகேநின்றாளென்பெண் ணோக்கிக் கொண்டாள் துகண்டிவ்வுரொன்றுபுணர்கின்றதே- ௩

குன்றெடுத்தாலினாகாத்தபிரான்கேவலனாய்க்குமுதலாதியுதி. கன்றுகள்மேய்த்துத்தன்தோழரொடுகலந்துடன்வருவானைத்தெருவில். கண்டிளன்றுமியலையொப்பானாநங்காய்கண்டறியேனோழுவந்துகாணய், லுன்றுநில்லாவனாகழன்றுதுகிலேத்திளமுலையு மென்வசமல்லவே

சுற்றுநின்றயாதழைகளிடச்சுருள் பங்கிநேர்திரத்தாலணிந்துப் பற்றிநின்றயார்கடைத் தலையேபாடவுமாடக்கண் டேனென்றிப்பின், மற்றொருவர்க்கென்னேப் பேசலொட்டேன்மாலிருஞ் சோலையெம்மாயற்கல்லால், கொற்றவனுக்கிவளாமென்றேண்ணிக் கொடுமின்கள் கொடரா கிற்கோறம்பமே [௫]

சிந்துரமில்லக்கத்தன்றிருநெற்றிமேல்த்திருத்திய கோறம்பந்திருக் குமுதலும், அந்தரமுதலவத்தன் தழைக்காவின்மீற்றருமாயரோடுடன் வளையோள்வீச, அந்தமொன்றில்லாதவாய்ப் பிள்ளையறிந்தறித்திவ்வீதிபோறுமாகி, பந்துகொண்டானென்றுவளைத்துவைத்துப்பவறவாய் முதுவலுங்காண் போந்தோழி. [௬]

சாற்ப்பனணியைப்பிள்ளைதழைக்காவின் கீழ்த்தந்திருமேனியின் றொளிகுழ, நீலநன்னறுக்குஞ்சிறைத்திரத்தாலணிந்துபல்லாய் குழாநடுவே, கோளச்செந்தாமரைக்கணமிளிரக்குமுதலாகியிசைபாடிக்குளித்தாயரோ. டாலித்துவருகின்றவாய்ப்பிள்ளையபழகுண்டேன்மகளாய்க் கின்றதே.

சிந்துரப்பொடி கொண்டு சென்னியப்பித்திரு நாமமிட்டங்கோரி லையந்தன்னால், அந்தரமின்றித்தன் னெறிபங்கியையழகிய நேத்திரத்தாலணிந்து. இத்திரன்போல்வருமாய்ப் பிள்ளையெதிரின்றக்கிள வளையிழவேலென்னச், சந்தியில்நின்றனகண்டிரநங்கைதன் துகிலோடுசரிவளாக முல்கின்றதே. [௭]

வலங்காதினமேல்தொன்றிப் பூவணிந்துமல்லிகை வனமாலெமொள வல்மலை. சிலங்காரத்தால்குழல் தாழவிட்டுத்திக்குழல்வாய்மடுத்தாதி யுதி, அலங்காரத்தால்வருமாய்ப்பிள்ளையழகு கண்டேன்மகளாய்சைபட்டு, விலங்கினில்லா தெதிரின்றுகண்டிர் வெள்வளாகழன்று மெய்மெலிகின்றதே. (௮)

விண்ணின் மீதமரர்கள் விருப்பித்தொழ மிறைத்தாயர் பாடியி ல்விதியுடே, கண்ணன் காலிப் பின்னே மெழுந்தருளக் கண்டிளவா

சா

அட்டுகுவி.

யங்குன்னிடார் கா முற்ற, வண்ணவண்டைப் பொழில் புதுவையர்கோன்
விட்டனுரித்தன் சொன்னமலைபத்தம், பண்ணிப்பவர்ப்பாடுப் பதக
ருள்ளார்ப்பாடுகாவைகுத்தங்கண்ணுலகே. [ம]

பெரியாழ்வாந்திருவடிகளேசரணம்.

ஆகபதிகம்-ச-க்கு-பாகரம்-சக.

கு-வகு, அட்டுக்குவு.

—(*)—

கோவரித்தனகிரியைருடகொள்வண்மை.

என்சர்க்கொழிநெழிலாகிரியகிருத்தம்

அட்டுக்குவிசோற்றுப் பருப்பதமுந்தயிர்வாடியுநெய்யளறுமடங்
கப், பொட்டத்துற்று மாரிப்பகைபுணர்த்த பொருமாகடல் வண்ணன்
பொறுத்தமலை. வட்டத்தடங்கண்மடமான் கன்றினைவலைவாய்ப்பற்றிக்
கொண்டிபுறமகளிர், கொட்டத்தலைப்பால்கொடுத்துவளர்க்குக்கோவர்
த்தனமென்னுங் கொற்றக்குடையே. [க]

வழுவென் றுமில்லாச்செய்கவானவர் கோன்வலிப்பட்டுமுனிந்
துயிடுக்கப்பட்ட, மழைவந்தேழநாள்பெய்துமாற்றடைப்பமது சூதன
வெடுத்தமறித்தமலை, இழவுகளியாததோர்ந்துப் பிடியினஞ்சியந்தட
ந்நுமுடிருதலும், சூறையிடைக்காலிட்டேதிரந்து பொருங்கோவர்த்த
னமென்னுங்கொற்றக்குடையே. ௨

அம்மைத்தடக்கண்மடவாய்ச்சியருமான யருமானினையுமலறி, எ
ம்மைச்சரனென்று கொள்ளென்றிரப்பலிண்காழிக்கையெந்நையொடு
த்தமலை, தம்மைச்சரனென்றதம்பரவையரைப் புனம்மேய்கின்றமானி
னக்தாண்மினென்று, கொம்மைப்புயக்குன்ற்சிலைன்னிக்கும்கோவர்த்த
னமென்னுங் கொற்றக்குடையே, [ங]

கடுவய்ச்சினவெங்கட்களிற்றினுக்குக் கலாமெயித்துக் கொடுப்பா
னவன்போல், அடிவாயுரக்கையிட்டெழுப் பறித்திட்டமார் பெருமான்
கொண்டுநின்றமலை கடல்வாய்ச்சென்றுமேகக்கழிந்திறங்கிக் கதவா
ய்ப்பட்டீர் முகத்தேறிப்பெய்க்கும், குடவாய்ப்பட்டின்று மழைபொழிந்து
கோவர்த்தனமென்னுங் கொற்றக்குடையே. (ச)

வா எனத்தினுள்ளிர்வலையீருள்ளிரேல் ஆறையோலவ் ஸ்வாங்குமினெ
ன்பவன்போல், ஏனத்துருவாகிய வீசனென்தை யிடவனெழுவாங்கிள
த்தமலை, கானககளியானைதன்கொம்பிழந்து கதுவாய்மதஞ்சோரத்தன்
கையெடுத்திக், னெற்பிறைவேண்டி யன்னுந்துநிற்குந கோவர்த்தன
மென்னுங்கொற்றக்குடையே.

[௫]

செப்பாடுடைய திருமாலவன்றன்செந்தாமனாக் கைவிரலைத்தீனை
யும்கப்பாகமடு த்துமணிரேடுந்தோள்காப்பாகக்கொடுத்துக்கவித்தமலை
எப்பாடுடபரந்திழி கொள்ளருவியிலங்கு மணரிமுத்துவடம்பிறழக். குப்
பாயமென்கின்று காட்சிதருந் கோவர்த்தனமென்னுங்கொற்றக்குடையே,

[௬]

படங்களபலவுமுடைப்பாம்பகாயன்படர் பூமிடைத்தாங்கிப்ப
ன்போல், தடங்கைவிரலைத்து மலரவைத்துத்தாமோதன்றாங்கு தடவ
ரைதான், ஆடங்கச்சென்றிலங்கை யிடமித்தவனுமன்புழம்பாடித்தன்கு
ட்டங்களை, குடக்கைக்கொண்டு மந்திகள் கண்ணளர்ந்துந் கோவர்த்தன
மென்னுங்கொற்றக்குடையே,

[௭]

சலமா முகித்பல்கணப்போர்க்களத்துச்சரமாரிபொழிந்தெங்கும்பூ
சலீட்டி. நலிவா னுறக்கேடகுகோப்பவன்போல நரராயணன்முன்முக
ககாத்திமலை, துலையேய்ஞரம்பைத்தவமா முனிவரிருந்தார் நடுவேசென்
றன்னார்சொரியக், கொலைவாச்சின வேங்கைகள் கின்றுறங்குந்கோவர்த்
தனமென்னுங்கொற்றக்குடையே.

[௮]

வன்பேய்முலையுண்டதோர்வாயுடையனவன் துணைனகின்றதோ
ர் வன்பரத்தைத். தன்பேரிட்டுக்கொண்டு தரணிதன்னிற்றோதரன்
ருக்குகடைவரைதான், முன்பேயவழிகாட்ட முகக்கணங்களமுது கட்
பெய்துதன்முடைக்குட்டங்களைக் கொம்பேற்றியிருந்து குதிப்பிற்றுந்
கோவர்த்தன மென்னுங்கொற்றக்குடையே.

[௯]

கொடியேறுசெந்தாமனாக்கைவிரல்கள் கோலமு மழிந்திலவாடித்
தில, வடிவேறுதிருவிடர்நொந்துமிலமணி வண்ணன்மலையுமோர்சம்பித
ம், முடியேறியவா முகித்பல்கணங்கள் முன்னேற்றிநகாத்தன போலவெ
ங்கும், குடியேறியிருந்துமறைபொழியுந் கோவர்த்தனமென்னுந் கொ
ற்றக்குடையே,

[௧௦]

அரவிற்பள்ளி கொண்டரவந்தார்த்திட்டரவப் பகையூர்தியவனு
டைய, குரவில்கொடிமுல்லைகள் கின்றுறங்குந் கோவர்த்தனமென்னு
கொற்றக்குடையே, திருவிந்ெ லைமறைவாணன்புத் தூர்த்திகழ்பட்

டர் பிரான்சொன் பரிபாஷைப் பார்த்து, பரவுமனன்குடைப்பட்டிருள்ளார் ப
ரமாவனாகுந்த நண்ணுவனோ. (கக)

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-பதிகம்-நூ-க்கு-பாகரம்-நூ.

நா-வா-வா-நாவலம்.

குழலாதற்சிதப்பு.

என்றோர்க்குழிநெடிந் ஆசிரியவிருத்தம்.

நாவலம்பெரியதீவிரிவல்லாமும் நங்கைமீர்தோரத்தங்கேளி, தூ
வலம்புரிபுடைப திருமால்தாயவாயிற்றுமலோசைவழியே, கோவலர்சி
றுமியரிளங்கொக்கைகுதுருளிப்பவுடலுள விழுந்தென்கும், காவலுங்க
டந்துகயிறுமாயைகவ துகவிழ்த்துநின்றனோ. [க]

இடவணையிடத்தோளொசொய்த்திருகைகூடப் பிருவநெறிந்
தேறக், குடவயிருபடவாய்க்கைகூடக் கோலிந்தன் குழல்கொடுதின
போது, மடமயில்களோடுமொன்பினை போலேமங்கைமார்கள்மலர்க்கூந்
தல்யிறு, உடைநெடுவோர்கையாற்றுக்கிப்பற்றி யொல்கியோபரிக்கண்
னோபுகின்றனோ. (உ)

வாணிளவரசுவைகுந்தக்குட்டன்வாகுதேவன்மதுவாமன்னன்நந்த
கோனிளவரசு கோவலர்குட்டன்கோலிந்தன் குழல்கொடுதினபோது,
வாணிளம்பிடியாவ துவந் திண்டிமனமுருகிமலர்க்கண்கள்பணிப்ப'தே
னளவுசெறிசூந்தலவிழச்சென்னிவோப்பச்செவிசேர்த்துநின்றனோ. []

தேனுகன்பிலம்பன்காளிபனென்னுந்தீப்பப்பூடுகளுடக்கவுழக்கி?
காளகம்படியுலாவிபுலாவிக்கருஞ்சிறுக் கன்ருமுலாதினபோது, மேன
கையொடுதிலோர்த்தமையரம்பைபுருப்பிபாவர்வெள்கிமயங்கி;வானக
ம்படியிலவாய் திரப்பிந்தியாடல்பாடலவை மாறினார்தாமே. [ச]

முன்னரசிக்கமகாசியவுணன் முக்கியத்தைமுடிப்பான்முவுலகின்,
மன்னரஞ்சமதுருகனன்வாயிற்றுமலினோசை செவியைப்பற்றிவாங்க,
நன்னரம்புடைபுதும்புருவொருநோரதனுந் தந்தம்வினைமறந்து, இன்ன
ரமிதுவங்குந் தந்தக்கின்னரந்தொடுகிலோமென்றனோ, [ந]

செம்பெருந்தடங்கண்ணிறடோளன் தேவகிசிறுவன் தேவர்கள்
சிங்கம், நம்பரமநின்னஞ்சுழலூசக்கேட்டவர் கவிடருற்றனகேளிர், அ
ம்பரந்திரியுங்காந்தற்பொல்லதமுக்கேவலையற் சுருக்குண்டு, நம்பரமெ
ன்றென்றுநாணியயங்கிசைந்துசோர்ந்துகைமறித்துநின்றனரோ. (௬)

புலியுள்ளான்கண்டதோரத்தங்கே களிர் பூணியேய்ஞ் சூமிளங்கோ
வலர் கூட்ட-த், தவையுள்ளாகத்தணையான் குழலூதவமரலோகத்தளவுஞ்
சென்றினசப்ப, அபியுனுமறந்துவானவொல்லா மயர்பாடிநிறையப்பு
ருந்திண்டிச். செவியுள்ளாவின்கவைசொண்டமெழந்து கோவிந்தனைத்
தொந்தென்றுமவிட்டாயோ. (௭)

சிறுவிரல்கள் தடவிப்பரிமாறச்செங்கண் கொடச்செய்யவாய்க்கொ
ப்பளிப்பக், குறுவெயர்ப்புருவக்குழிப்பக், கோவிந்தன் குழல்கொடு
தினபோது, பறவையின்கணங்கள் கூடுதிறந்துவந்துகுறித்துபடுகாடுதி
டப்பக், கறவையின்கணங்கள் காப்பறப்பிட்டுக் கவிழ்த்தறங்கிச்செவியா
ட்டகில்லானே. (௮)

திரண்டெழுதழைமழை முகில்வண்ணன் செங்கமலமலர் சூழ்வண்
முனம்போலே, சுருண்டிருந்தகுழல் தாழ்ந்தமிகத்தானுமுற்று துதின்ற
குழலோசைவழியே, மருண்டுபாண்கணங்கண்மேய்கைமறந்து மேய்ந்த
பல்லங்கடைவாய்வழிசோர, இரண்டுபாடிந்துலுங்காப்புடைபெயரா
வெழுதுசித்திரங்கள் போலநின்றனவே (௯)

கருங்கண்டோகைமயிற் பீலியணிந்து கட்டிநன்குடுத்த பீதகவா
டை அருங்கலவுருவிலாயர்பெருமானவனெருவன் குழலுதினபோது, ம
ரங்கணின் றுமதுதானாகள் பாயுமலர்கள் விழும்வளர்கொம்புகள்தாழும்
இரங்குக் கூம்புத்திருமால் நின்றபக்கநோக்கியவைசெய்யுங்குணமே ()

குழலிருண்டுசுருண்டேறியகுஞ்சிக்கோவிந்தனுடையகோமளவா
யில், குழல்முழஞ்சுகளினூடுகுமிழ்த்துக்கொழித் திழிந்தவமுதப்புள
ல்தன்னைக், குழன்முழவளிளம்புத்துவையர் கோன்விட்டுநிததன்வி
ரித்ததமிழ்வல்லார், குழலெவன்றகுளிரவாயினரகிச்சாதுகோட்டியுட்
கொள்ளப்படுவாரோ, (10௧)

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-பதிகம்-௬-க்கு-பாசரம்-௬௩.

எ - வ து - ஐ ய பு து தி.

(*)

ம : லிசீமேல் மகன் மா லு று றி ன் ற கொ ண த் தா ட வ ன் கூ த ன்

கலெலெ, த் து வ ற.

ஐ ய பு து தி யு ட ன் ப ன ி ன் தி வ ன் பி ப் ப ன் லைத் த லை யா ய் ச்
பெ ய் ப ன் லை ன் னி ன் னு ட ட செ ப் ப னு தி க் க க லு வ ன் ல ன் ல ன்
பை யி னி ன் னி னு ட ட க யோ தி வ ன் மு ன் லி னி ன் து டி வ ன்
பை யா வ னை ப் ப ன் னி யா லு ட ட க க ன வ த் தி வ ன் வ ரு மே.

ஐ

வா டி ப் ப ன் லு டி ம ற த் தி வ ன் னி ன் னு ட ட க ட ட த் தி
ச ய லி லா த ரு து க் த லைத் த லை னி னை க லை ன் னி ன்
தி லி ன் க் க லை க் க லை தி வ ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன்
மாய் மாய் மாய் மாய் மாய் மாய் மாய் மாய் மாய் மாய்

கொ டு வ ன் ன் ம ன் ன் கொ டு வ ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன்
ச க் து ச க் து ச க் து ச க் து ச க் து ச க் து ச க் து ச க் து
கொ டு வ ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன்
ச க் து ச க் து ச க் து ச க் து ச க் து ச க் து ச க் து ச க் து

ஈ

எ னை பி பை த யோ ப் ப ல க ன் வ ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன்
தொ டு ம ன் ப ல் கொ டு ம ன் ப ல் கொ டு ம ன் ப ல்
ஐ ய பு து தி யு ட ன் ப ன ி ன் தி வ ன் பி ப் ப ன் லைத்
மு ன் னு யு ப் ப ன ி ன் தி வ ன் பி ப் ப ன் லைத்

ஊ

கா டி ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு
சு டி ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு
கே டி ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு
பா டி ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு

ப ட் ட க் க ட் டி ப் ப ன் னு டி ப் ப ன் னு டி ப் ப ன் னு டி
இ ட் ட க் க ட் டி ப் ப ன் னு டி ப் ப ன் னு டி ப் ப ன் னு டி
பா ட் ட க் க ட் டி ப் ப ன் னு டி ப் ப ன் னு டி ப் ப ன் னு டி
வ ட் ட க் க ட் டி ப் ப ன் னு டி ப் ப ன் னு டி ப் ப ன் னு டி

஋

பே ச வு த் தி யா த் தி யா த் தி யா த் தி யா த் தி யா
க ட் டி ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு
கே டி ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு
வா ச வ ன் கு ட் டி ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு ம ன் னு

௭

காறையுணங்கண் ணாடி காணுந்தன் கையில்வளை குலுக்கும்
கூறையுடுக்குமயர்க்குந்தன்கொள்வைச்செவ்வாழ் திருத்தும்
தேறித்தேறிநின்றயிரம்பேர்த்தேவன்றிறம்பிதற்றும்
மாறின்மாமணிவண்ணன்மேலிவள்மா லுறுகின்றாளே (அ)
கைத்தலத்துள்ள மாடழியக்கண் ணாலங்கல்செய்தவளை
வைத்துவைத்துக்கொண்டன்னவாணிபம்நம்மைவடிப்படுக்கும்
செய்த்தலையெழுநாற்றுப்போலவன்செய்துகொள்ள
மைத்தடமுகில்வண்ணன்பக்கல்லளரவிடுமின்களே. (ஆ)
பெருப்பெருத்தகண் ணாலங்கல்செய்துபேணிநம்மில்லத்துள்ளே
இருத்துவானென்னிராமிருக்கவிவருமொன்மெண் ணுகின்றள்
மருத்துவப்பதம்நீங்கினு ளென்னும்வார்த்தைபடுவதன்முன்
ஒதிப்படுத்திடுமினிவளையுலகநந்தாணிடைக்கே. (இ)
ஞாலமுற்றுமுண்டா லீலைத்துயில்நாராயண னுக்கிவள்
மாலதா கிமகிழ்ந்தனளென்றுதாயுரைசெய்ததனைக்
கோலமார்பொழில்சூழ்புதுவையர்கோன்விட் ணுசித்தன்சொன்ன
மாலைபததிவைவல்லவர்க்கில்லைவருதுயரே. (கக)

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-பதிகம்-எ-க்கு-பாசுரம்-எச

—————(*)—————

அ - வ து - ந ல் ல தோ ர் தா ம ம .

—————(*)—————

மாயவண்பின்சென்றமகளைத்தாயவளுண்ணியதகுதல்.

—————[-]—————

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நல்லதோர்தாமரைப்பொய்கைநான்மலர்மேற்பணிசோர
அல்லியுந்தாதுமுதிர்ந்திட்டழகழிந்தாலொத்ததாலோ
இல்லம்வெறியோடித்தாலேவென்மகளைபெய்குங்காணேன்
மல்லரையட்டவன்பின்போய்மதுரைப்புறம்புக்காள்கோலோ [க]
ஒன்றுமரிவொன்றில்லாதவுருவமைக்கோபாலந்தங்கள்
கன்றுகால்மாறுமாபோலேகண்ணியிருந்தனைக்கொண்டி
நன்றுவீடுசெய்துபோளுந்நாராயணன்செய்ததிமை
என்றுமொவர்களுக்கோரேச்சுக்கோலாயிடுங்கோலோ, (உ)
எ

இந்

த ல் ல தோ ரீ தா ம தா.

ருமரிமணஞ்செய்துகொண்டுகோலஞ்செய்தில்லத்திருத்திற்
தமரும்பிறருமறியத்தாமோதரர்கென்றுசாற்றி
ஐமார்பறியுடைத்தேவிவரசானியைவழிப்பட்டுத்
துயிலமெழப்பறைகொட்டித்தோரணநாட்டிடுங்கோலோ (ங)

ஒருமகள் தன்னையுடையே ஸூலகரிறைந்தபுகழால்
திருமகள் போலவளர்த்தேன் செக்கண்மால்தான் கொண்டு போன
பெருமகளாய்க் குடிவாழ்ந்து பெரும்பிள்ளைப்பெற்றவசோதை
மருமகளைக்கண்டிகந்து மனனுட்டுப்புறஞ்செய்யுங்கோலோ ச

தம்மாமனந்தகோபாலன்றமுலிக்கொண்டென்மகள் தன்னைச்
செம்மாந்திரேயென்று சொல்லிச் செழுங்கயர்கண்ணுஞ்செவ்வாயும்
கொம்மைமுலையுமிடைபுக்கொழும்பனைத்தோள்களுக்கண்டிட்டு
இம்மகளைப்பெற்றதாயரினித்தரியாரென்னுங்கோலோ. (டு)

வேடர்மறக்குலம்போலேவேண்டித்துச்செய்தென்மகளைக்
கூடியகூட்டமேயாகக்கொண்டு குடிவாழுக்கோலோ
நாயிடுகருமறியல்லதோர்கண்ணுஞ்செய்து
சாடிதப்பாய்த்தபெருமானற்க்கவர்கைப்பற்றுங்கோலோ. ச

அண்டத்தமார்பெருமானுழியானிற்றென்மகளைப்
பண்டைப்பழிப்புக்கள் சொல்லிப்பரிசறவாழ்ந்திடுங்கோலோ
கொண்டு குடிவாழ்க்கைவாழ்ந்து கோவலப்பட்டக்கவித்துப்
பண்டைமனுட்டிமார்க்குமுன்னே பாதுகாவல்வைக்குங்கோலோ. எ

குடியிற்பிறந்தவர்செய்யுங்குணமொன்றுஞ்செய்திலனந்தோ
நடையொன்றுஞ்செய்திலனங்காய்கந்தகோபன்மகன்கண்ணன்
இடையிருபாலுமவனங்கவினைத்தனைத்தென்மகளேங்கி
கடைகயிறேபற்றிவாங்கிக்கைதழும்பேறிடுங்கோலோ. (அ)

வெண்ணிறத்தோய்தயிர்தன்னைவென்வரைப்பின்முன்னொழுந்து
கண்ணுறங்காதேயிருந்துகடையவுந்தான்வல்லள்கோலோ
ஒண்ணிறத்தாமரைச்செவ்வணுலகளந்தாளென்மகளைப்
பண்ணறையாப்பணிகொண்டபெரிசறவாழ்ந்திடுங்கோலோ. ச

மாயவன்பின்வழிசென்றுவழியிடமாற்றங்கள் கேட்டு
ஆட்கள்சேரியிலும்புக்கக்குற்றைமாற்றமுமெல்லாம்
தாயவன் சொல்லியசொல்லித்தன்புதுவைப்பட்டன்சொன்ன
தாயதமிழ்பத்தும்வல்லார்துமணிவண்ணனுக்காளரே (இ)

பெரியாழ்வார்திருவடிசேளசாணம்.

சூக-பதிசம்-அ-க்கு-பாசரம்-அச.

சு-வது-எண் னுதல்,

—(*)—

தந்தன்மதலையைக்காருத்தனை நவின் று உத்திபறத்தல்.

—(*)—

கலித்தாழிசை.

என்னதான்றேவிக்கன்றின்பப்பூவியாதாள்
தன்னுதன்காணவேதின்பூமாததினை
வன்னாகப்பள்ளால்வலியப்பறித்திட்ட [ம-
என்னுதன்வன்மையைப்பாடிப்பறவெம்பிரான் வன்மையைப்பாடிப்ப

என்விலவலிகண்டுபோவென்றெதிரவந்தான்
தன்விலலிளேடுந்தவத்தையெதிரவாங்கி
முன்விலவலித்துமுதுபெண்ணுயிருண்டான் [ம-
தன்விலலின்வன்மையைப் பாடிப்பறதா சரதிவன்மையைப் பாடிப்ப

உருப்பிணரிங்கையைத்தேரேற்றிக்கொண்டு
விருப்புற்றங்கேகவிரைந்தெதிரவந்து
செருகுற்றான்விரஞ்சிதையத்தலையைச்
சிரைத்திட்டான்வன்மையைப்பாடிப்பறதேவகிடுங்கத்தைப்பாடிப்பற.

மாற்றுத் தாய்சென்றுவனம்போகேலென்றிட
ஈற்றுத்தாய்பின் றொடர்ந்தெம்பிரானென்றழக்
கூற்றுத்தாய் சொல்லக்கொடியவனம்போன
சீற்றயிலாதானைப்பாடிப்பறசைதமனானைப்பாடிப்பற, [ச]

பஞ்சவர் தூதனாய்ப்பாரதங்கைசெய்து
நஞ்சுமிழ்நாகக்கிடந்தநற்பொய்கைபுக்
கஞ்சப்பணத்தின்மேற்பாய்ந்திட்டருள்செய்த
அஞ்சனவண்ணனைப்பாடிப்பறவ சோதைதன் ளிங்கத்தைப்பாடிப்பற.

முடியொன்றிமூலுலகங்களுமானின்
அடியேற்கருளென்றவன்பின் றொடர்ந்த
படியில்குணத்துப்பாதநம்பிக்கன்
மடிநிலைஈந்தானைப்பாடிப்பறவயோத்தியர் கோமானைப்பாடிப்பற. [சு]

காளியன்பொய்கைக்கலங்கப்பாய்ந்திட்டவன்
நீளமுடியைத்திலுநின் றுநடஞ்செய்து

௩௩

நெறித்தகருங்குழல்.

நீளவவனுக்கருள்செய்தவந்தன்

கோள்வலிவீரமேபாடிப்பறதுமணிவண்ணனைப்பாடிப்பற.

[எ]

தாந்.மிளந்தம்பிக்கரசிந்துதண்டகம்

நூற்றவள்சொற்கொண்டிபோடுநுடம்பிடை

குற்பனகாவைச்செவியொடுமூக்கவள்

ஐர்க்கவரிந்தானைப்பாடிப்பறவயோத்திக்கரசனைப்பாடிப்பற.

[அ]

மாயச்சகடமுதைத்துமருநிருத்து

ஆயர்களுடுபோயானிரைகாத்தனரிந்து

வேயின்சுழலூதிவித்தகனாய்நின்ற

ஆயர்களுேற்றினைப்பாடிப்பறவாணிரைமேய்த்தானைப்பாடிப்பற.

[க]

கரார்சடலையடைத்திட்டிலங்கைபுக்கு

ஓராநான்பொன்முடியொன்பதோடொன்றையும்

நேராவவன்றம்பிக்கேளரசிந்த

ஐராவமுதனைப்பாடிப்பறவயோத்தியர்வேந்தனைப்பாடிப்பற.

[இ]

நந்ததன்மதலையகாருத்தனைநன்று

உந்திபறந்தவொளியிழைபார்கள்சொல்

செந்தமிழ்த்கென்புதுவைவிட்டுணுகித்தன்சொல்

ஐத்தினோடைந்தும்வல்லார்க்கல்லலில்லையே

(கக)

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-பதிகம்-க-க்கு-பாகரம்-கரு.

—————(*)—————

ய-வது- நெறித்தகருங்குழல்,

—————(*)—————

சீதைக்கனாமன் தெரிவித்தவடையாளம்

—————(*)—————

கலிவிருத்தம்,

நெறிந்தருங்குழல்மடவாய்கின்னடியேன்விண்ணப்பம்

செறிந்தமனரிமுடிச்சனகன்கிலையறுத்துநினைக்கொணர்ந்த

தறிந்தரசுகளைகட்டவருந்தவத்தோனிடையிலக்கச்

செறிந்தசிலகொடுதவத்தைச்சிதைத்துமோசடையாளம்

அல்லியம்புமலர்க்கோதாடியடிபணிந்தேன்விண்ணப்பம்,

சொல்லுகேள்:கேட்டருளாய்தனைமலர்க்கண்மடமாளே.

(க)

மு த ல ா யி ர ம்-

௫௯

எல்லியம்போ தினிதிறுந்தலிருந்ததோரிடவ்கையில்
மல்லிகைமாமலைகொண்டங்கார் த்ததுமோரடையாளம்.

௨

கலக்கியமாமனத்தனளாய்க்கைகேசிவரம்வேண்ட
மலக்கியமாமனத்தனனாய்மன்னவனுமருரொழியக்
குலக்குமரர்காடுறையப்போவென்றுவிடைகொடுப்ப
விலக்குமணன்றன்னொடுமகுகேகியதோரடையாளம்

௩

வாரணிர்தமுனைமடவாய்வைதேகிவிண்ணப்பம்
தேரணிர்தவயோத்தியர்கோன்பெருந்தேவிகேட்டருளாய்
கூடரணிர்தவேல்வலவன்குகனோடுங்கங்கைதன்னில்
சீரணிர்ததோழமைக்கொண்டதுமோரடையாளம்.

௪

மானமருமென்னோக்கிவைதேகிவிண்ணப்பம்
கானமருங்கல்லதர்போய்க்காடுறைந்தகாலத்து
தேனமரும்பொழிற்சாரற்சித்திரகூடத்திருப்ப
பால்மொழியாய்ப்பரதநம்பிபணிர்ததுமோரடையாளம்

௫

சித்திரகூடத்திருப்பச்சிறுகாக்கைமுலைநீண்ட
வததிரமேகொண்டறியவனைத்துலகுந்திருந்தோடி
வித்தகனையிராமாவோநின்னபயமென்றழைப்ப
வத்திரமேயதின்னகண்ணையறுத்ததுமோரடையாளம்.

௬

மின்னொத்ததுண்ணரிடையாய்மெய்யடியேன்விண்ணப்பம்
பொன்னொத்தமாவென்றுபுகுந்தினிதுவிளையாட
நின்னவழிநின்னுசிலைபிடித்தெம்பிரானேகப்
பின்னேயங்கிலக்குமணன்பிரிந்ததுமோரடையாளம்.

௭

மைத்தகுமாமலர்க்குழலாய்வைதேகிவிண்ணப்பம்
ஒத்தபுகழ்வானரக்கோனுடனிருந்துவினைத்தோட
அந்தகுசரயோத்தியர்கோனடையாளமிவைவொழிந்தான்
இத்தகையாலையாளமீதவன்கைமோதிரமே

௮

திக்குகிறைபுகழாளன்திவேள்விச்சென்றநாள்
பிக்கபெருஞ்சபைபடுவேவில்லிருத்தான்மோதிரமகன்
டொக்குமலாடையாளமநுமனென்றுச்சிமேல்வைத்
துக்கொண்டுகந்தனளால்மலர்க்குழலால்சீதைபுமே.

௯

வாராருமுலைமடவான்வைதேகிவினைக்கண்டு
சீராருந்திரவதுமல்தெரிந்துரைத்தவடையாளம்

ரு

க தி ரா யி ர ம்.

பாரும்புகழ்புதுவைப்பட்டச்சிரான்பாடல்வல்லார்
வாரும்வைகுந்தத்திமையவரோடிருப்பாரோ.

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்!

ஆக-பதிகம்-யி-க்கு-பாசரம்-நாடு.

முன்றும்பத்து-முற்றிற்று.

—————(*)—————

ஆக-பத்து-நல்-பதிகம்-நாடு-க்கு பாசரம் நடனம்

நான் காம்பத்து.

———()———

க. வது - க தி ரா யி ர ம்.

—————(*)—————

மாயனைக்கண்டசுவடுததல்

—————(*)—————

கவிநினைத்துறை.

கதிராயியிரவிசலந்தெறிந்தாலொத்தநீன் முடியன்
எதிரில்பெருமையிராமனையிருக்குமிடம்நாடுதினோல்
அதிருங்கழற்பொருதோளிரணியனுகம்பினந்தரியாய்
உதிரமனைந்தகையோடிருந்தானையுள்ளவர்கண்டாருளர்.
நாந்தகஞ்சங்குதண்டுநொண்ணுவிச்சாரங்கந்திருச்சக்கரம்
ஏந்துபெருமையிராமனையிருக்குமிடம்நாடுதினோல்
காந்தள்முழுவிரர்சீதைக்காசிக்கெடுக்கிலைசென்றிறுக்க
வேந்தர்தலைவன்சனகராசன்நன்வேள்வியிற்கண்டாருளர்.
கொலையானகொம்புபறித்துக்கூடலர்சேனைபெருதழியச்
சிலையான்மாமரமெய்ததேவனைச்சிக்கெனநாடுதினோல்
தலையாற்குரக்கினந்தாங்கிச்சென்றுதடவனாகொண்டடைப்ப
அலையார்கடற்கனாவிற்பிருந்தானையங்குற்றுக்கண்டாருளர்
தோயம்பாரந்தரெழுமுன்றெழுல்லைவடிவுகொண்ட
மாயக்குழையதனைநாடுநில்வம்மின்சுவடுகாக்கேள்
ஆயர்மடமகன்பிள்ளைக்காடிபடல்விடையேழினையும்
வீயப்பொருதுவியர், துநின்றானெய்ம்மையேகண்டாருளர்

நீரோறுசெஞ்சடைநீலகண்டனும்நான்முகனுமுதையால்
 சீரோறுவாசகஞ்செய்யநின்றதிருமாலையாடுகிறோல்
 வாரோறுகொங்கையுருப்பினியைவலியைப்பிடித்துக்கொண்டு
 தேரோறிச்சேனைநடுவுபோர்செய்யச்சிக்கெனக்கண்டாருளர். (௫)
 பொல்லாவடிவுடைப்பெய்ச்சிதுஞ்சப்புணர்முலைவாய்மடிக்க
 வல்லாணைமாமணிவண்ணனைமருவுமிடம்நாடுதிரோல்
 பல்லாயிரம்பெருந்தேவிமாரொடுபெளவமெறிதுவகை
 எல்லாருஞ்சூழ்ச்சிங்காசனத்தேயிருந்தாணைக்கண்டாருளர். (சு)
 வெள்ளைவிளிசங்குலெஞ்சுடர்த்திருச்சக்கரமேந்தும்வகையன்
 உள்ளவிடம்வினவிலுமக்கிதைவம்மின்சுவடுகைக்கேள்
 வெள்ளைப்புரவிசூரக்குவெல்கொடித்தேர்மிசைமுன்புரின்று
 கள்ளப்படைத்துணைபாகிப்பாரதங்கைசெய்ப்கண்டாருளர். [எ
 நாழிகைகூறிட்டுக்கரத்துநின்றவரசர்கள்தம்முகப்பே
 நாழிகைபோகப்படைபொருதவன்றேவகிதன்சிறுவன்
 ஆழிகொண்டன்றிரவிமறைப்பச்சயத்திரதன்றலையைப்
 பாழிலுருளப்படைபொருதவன்பக்கமேகண்டாருளர். [அ]
 மண்ணும்மலையும்நிகடல்களுமற்றுமியாவுமெல்லாம்
 திண்ணம்விழுங்கியுமிழ்த்தேவனைச்சிக்கெனநாடுதிரோல்
 எண்ணற்கரியதோரோனமாகியிருநிலம்புக்கிடந்து
 வண்ணக்கருங்குழல்மாதரோடுமணந்தாணைக்கண்டாருளர். (சு)
 கரியமுகிப்புரைமேனிமாயனைக்கண்டசுவடுகைத்துப்
 புரவிமுகஞ்செய்துசெந்நெலோங்கிவினைகழனிப்புதுவைத்
 திருவிற்பொலிமறைவாணன்பட்டர்சிரான்சொன்னமலைபத்தும்
 பரவுமனமுடைப்பத்தருள்ளார்பரமனடிசேர்வர்களே, [௩]

பெரியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-பதிகம்-க-க்கு-பாசரம்-௩.

—*—*—

உ - வது அலம்பாவெருட்டா,

—(*)—

திருமாலிநஞ்சோலைச்சிரப்பு.

—(*)—

கலீவிருத்தம்.

அலம்பாவெருட்டாக்கொன்றுதிரியுமரக்ககைக்
 குலம்பாழ்பபித்துக்குலவிளக்காய்நின்றகோன்மலை

நூ.க.

ஆலம்பா வெருட்டா.

விஸம்பார்க்கவந்துதெய்வமகளிர் ஃளாடுஞ்சீரச்
விஸம்பாறுபாயுந்தென்றிருமாவீருஞ்சோலையே.

[க]

வல்லாளன் றோனும்வாளர்க்கன்முடிபுந்தங்கை
பொல்லாதமுக்குமபோக்கிவித்தான்பொருந்தும்மலை
எல்லாவிடத்தனுமெங்கும்பரந்துபல்லாண்டொலி
பொல்லாதிம்துஞ்சீர்த்தென்றிருமாவீருஞ்சோலையே.

[உ]

தக்கார்மிக்கார்களைச்சஞ்சலஞ்செய்யுஞ்சலவரைத்
தெக்காநெறியேபோககுஞ்செவ்வன்பொன்மலை
எக்காலமுஞ்சென்றுசேவித்திருக்குமடியரை
ஆக்காநெறியைமாற்றுத்தண்மாவீருஞ்சோலையே.

[ஈ]

ஆனாயர் கூடியமைத்தவிழவையமர்த்தம்
கோனர்க்கொழியக்கோவாத்தனததுச்செய்தான்மலை
வானாட்டிநின்னுமாமலர்க்கற்பகத்தொத்திழி
தேனுறுபாயுந்தென்றிருமாவீருஞ்சோலையே.

[ச]

ஒருவாரணம்பணிகொண்டவன்பொய்கையில்கஞ்சன்றன்
ஒருவாரணமுயிருண்டவன்சென்றுறையுமலை
கூருவாரணந்தன்பிடிதுறந்தோடாகடல்வண்ணன்
திருவாவோகூறத்திரியுந்தண்மாவீருஞ்சோலையே.

[ந]

ஏவுத்துச்செய்வானேன்றெதிர்வந்தமல்லரைச்
சாவத்தகர்த்தசாத்தணிரோள்சதுரன்மலை
ஆவத்தனமென்றமரர்களுந்நன்முனிவரும்
சேவித்திருக்குந்தென்றிருமாவீருஞ்சோலையே.

[ஊ]

மன்னர்மறுகமைத்துனன்மார்க்கொருதேரின்மேல்.
முன்னங்குறின்றுமோழையெழுவித்தவன்மலை
கொன்னயிர்கூர்வேல்கோனெழுமாதன்றென்கூடற்கோன்
தென்னன்கொண்டாடித்தென்றிருமாவீருஞ்சோலையே.

[எ]

குறுகாதமன்னரைக்கூடுகலக்கிவெங்கானிடைச்
சிறுகாநெறியேபோககிவிக்குஞ்செவ்வன்பொன்மலை
அரிகால்வரிவண்டுகளாயிராமஞ்சொல்லிச்
சிறுகாலப்பாடுகென்றிருமாவீருஞ்சோலையே.

[அ]

சித்தப்புடைத்துச்செக்குறுதிகொண்டபூதங்கள்
அத்திப்பலிசொடுக்காவத்தனஞ்செய்யப்பன்மலை
இத்திரகோபங்களெயம்பெருமன்கனிவாயொப்பான்
சித்தம்புறவிதென்றிருமாவீருஞ்சோலையே.

[இ]

மு த ல ர யி ர ம்.

இங்

எட்டுத்திசையுமெண்ணிறந்தபெருந்தேவிமார்
 விட்டுவிளங்கவீற்றிருந்தவிமலன்மலைப்
 பட்டிப்பிழைகள் பகடுரிஞ்சிச்சென்றுமாலையாய்த்
 தெட்டித்தினைக்குந்தென்றிருமாலிருஞ்சோலையே. [ம]
 மருகப்பொழிலணிமாலிருஞ்சோலையேதன்னைக்
 கருதியுறைநின்றகார்க்கடல்வண்ணனென்மான்றன்னை
 விரதங்கொண்டேத்தும்விலிபுத்தூர்விட்டுறுசித்தன்சொல்
 கருதியுரைப்பவர்கண்ணன்சமுலினைகாண்பாரோ, [க]

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

-ஆக-பதிகம்-2-க்கு-பாசரம்-2க.

ந - ல - னு - உருப்பிணிபங்கை,

திருமலிருஞ்சோலையையின்மாட்சி

—*—

கலிலிலைத்துறை.

உருப்பிணிபங்கைதன்னை மீட்பான்றொடர்ந்தோடிச்சென்ற
 உருப்பினையோட்டிக்கொண்டிட்டுறைத்திட்டவுறைப்பன்மலை
 பொருப்பிடைக்கொன்றைநின்றமுறியாழியிங்காகக்கொண்டி
 விருப்பொடபொன்வழங்கும்வியன்மாலிருஞ்சோலையே.

கலிலிருத்தம்.

கஞ்சனங்காளியனுங்களிறுமருதுமெருதும்
 வஞ்சனையின்மடியவளர்ந்தமணுவண்ணன்மலை
 நஞ்சுமிழ்நாகமெழுந்தணிவளிர்மாதையைச்
 செஞ்சுடர்நாவனைக்குந்திருமாலிருஞ்சோலையே. [2]
 மணனுநாகந்தன்னைச்சுழிபொகிவனைத்தெறிந்து
 கன்னிமகளிரதம்மைக்கவர்ந்தகடல்வண்ணன்மலை
 புண்ணைசெருந்தியொடுபுனவேங்கையுங்கோங்கும்பின்று
 பொன்னரிமலைகள்சூழ்பொழில்மாலிருஞ்சோலையே [1]
 மாவலிதன்னுடைய மகன்வாணன்மகளிருந்த
 காவலைக்கட்டழித்ததனிக்கானாகருதுமலை
 கோவலர்கோவிர்த்தனைக்குறமாதர்கள் பணகுறிஞ்சிப்
 பாவொலிபாடிடம்பயின்மாலிருஞ்சோலையே. (ச)

10.11

உருப்பினிரங்கை,

பலபலநாளுஞ்சொல்லிப்பழித்தவிசுபாலன்றன்னை
அலலலமைதவிர்த்தவநகலால்காரன்மலை
குலமலையேகோலமலையுளிர்மாமலையேகோற்றமலை
நிலமலையேண்டமலையிருமா லிருஞ்சோலையதே.

ரு

பாண்டவர் தம்முடையபாஞ்சாவிமறுக்கமெல்லாம்
ஆண்டவருதாற்றுவர் தம்பெண்டிர் மேல்வைத்தவப்பன்மலை
பாண்டருவண்டினங்கள் பண்கள் பாடி மதுப்பருகத்
தோண்டலுடையமலையொர் லைமாலிருஞ்சோலையதே.

சு

கனங்குழையாள் பொருட்டாக்கலைப் பாரித்தரக்கர் தங்கள்
இனங்கழுவிவற்றிவித்தவெழிற்குளெம்பிராமன்மலை
கனங்கொழிதெள்ளருவிவந்து குழந்தகலநூலமெல்லாம்
இனங்குழுவாடுமலையெழின்மாலிருஞ்சோலையதே,

எ

எரிசிதறுஞ்சரத்தா லிலங்கையினைத்தன்னுடைய
வரிசிலையிற்பெய்துவாய்க்கோட்டந்தவிர்த்து கந்த
வரையனமருமலையமரரொடுகோணஞ்சென்று
திரிபுடர்குழமலையிருமா லிருஞ்சோலையதே.

அ

கோடடுமல்கொண்டிடந்துருடங்கையில்கொண்டளந்து
மீட்டுமதுண்டிழந்துவினையாடு விரமலன்மலை
ஈட்டியபல்பொருள்களெம்பிராணுக்கடியுறையென்று
ஓட்டருத்தன்சிலம்பாறு ஊடமா லிருஞ்சோலையதே,

சு

-ஆயிரந்தோள்பரப்பிமுடியா யிரமின்னிலக
ஆயிரம்பைந்தலையவனந்தசயனனுருமலை
ஆயிரமாறுகளுஞ்சுனைகள் பலவா யிரமும்
ஆயிரம்பூமபொழிலுமிடைமாலிருஞ்சோலையதே,

ய

மாலிருஞ்சோலையென்னுமலையையுடையமலையை
நாலிருபூர்த்திதன்னைநால்வேதக்கடலமுதை
மேலிருக்கற்பகத்தைவேதாந்தவிழுப்பொருளின்
மேலிருத்தவிளக்கைகவிட்டுவித்ததன்விரித்தனனே.

யக

பெரியரழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆகபதிகம்-க-க்கு-பாகரம்-க-2

ச-வது-நாவகாரியம். வசொல்லென்று -ன்முன்

—(ௐ(*))—

திருக்கோட்டியூர் திவ்வியப்பிரபாவம்.

—*—

எண்ணொக்கழிநெருள் ஆசிரியவிருத்தம்,

நாவகாரியஞ்சொல்லிலாதவர்நாடொறும்விருந்தோம்புவார்
தேவகாரியஞ்செய்துவேதம்பயின் றுவாழ்திருக்கோட்டியூர்
மூவர்காரியமுந்திருத்தும்முதல்வனைச்சிந்தியாதவப்
பாவகாரிகளைப்படைத்தவநனங்கனம்படைத்தான்கொலோ.

[க]

குற்றமின்றிக்குணம்பெருக்கிக்குருககனுக்லராய்ச்
செற்றமொன்றுமிலாதவனாகையினூர்களவாழ்திருக்கோட்டியூர்
தூற்றியேமூலகுண்டதூய்மணிவண்ணன்மனைத்தொழாதவர்
பெற்றதாயர்வயிற்றினைப்பெருநோய்செய்வான் பிறந்தார்களே,

உ

வண்ணன்மணியும்மரசுகமும்மழுத்திநிழலெழுந்
திண்ணைகுழ்திருக்கோட்டியூர்கிருமாலவன்றிருநாமங்கள்
எண்ணக்கண்டவிரல்களாலிறைப்பொழுதெண்ணகிலாதுபோய்
உண்ணக்கண்டதம்முத்தகைவாய்க்குக்கவளமுந் துகின்றார்களே,
உரகமெல்லையான்கையிலுழைசங்கம்பேரல்மடவன்னங்கள்
நினாகணம்பரந்தேறுசெங்கமலவயிற்றிநுக்கோட்டியூர்
நாகநாசனைநாவின்கொண்டழையாதமானிடசாதியர்
பருகுநிருமுடிக்குகூறையும்பாவஞ்செய்தெனதான்கொலோ,

ச

ஆமையின்முதுகத்திடைக்குதிகொண்டு தாமலர்சரடிப்போய்த்
திமைசெய்திளவானைகள்வினையாடுநீர்த்திருக்கோட்டியூர்
நேமிசேர்தடங்கையினுனைநினைப்பிலாவலிநெஞ்சடைப்
பூமிபாரக்களுண்ணுஞ்சோற்றினைவாங்கிப்புல்லைத்திணமினே,

ரு

பூதமைந்தொடுவேள்வியைந்துபுலன்களைந்துபொறிகளால்
ஏதமொன்றுமிலாதவனாகையினூர்களவாழ்திருக்கோட்டியூர்
நாதனைநரகிகளைநவின்றேதுவார்களுழக்கிய
பாததூளிபடுதலாலிவ்வுலகம்பாக்கியஞ்செய்ததே,
குருந்தமென்றொசுத்தாடுதுஞ்சென்றுக் கடியாடிவிழாச்செய்து
திருந்துநான்மறையோரிராப்பகலேந்திவாழ்திருக்கோட்டியூர்
கருத்தடமுகல்வண்ணனைக்கடைக்கண்டுக்கைநெழுமப்பத்தர்கள்
இருந்தலுரிநேருக்குமானி...ொத்தவங்கள்செய்தாரகொலோ,

எ

௭௩

ஆசைவாய்.

நளிர்ந்ததீலந்நயாசலன் ஷுபிமான துங்கனைநாடொறும்
தெளிந்தசெல்வனைச் சேவகங்கொண்ட செங்கண்மால்திருக்கோட்டியூர்
குளிர்ந்துறைகின்றகோவிந்தன்குணம்பாடுவாருள்ளநாட்டினுள்
வினைத்ததாவியமுமிராக்கதர் ிதுகொள்ளலொர்கொலோ, ௮

பொம்பினுர்பொழில்வாய்க்குயிலினங்கோவிந்தன்குணம்பாடுசீர்க்
கெம்பொனார்மதில் சூழ்செழுங்கழனியுடைத்திருக்கோட்டியூர்
நம்பனைநரகிங்கனைநவின்மேத்துவார்களைககண்டக்கால்
எம்பிரான்றன்னகின்னகனிவளென்கறன்றாசைகள் தீர்வனே, ௯

காசின்வாய்க்கரம்விறகிலுங்கரவாதுமாற்றிலிசோறிட்டுத்
தேசவார்த்தைபடைக்கும்வன்கையினுர்கள்வாதிருக்கோட்டியூர்
கேசவாபுருடோத்தமாளிளர்சோதியாய்குறளாவென்று
பேசவாசடியார்களைந்தம்மைவிற்கவும்பெருவார்களே, ௧௦

சேநீர்புடைகுழ்செழுங்கழனியுடைத்திருக்கோட்டியூர்
ஆதியானடியானாயுமடிமையின்றித்திரிவாரையும
கோதில்பட்டர் பிரான்குளிர் புதுவைமன்னிட்டுனுசித்தன்சொல்
ஏதமின்றியுரைப்பவரிருடிகேசனுக்காளரே,

பெரியாழ்வார்திருவடிதளோசரணம்.

—*—

ஆகபதிகம்-ச-க்கு-பாகரம்-சக

-ருவது-ஆசைவாய்.

—

எல்லையில்மாயனையேத்தும்பேறு,

எண்ணிக்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்,

ஆசைவாய்ச்சென்றசிந்தையராகியன்னையத்த னென்புத்திரர் பூமி
வாசவார்குழலாளென்றுமயங்கிமாளுமெல்லைக்கணவாயதிறவாகே, கே
சவாபுருடோத்தமாவென்றுவகேழலாகியகேடிலியென்றும், பேசவா
வொய்தும்பெருமைபேசவான்புகில்நம்பாமென்றே,

சியினுற்செறிந்தேறியபுண்மேற்செற்றலேறிக்குழம்பிருந் தெங்கு
ம், ஈரினுலெறிப்புண்டெயங்கி யெல்லைவாய்ச்சென்று சேர்வதன் முத
னம், வாயினு ல்மோந்ராயனாவென்றுமத்தகத்திடக்கைகளைக் கூப்பி
ம், போயினுற்பின்னை யித்திசைக்கென்றும் பினைகொடுக்கிலும் போன்
வொட்டாரே, [௨]

சோர்வினாற்பொருள்வைத்ததுண்டாடு சொல்லுசொல்லென்று
சுற்றுமிருந்து, ஆர்வினவிலும்வாய்திறவாசேயத்தகால்மடைவதன்முன்
னம், ஆர்வமென்பதோர் கோயில்மைத்து மாதவனென்னுந் செய்வத்
தைநாட்டி, ஆர்வமெனவதோர் பூவிடவல்லார்க்காவதுண்டத்திலுய்ய
லுமாமே, ஈ

மேலெழுத்தோர் வாயுக்கினர்ந்து மேல்பிடற்றினையுள்ளெழுவா
ங்கித், காலுங்கையும் விதிர்விதிர் த் தேறிக்கண்ணுறக்க மதாவகன்முன்
னம், மூலமாகியவொன்றையெழுத்தைமுன்னுமாத் தினா யுள்ளெழுவாங்
கி, வேலைவண்ணனைமேவுதிரா கில்விண்ணாகத்தினிள்மேவலுமாமே. ச

மடிவழிவந்து நீர்புலன்சோரவாயிலட்டியகஞ்சியுமின்றே, கடை
வழிவாசக்கண்டமடைப்பத கண்ணுறக்கமதாவதன்முன்னம், துடைவ
ழியும்மைநாப்களவரா சூலத்தாலும்மைப்பாய்வதுஞ்செய்யார், இடை
வழியி னீர் கூறையுமிழ்வீரிருடி கேசனென்றேத்தவல்லீரே. டு

அங்கம்விட்டவையைத் துமகற்றியா விழுக்கினிற்சோதித்தபின்னை
ச், சங்கம்விட்டவர் கையைமறித்துப் பையவேதலேசாய்ப்பதனமுன்னம்
வங்கம்விட்டுளவுகடற் பள்ளிமாயானைமதுகுசனைமார் பிற், நங்கம்விட்டு
வைத்தாவதோர்கருமஞ்சாதிப்பார்க்கென்றுஞ்சாதிக்கலாமே. சு

தென்னவன்றமர்செப்பமில்லாநார்சேவதக்குவார்போலப்புஞர் து
பின்னையிவன்கயிற்றற்பிணித்தேற்றிப்பின்முன்னாக விழுப்பதன்முன்
னம், இன்னவனிளையானென்று சொல்லி யெண்ணியுள்ளத் திருளற
நோக்கி. மன்னவன்மதுகுதனென்பார்வானகத்துமன்றாடிகள் தாமே.

கூடிக் கூடியுற்றார்களிருந்து குற்றம்நிற்குநற்றங்கள்பறைந்து, பாடி
ப்பாடியேர்ப்பாடையிலீட்டுநரிப்படைக்கொருபாற்குடம்போலக், கோ
டிமூடியெடுப்பதன் முன்னங்கெளவத்து வழுடைக்கோவிந்தனோடு. கூ
டியாடியவுள்ளத்தரானற்குறிப்பிடக்கடந்துய்யலுமாமே. அ

வாயொருபக்கம் வாங்கிவழிப்பவார்த நீர்குழிக்கண்கள் மிழற்றத்
தாயொருபக்கந்தந்தை யொருபக்கந்தாரமுமொருபக்கமலற்றத், தியொ
ருபக்கஞ்சேர்வதன்முன்னஞ் செங்கண்மாலொடுஞ்சிக்கெனச்சுற்ற, மா
யொருபக்கநிற்கவல்லாரகட்காவதண்டத்திலுய்யலுமாமே, சு

செந்தூப்போவதோர் போதுநிலைந்துசெய்கைகள் தேவபிரான்மே
ல், பத்கராசிருந்தார்பெறும்பேற்றைப்பாழித்தோள்விட்டுணுகித்தன்புத்
தூர்க்கோன், நித்தமநன்கொருங்கித் திருமால்செய்தமாலையிவைபத்
தூர்வல்லார், நித்தமநன்கொருங்கித் திருமால்மேல்சென்ற சிந்தைபெ
றுவர்களுநாமே, (10)

பெரியாழ்வார் திருவடி. களேசரணம்

ஆகபதிகம்-௫-க்கு-பாகரம்-௫௩.

—————(*)—————

பா-வ தூ-காகங்கறையுடை.

—————(*)—————

நாரணநாமமநந்தனர்க்கிடுநலம்,

கவிவிருத்தம்,

காகங்கறையுடை : கூறைக்குமங்கோர்கற்றைக்கும்

ஆசையி றுலக்கவதப்பேரிடுமாதர்காள்

கேசவன்பேரிட்டுகீவகள் தேனித்திரிமினே

நாயதன்நாரணன்றம்மன்னைநரகம்புகாள்

அங்கொருகூறையகாக்குறும்பதனாசையால்

மங்கிபமாளி-ச்சாதிபேரிடுமாதர்காள்

செங்கனெடுமால்சீதராவென்றழைத்தக்கால்

நங்கைகாள் நாரணன்றம்மன்னைநரகம்புகாள்;

உச்சிபுலெண்ணெயுஞ்சுட்டியும்வளையுமுகந்து

எச்சும்பொலித்தீர்காளென்செய்வான்பிறப்பேரிட்டிர்

பிச்சைபுத்தாகிலுமெம்பிரான்றிருநாமமே

நக்தமின்னாரணன்றம்மன்னைநரகம்புகாள்

மானிடசாதிபிறற்றென்றிததோர்மானிடசாதியை

மானிடசாதிபுன்பேரிட்டான்மறுமைக்கில்லை

வானுடைமாதவாகோலிந்தாவென்றழைத்தக்கால்

நானுடை-நாரணன்றம்மன்னைநரகம்புகாள்

மலமுடையுக்கையிற்றேன்றிததோர்மலவூக்கையை

மலமுடையுக்கையின்பேரிட்டான்மறுமைக்கில்லை

குலமுடக்கோலிந்தாகோலிந்தாவென்றழைத்தால்

குலமுட-நாரணன்றம்மன்னைநரகம்புகாள்

மு த ல ா யி ர ம்.

௭௩.

நாடுநகருநீயமானிடப்பேரிட்டுக்
கூடியமுங்கிக்குழியில்நீழ்ந்துவழுக்காதே
சாடிதப்பாய்க்கதலைவாநாமோதராவென்று
நாடுமின்னாரசனன்றம்மனைநரகம்புகாள்,

(௬)

மண்ணிற்சிதந்நுமண்ணுதுமானிடப்பேரிட்டங்கு
எண்ணமொன்றெண்ணியிருக்குமேழைமணிதார்காள்
கண்னுக்கினியகருமுகில்வண்ணன்நாமமே
நண்னுவிண்ணாரசனன்றம்மனைநரகம்புகாள்.

(௭)

நம்பிம்பிம்பியென்றுநாட்டுமானிடப்பேரிட்டால்
நம்பும்பிம்புமெல்லாம்நாலுநானையிலமுங்கிப்போம்
சேம்பருந்தாமரைக்கண்ணன்பேரிட்டழைத்தக்கால்
நம்பிகாள்நாரசனன்றம்மனைநரகம்புகாள்.

[௮]

ஊத்தைக்குழியிலமுதம்பாய்வதுபோலுங்கள்
முத்திரப்பிள்ளையெய்முகில்வண்ணன்பேரிட்டுக்
கோத்துக்குழைத்துக்குஊலமாடித்திரிமினே
நாத்தகுநாரசனன்றம்மனைநரகம்புகாள்.

(௯)

சீரணிமாலநாமமேயிடந்தேற்றிய
வீரணிகொல்புகழ்விட்டுஊசிகதன்விடுத்த
ஓரணியொண்டமிழொனபதோடொனதும்வல்லவர்
பேரணியைகுந்தத்தென்தும்பேணியிருப்போ.

(௧௦)

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக.பதிகம்-ச-க்கு-பாக.ரம்-சக.

எ - வது - தங்கையைமுகீக்கும்.

—*—*—

கங்கைக்கரையின்கண்டவென்னுந் திருப்பதி,

எழுசர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிருத்தம்

தங்கையை முக்குந்தமயனைத்தலையுந்தடிந்தவென்று சாதிப்போய்
எங்குந்தன்புகழாபிருந்தரசாண்டவெம்புடோததமணிருக்கை,கங்கை
ங்கையென்றவாசகத்தாலே கவினைகளைந்திடகிற்கும்.கங்கையின்கரை
மேற்கைதொழநின்ற கண்டமென்னுங்கடிகரே

க

சலம்பொதியுடம்பிற் றதலுமிழ்பேழ்வாய்ச்சந்திரன்வெங்கதிரஞ்ச
மலர்ந்தெழுந்தனவுமலரிவண்ணவுருவின்மால் புருடோத்தமன்வாழ்வு
ம, சலந்திகழ்சனையான் முடிக்கொன்றைமலரும் நாரணன்பாதத்துழா
யும், சலந்திருழிபுள்ளார் புலப்படுக்கைக்கண்டமென்னுங்கடி நகரே?

அதிர் முகமுடையலம்புரி குமிழ்த்தியழலுமிழாழிகொண்செறி
தன், கெதர் முகவகராதலைகளை யிடறுமெம்புருடோத்தமனிருக்கைநர்,
துமுகங்கையிற் சதுப்புயன்றானிற் சங்கரன்சடையினிற்றங்கிக், கதிர் மு
கமணிகொண்டிழிபுளர்க்கைக்கண்டமென்னுங்கடி நகரே. ௩

இமயவாரிதுமாந்திருந்தரசாளவேற்றுவந்தெதிர் பொருசேனை, நம
புரநனுநகரந்தகம் விசிறும்புருடோத்தமன்நகர்தான், இமவந்தந்துடங்
கெயிருங் கடலளவுமிருகவாயுலகிகரத்தாடக்; கமையுடைப்பெருமைக்க
ன்கையின்கொமேற்கண்டமென்னுங்கடி நகரே. ௪

உழுவதோர் மடையுமுலக்கையும் வில்லுமொன்சுடராழியுஞ்சங்
கம், மழுவொடும்வாளும்படைக்கலமுடையமால் புருடோத்தமன்வாழ்
வும், எழுமையுங்கூடியின் டியபாவ மிமைப்பொழுதளவினிலெல்லாம்
கழுவியிடப்பெருமைக் கன்கையின்கறைமேற்கண்டமென்னுங்கடி நகரே,

தலைப்பெய்து குமுறிச்சமம்பொதிமேகஞ்சலசலப்பொழித்திடகண்டு
|| லைப்பெருக்குடையால் மறைத்தவன்மதுரைமால் புருடோத்தமன்வா
ழ்வு. அலைப்புடைத்திரைவாயருந்தவமுனிவரவபிரதங்குடைந்தாடக் -
லப்பைகள் கொழிக்குங்கன்கையின்கரைமேற்கண்டமென்னுங்கடி நகரே,

விற்பிடித்திறுத்திலேழ்தை முருக்கிமேலிருந்தவன்றற்சாடி, மற்
பொருதெழப்பாய்த்தரசனையுதைத்தமால்புருடோத்தமன்வாழ்வு, அந்
புகமுடையவைராதமுமவரிளம்பிடியரொண்சாய்ந்தும், கற்பகமலருங்
கலத்திழிக் கெக்கண்டமென்னுங்கடி நகரே. ௬

திரைபொருகடல்குழிந்மதிட்டுவரை வேந்துதன்மைத்துனன்
மார்க்காய். அரசனையவியவரசினையருளிமரிப்புருடோத்தமனதாவும், நி
ரைவிரையாகநெடியனபூபுரிந்தரமொழுக்குவிட்டிரண்டு கரைபுரை
வேள்விப்புதைகமழ்க்கைக்கண்டமென்னுங்கடி நகரே. ௭

வடதிசைமதுரைசாளக்கிராமம்வைகுந்தந்துவரையயோத்தி, இ
ளமுடைவதரிடவகையுடையவெம்புருடோத்தமனிருக்கை, கடவரைய
திரத்தரணியின் டியுயத்தலைப்பற்றிக்கொ மாஞ்சாடிக்கடலினைக்கலங்
கக்கடுத்திழிக் கைக்கண்டமென்னுங்கடி நகரே. ௮

மு த வ ர யி ர மீ.

கடு

மூன்றெழுக்கக லோமூன்றெழுக்ககனா ல் மூன்றெழுக்க தாக்கென
 நெழுக்கக-ஊன்றுகொண்டிருப்பார்க்கிரக்கனாகுடையவெம்புருடோ
 த்கமலிடுக்காக, மூன்றெழுக்கிவிர்த்துமூன்றினிற்றேன்நிர்மூன்றினிற்
 ஊன்றுவானுன், காண்டம்பொழில்சூழ்கன்கையின்கனாமேற்கண்டமெ
 ண்ணுககாட்ககோ, (10)

பொன்னைக் கண்ணக்கனாமலே கண்டத்துறைபுருடோத்தமனடி.
 மேல், யொகலிசையிலிசையிடுத்தூர்க்கோன் விட்டுவித்தன்விருப்பற்
 ஊர், கக்கியவன்பாற்செய்தமிழ் மலைக்ககியவாவுடையார்க்குக்கன்கை
 கிட்டுருவால்சுழலினோக்கிமே குளித்திருந்தகணக்காமே, [கக]

பெரியாந்வார்கிருவடிகளேசரணம்

ஆபதிகம்-எக்கு-பாசரம்-எசு.

அ-வது-மா த வ ர மீ தோன்.

திருவரங்கம்.

கலிவிருத்தம்.

மாசவத்தோன்புத்திரன்போய்மறிகடல்வாய்மாண்டானை
 ஓதுவித்தகக்கனையாவுருவருவேகொடுத்தானார்
 தோதவாத்தித்தாய்மறையோர் துறைபடியடித்துளும்பியெங்கும்
 போதில்வைத்ததேன்சொரியும்புனலரங்கமென்பதுவே (க)

பிறப்பகத்தேமாடொழிந்தபின்னாகனாநால்வறையும்
 இறைப்பொழுதிந்கொணர்த்துகொத்தொருப்படுத்த வுறைப்பனார்
 மறைப்பெருந்தீவளர்த்திருப்பார்வருவிருந்தையனித்திருப்பார்
 சிறப்புடையமறையவ்வாழ்ந்ருவரங்கமென்பதுவே (உ)

மாநமகன்மன்சத்தியையுயிர்நீட்டுமைத்துன்னார்
 உருமுகத்தேவிநாமேருந்ருகமாய்க்காத்தானார்
 திருமுகமாய்ச்சென்கமலத்திருநிறமாய்க்கருங்குவளைப்
 பொருமுகமாய்சின்மலரும்புனலரங்கமென்பதுவே, (ஈ)

௧௩௩

மாதவத்தோன்.

கூன்றொழுந்தைசிதருரைப்பக்கொடியவன்வாய்கடியசொந்தேட்டு
 னன்றெடுத்ததாயானாயுமிராச்சியமுமாகொழியக்
 கான்றெடுத்தெறிபோகிக்கண்டகலைக்கந்தா னார்
 தேன்றெடுத்தமலர்ச்சோலைத்திருவரங்கமென்பதுவே (சு)

பெருவரங்களவைபற்றிப்பிழக்குடையவிராவணனை
 உருவரங்கப்பொருதழித்திவ்வுலகினைக்கண்பொறுத்தா னார்
 குரவரும்பக்கோங்கலரக்குயில்சூவுங்குளிர் பொழில்சூழ்ந்
 திருவரங்கமென்பதுவேயென்றிருமால்சேர்நீட்டமே (ரு)

நீழுலகிலகரர்களைக்கிழங்குருந்துகிளராமே
 ஆழிவிடுத்தவருடையகருவழித்தவழிப்பனார்
 தாழைமடலூடுருஞ்சித்தவளவண்ணப்பொடியணிந்து
 யாழிளிசைவண்டினக்காளாளம்வைக்குமாங்கமே (கூ)

கொழுப்புடையசெழுங்குருங்கொழித்திழிந்துகுமிழ்த்தெரியப்
 பிறங்குடையவசுரர்களைப்பிணம்படுத்தபெருமானார்
 தழுப்பரியசந்தனங்கள் தடவனாவாயிற்றுக்கொண்டு
 தெழிப்புடையகாவிரிவந்தடிதொழுஞ்சிராங்கமே. (எ)

வல்லெயிற்றுக்கேழலுமாய்வாளெயிற்றுச்சீயமுமாய்
 எல்லையிலாத் தரணியையுமவுணையுமிடந்தா னார்
 எல்லியம்போதிருஞ்சிறைவண்டெம்பெருமான்குணம்பாடி
 மல்லிகைவெண்சங்குடும்மதிரளங்கமென்பதுவே (அ)

குன்றும்புகொழுமுகில்போற்குவனைகள் பொற்குரை கடல்போல்
 நின்றாகெண்மயில்போல்நிறமுடையநெடுமாலார்
 குன்றாடுபொழிந்துழைந்துகொடியிடையார்முலையணிவி
 மன்றுடிதென்றலுமதிளரங்கமென்பதுவே. [சு]

பருவரங்களவைபற்றிப்படையாவித்தெழுந்தானைச்
 செருவரங்கப்பொருதழித்ததிருவாளன்றிருப்பதிமேல்
 திருவரங்கத்தமிழ்மலைவிட்டுணசித்தன்னவிரித்தனகொண்
 டிருவரங்கமெரித்தானையேத்தவல்லாரடியோமே (ஐ)

பெரியாழ்வார் திருவடி களேசரணம்.

ஆக-பதிகம்-அ-க்கு- பாசரம்-அச.

—(*)—

க - வது மாவட்டம்.

திருவரங்கம்.

—(*)—

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியனிருத்தம்.

மரவாயைத்தமவிக்குவரன்பனையம்வைத்துப் போய்வானோர்வாழ்ச், செருவுடையதிசைக்க நமந்திருத்திவந்துலகாண்டிருமால்கோயில்திருவடிதன்றிருவுருவுந்திருமல்கைமலர்க்கண் ணுங்காட்டினின்றூருவுடையமலர்கிலங்காற்றாட்டவொசலிக்குமொளியரங்கமே. [க]

தன்னடியார் திறத்தகத்துத் தாமனாயாளகிலுஞ் சிதக்குரைக்குமேல், என்னடியாரதுசெய்யார்செய்தாரோல்நன்றுசெய்தான்பர்போலும், மன்னுடையவிபூடணைகாய்ந்திளிலங்கைத்திசைநோக்கிமலர்க்ககண்வைத்த. என்னுடைய திருவரங்கம் கன்றிபுமற் றொருவர்க்காளாவாரே. (உ)

கருளுடையபொழில்மருதுங் கதக்களிறும் பிலம்பனையுங்கடியமாவும், உருளுடைய சகடகாயும் மல்லளையு முடையவிட் டோசைகேட்டான், இருளகற்றுமெறிகதிரோன் மண்டலத்தாடேற்றி வைத்தேணிவாங்கி, அருள்சொடுத்திட்டடியவரை யாட்கொள்வான் மருமரணியரங்கமே. (ங)

பதினாறுமாயிரவர் தேவிமாரபண்செய்யத் தவளை யென்னுமத்தையகராக விற்றிருந்தமணவாளர்மன்னுகோயில், புதுநாண்மலர்க்கமலமெம்பெருமான்பொன்வயிற்றிற் பூவேபோல்வான், டொதுநாயகம்பாவித்திறுமாந்துபொற்சாய்க்கும்புனலரங்கமே. [ச]

ஆமையாய்க் கங்கையாய்ந் கடலாயவனியாயருவரகளாய். நான் முகனாய்நாமையாய்வேள்வியாய்த் தக்கனையாய்த் தானுமானசேமமுடைநாரதனார்சென்றுதுதித்திறைஞ்சக்கிடந்தான் கோயில், பூமருவிப்புள்ளினங்கள் புள்ளையன் புகழ்குழறும்புனலரங்கமே. [ரு]

மைத்துனன் மார்காதலியையயிர் முடிப்பித்தவர்கனையேமன்னராக்கி, உத்தரைதன் சிறுவனையுய்யக்கொண்டவுயிரானனுறையுங்கோயில், பத்தர்களும்ப கலர்களும் பழமொழிவாய் முனிவர்களும்பரந்தராகும், சித்தர்களுந் தொழுகி ரைஞ்சத் திசைவிளக்காய் நிர்கின்றதிருவரங்கமே. (௬)

௬௨

துப்புடையாரா

குறட்சிரமசாரிபாய்வாய்வையக்குறும்பதக்கியாகவாக்மி, இறைப்
பொழுத்ப்பாநாளவ கலவிறுக்கைகொடுக்கதுகந்தவொம்பாண் கோயில்
நிப்புடையாணியவரைமேலின லுரையிறெழுந்தாற்போலவண்ணையின்வாய்
சிறிப்புடையபணக்கள்மிசைச் செழுமணிகள் விடபெறிக்குந் திருவ
ரங்கமே. [௭]

உரம்பற்றியிரணியனையுமிந் துதியா லொள்ளியமாந் புறைக்களுந்
சி, சிரம்பற்றிமுடியியக்கண்ணி துய்க்வாயலறத்தெழித்தாண்டோயில், உ
லம்பெற்றமலர்க்காமலமுலகனந்தசேவடி போலுயர்ந்துகாட்ட, உரம்புந்
றகநிர்செக்கெல்தாளாய்த் துத்தலைவணக்குந்தணைநங்கமே. [௮]

தேவுடையமீனமாயாடையா யேனமாயரியாய்க்குறளாய், முவுருவி
லிராமனுய்க்கண்ணையுக்கருகியாய்முடிப்பாண் கோயில்சேவலொடுபெ
டையன்னஞ் செக்கமலமலனோறியுசலாடிப், பூவணைமேற்றுதைத்தெ
ருசெம்பொடியாடியினையாடும்புனலறங்கமே. [௯]

செருவாளும்புள்ளாளன்மலன்னுளன் செருச்செய்யுநாந்தகமென்
னும், ஒருவாளன்மறையாளனோடாத படையாளன் விழுக்கையாளன்
ஓரவாளன்பகலாளனொன்னையாளனேமுலகபெரும்புரவாளன், திருவா
ளனிநிதரகத்திருக்கண்கள் வளர்கின்றதிருவரங்கமே [10]

கைந்நாகத்திடர்கழிந்தகனலாழிப்படையுடையாண்கருதுகுகோயி
ல்! தெந்நாடும்மடநாடுந் தொழுகின்றதிருவரங்கன் நிருப்பதியின்மேல்,
மெய்ந்நாவுன் மெய்யடியான்விட்டுணுசித்தன்விரித்தகமிழனாக்கவல்லா
ர். எஞ்ஞான்றுமெம்பெருமானினையடிக்கீழினையிரியா திருப்பந்தாமே

பெரியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-பதிகம்சுக்குபாசரம்-சுரு.

—*)—

ய - வது - துப்புடையாரா

அவணைப்பள்ளி கொளங்கணைப்போற்றல்.

—(*)—

அறுசிக்கழிநெடில் ஆசிரியவிறுத்தம்.

துப்புடையாராயடைவதெல்லாஞ்சேர்விடத்துத் தனையாவ
னோன்றே. ஒப்பிலேனுகிலிம்மின்னடைந்தேனுகுருகியருள்செய்தமை
யால். எய்ப்பென்னைவந்துகடியும் போதங்கேதுநானுன்னை நினைக்கமா
ட்டேன். அப்போதைப்போதேசொல்லிவைத்தேனரங்கத்தரவணை
ப்பள்ளியானே. (௧)

சாமிடத்தென்னைக் குறிக்கொள்கண்டாயாகொடு எக்கரமெந்தி
னானே. நாமடித்தென்னையானேகருண்டஞ் செய்வதாநிப்பந் நன்றமர்
கள், போமிடத்துன்றித்தெத்தையுட்புகர்வண்ண நிம்பதோர்மாயைய
ல்லையாமிடத்தேயுன்னைச்செல்லெனவத்தேவனாகத்தவணைப்பள்ளி
யானே. [௨.]

எல்லையிலவாசல்குறுசிச் சென்ற லெற்றிநவன்றமர் பற்றுமடேபா
து, நில்லுமினென்னுமுபாயமில்லேநெமியுஞ்சங்கமுமேந்தினானே, சொ
ல்லலாமடேபோதேயுன்னாமமெல்லாஞ் சொல்லெனென்னைக் குறிக்கொ
ண்டென்றும், அல்லல்படாவண்ணங்காக்கவேண்டிமரங்கத்தரவணைப்
பள்ளியானே. (௩)

ஒன்றைவிடையனும்நான் முகனுமுன்னை யறியாப் பெருநானயே,
னே,முதறவுலகெலாம்நீயேயாகி முன்றெழுத்தாய முதல்வனேயோ
அற்றதுவானானிவற்கென்றெண்ணியஞ்சநமன்றமர் பற்றலுற்ற அற்றை
க்குநீயென்னைக்காக்கவேண்டிமரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. [௪]

பையறவின்னணைப்பாற்கடலுப்பள்ளிகொள்கின்ற பரமமூர்த்தி;
உய்யவுலகுபடைக்கவேண்டியுந்தயிறறோறறினாநான்முகனைவையம
னிதரைப்பொய்யென்றெண்ணிக்காலனையுமுடனேபடைத்தாய், ஐயவி
னியென்னைக்காக்கவேண்டிமரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. [௫]

தண்ணளவில்லைநமன்றமர்கள்சாலக்கொடுமைகள் செய்யாநிப்பர்
மன்னெடுநீருமெரியுங்காலுமற்றுமாகாசமுமாகிநின்றும், எண்ணலா
மடேபோதேயுன்னாமமெல்லமெண்ணினே நென்னைக்குறிக்கொண்டென்
றும், அண்ணலேநீயென்னைக்காக்கவேண்டிமரங்கத்தரவணைப்பள்ளியா
னே. (௬)

செஞ்சொல்லுறைப்பொருளாகி நின்றதேவர்கள்நாயகனையெம்மா
னே, எஞ்சலிலென்னுடையின்னமுதே யேழுலகுமுடையாயென்னப்
பா, வஞ்சவுருவினமன்றமர்கள்வலிந்து நலிந்தென்னைப்பற்றும்போ
து, அஞ்சலமினென்றென்னைக்காக்க வேண்டிமரங்கத்தரவணைப்பள்ளி
யானே. [௭]

நானேது முன்மாயமொன்றறியேன்நமன்றமர் பற்றிநலிந்திடந்த,
ஊனேபுகேயென்றுமோ தும்போதக்கேதுநா னுன்னைநினைக்கமாட்டே
ன, வானேவானவர்தங்கள்சா மதுரைப்பிறந்தமாமாயனெயென், ஆனா
யநீயென்னைக்காக்கவேண்டிமரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே [௮]

௭௮

வாக் குத் தூய்மை ம.

முன்னொடுக்காவினா காக்கவாயர்சோனினா மேர்த்தவனையெம்
மாளே, அன்றுமுதலின்றதுதயாநியாஞ்சாநிமறத்தறியேன, நன்றுங்
கொடியாகமன்றாட்குந்நின்றுவளிக் தெண்ணைப்பற்றுமபோது, அன்றங்
முனியெண்ணைக்காக்கவேண்டு மரங்குகரவனோப்பள்ளியானே. (சு)

மாயவனோதுமுதலேமாதலமைமையோர்க ளேத்தும், ஆயர்க
ளேற்றினையர்கலமைமக்கத்தரவனோட்பள்ளியானே, லேயர்புசுழ்வில்லி
புத்தூர்மலையிட் றுளிகத்தன் சொன்னமலைப்பதும், தாயமனத்தன் ரா
மியவல்லார் துமணியவண்ணனுகாவர்காமே, [ம]

பெரியாற்வாற்றிருவழிக ளேசரணம்.

ஆக-பதிகம்-யி-க்கு-பாகரம்-நாடு.

நான்காம்-பத்து-முற்றிற்று,

——(*)——

ஆக-பத்து-சு-ல்-பதிகம்-யி-பாகரம்-சங்க.

ஐந்தாம் பத்து,

க-வது-வாக்குத் தூய்மை.

——(*)——

றைச்சியறவிற்றுதி.

——*)——

கலிலிருத்தம்.

வாக்குத்தூய்மையிலாமையிலாமையினு லேமாதவாவுண்ணையர்க்
கொள்ளமாட்டேன. வாக்குநின்னையல்லாலறியாதானதஞ்சுவனென்
வசமன்று, முககுப்பேசுகின்றனியனென்று முனிவாயேலுமென்னாவி
னக்காற்றேன், காக்கைவாயிலுங்கட்டுகொ கொள்வர்காரணாகருடககொ
டியானே- [க]

சழக்குநாக்கொடுபுன்கயிசொன்னேன் சங்குசக்கர மேந்துகையா
னே, பிழைப்பாடுகிலுந் தம்மடியார்க்கொப் பொறுப்பதுபெறியோர்கட
னென்றே, விழிக்குங்கண்ணிலேனின்கண்மற்றல்லால்வேறொருவரோ
டென்மனம்பற்றாது, உழைக்கார்புள்ளியிகையன்றுகண்டாயுழியேல
குண்டுமிழ்த்தானே. (உ)

நன்மைதிமைகளொன்றுமறி யேன்நா ரனுவென்னுமித்தனைபல்ல
ரல், புன்மையாலுன்னைப் புன்னுவம்பேசிப்புநவானன்று சண்டாய்தி
ருமாலே, உன் னுமாலுன் னையொன்றுமறியேனுவாதே. நோநா ரனுவென்பன்,
வன்மையாவதுன் கோயிலில்வ ரும்கையுடனவனென்னும
வன்மைகண்டாயே. (௩)

நெடுமையாலுலகே முள்ளுந் தாய் தின்மலா நெடியாயடியேனைச்,
குடிமைகொள்வதற்கையுமவேண்டாகுமைசோறியாவேண்டவதில்லை
அடிமைமென்றுமககோயின்மையாலே யங்ககடுயவைபோதருதகண்
டாய், கொயிமைக் கஞ்சனைக் கொன்றுநின் றுதைமொற்றவன்மனைகோ
ள்வுடித்தானே, (௪)

தோட்டமில்லவளர்த்தொழுவுடைத்துப்பையுக்கிணறுமிவை
யெல்லாம், வாட்டமின் றியின்பொ ண்னடிக்கீழே வளைப்பகம்வகுத்துக்
கொண்டிருந்தேன், நாட்டுமானிடத்தோடெனக்கரி துநச்சுவார்பலாகே
ழுலொன்றாகி, கோட்டிமண்கொண்டகொள் சையினுனே குஞ்சரம்விழு
க்கொம்பொசித்தானே. (௫)

கண்ணாநான் முகனைப்படைத்தானே காரணுகரியாயடியேனான்
உண்ணாநாள்பசியாவதொன்றில்லையோவாதே நமோநா ரனுவென்று, எ
ண்ணாநாளுமிருக்கெசுச்சாம வேதநான்மலர் கொண்டின்பாதம், நண்
னாநாளவைத் துறுமாகிலன்றெனக்கமை பட்டினிநானே. (௬)

வெள்ளைவெள்ளத்தின்மேலொருபாம்பை மெத்தையாகவிரித்தக
ன்மேலே, கள்ளநித்திரைகொள்கின்றமர்க்கவகாணலாக்கொலென்ற
சையினுலே, உள்ளஞ்சோரவுகந்தெதிர்விம்மியுரோமகூப்பங்களாய்க்
ண்ணிநாகள், துள்ளஞ்சோரத்துயி லனைகொள்ளோன்சொல்லயானுன்
னைத்தத்துறுமாறே. (௭)

வண்ணமால்வரையேகுடை யாகமாரிகாத்தவனே மதுகுதாகண்
னனேகரிகோள்விடித்தானேகாரணுகறிமட்டபிரானே, எண்ணுவாரி
டரைக்களையானேயேத்தரும்பெருங்கீர்த்தியினுனேநண்ணிநா னுன்னை
நாடொறுமேத்தும் நன்மையேயருள் செய்யுப்பிரானே. (௮)

நம்பனேநவின்றேத் தவல்லார்களநானேநரசிக்கபதானாய், உம்ப
ர்கோனுலகேமுமளந்தாயுழியாயினுயாழிமுனேந்திக, கம்பமாகரிகொ
ள்விடித்தானேகாரணுகடலைக்கடந்தானே, எம்பிரானென்னையானுடை
த்தேனேயேழையேனிடலாக்களையாயே. (௯)

நாமர் பாநைகருதலர் சிங்கங்காண விலிபகருங்குழங்குட்டன், வாக
வனென்மரகதவண்ணன் மாகவன் மதுகுதளன் னென்னைச், சேமநன்ம
ரும்புதுவையாகோன்விட் றறுசித்தகன்வியன்றிழ்பத்தும், நாமமென்று
நவின்னுரைப்பார்கள நண்ணுவா ரொல்லை நாரண னுலகே, (௮)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்,

ஆக-பதிகம்-க-க்கு பாகாமை,

உ-நாது-தெய்த்ஞடந்தை,

அரண்மனை தியானகாப்பாற் பிணிபாக்கல்.

—[-]—

அது சர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவருத்தம்.

கெய்க்ஞடந்தைப்பற்றியேறுமெறும்புகள் போனிறைந்தெக்கும்
கைக்கொண்டிழ்ந்தின்றதோய்காள் காலம்பெறவுய்யப்போயின்
மெய்க்கொண்டிவந்துபுகுந்துவேகப்பிரானுந் திடத்தார்
பைகொண்டபாம்பின்னையோமும்பண்டன் னுபட்டினங்காப்பே. [க]

சித்திரகுத்தெழுந்தாற்றென்புலக்கோன்பொறியொற்றி
வைத்தவிலசசினைமாற்றித்துவரோடியொளித்தார்
முத்துத்தினைக்கடற்சேர்ப்பன்மாதறிவானன்முதல்வன்
பத்தர்க்கமுதனடியேன்பண்டன் னுபட்டினங்காப்பே. [உ]

வயிற்றிற்றொழுவைப்பிரித்துவன்புலச்சேவையதக்கித்
கயிற்றுமக்கானிகழித்துக்காலிடைப்பாச்சுழற்றி
ளயிற்றிடைமன்கொண்டவெந்தையிராப்பசலோதிவித்தென்னைப்
பயிற்றிப்பணிசெய்யாகொண்டான்பண்டன்பட்டினங்காப்பே. [ஈ]

மவசியவல்லினைபோய்காளுமக்குமோர்பல்லினைகண்டார்
இங்குப்புருண்மின்புகேன்மினெனிதன் னுகண்டார்புகேன்மின்
சிறகப்பிரானவனெம்மாந்சேருத்திருக்கோமில்லகண்டார்
பங்கப்படாதுய்யப்போயின்பண்டன் னுபட்டினங்காப்பே [ச]

மாணிக்ஞருருவாயமாயினையென்மனத்துள்ளே
பேணிக்கொண்டதுபுகுதவைத்துக்கொண்டேன்பிரிதின்றி
மாணிக்கப்பன்டாருக்கண்டவலிவன்குறும்பர்களுள்
பாணிக்கவேண்டாருமின்பண்டன் னுபட்டினங்காப்பே (ரு)

உற்றவுறுபிணிநோய்களுமக்கொன்றுசொல்லுகேன்கேண்மின்
பெற்றங்கண்மேய்க்கும்பிராணர்பேணுந் திருக்கோயில்கண் டர்
அற்றமுரைக்கின்மேனின்னமாள் வினோசாளுமக்கிற்கோர்
பற்றிலைகண் டர்நடமின்பண்டன் றுபட்டினங்காப்பே

(௬)

கொங்கைச்சிறுவனாயென்னும்பொ தூம்பினில்விழ்ந்துவழக்கி
அங்கோர்முழையினிற்றுக்கிட்டமுந் திக்குடந் துழல்வேனே
வங்கக்கடல்வாண்னளெம்மாள்வல்வினையர்யினமாற்றிப்
பங்கப்படாவண்ணஞ்செய்தான்பண்டன் றுபட்டினங்காப்பே

(௭)

ஏதக்களாயினவெல்லாமிறங்கவிடுவித்தேன்னுள்ளே
பீதகவாடப்பிராணர்பிரமகுருவாகிவந்து
பொதிந்தாமலவன்னெஞ்சம்புகுந்துமென்சென்னித்திடரில்
பாதவிலச்சினைவைத்தான்பண்டன் றுபட்டினங்காப்பே

(௮)

உறகலுறகலொண்கடராழியேசங்கே
அறவெறிநார்க்கவாளோயற்கியசார்க்கமேதண்டே
இறவுபடாமலிருந்தவெண்மருலோகபாலீர்கள்
பறவையனாயாவுறகல்பள்ளியறைகுறிக்கொண்மின்

(௯)

அரவத்தமளியினோடுமுகியபார்காடலோடும்
அரவித்தப்பாவையுந்தா னுமகம்படிவந்துபுகுந்து
பரவத்திபாலமோதப்பள்ளிகொள்கின்றபிராணப்
பரவுகின்றான்விட்டுவித்தன்பட்டினங்காவற்பொருட்டே

(௧௦)

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

—————(*)—————

ஆக-பதிகம்-௨-க்குபாகரம்-௨௮

ந - வ து . துக்கீசீசுழவியை.

திருமாலிருஞ்சோலை எம்பெருமானை நீக்காறல்
கவிரிவெத்துறை.

துக்கச்சுழலையருழ்ந்துகிடந்தவலையையறப்பறித்துப்
புக்கினிற்றுக்குன்னைக்கண்டுகொண்டேனிளிப்போகவிடுவதுண்டோ
மக்களாவனாக்கல்லிடைமோதவிழ்ந்தவள்வயிற்றில்
சிக்கெனவந்துபிறந்துவின்றாய்திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்

(௧)

வாணிக்துனைத்தேவினிப்போகவொட்டே ஹன்றனித் திரசாலங்க
ளால், ஹூகித்திடி. ல்லிவ். றிருவா ஹாகண்டாய் நீயொருவர்க்குமெய்யனல்
லை, அறித்தென்றோடு நகரமுதம்முடைத் தீவினைத்திற்க்கலுந்துக்
தெளித்தலெனஞ்செய்யுந்திந்தமுடைத்திருமாவிருகுசோலையெந்தாய்

உளங்குப்பணிசெய்திருக்குந் கவமுடையேனினிப் பொயொருவ
ன் தார்க்குப்பணித்துகடைத்தலைநிற்கின்சாயையழி வுகண்டாய்புள
ந்தினைக்கிள்ளிப்புதுவலைகாட்டியுன் பொன்னடிவாழ்கவென்று, இனக்
குறவர்புதியதுண்ணுமெழிமா லிருஞ்சோலையெந்தாய்

காதம்பலவுந்திரிந்துழன்றேற்கக்கோர்நிழலில்லை நீருமில்லையுன்
பாகநிழலல்லாமற்றோருயிர் பிடநானெக்குக்காண் கின்றிலேன்துது
சென்றாய்குருபாண்டவர்க்காயக்கோர்பொய்ச்சுற்றம்மே பசிச்சென்று-
பேடு செய்கெற்கும்தளாம்படுத்தாய்திருமா லிருஞ்சோலையெந்தாய்சிப

காலுமெழாக்காண் னீருநிலல்லவுடல்சேர்ந்துநடுக்கிக்குரல் மேலு
மெழாமயிர் கூச்சுமறவெல்தோள்களும்வீழ்வொழியாமாலு களாநிற்
குமென்மனனையுண்டை வாழுகதலைப்பெய் திட்டேன்-சேலுகளாநிற்கு
ளின்சுனைசூழ்திருமா லிருஞ்சோலையெந்தாய்

(டு)

எருத்துக்கொடியுடையா னும்பிரமணமித்திரனோடு மற்றுமொரு
த்தருமிப்பிறவியென் னுதோய்க்குருருந்தறிவாருமில்லைமருத் துவனாய்
ன்றமா மணியவண்ணமுறுநிறவிதவிர்க்க, திருத்தியுன்கோ யிற்கடைப்புக்
பேய்திருமாவிருஞ்சோலையெந்தாய்,

சு

அக்களையெண்ணுமணத்தக் கடலுளமுத்தியுன்பேரருளால். இக்
ளையேறியினைத்திருந்தேனையஞ்சேலென்றுகைசெவியாய் சக்கரமுந்த
டக்கைகளுக்கண்களும்புகைவாடையொடும், செக்கநிறத்துச்சிவப்பு
டையாய்திருமா லிருஞ்சோலையெந்தாய்.

எ

எத்தனைகாலமுமெத்தனையுழியுமின்றொருநாளையென்றே இத்த
னாகாலமுமபோய்க் கெறிப்படடேனிவியுண்டைப் போகவெலட்டேன்,
வைத்தலாண்மாள்களைவாழ்வித்துமாற்றலர் தூன்றுவரைக் கெடுத்தாய், சி
த்தம்நின்பா லுத்தியன்றதிருமா லிருஞ்சோலையெந்தாய்

அ

அன்றுவயிற்றிற்கிடத்திருக்கையடிமைசெய்யலுற்றிருப்பன், இன்
றுவந்திருன்னைக்கண்கொண்டேனிவிப்பேர்கனிவெதுண்டேசென்
றந்தலாண்மையாநிரதோளுத்திருச்சக்கமதனால், தென்றித்திசைதிசை
வீழ்ச்செற்றாய்திருமா லிருஞ்சோலையெந்தாய்,

சு

மு த ல ா யி ர ம்

௭௮

சென்றுலகங்குடைந்தாடுஞ்ஞிருமாலிருஞ்சோலைதன்னுள, நின்ற
பிராண்டிமேலடிவைத்திறம்நேர்படவிண்ணப்பஞ்செய், பொன்றிகழ்மா
டம்பொலிந்து தோன்றும்புதுவையர்கோன்விட்டனுசித்தன்னுன்றினை
டொன்பதும்பாடவல்லாருலகமளந்தான்றமரோ. (௭)

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

-ஆகபதிகம்-௩-க்கு-பாகரம்௩யி,

—*—

ச-வது-சென்னியோங்கு.

—(௦(*)௦)—

இதயத்துணிறைந்தெம்பிரான்மலர்ந்தமை-

—*—

கலிவிருத்தம்,

சென்னியோங்குதண்டிருவேங்கடமுடையாயுலகு
தன்னைவாழநின்றமந்திரமோதராசதிரா
என்னையுமென்னுடைமையுமுன்சக்கரப்பொறியொற்றிக்கொண்டு
நின்னருளேபுரிந்திதேனினியுன்றிருககுறிப்பே. (௮)

யறவையேறும்பரமபுருடாநீயென்னைக்கைக்கொண்டபின்
பிறவியென்னுங்கடலும்வற்றிப்பெரும்பதமாகின்றதால்
இறவிசெய்யும்பாவக்காடுதிக்கோளிலேகின்றதால்
அறிவையென்னுமமுதவாறுதலைப்பற்றிவாய்க்கொண்டதே, [௯]

எம்மனுவென்னுலதெய்வமேயென்னுடையநாயகனே
நின்னுளோநாய்ப்பெற்றநன்மையிவ்வுலகினிலார்பெறுவார்
நன்மனபோல்விழ்த்தமுகருநாட்டினுள்ளபாவமெல்லாம
கம்மெனாதேகைவிட்டோடித்தாறுகள்பாய்ந்தனவே. [௧௦]

கடல்கடந்தமுதங்கொண்டுகலசத்தைநிறைத்தாற்போல்
உடலுருகுவாய்திறந்துமடித்துன்னையிறைத்துக்கொண்டேன்
கொடுமைசெய்யுங்கூற்றமுமென்கோலாடுகுறுகப்பெறா
தடவரைத்தோட்சக்கரபாணிசார்ங்கவிற்சேவகனே. [௧௧]

பொன்னைக்கொண்டுகாகல்மீதேறிநிறமெழவுரைத்தாற்போல்
உன்னைக்கொண்டென்னுவகம்பாமாற்றினியுரைத்துக்கொண்டேன்
உன்னைக்கொண்டென்னுவைத்தேனென்னையுமுன்னிலிடேன்
என்னப்பாடிவன்னிருடி கேசாவென்னுயர்க்காவலனே. [௧௨]

என

சென்னியோற்கு.

உன்னுடைய எக்கிரமமொன்றொழியாமெல்லாம்
 என்னுடைய நெஞ்சகம்பாற்சுவர்வழியெழுதிக்கொண்டேன்
 மன்னிடுங்கமழுவலக்கைக்கொண்டவிராமநம்பி
 என்னிடவந்தெம்மாணினியெங்குப்போகின்றதே

[சு]

பருப்பதத்திற்கயப்பொறித்தபாண்டியர்குலபதிபோல்
 இருப்பொலிந்தசேவடியென்சென்னிமேற்பொறித்தால்
 மருப்பொதிததாய்மல்லடர்த்தாயென்றென்றுன்வாசகமே
 உருப்பொலிந்தநாவினேயுனக்குயுகஞரித்தாக்கினையே

[எ]

அனந்தன்பா லுறகருடன்பா லுமைதுறொய்தாகவைத்தேன்
 மனந்தனுள்ளேவந்துவைகியாழச்செய்தான்யெப்பிரான்
 நினைந்தென்னுள்ளேநின்றுநேக்குக்கண்களசம்பொழுக
 நினைந்திருத்தேசிரமந்தீர்த்தேநேமிநெடியவனே

[அ]

பணிக்கட லுட்பள்ளிகொளைப்பற்கவிட்டோடிவந்தென்
 மனக்கட லுள்வாழுவல்லமாயமனாளம்பி

தலிக்கடலேதனிச்சுடதோதனியுலகேயென்றென்று
 உனக்கிடமாயிருக்கவென்னையுனக்குரித்தாக்கினையே.

[சு]

தடவனாவாய்மிளிர்ந்துமின்னுத்தவளநெடுங்கொடிபோல்
 சுடரொளியாய்நெஞ்சினுள்ளேதோன்றுமென்சோதிரம்பி
 வடதடமும்வெருந்தமும்மதிட்டுவராபதியும்
 இடவகைகளிழந்திட்டென்பாழேடவகைகொண்டனையே

[ம]

வேயர்தங்கள் குலத்துத்தவிட்டுனித்தன்மனத்தே
 கோயில்கொண்டகோவலனைக்கொழுகுளரிமுகில்வண்ணை
 ஆயறோற்றையமரர்கோவையந்தணர்தம்மமுதத்தினைச்
 காயைபோலப்பாடவல்லார்தாமுமணுக்கர்களே.

[மக]

பெரியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-பதிகம்-ச-க்கு-பாசரம்-சக:

—————(*)—————

ஐந்தாம்பத்து-முற்றிற்று.

—————(*)—————

ஆக-பத்து-இல்-பதிகம்-சச-க்கு

திருப்பல்லாண்டு-காப்புள்பட-பாசரம்-சஎந

—————(*)—————

கேருடாங்காண பெரியாழ்வார் திருநகரத்திரம்-ஆனியி ஸ்வரதி

பெரியாழ்வார்திருமொழி - முற்றிற்று.

—(*)—

திருவாய்மலர்ந்தருளியஉபநிஷதஸாரமாகிய

தருப்பாவை

தணியன்

நீலா தம்மஸநதிரி தடிஸம்வரெஹா டிசுஷ்டம்
வாராத்ரம்ஸம்ஸுபதீஸதஸிஸாஸிடிஜி லாவயந்தீ
ஸோலிஷ்டாபாஸ்யஜநிமநிதயோஸநா துத லஸம்ஸு
தொடா தஃஸெ லநயிடிடிம்மம்பயெவாஸம்மம்பம்

நீளாதுங்கண் தருமிதந் சுப்பதமுத்போத்ய்க்ருஷ்ணம்
பாராந்தயம்ஸ்வம் சுருதிரதமிரன் வலித்தாமதயாபபந்தி
ஸ்வோசிஷ்டரயாம் ஸ்ரஜபிகனிகம் யாபலாத்த்ருத்யபுத்தே
கோதாதஸ்யநமயிதமிதந் பூயயேவாஸ்துபூய.

இருவிகற்ப-நேரிசைவென்பா

அன்னவயல்புதுவை யாண்டாளரங்கற்குப்
பண்ணுதிருப்பாவைபலபதிகம்-இன்யசையால்
பாடிக்கொடுத்தாள்நற்பாமாலைபூமாலை
சூடிக்கொடுத்தானைச்சொல.
சூடிக்கொடுத்தகடர்க்கொடியேதொல்பாவை
பாடியருளவல்லபல்வளையாய்-நாடிநீ
வேங்கடவற்கென்னை விதியென்றவிடமாற்றம்
நாங்கடவாவண்ணமேநல்கு.

-----(*)-----

இயற்றவரினைக்-கொச்சகக்கவிப்பா.

மார்கழித்திங்கள்மதிநிறைநன்னாளால். நீராடப்போதுவீர் போ
துநினேநேரிழையீர், சீர்மல்குமாய்ப்பாடிச் செல்வச்சிறுமியுர்காள், சு
ர்வேற்கொடுந்தொழிலன் நத்தகோபன் குமரன், ஏரார்ந்தகண்ணிய
சோதையினஞ்சிங்கன், கார்மேனிச் செங்கட்கதிர்மதியம்போல் முகத்
தான், நாராயணனேநமக் கேடறைதருவான், பாரோர்புகழப்படிந்தே
லோடொம்பாவாய்.

வையத்துவாழ்வீர்காள் நாமும்நம்பாவைக்குச், செய்யுங்கிரிசைக
ன்கேனீரோபார்கடலுள். பையிற்றுயின்றபரமனடிபாடி, நெய்யுண்
னோம் பாலுண்ணோம்நாட்காலே நீராடி மையிட்டெழு தோம்மலரி
ட்டுமொடியோம், செய்யாதனசெய்யோந் திக்குறனைச்சென்றோகோ
ம், ஐயமும்பிச்சையுமாந்தனையுங்கைகாட்டி, உய்யுமாறெண்ணியுந்
தேலோடொம்பாவாய்.

ஒங்கியுலகனந்தவுத்தமன்பேர்பாடி, நாங்கள்நம்பாவைக்குச்சாற்றி
நீராட்டினால், திங்கின்றிநாடெல்லாந் திங்கள்மும்மாரிபெய, தோங்கு
பெருஞ் செந்தெலாகையலுளப். பூங்குவளைப் போதிப்பொறிவண்டு
கண்படுப்பத், தேங்காகேபுக்கிருந்து சீர்த்தமுலைபற்றிவாக்கக்குடம்நி
றைக்கும்வளநற்பெரும்பசுக்கள், நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேலோ
டொம்பாவாய்.

ஆழிமழைக்கண்ணவொன்றுநீகைகரவேல், ஆழியுட் புக்குமுகந்
துகொடாத்தேறி, ஊழிமுதல்வணருவம்போல் மெய்கதுத்துப்பாழிய
ந்தோளுடைம்பதம்பாபன்கையில், ஆழிபோல்மின்னிவளம் புரிபோல்
நின்றதீர்து, தாழாதேசாங்கமுதைத்தசாமழைபோல், வாழவுலகினி
ற்பெய்திடாய்காக்களும், மார்கழிநீராடவகிழ்த்தேலோடொம்பாவாய்.

மாயனைமன்னுவடமதுநாமைத்தனைத், தாயபெருநீர்யமுனைத்து
வைவனை, ஆபற்குலத்தினிற்றேன் தும்மணிவிளக்கைத், தாயைக்குடத்
விளக்கஞ் செய்ததாமோதனைத், தாயோமாய்வந்தநாந் தாமலர்ஸ்தாவி

தொழுது. வாயினுற்பாடிமனத்தினுற்சித்திக்கப், போயபிழையும்புகு
தருவாநின்றனவும். தீயினிற்றாசாகுஞ்செப்பேலோடொப்பாவாய்,

புள்ளுஞ்சிலம்பினகான் புள்ளையின்கோயில் வெள்ளைவிளிச
ம்பேராவங்கேட்டிலையே, பிள்ளையெழுந்திராய் பேய்முல்லைஞ்சுண்டு,
கள்ளச்சகடங்கலக்கழிபககாலோச்சி, வெள்ளத்தரவிறுதியில் மலர்ந்த
வித்தினை, உள்ளத்துக்கொண்டு முனிவர்களும்யோகிகளும் மெள்ள
வெழுந் தரிபென்றபேராவம் உள்ளமபுகுந்து குளிர்ந்தேலோடொம்
பாவாய்

கேசுசென்மெங்குமரனைச் சாற்றங்கலந்து, பேசினபேச்சரவங் கே
ட்டிலையோபேய்பெண்ணை. காசும்பிறப்புங் கலகலப்பக்கை பேர்த்து
வாசநறுஞ்முல லாய்ச்சியர்மத்தினுன், ஓசைப்படுக்க தயிராவங்கேட்டி
லையோ, நாயகப்பெண்பிள்ளாய் நாராயணன்முர்த்தி, கேசவனைப்பர்
டவும்கீ கேட்டேகிடத்தியோ, தேசமுடையாய் திறவேலோடொம்பா
வாய்.

கீழ்வானம்வெள்ளென் மெருமையிழை, மேய்வான்பரந்தனகா
ண் மிக்குள்ளபிள்ளைகளும், போவான் போகின்றாபைப் போகாமற்
காத்துன்னைக், கூவுவான்வந்துகின்றோங் கோதுகுலமுடைய, பாவாய்
யெழுந்திராய் படிப்பறைகொண்டு, மாவாய்பிளந்தானை மல்லமைமா
ட்டிப். தேவாதிதேவனைச் சென்றுனுஞ்சேவித்தால் ஆவாவென்றாரா
ய் தருளேலோடொம்பாவாய்.

(அ)

தூமணிமாடத்துச்சுற்றும்விளக்கெரியத். தூபங்கமழத்துயிலனை
மேற்கண்வளரும் மாமன்மகளே மனைக்கதலந்தாள் திறவாய். மாமீர
வனை பெழுப்பிரோவுன்மகளதான், ஊமையோவன்றிச் செவிடோவ
னந்தலோ. ஏமப்பொருந்துயில் மந்திரப்பட்டாளோ, மாமாயன்மாதவ
ன் வைகுந்தனென் மென் து, நாமம் பலவுந்வின்றே யோரொன்பா வாய்,

தோற்றுச்சுவர்க்கும் புகுகின்றவம்மானாய், மாற்றமுந்தாரரே
வாசல்திறவாதார், நாற்றத்துழாய்முடி நாராயண னம்மால். போற்றப்
பறைதருப்புண்ணியநால் பண்டொருநாள். கூற்றத்தி ன்வாயவிழ்ந்தரு
ம்பகராணனும், தோற்றுமுனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ, ஆத்
மவனந்தலுடைய யருங்கலமே. தேந்தமாய்வுந்து திறவேலோ டொம்
பாவாய்.

கற்றுக்கந்தைக் கனங்கள் பலகதந்து, செற்றாந்திறலழியச்சென்
றுசெருச்செய்யும், சூற்றமொ ன்நிலாபகோவலர் தம்பொற்கொடியே

அறி

திருப்பாவை

புற்றாவல்குற் புனையிலேபோதராய்ச், சுற்றத்துத்தோழிமா டொல்லாரு
மவந்துகின், முற்றம்புகுந்து முகில்வண்ணன்பேர்பாடச். சிற்றாரு
போதே செல்வப்பெண்டாட்டிநீ. எற்றுக்குறங்கும் பொருளேலோ
டொம்பாவாய், டிக

கணைத்திளங்கற் நெருமைக்கன்றுக்கிரங்கி நினைத்துமுலைவழியே
நின்றபால்சோர நனைததில்லஞ்சேருக்கும் நஞ்செல்வன்றங்காய், ப
னித்தலைபிறழின்வாசற் ககளப்பற்றிஞ்ச், சினத்தினும் நென்னிலங்கைக்
கோமாளேச்சென்ற மனத்துக்கினியானைப் பாடவம்நீவாய்திறவாய், இ
னிக்தா டொழுந்திராய்தென்னபேருரக்கம். அனைத்தில்லத்தாரு மனைத்
தேலோடொம்பாவாய். டெ

புள்ளின்வாய்க்கண்டானைப் பொல்லாவாக்கனைக், கிள்ளைக்களந்தா
னைக் கீர்த்திமெய்ப்பாடிப்போய், கிள்ளைகளெல்லாரும் பாலைக்கள
ம்புககார், வெள்ளியெழுந்து வியாழம்உறங்கிற்றுப், புள்ளாஞ்சிலம்பி
ன்காண் போதரிக்கண்ணினாய், குள்ளக்குளிரக் குடைந்துநீராடாதே,
பள்ளிவிடத்தியோ பாவாயநீன்னுளாய், கள்ளத்தவிர்த்து கலந்தே
லோடொம்பாவாய். டெ

உங்களபிறைக்கடைத் தோட்டத்துவாழியுள், செங்கழுநீர்வாய்
நெடுமீர் தரம்பல்வாய்தம்பினகாண். செங்கற்பொழிக் கூறவைவென்ப
ற்றவத்தவர், தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போதந்தார்-எங்களைமு
ன்னமெழுப்புவான்வாய்பேசும், நங்கா எழுந்திராய்நாணுதாய்நாவுடைய
யாய், சங்கொசேக்கரமேத்து தடங்கையன், பங்கயக்கண்ணனைப் பா
டேலோடொம்பாவாய். [௨௮]

எல்லோயினங்கினியே மின்னமுயங்குதியோ, சில்லென்ற நழை
யேன்யின் தங்கைமீர்போதருகினறேன், வல்லேயுன்கட்டுகைகள் ப
ண்டேயுன்வாயறிதும் வல்லீர்கள்நீங்களை நானேதானாயிடிக. ஒல்லை
நீபோதா யுனக்கென்னவேறுடைமை, எல்லாரும்போந்தாரோபோந்
தார் போந்தெண்ணிக்கொள், வல்லானைக்கொன்றனை மாற்றானைமா
ற்றழிக்க, வல்லானையனை பாடேலோடொம்பாவாய் [௨௯]

நாயகனுய்நின்ற நந்தகோபனுடைய, கோயில்காப்பானேகொடி
தோன்றுத்தோரண, வாசல்காப்பானே மணிக்கதவந்தாள் திறவாய்,
ஆயர்சிறுமியர் எமக்கறைபறை, மாயன்மணிவண்ணன்நென்னலேவாய்
நேர்ந்தான், தாயோமாய்வந்தோர்துயிலெழைபாடுவான்வாயால்முன்ன
முன்னம்மாற்றுகேயம்மாநீ. நேசநிலக்கதவை நீக்கேலோடொம்பாவாய்

அம்பரணை தண்ணீரோ சோறேயறஞ் செய்யும். எம்பெரு
மானந்த கோபாலாவெழுந்திராய். கோம்பனூக்கெல்லாங் கொ

முத்தேசகுலவிளக்கே, எம்பெருமாட்டியசோதாயநீவுறாய், அம்பாநாட
றுத்தேதாங்கிபுலகனாந்த, உம்பர்கோமானேயுறங்காதெழுந்திராய், செம்
பொற்கழல.உச்செஸ்வரபலகேவா, உம்பியுமீபு முறங்கேலோரொம்பா
வாய். [௧௭]

உத்துமதகளிற்ற னோடாததோள்வலியன் ஈந்தகோபாலன் மரும
களேநப்பின்னாய், கந்தக்கமழங்குமுலிகடைகிறவாய்- வந்தெங்குங்கோ
ழியைழந்தனக்காண்மா கவிப்ப.ப.கல்மேற்பல்காஸ்துரீலினங்கள்சுவினா
காண். பந்தார்விதலியுன்மைத்துனன்பேர்பாடச், செந்தாமரைக்கையா
ற்சொர்வனையொலிப்ப, வந்துதிரவாய்மகிழ்த்தேலோரொம்பாவாய். ()

குத்துவிளக்கெரியக் கோட்டுக்காற்கட்டின்மேல், மெத்தென்ற ப
ஞ்சையுறத்தின்மேலேறிக். கொத்தலர்பூங்குழல்நப்பின்னைக்கொங்கை
மேல், வைத்துக்கிடந்தமலர்மார்பாவாய்திறவாய்,மைத்தடங்கண்ணினா
ய் ஈயுள்ளமனனனை, எத்தனைபோதுந்துயிலெழவொட்டாய்கண், எத்த
னையேனும்பிரிவாற்றகில்லாயால், தத்துவமன்றுதகவேலோரொம்பாவாய்

முப்பத்துமூவரமார்க்குமுன்வசன்று கப்பந்தவிற்க்குங்களியே து
யிலெழாய், செப்பமுடையாய்திறலுடையாய் செற்றார்க்கு, வெப்பங்
கொடுக்கும்விமலா துயிலெழாய்செப்பனன்மென்முச்செஸ்வாச்சிறுமரு
ங்குல்.நம்பிள்ளைநகராய்திறுவே துயிலெழாய், உக்கமுறதட் டொளி
யுந்தத்துன்மனனனை. துப்போதே பெம்மைநீ ராட்டே லோரொம்பா
வாய். (௨௦)

ஏற்றகலங்கென்திர்டொங்கிநீதளிப்ப.மாற்றாதேபால்சொரியும் வ
ள்ளற்பெரும்பசுக்கள், ஆற்றப்படைத்தான் மக்ளேயநீவுறாய், ஊற்ற
முடையாய்பெரியாயுலகினில்தோற்றமாய் நின்ற சுடலோ-துயிலெழாய்
மாற்றாருளக்குவாதிலைத்துன்வாசற்கண். ஆற்றதுவந்துன்னடி பணியு
மாபோலே போற்றியாம்வந்தோம் புகழ்த்தேலேரொம்பாவாய், (௨௧)

அங்கண்மாஞாலத்தரசரபிரான,பங்கமாய்வந்துநின் பள்ளிக்கட்
டிற்கீழேசங்குமிருப்பார்போ வவந்துகலைப்பெய்தோம்,கண் கினிவா
யச்செய்ககாமரைபழப்போலே,செங்கண்ணிறச்சிறிதேயெம்மேல் விழி
யாவோ, திகைநாடதித்தியனு மெழுந்தாற்போல். அங்கணிரண்டுக
கொண்டெங்குமேல்க்குதியேல்,எங்கள் மேற்சாப மிளிந்தேலோரோ
ம்பாவாய், (௨௨)

மாரிமலைமுற்றஞ்சில் மன்னிக கிடந்துறங்கும்- சீரியசிக்க மநிவு
ற்றுத்தியிறித்து, வேரிமயிர் பொங்க வெப்பாடும் போத்துதறி, மு
கக

ரிநிபிர்ந்து நுந்நிப்புறப்பட்டுப், போதருமா போலேகீ பூவைப்பூவண் னாகுண், கோலேகின்றின்னனோபோந்தகுளி, கோப்புடைய, சிறியசிக்கா ருண், திருந்துயாம்வந்த, காரியமா ராயந்தருளேலோடொம்பாவாய். (1)

ஆற்றிய்வுலகமளந்தாயடிபோற்றி, சென்றங்குத் மதன்னிலங்கை சென்றாய்திறல்போற்றி. பொன்றச்சகடமுதைத்தாய் புகழ்போற்றி, க ன்றுகுணிலாயெறிந்தாய்குழல்போற்றி, குன்றுகுடையாயெடுத்தாய் கு ணம்போற்றி. வென்றுபுகைகொடுக்கும் நின்கையில்வேல்போற்றி, என் றென்றுன்சேவகமேயேற்றிப்பறைகொள்வான், இன்றுயாம் வந்தோ மிரங்கேலோடொம்பாவாய். [2ச]

ஒருத்திமகனாய்ப்பிறந்தோரிரவில். றொருத்திமகனையொளித்து வ ளரத்தருக்கிலா னுவித்தான்றிங்குணைநினைந்த. கருத்தைப்பிழைப்பித்து க்கஞ்சன்வயிற்றில், நெருப்பென்னநின்றநெடுமாலேயுன்னை, அருத்தி த்துவந்தோய்பறைதருதியாகில் திருத்தக்கசெல்வமுஞ் சேவகமும்பா மாபடி, வருத்தமுத்தீர்த்துமகிழ்ந்தேலோடொம்பாய். [2ரு]

மாலேமணிவண்ணமார்கழிநீராவொன், மேலையார்செய்வனகள் வேண்டுவனகேட்டியேல், ஞாலத்தையெல்லாம்நடுக்கமுரலவன்; பால ன்ளவண்ணத்துன் பாஞ்சசன்னியமே, போலவனசங்கங்கள், போய் ப்பாடுடையனவே, சாலப்பெரும்பனாயே பல்லாண்டிசைப்பாரோ. கோ ஸ்விளக்கேகொடியேவிதானமே, ஆலினிலையாயருளேலோடொம்பாவாய்

கூடானாவெல்லுஞ்சீர்க்கோவிந்தாவுன்றன்னைப்பாடிப்பறைகொ ண்டியாமபெறுசன்மானம், நாடுபுகழும்பரிசினுள்ளன்றாகச்; சூடகமே தோள்வனையேதோடேசெவிப்பூவே, பாடகமேயென்றனையபல்கலனும் யாமணிவோம், ஆடையுடுப்போமதன் பின்னேபாஸ்சோறு, முடநெ ய்பெய்துமுழக்கைவழிவாசக்கூடியிருந்துகுளிர்ந்தேலோடொம்பாவாய்

கறவைகள்பின்சென்று கானஞ்சேர்ந்துன் போம். அறிவொன் றுமில்லாதவாக்குலத்துன்றன்னைப், பிறவிபிறந்தனை புண்ணியநா மு டையோம்துறவொன்றுமில்லாதகோவிந்தாவுன்றன்னோ, நே வேல் மக்கிவகொழித வொழியாதறியாதபிள்ளைகளோமன்பினு லுன்றனைச், சிறுபேரழைத்தனவுஞ்சிறியருளாதே, இறைவாநீதாராய் பறையே லோடொம்பாவாய். 2அ

சிறுஞ் சிறுகாலே வத்துன்னைச் சேவித்துன், பொற்றா மகாய யடியேபோற்றும்பொருள் கேளாய், பெற்றம் மெய்த் துண்ணுங்கு லத்திற் பிறந்து நீ, குந்தேவலெங்களைக் கொள்ளாமற் போகாதிற்,

றைப்பறைசொள்வானன்று காண்கோவிர்தா, எற்றைக்குமேழேழ்பிற
விக்குமுன்றன்னே. நெற்றேமேயாவோமுனக்கேநாமாட்செய்வோம், ம
ற்றைநங்காமங்கள் மாற்றேலோரெம்பாவாய் உக

வங்கக்கடல்கடந்த மாதவனைக்கேசவனைத், திங்கள் திருமுகத்துச்
சேயிழையார்சென்றிறைஞ்சி. அங்கப்பறைகொண்டவாற்றையணிபுது
வைப், பைங்கமலத்தன்தெரியல்பட்டர் பிரான்கோதைசொன்ன; சங்க
த்தமிழ்மலைமுப்பதுந்தப்பாமே, இங்கிப்பரிசுரைப்பா ரீரிசன் மொஸ்
வனாத்தோள், செங்கட்டிருமுகத்துச்செல்வத்திருமாலால், எங்குந்திரு
வருள்பெற்றின்புதுவரெம்பாவாய். கூய

ஆ ண் ட ா ள் திருவடிகளேசரணம்,

ஆக.பாசரம் கூய,

திருப்பாவே-முற்றிற்று:

உபநிஷதசாரமாகிய.

நாச்சியார் திருமொழி,

த னி ய ன்

கட்டளைக்களித்துறை

கோலச்சுரிசங்கைமாயன்செவ்வாயின்ருணம்வினவு
சிலத்தனள்தெனறிருமல்லிநாடிச்செழுங்குழல்மேல்
மலைத்தொடைதென்னரங்கருக்கீழும்மதிப்புடைய
சோலைக்கிளியவள்ளந்பாதந்துணைமக்கே.

இருவிகற்பநேரிசைவெண்பா.

அல்லிநாட்டாமரைமேலாரணங்குநின்றுணைவி
மல்லிநாடாண்டமயில்போன்ற மெல்லியலாள்
ஆயர்சூலவேந்தனைத்தாள்தென்புதுவை
வேர்ப்பயந்தவிளக்கு

க - வகு - நையொரு

கண்ணையிணங்கெனக்காமனைத்தொழுதல்

அறசீர்க்கழிமெழல் - ஆவிரியவிறுத்தல்,

நையொருதிங்களுந்தரைவிளக்கித்தண்மண்டலமிட்டு மாடுமுன் னா, ஐயறுண்டணற்கொண்டு செருவனரிந்தழிணைக் கலக்கரித்தனங் கதேவா, உய்பவுமாவ்கோலோவென்றுசொல்லி யுன்னையுமும் பியையு ந்தொழுகேன். வெய்யதோர்தழலுமிழ்சக்கரக் கை வேங்கடவர்க்கென் னென்திகழ்நியே

வெள்ளை நுண்மணற்கொண்டு தெருவனரிந்துவெள்வரைப்பதன் முன்னந்துமைபடிந்து; முள்ளுமில்லாச்சுள்ளியெரி மடித்து முயன்று ன்னோநேரத்தின்றேன்காமதேவா. கள்ளவிற்ப்புக்கணை தொடுத்துக்கொ ண்டிகடல்வண்ணனென்பதோர்பேரெழுதிப். 'புள்ளினை வாய்பிளந்தா னென்பதோர் ரிலக்கினிற்புகவெனனையெய்திற்றியே

மத்த நன்றுமலர் முருக்கமலர்கொண்டுமுட்போது முன்னடிவ ணங்கித்தத்துவமிலியென்றுஒஞ்செரிந்துவாசகத்தழித்துன்னை வைத் திடாமே, கொத்தலர்பூக்கணைசொடுத்துக் கொண்டு கோலிந்தனென்ப தோர்பேரெழுதி, வித்தகன்வேங்கடவான நென்னும விளக்கினிற்புக வென்னைவிதிக்கிற்றியே

சுவரிப்பிராணநின்பொழுதிச்சுவதற்கெழுகளுந்தூங்குக்களு ம். கவரிப்பிணக்களுக்கருப்புவில்லுங்காட்டிக் தந்தேன்கண்டாய்காம தேவா, அவரைப்பிராயந்தொடங்கியென்று வாதரித்தெழுந்தவென்ற டமுலைகள், துவரைப்பிராணக் கேசக்கற்பித்துத் தொழுதுவைத்தே னெல்லவிதிக்கிற்றியே

வானிடைவாமுமவ்வானவர்க்குமரையவர்வேள்வியிள்வருத்தவ விகானிடைத்திறுவதோர்நரிபுகுந்துகடப்பதுமோப்பதுஞ்செய்வதொ ப்ப, ஊனுடையாழிசங்குத்தமர்க்கென்றுன்னிக் தெழுந்தவென்றடமு லைகள். மாநிடர்க்கென்று பேச்சுப்படிவ வாரிகில்லேன்கண்காய்மன்ம தனே;

உருவுடையா நினையார்க ளல்லா ரொத்து வல்லார்களைக் கொண் டவைகள், தெருவிடை யொதி கொண்டு பங்குனிநாள் திருந்த வே டோக் கின்றேன் உடதேவா, அருவுட மு லில்லெண்ணக்காயா

வண்ணக்கருவினை போல்வண்ணக்கமலங் கண்ணத், திருவுடைமுகத்தி
லிற்திருக்கண்களால் திருந்தவேநோக்கெனக்கருள்கண்டாய் [சு]

காயுடைநெல்லோடுகரும்பமைத்துக கட்டியரிசியவலமைத்துளா
யுடைமறையவர்மந்திரத்தால மல்மதனேயுன்னை வணங்குகின்றேன்,
தேசமுன்னளந்தவன் திவிருக்கிரமன் திருச்சொல்லென்னைத் திண்பும்
வண்ணம். சாயுடைவயிறுமெந்தடமுடையுத்தரணியிற்றலைப்புகள் தரக்
கின்றியே? (எ)

மாசுநடையுடம்பொடுதலையுநிலையப்பமுந்நெனத்தொருபோது
முண்டு, தேசுடைத்திரலுடைக்காமதேவா ரோர்க்குன்றநோடின்பினை
க்குறிக்கொல்கண்டாய், பேசுவகொன்றுண்டுகெம்பெருமான் பெண்
மையைத்தலையுடைத்தார்க்கும்வண்ணம், தேசவநம்பியைக்கொல்கிடிப்
பாளொன்னு மிப்பேரெனக்கருள்செய்கண்டாய். [அ]

தொழுதுமுப்போதுமுன்னடிவணங்கித் தூய்மலர் தூவித்தொழு
தேத்துகின்றேன், பழுகின்றிபாற்கடல்வண்ண னுக்கேபணிசெய்துவா
ழ்ப்பெறாவிடில்லான். அழுதமுதலமரந்தம்மாவழங்கவாற்றவு மதுவுன
க்குறைக்குக்கண்டாய், உழுவதோரொத்தினை துடிக்கொடொய்த் தூட்
டமின்றித் தூரந்தாலொக்குமே, (சு)

கருப்புவிண்மலர்க்கணைக்காமவேளைக்கழவினைபணிந்தங்கோர்கரி
யலற, மறப்பினையொசித்துப்புள்வாய்பிளந்த மணிவண்ணற்கென்னை
வகுத்திடென்று, பொறுப்பன்மாடம்பொலிந்துதோன்றும் புதுவை
யர்கோன்விட்டுவித்தன்கோதை, விருப்புடனின்மமிழ்மா லைவல்லார்வி
ண்ணவர்கோனடிநண்ணுவோ (ய)

ஆண்டாள் திருவடிகளேசரணம்

—[—]—

உ - வது - நாயாயிரம்,

சிறுமியாமாயனைத்தஞ்சிற்றில்சிகையேலெனல்.

கல்கிலைத்துறை.

நாமநாயிரமேகத்தின்நாராயணநரனையுன்னை, மாமிதன்மகனுப்
பெற்றாலெமக்குவாதைதவிருமேகாமன்போதறுகாலமென்றுபங்குனி
நாட்கடைபாரிதேயும் திணைசெய்யிஞ்சிறீ தராவென்கள்சிற்றில்வந்து
சிகையேலே. (க)

இன்றுமுற்றும்முதுருநோவ விரும்புகிழைக்கவிச்சிற்றினை, நன்று
ங்கண்ணுறமேய்ச்சிதுங்கொரு மார்வந்தன்னைத்தணிகிடாய், அன்றுபா
லகனாபியாலிலே மேற்றுயின்றவெம்மாதியாய். என்றுமுன்றனக்கெங்க
ள்மே வீரக்கமொழாததெம்பாவமே, (2)

குண்டுரோறகோளரிமதயானே கோள்விடுத்தாயுன்னைக். கண்
டுமாலுறுவோங்களைக்கடைக் கண்களாலிட்வோதியேல். வண்டல்துண்
மனற்றெள்ளியாமவனைக் கைகளாற்சிரமப்பட்டோம். தெண்டினைக்க
டற்பள்ளியாயெங்கள் சிற்றில்வந்துசிறையேலே, (௩)

பொய்யுறையில்போல் வண்ணுவுன்றன்பேச்சுஞ் செய்யுமெங்க
னே. வையலேற்றியமக்கவுன்முகம் மாயமந்திரந்தான்கொலேரொய்ய
பிள்ளைகளென்பகற்குன்னை நோவநாங்களுரைக்கிலோம். செய்யதாம
னாக்கண்ணினுயெங்கள் சிற்றில்வந்துசிறையேலே, (௪)

வெள்ளை நன்மணல்கொண்டிசிறில்விசுத்திரப்படனிதிவாய்தெ
ள்ளிநாங்கனிழைக்ககோல் மழித்தியாகிலுமுன்றன்மேல். உள்ளமோ
டியுருகில்லாலுரோ. மொன்றுமிலோங்கண்டாய் கள்ளமாதவாவுன்
முத்தனகண்களல்லவே, (5)

முற்றிலாதபிள்ளைகளோம்முலை போந்திலாதோமை நாடோறும்
சிற்றிலமேலிட்டக்கொண்டீசிதுதுண்டுதிண்ணெனநாமிதுசற்றிலோ
ங்கடலையடைத் தரக்கர்குலங்களைமுற்றவும் செற்றிலங்கையைப்பூசலா
க்கிய சேவகாவெம்மைவாதியேல் (௬)

பேதைநன்கறிவார்களோடிவை பேசினுற்பெரிதென்வையாது
மென்றறியாதபிள்ளைகளோ மைநீநலிந்தென்பயன், ஓதமாகடல்வண்
னுவுன்மண வாட்டிமாரொடுகுழறும், சேதுபந்தத்திருத்தினுயெங்கள்
சிற்றில்வந்துசிறையேலே. (௭)

வட்டவாய்ச்சிறுதுதையோடுசிறு சுளகுமணலுக் கொண்டு, இ
ட்டமாவியையடுவோங்களைச் சிற்றிலீடழித்ததென்பயன். தொட்டுதை
த்துவியேல்கண்டாய் சுடர்ச்சக்கரங்கையிலேந்தினாய், கட்டிரிங்கயிற்
றூலின்னாமயறிதி யேகடல்வண்ணனே. (௮)

முற்றத்தாடுபுருந்தாநின்முகக்காட்டிப்புன்முறுவல்செய்துசிற்றி
லோடெங்கள்சிக்கையுஞ் சிறைக்கக்கடவையோகோவிந்தா. முற்றம
ண்ணிடந்தாலிவிண்ணிற நீண்டளந் துகொண்டாயெம்மைப், பற்றி
மேய்ப்பிணக்கிட்டக்காலிதப் பக்ககின்றவொங்கொலார்; (௯)

சிதைவாயமுதமுண்டாபெய்கள்கின்றில் நீசிதையெலென்று, விதி
வாய்வினையாமொயர்சிறுமியர் மழலைச்சொல்லே. வேதவாய்தொழிலா
ர்கள்வாழ வில்லிபுத்தூர்மன்விட்டுணுகத்தன்றறி, கோதைவாயத் தமிழ்
வல்லவர் குறைவின்றிவைகுந்தஞ்சேர்வரோ, ௧௦

ஆ ண் ட ா ள் தி ரு வ டி க ளே ச ர ண ம்.

ஆக- பதிகம்-௨க்கு.பாசரம்-௨௧௦

————— *) —————

ந-வது-கோழி யழைப்பதன்

————— (*) —————

கண்ணியரோடு கண்ணன்வினையாடல்

அறுசீர்க்கழிநெடியல் ஆசிரியவிருத்தம்.

கோழியழைப்பதன்முன்னக்குடைந்துநீராவொன்போந்தோம்
ஆழியஞ்செல்வனெழுந்தாடவண்ணமேற்பள்ளிகொண்டாய்
ஏழமையாற்றவம்பட்டோமினிப்பென்றும்பொய்கைக்குவாரோம்
தோழியும்நா முந்தொழுதோந்து கிலைப்பணித்தருளாயே ௧

இதுவென்புகுந்ததின்தோப்பொய்கைக்கெவ்வாருவந்தாய்
மதுவின்முழாய்முடிமாலேமையனெனென்களமுதே
விதியின்மையாலதுமாட்டோமவித்தகப்பிள்ளாய்வினையேல்
குதிகொண்டரவில்லடித்தாய்குருந்திடைக்கூழைப்பணியாய் (௨)

எல்லோயிதென்னவெளிமையெம்மன்னைமார்க்கணிலொட்டார்
பொல்லாங்கிதென்றுகநதாய்பூங்குருந்தேறியிருத்தி
வில்லாலிலங்கையழித்தாய்நீவேண்டியதெல்லாந்தருவோம்
பல்லாருங்காணமேபோவோம்பட்டைப்பணித்தருளாயே. (௩)
பரகவிழித்தெங்கும்நோக்கிப்பலர்குடைந்தாடுஞ்சுனைபிரி
அரக்கவில்லாக்கண்ணநீர்க்களமருகின்றவாபராய்
இரக்கமேயொன்றுமிலாதயிலங்கையழித்தபிரானே
குரக்கரசாவதறிந்தோங்குருந்திடைக்கூழைப்பணியாய் (௪)
காலேத்துவிடுகின்றகயலொவொனேவிரவி
வேலைப்பிடித்தன்னைமார்க்கொட்டிலென்னவினையாட்டோ
கோலச்சிறுமுடைபலவுங்கொண்டிநீயேறியிராதே
கோலக்கரியபிரானேகுருதிடைக்கூழைப்பணியாய் ௧௦

௨௮

தெள்ளியார்பலர்.

தடும்பெய்து தாமரைப்பொய்கைத் தாங்களுங்காலைக் கதுவ
விடத்தேதொழிந்தாலேபோலவேதனையாற்றவும்பட்டோம்
குடந்தையெய்தித்தேறவிட்டுக்கூத்தாடவல்லவெங்கோவே
படிற்றையெல்லாந்தவிடத்தெங்குபட்டைப்பணித்தருளாயே.

சு

நீரிலேநின்றயாழன்றோம் நீதியல்லாதனசெய்தாய்
உரைகஞ்சாலவுஞ்சேர் சதாஸ்வழியெல்லாமுணர்வானே
ஆர்வமுனக்கேயுடையோமடமனைமார் காணிலொட்டார்
போரவிடாயெங்குபட்டைப்பூங்குருந்தேறியிராலே,

எ

மாமரிமார்மக்களையல்லோம்மற்றுமிக்கெல்லாநுமபோந்தார்
துய்யமலர்க்கண்கள்வளரத்தொல்லையராக்துயராக்துயில்வானே
மோமேலென்றிதுசாலச்சிக்கொளாமிதுசொன்னோம்
கோமாவாயர்கொழுந்தே துருந்திடக்கூடாப்பணியாய்.

அ

கந்தன்வலையைத்தவன்றுகாருளெல்லெற்றிழைத்து
பெஞ்சுதுகஞ்செய்யப்போந்தாய்கின்றவிக்கணனியரோமை
அஞ்சவுணாப்பாளசோவையாளுடனிட்டிட்டுருக்கும்
வஞ்சகப்பேய்ச்சிபாலுண்டடமெனமலேகூடாறதாராய்,

சு

கன்னியரோடெங்கள்நம்பிகரியிராண்வீனையாட்டை
பொன்னியல்மாடங்கள்முந்தபுதுவையர்கோன்பட்டன்கோதை
இன்னிசையாச்சொன்னமாலையினாந்துமவல்லவர் தாம்போய்
மன்னியமாதவனோனெவாகுந்தமபுகட்டுப்பாரே.

ய

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக-பதிகம் - கூ - க்ரு - பாகரம் - கூய.

ச, வது - தெள்ளியார்பலர்,

—*—

கூடல் குறிப்பு.

வஞ்சி விருத்தம்

தெள்ளியார்பலர்கைதொழுந்தேவனார்
வள்ளல்மா விருஞ்சோலைமனனார்
பன்னிகொள்ளுபிடத்தடிக்கோட்டிடக்
கொன்னுமடிக் கூடிக்கூடலே

க

காட்டிவெங்கடங்கண் ணபுரநகர்
வாட்டமின்றிமகிழ்ந்துநைவா மனன்
ஓட்டராய்வுந்தென னாகப்பற்றித்தன்னோடுமீ
கூட்டுமொகில்நீகூடிடுகூடலே

[௨]

புமகள்புகழ்வானவர் போற்றுவதற்
காமகண்னிவா னுதற்றேவதி
மாமகன்மிஞ்சிவசுதேவர் தம்
கோமகன்வரிழ்கூடிடுகூடலே.

நி

ஆய்ச்சிமார் களுமாயருமஞ்சிடப்
பூக்கநீள்கடம்பேறிப்புகப்பாய்ந்து
வாய்த்தகா னியன்மேல்கடமாய
கூத்தனார்வரிழ்கூடிடுகூடலே

சு

மாடமா ளிகைஞ்ஞமதுணாம்பதி
நாடினந்தெருவிண்ணடுவேவந்திட்டி
ஓடைமா மதயா னையுதைத்தவன்
கூட்டுமொகில்நீகூடிடுகூடலே.

ரு

அத்தவன்மருதமுதியானடை
கற்றவன்கஞ்சனைவஞ்சனை யினில்
செற்றவன் திகழும்மதுரைப்பதிக
கொற்றவன்வரிழ்கூடிடுகூடலே,

க

அன்றின்னாகைசெய்சிசுபாலனும்
நின்றநீளமருதுமெருதும்புள்ளும்
வென்றிவேல்வார் கஞ்சனும்பிழமுள்
கொற்றவன்வரிழ்கூடிடுகூடலே.

எ

ஆவலன்புடையார் தம்மனத்தன்றி
மேலவன்வரைகுழுவா ரபதிக
காவலன்கன்றுமேய்கதுவீணையா டும்
கோவலன்வரிழ்கூடிடுகூடலே.

அ

கொண்டக்கோலக்குறையாய்ச்சென்று
பண்டிமாவளிதன்பெருவேளையில
அண்டமுநிலமுடி யொன்றினல
கொண்டவன்வரிழ்கூடிடுகூடலே
மற்றுகாண்மறையின்பொருளாய்மதம்
ஒழுதுகாண்முய்யவானித்தவொன்
மற்றுகாணையாய்ச்சியா னித்தவொன்
குத்தனார்வரிழ்கூடிடுகூடிடுகூடலே.

க

றி

சுய. சிவசு. ஸ்ரீராமச்சந்திரன் கலை
நிகழ்ச்சி நிகழ்ச்சி நிகழ்ச்சி நிகழ்ச்சி
சுய. சிவசு. ஸ்ரீராமச்சந்திரன் கலை
நிகழ்ச்சி நிகழ்ச்சி நிகழ்ச்சி நிகழ்ச்சி

தமிழ்-சா-சுரு.பா கந்தம்-சா

ஆறுசீர்க்கடந்திநெடில் ஆடுநியவிராஜ்தகம்,

மான்னுபெருமபுதமுதவன் மாமணியலண்ணன்மணிமுடிநாமத்த
ன், தன்னைபுகழ்க்குதவாபணமாகவென் டுகிழக்குமழக்குண்டே, புன்
கொருங்குகதினாழ்ந்தொருந்திப்பொதுமீனில்வாழுகுருளே. பன்மணி
பெயர்ப்பாதும்குந்தவனாந்தொபவளவாய்வாதகவாய். க

வேள்ளி லிளிசம்பிடங்கையிற்கொண்டமீமஸனெனக்குருத்தாட்
டாண்டள்ளம்புருதெனனைவாறீதனா ணுமுயிர்மெய்துகுத்தாட்டு
க்காணும், கள்ளிறச்சென்பகம் பூமலர் கோதிக்களித்திசைபாடுக்குவி
வே மெளவளிறுந் துமிழிந் துமிழற்றதென்வேங்கடவன்வரக்கூவாய்,

மாநிலத்தோழர்கள் புகோல்கொள்ளாமையளிதானான் மேல்சமாளிதா
ய்மையென்றது இழக்கொடுத்த தலைவன்வரவென்றற்காணென், போத
ல்காவிடபுதுமணநாற்பொரிவன் ஒள்குமரம்கோடனெகாதலியோ
டுடனாந்முதுவிலையென்கருமாணிக்கம்வரச்சுவாய்.

என்புநுடிகையெல்லைக்கனாகனிமைபொருத்தபலகா லும், அ
ன்பக்கடல்புசுருணைநுத்தனென்பதோர்தோணிபெறுதழல்இன்தேன்,
அன்புடைபாணாப்பிரிவுநாடுநாயதூநீயுமதிதிருவிசே, பொண்புறைமே
லிககருடக்கிசுநயுடைப்புணர்யனைகாக்கூதாய்

வெள்ளையாடும்பன்வம்பரத்தினிளையும் வில்லிபுத்தூருதறவான்
 தன், பொழிவுகாண்பதேராசையினு லென்பொருடயங்கண்ணினை
 குறைய, தின்பாடிநிலைநிபாஸமுதாட்டி யெடுத்தவன்கோலத்தினியை
 உய்க்கைத் தேவமுமைகொள்வான் குயிலேயுலகநதான்வரககூவாய்

எத்திசையும் மதர்ப்பணித்தெத் துமிருடிகேசன்வன்செய்யமுத்தன்
 னவென் முறுளன்செய்யவாயுமுலைவழிகழித்தேன், கொத்தலர்காவி
 லுமணித்தல்கப்பன்வட கொள்ளுமின்னுமிலேயென், தத்துவனைவர
 மகையித்திசைத்தெய்வலலால்ககமமதிலேனே

பொங்விபாற்கடற்பள்ளிகொள்வாணைப்புணர்வ தோராயசுயினு
லென்,கெங்கைகிளர்ந்துகுமைத்துக்குறுகுலித் தாளிநயயாருலஞ்செ
ய்யும். அக்குயிலேயுனக்கென்னமந்தாறையாழியுஞ் சங்கு மொன்றித
ன்கீழ். தங்கியகையவனைவரக்கூடில் நீசாலத்தருமம் பெறுத், (௭)

சாரங்கமவனையவ லுக்குந்தடக்கைச்சா னுரன்பொருச்சமுடையா
ந்நாங்களைபயிலிருந்து தோட்டியகைச்சங்கநா னுமலனுமலியும், தே
ங்கனிமாம்பொழிற்சேர்நளிர்கோ லுஞ்சிறுகுயிலேதிருமலை, ஆங்கு வி
னாந்தொல்லைக்கூவிறியாசிலவனைநான்செய்வன்காணே (௮)

பைங்கிளிவண்ணன்சிரீநானென்பதோர் பாசத்தகப்பட்டிருந்தே
ன்,பொங்கொளிவண்டினைக்கும்பொழில்வாழ்வுயிலேகுறிக்கொண மு
துநீகேள்,சங்கொமசக்கரத்தான் வரக்கூவுதல்பொன்வனைகொண்டிரு
தல,இவ்வுள்ளகாவினில்வாழ்க்கருதிசிரண்டத்தொன்றேன் நிண்ணம்
வேண்டிம் (௯)

அன்றிலகமளந்தானையுத்தடிமைக்களவன்வலேசெய்யத், தென்ற
லுங்குகளுமுடறுத்தென்னைகலியமுறைமையறியேன், என்றுமிக்கா
விவிருந்தித்தென்னைதகதற்றுகேநீயுக்குயிலேயின்றுநாராயணனை வர
க்கூவாயேவிக்குற்றுகின்றதுரப்பன். (10)

விண்ணுறநீட்டிதா வியமைத்தனைவேற்கண்மடங்கை விரும்பி
க்,சண் ணுறவென்கடல்வண்ணனைக்கூவுந்ருங்குயிலேயென்றமாத்றம்,
பண் ணுநாண்மறையோர்புதுவைமன்னப்பட்டர்பிரான்கோதைசொன்
ன்.நண் ணுறுவாசகமாலைவல்லார்கமோநாராயணயவென்பாரே, (11)

ஆ ஸ் ட ர ள் திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-பதிகம்-9 க்கு.பாகரம்-10.

—————(*)—————

க-வ து-வராணமா யிரம்

மாயவன்றன்னே மணஞ்செயக்கண்டத் தாயுற்களவைத்

தோழிக்குறைத்தல்,

கலிவிருத்தம்,

வாரணமாயிரஞ்சூழவலஞ்செய்து

நாரணனம்பிளக்கிறுனென்றெதிர்

பூரணப்பொற்குடம்வைத்துப்புறமெங்குப்

நோரணம்நாட்டக்கூட்குணடேன் ஞாழி என்,

நானாவதுவாணமொன்றுநாளிட்டுப்
பாணைகமுருபரிசடைப்பந்தநீழ்
கோளரிவாதவன்கோளந்தனெனபாளேனா
எர்பாபுகுதககனாக்கண்டேன்றோழிநான்,

[அ]

இந்திராணரிட்டதேவர்குழாமெல்லாம்
வந்திருக்கென்னைமெட்பேமெந்தரதது
மந்திரக்கோடியுட்திமணமலை
அந்தரிசூட்டக்கனாக்கண்டேன்றோழிநான்

[க]

காற்றிசைத்திந்தக்கொணர்ந்துகணில்செப்
பாப்பனசிட்டர்கள்பல்லாண்டெடுத்தேததிப்
பூப்புணைகண்ணரிபுனிதனோடென்றன்னைக்
காப்புநான்கட்டக்கனாக்கண்டேன்றோழிநான்,

[ச]

கடிரொளிதிபங்கலசமுடனேந்திச்
சுருதினமகையர்தார்வந்தெதிர்கொள்ள
மதுனாயர்மன்னடிநிலைதொட்டெங்கும்
அதிரம்புகுதககனாக்கண்டேன்றோழிநான்;

(இ)

மத்தளங்கொட்டவரிசளகய்நின்றாத
முத்துடைத்தாமம்நினாதாழந்தபந்
மைததுனன்மம்மீமதுசூதன்வந்தென்னைக்
கைத்தலம்பற்றக்கனாக்கண்டேன்றோழிநான்,

(ஈ)

வாய்நல்லார்நல்லமனையோதிமந்திரதகால்
பாசிலைநாணற்படுத்துப்பரிதிவைத்துக்
காய்சினமாளிறன்னுனென்கைப்பற்றித்
நிலைஞ்செய்யக்கனாக்கண்டேன்றோழிநான்,

[எ]

இம்மைக்குமேழேற்பிறங்கும்பற்றுவான்
சுமையுடையவன்நாராயணநம்பி
செம்மையுடையதிருக்கையாற்றாப்பற்றி
அம்மிமிதிக்கக்கண்டேன்றோழிநான்,

(அ)

வரிசிலைவாள்முகத்தென்னைமார்தான்வந்திட்
டெரிமுகம்பாரித்தென்னைமுன்னேநிறுத்தி
அரிமுகனச்சுதன்கைமேலென்கைவைத்துப்
பெரிமுகத்தட்டக்கனாக்கண்டேன்றோழிநான்,

(க)

சூஞ்ஞமமப்பிக்குளிர்சாந்தமட்டித் து
மங்கலவிதிவெஞ்செய்துமணவீர்

மு த லா யி ரம்.

கூட

அங்கவனோடுமுடன்செவ்றங்காணேமேல்
மஞ்சனமாட்டக்கனாக்கண்டேனோழிநான்
ஆயதுக்காகத்தான்கண்டேன்கனாவினை
வேயர்புகழ்க்கில்லிபுத்தூர்க்கோன்கோதைசொல்
தூயநயிழமாலை யிரைந்நூல்வல்லவர்
வாயுநன்மக்களைப்பெற்றுமகிழ்வரே.

ய

கக

ஆண்டாந்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-பதிகம்-சூக்து-பாசரம்-கூட

——*

எ-விது-சுருப்பூ! ம்நாறுமோ.

——*

பாஞ்சன்னியத்தைப்பதமகாபனோடுஞ்சுதமாக்கல்

க ளி வி ரு த த ம்.

கருப்பூரமகாறுமோகமலப்பூநாறுமோ
திருப்பவளச்செவ்வாய்தானறித்தித்திருக்குமோ
மருப்பொசித்தமாதவன்றன்வாய்ச்சுவையுமகாற்றமும்
விருப்புற்றுக்கேட்கின்றேன்சொல்லாழிவெண்ணக்கே.

கூ

கடலிற்சீந்தாகருதாறுபஞ்சனன்
உடலில்வளர்ந்துபோய்யுழியான்கைத்தலத்துத்
திடரிற்குடியேறித்தியவசுரர்
நடலைப்படமுழுகுத்தோற்றத்தாய்ந்தாங்கே

தடவனாயின்மீதேசரங்காலச்சந்திரன்
இடையுலாவின்வெதமுந்தாலேபோலகீயும்
வடமதுனாயார்மன்னன்வாகுதேவன்கையிற்
குடியேறிவீற்றிருந்தாய்கோலப்பெருஞ்சங்கே

[கூ]

சந்திரமண்டலம்போற்றமோதான்கையில்
அந்தரமொன்றின்றியேறியவன்செவியில்
மந்திரங்கொள்வாயேபோலும்வலம்புரியே
இந்திரனுமுன்னோடுசெல்வத்துக்கேரானே.

சு

உன்னோடுடனையொருகடல்வாழ்வாரை
இந்நிலையொன்றென்னனுவாரிக்லைகாண்
மாயுடையென்றதுபூநன்வாயமுதம்

கூசு

விண்ணிலமேலாப்பு

பண்ணுநுழைந்தி ள்ருப்பா சசன்னியமே.
 போய்த் திரைதம டாகேதென்றபுணர்மருகம்
 சாய்த் திரைததான்னைத்தலததேயேதிக்குடி கொண்டு
 சேய்த் திரைத்தமாய் சென்றசெங்கண்மாதன் னுடைய
 வாய்த் திரைத்தமபயந்தாடவல்லவா ல்வலப்புகியே

டு

கூ

செங்கமல பாண்மலர் மேல்தே னுகருமன்னம்போல்
 செங்கட்கருமேலிவாகுதேவனுடைய
 அனுகத்தலமேறிபன்னவா ளுஞ்செய்ய
 சங்கவாபாவுஞ்செல்லவஞ்சாலவழியே

எ

உன்பதுசொல்லிலுலகளந்தான்வாயமுதம்
 கன்படைகொளவிறகடல்வண்ணன்னைத்தலத்தே
 பென்படையாருன்மேம்பெருங் பூசல்சாறுகின்றார்
 பன்பலசெய்வின்றாய்பா ளுச்சன்னியமே.

அ

பரினாமாயிரவர்தேவிமார்பார்த்திருப்ப
 மதுவாவிக்கொண்டாற்போல்மாதவன்றன்வாயமுதம்
 பொதுவாகவுண்பதனைப்புக்குகியுண்டாக்கால்
 சிவையாரோவுன்னோடுசெல்வப்பெருஞ்சங்கே

ய

பாஞ்சசன்னியக்கைப்பதப்பனாபனோடும்
 வாய்த்தபெருஞ்சுறமாக்கியவண்புதுவை
 வாய்த்தபுகழ்பட்டர் பிரானகோதைதமிழ்நாந்தும்
 ஆய்த்தேத்தவல்லா வவருமணுக்கோ

ஆண்டான்றிருவழிகளேசாணம்

ஆக-பதிகம்-அ-க்கு-பாசும-அக-

அ-வது-விண்ணிலமேலாப்பு

மேகவிடுதுது

கவி விருத்தம்

விண்ணிலமேலாப்புவிருத்தாப்போல்மேகவிகின்
 தெண்ணிப்பாய்வேக்கடத்தென்றிருமாலும்போந்தானே
 கண்ணிசுழைக்குவட்டிவாணிசோரச்சோர்கோரைப்
 பெண்ணிவாய்ப்பிழைகுமிதுமகமோர்பெருமையே

க

மாமுத்தநிதிசொரியுமா முகில்காள் வேங்கடத்துத்
சாமத்தினிறங்கொண்டதாடரவ்வாழ்தவையென்னோ
காமத்தியுளபுகுநதுகதுவப்பட்டுவைக்கங்குல்
மாமத்தே. 1. தென்றலுக்கங்குலக்காய்நாணிநுப்பேனே

[2]

ஐளியவண்ணம்வளைசுந்தையுறக்கத்தோடிவையெல்லாம்
எளியமபாடிட்டெண்ணைநீட்டியப்போயினவாள்
குளிரருவிலேங்கடத்தென்றோலித்தன்குணப்பாடி
அளியற்றமேகங்காளவிகாத்திருப்பேனே

[3]

மின்னகத்தெழுயின்றமேகங்காள் வேங்கடத்துத்
தன்னுகத்திருமங்கைதங்கியசிகமர்பர்க்
கென்னுகத்திளங்கொண்கவி... மீத்தாம்புடோறும்
பொன்னுகம்புல்குதற்கென்புரிவுடைமைசெப்புமினே

[௪]

வாங்கொண்டிவிவாந்தெழுந்தமரமுகில்காள் வேங்கடத்துத்
தேன்கொண்டமலரதெறத்திரண்டேறிப்பொழிகாள்
வாங்கொண்டவன்னுதிராநீரணியணையுடலிடந்தான்
நாங்கொண்டசரிவளைகந்தருமாவித்சரந்துமினே

[௫]

சலங்கொண்டிவாந்தெழுந்ததன் முகில்காள்வையையே
நிலங்கொண்டாள்வேங்கடத்தேவிராதேறிப்பொழிகாள்
உலங்கொண்டவினங்கனிபோலுளமெலியப்புகுந்தென்னை
நலங்கொண்டநாசனதெண்ணாடலைநேய்செப்புமினே,

[௬]

சங்கமரகடல்கடைத்தான்றன் முகில்காள் வேங்கடத்துத்
செங்கண்மால்சேவடிக்கேழடிநீழ்ச்சிவ்வண்ணப்பம்
கொய்வகமேற்குங்குமகதின்முழம்பழியப்புகுந்தொருநாள்
தங்குமேலென்னுவிதங்குமென்றுரைப்பே

[௭]

கார்காலத்தெழுயின்றமார்புகில்காள் வேங்கடத்துப்
போகாலத்தெழுக்கருளிப்பொருதவனர்போர்சொல்லி
நீர்காலத்தெருக்ககம்பழவிலேபோல்சீழ்வேனை
வார்காலத்தொருநாட்டமவாசகந்தந்தருளாரே.

[௮]

மதயானேபோலெழுந்தமரில்காள் வேங்கடத்துத்
பதியாகவாழ்சிகாள்பாம்பையாள்வாழ்தவையென்னோ
கதிப்பெனதுகரணவாங்கருகாதோர்பெண்கொடியை
வகாசெய்தாநீசனனுஞ்சொல்வையகத்தாழியாரே,

[௯]

கூடா

சிந்தூரச் செம்பொடி.

நா ளுந் திவ்வொடிய நோகன் னாகலாள் டயத் துணாசெய்
மேகதலையே வங்கடக்கோ வாயிடு தா தில்லி ண்ணப் பம்
மேலாகத் திவ்வொடிய நோகன் னாகலாள் டயத் துணாசெய்
ஆகத் துணைத் துணாப் பார வரடியை ரகுனாரே

[ய]

ஆ ண் ட ா ள் திருவடிகளே சரணம்

ஆக-பதிகம்-அ-க்ரு-பாகரம்-அரூ

கூ-வ து: சிந்தூரச் செம்பொடி.

—(*)—

திருமாலிருஞ்சோலைப் பெருமாவை நினைப்பதல்

கலீவிரும்பம்.

சிந்தூரச் செம்பொடிபோல் திருமாலிருஞ்சோலையெங்கும்
இத்திரகோபங்களையெழுந்தும்பரந்திட்டனவால்
மஞ்சரமரட்டியன் துமதுரக் கொழிஞ்சாறு கொண்ட
சுகந்தரகொளுடையான் சமுதையில் சின் துய்யுக்கொலோக
போர்க்களிறு பொருடமல விருஞ்சோலையாழ்வுமுறையில்
தார்க்கொடிமுள்ளைகளுந்தவளாகைகாட்டுகின்ற
கார்பொன்படக்களின் துகழறிச்செய்க்கதகரியேன்
ஆர்க்கிமேகேதோழிவன்னார் செய்தபூசலையே.

[உ]

கருவினை யொண்மலர்காள் கையாமலர்காள் திமால்
உருவொளிகாட்டுகின்றினைகருய்கழக்கொன்றுகாழிர்
திருவினையாடுகின்றோன் திருமாலிருஞ்சோலைகம்பி
வரிவரிவாயில்புதுத்துவகிப்பதும்வழக்குளதே
பைம்பொழிலவாழ்துயில்சாண்மயிலகாளைன்கருவினை காள்
வம்பக்களிகளினிசாள்வகண் ணப்பூவை உமலர்காள்
ஐம்பெரும்பாதகர்சாணினிமாலிருஞ்சோலைநின்ற
எம்பெருமானிடையகிறமுங்களுக்கென்செய்வதே.
துகைமலர்ப்பொழிந்தித்திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற
செங்கட்கருகுவினின்றிருவருப்போன்மலமேல்
தெய்வியவன் னடிவகண் ணதொகுபூஞ்சுனை காள்கனையில்
தந்துசெந்தாமரைகளைனக்கோர்சரணரந்நுமினே,
காறுதும்பொழிந்நா ளிருஞ்சோலைகம்பிக்குரன்
நாறுதடாவிவெண்ணெய்மலர்தோர்சுதுபாவிவைத்தேன்

[ஈ]

[ச]

[ரு]

ஊறு தடா சிறைத் தவக்கா ரவழிசெய்சொன்னேன்
ஊறுதிருவுடையானின் ஊயந்திவைகொள்ளுங்கொலோ.

[௬]

இன்றுவந்தித்தனையுமுமுதுசெய்திடப்பெறில்லான்
ஊன்று தூயிரமா கக்கொடுத்தப்பின்னுமா னுஞ்செய்வேன்
கென்றல்மணைகமழந்திருமாவீருஞ்சோலைதன்னுள்
நின்றபிரானடியேன்மனத்தேவந்துநேர்படிவே

[௭]

காலையெழுந்திருந்துகரியகுருவிக்கணங்கள்
மாவின்வரவுசொல்லீமருள்பாடிதல்மேன்மைகொலோ
சோலைமலைப்பெருமான் துவாரபதியெம்பெருமான்
ஆலேனிலைப்பெருமானவன்வார்த்தையுணர்கின்றதே

[௮]

கோங்கலரும்பொழில்மாவீருஞ்சோலையிற்கொன்றைகண்மேல்
தூக்குபொன்மலைகளோடெனய்நின்று தூங்குகின்றேன்
பூங்கொள்திருமுகத்துமடுத்தியசங்கொலையும்
சார்க்கவில்லாநொலியுந்தலைப்பெய்வதெஞ்ஞான்றுகொலோ

[௯]

சுக்கொகொரவிலுஞ்சுமந்துதடக்காள்பொருது
வந்தியுஞ்சிலம்பாறுடைமாவீருஞ்சோலைநின்ற
சுந்தரனைச்சுரும்பார்குழற்கோலாதொகுத்துணர்த்த
செந்தமிழ்பத்தும்வல்லார்திருமாலடிசேர்வர்களே.

[௧௦]

ஆண்டாள் திருவடிகளேசரணம்

ஆக - பதிகம் - ௯ - க்ரு - பாசுரம்-௯௩

ஐ - வது - கார்க்கோடல் பூக்காள்.

மால்செய்வகையொடுமாற்றியம்பல்

[-]

கலிவிருத்தம்

கார்க்கோடல் பூக்காள் கார்க்கடல்வண்ணமெல்லும்மைப்
போர்க்கோலஞ்செய்துபோரவிடுத்தவனெங்குற்றான்
ஆர்க்கோலினிநாமபூசலிடுவதணிதூழாய்த்
தார்க்கோடெடுஞ்சந்தன்னைப்படைக்கவல்லேனந்தோ.
மேற்றோன்றிப்பூக்காள்மேலுலகக்களிப்பீதுபோய்
மேற்றோன்றுஞ்சோதிவேதமுதல்வர்வலங்கையில்

[௧]

௩௨௮

கார்த்திகோடல்பூக்காள்.

மேற்றேனாநாழியின்வெஞ்சுடர் போர்கடா தெம்மை
மாற்றேனாலைப்பட்டவர் கூட்டத் துவைத் துக்கொன் றிதறினோ.

[உ]

கோவைமண் ணூட்டி னீயுன்கொ ளுறங்கனிகொண் டெம்மை
ஆயினொலையேயெல்லாயழநர் தம்மையாஞ்சு தும்
பாவினென் னேன் திப்பாம்பகையார் ச்சுந்தம்பாம்புபோல்
நாநுமிரண் முளவா யித் துநா னாரியேனுக்கே,

[க]

முல்லைப்பிராட் டி னீயுன்முறுவல்கள் கொண் டெம்மை
ஆல்லல்வினே றியோலா ந்துங்காயுன்னடைக்கலம்
கொல்லையரக்கியைமூக்கரிந் திட்டகுமரனார்
சொல்லும்பொய்யா னுந்நா னும்பிறந்தமைபொய்யன்றே.

[ச]

பாடுங்குயில்கா ளிதென்னபாடல்நல்வேங்கடம்
நாடல் நமக்கொ ருவாழ்வுதந்தால்வந்துபாடுமின்
ஆடுங்குருளக்கொடியுடை யார்வந்தருள் செய்து
கூடுவாரடியிறகூ றி தும்பாட்டுக்கள்கேட்டுமே

[சூ]

கணாமாமயில்கா ள்கண்ணா பிரான் திருக்கோலம்போன்
நனரிமா நடம்பயின் னாடுகின் திர்க்கடிவீரகின் றேன்
பணவாளதவணைப்பத்பலகாலமும்பள்ளிகொள்
மணவாளநம்மைவைத்தபரிசி துதாண்மினே.

[சூ]

நடமாடித்தோகைவிரி க்கின்றமாமயில்கா ளும்மை
நடமாட்டங்காணப்பா லியென்ரு னேர் முதலிலேன்
குடமாடுகூத்தன்கோ றிந்தன்கோ முறைசெய்தெம்மை
உடமாடுகொண்ட னுங்களுக்கினியொன்றுபோதுமே

[எ]

மறைமேயெமனைமேயெமண் புறம்பூசியுள்ளாய்நின்றும்
எழுசூற்றி னுப்போலாற்றுநல்வேங்கடத் துள்ளிந்
அழகப்பிரா னார் தம்மையென்னெஞ்சுத்தகப்படத்
தழுவிடின் றெம்மைத் ததத்திக்கொண் றேறவும்வல்லையே.

[அ]

கடலேசட லேயுன்னைக்கடைந்துகலக்கலும்
அட லுள்புகுந்துநின் னாடலறுதவர்க்கென்னையும்
உடலுள்புகுந்துநின் னாடலறுக்கின்றமாயர்க்கென்
நடலைகொல்லாநாகனைக்கேசென்றுநாத்தியே.

[அ]

நல்லவன் னேழுநிலா உணையிசைநம்பரர்
செல்வன் பொய்ச்சிறுமாளிடவர் நாளுசெய்வதென்

வல்லீபுதுவைநகர் விட் ணுசித்தர் தங்கள் தேவரை
வல்லபரிசுவருவிப்போல துகாண்டுமே,

௨

-ஆண்டாள் திருவழி னேசரணம்,

-ஆக, பதிகம்-௨-க்கு பாசரம்-௩௩

கக-வ து-தா முகக்குந்தங்நை,

திருவரங்கத்துச் செல்வனை காமுறல்

கவி விருத்தம்,

தாமுகக்குந்தங்கையிற் சங்கமேபோலாவோ
பாமுகக்குமென்கையிற் சங்கமுமேந்திழையீர்
திமுகத்துநா னனைமேற்சேருந் திருவரங்கர்
ஆமுகத்தைநோக்கா ராலம்மனையம்மனே.

(௧)

எழிலுடையவம்மனை மீரொன்னரங்கத்தின்னமுதர்
குழலுநகர்வாயழகர் கண்ணழகர்கொப்பூழில்
எழுகமலப்பூவழகமொழைநொன்னுடைய
சுழல்வளைவைத்தாமுகமுதல்வனை யெயர்க்கினரே.

(௨)

பொங்கோதஞ்சுழ்த்புவனியும்விண் ணுலகும்
அங்கா தஞ்சோராமேயாள்கின்றவெம்பெருமான்
செங்கோலுடையதிருவரங்கச்செல்வனும்
எங்கோல்வளையாவிடர் தீர்வராகாதே,

(௩)

மச்சணிமாடமதிளரங்கவாமன்னார்
பச்சைபகந்தேவர்தாம்பண்டுநீரோற்ற
பிச்சைக்குறையாகியென்னுடையபெய்வனைமேல்
இச்சையுடையவோலித்தொருவேபோதாரோ.
பொல்லாக்குறனா வாய்ப்பொற்கையிநீரோற்று
எல்லாவுலகுமளந்துகொண்டவெம்பெருமான்
நல்லார்கர்வாழும்நளிசரங்கநாகனையான்
இல்லாதேங்கைப்பொருளுடையதுவானொத்தேளன,
கைப்பொருள்கள்முன்னமேகைக்கொண்டார் காவிரிநீர்
செய்ப்புரளாவோடு திருவரங்கச்செல்வனார்

(௪)

(௫)

௩௩

தாமுகக்குத்தங்கை,

எப்பொருட்கள்கின்றார்க்குமெய்தா துநான்மறையின்
சொற்பொருளாய்நின்றொன்மெய்ப்பொருளுங்கொண்டாரே [சு]

உண்ணுதுறங்காதொலிடலைபூடறுத்துப்
பொண்ணுக்கையாய்ப்புண்டொழுற்றபோதெல்லாம்
நிண்ணர்மதில்சூழ்நிருவரங்கச்செல்வனார்
தண்ணுதேதம்முடையநன்மைகளையெண்ணுவரே, [எ]

பாதிதூர்த்துக்கிடந்ததுபார்மகட்குப்பண்டொருநான்
மாசுடம்பில்நீர்வாராமானமில்லாப்பன்றியாம்
தேசுடையதேவர்நிருவரங்கச்செல்வனார்
பேசியிருப்பனகள் பேர்க்கவும்பேராவே, [அ]

சுண்ணலங்கோடித்துக்கன்னிதனைகைபிடிப்பான்
நிண்ணர்ந்நிருத்தசிகுபாலன்றேசுழித்து
அண்ணர்ந்நிருக்கவேயாங்கவனைகைப்பிடித்த
பெண்ணுள்ளபேனுழர் பேருமரங்கமே, [க]

செம்மையுடையநிருவரங்கர்தாம்பணித்த
மெய்ம்மைப்பெருவார்த்தைவிட்டுணுசித்தர்கேட்டிருப்பர்
தம்மெயுகப்பாரைதாமுகப்பெண்ணுஞ்சொல்
தம்மிடையேபொடியானுலாதிப்பாராரினியே, [ஐ]

ஆண்டாந்நிருவரங்குளசரணம்.

ஆகபதிகம்கக்கு-பாகரம்ககக.

—*—

கஉ, வது, மற்றிருந்தீர்.

—

தேரனிருந்துழிச்செலுத்துவீர்தனையெனக் கோதைதமர்க்குக்
கூறியதுணர்வு.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியநுத்தம்,

மற்றிருந்தாகட்குநியலாகாமாதவனென்பகோன்றன்புதன்னை; உ
ற்றிருந்தோனாகுரைப்பதெல்லா பூமையரோடு செவிடர் வார்த்தை
பெற்றிருந்தானையொழியவேபோய்ப்பேர்த்தொருதாயில்வளர்ந்தநம்பி
மற்பொருத்தாமல்க்களமடைந்தமதுரைப்புறதகென்னையுத்திடுமின்,
நாணியினியோர்கருமில்லை நாலயலாருமற்றதொழிந்தார், பா
ணியாதென்னையெடுத்து செய்து பண்பெண்டார்க்கவுறுதிராயில், மா

ணிபுருவாபுலகளந்தமாயனைக்காணிற்றமைறையும். ஆணையாலென்
னைக்காகவேண்டிலாய்ப்பாழகேயென்னையுய்த்திடுமின் (2)

தந்தையுந்தாபுமற்றாரும்நிற்கத்தணிவழிபோயினுளென்னுஞ்சொ
ல்லு, வந்தபின்னைப் பழிகாப்பரி துமாயவன்வந்துருக்காட்டு கிளறான்
கொந்தளமகா கிப்பறக்கழித்துக்குறும்புசெய்வா னோர்மகனைப்பெற்ற,ந
கதகோபாலன் கடைத்தலைக்கேடுள்ளிருட்கள்ளென்னையுய்த்திடுமின் ()

அங்கைத்தலைத்திடையாழிகொண்டானவன்முதத்தன்றி விழியே
னென்று, செங்கச்சுக்கொண்டு கண்ணுடையார் க்துச்சிதுமானிடவனா
க்காணில்நா னும், கொங்கைத்தலமிவைநோக்கிக்காணிர்கோ விந்தனுக்
கல்லா ல்வாயில்போகா. இங்கிறைவாழ்வையொழியவேடோயமுனைக்
கொயென்னையுய்த்திடுமின். (சு)

ஆர்க்குமென்னோயிதறியலாகரவம்மனைமீர் தொழதிப்படாதே,கா
ர்க்கடல்வண்ணனென்பாநொருவன்கைகண்டயோகந் தடவத்திரும்.நீர்
க்கனா நின்றகடம்பையேதிக்காளியனுச்சியில்நட்டம்பாய்து,போர்க்கள
மாகவிருத்தஞ்செய்த பொய்கைக்கரைக்கென்னையுய்த்திடுமின் [டு]

காத்கண்முகிலுங்கருவினையுங்காயாமலருங் கமலப்பூவம்,நர்த்திடு
கின்றனயென்னவந்திட்டிருமுகேசன்பக்கல்போ கேலென்று,வேர்த்து
ப்பசித்துவயிறசைநது வேண்டிசிலுண்ணும்போதிதென்று.பார்த்திரு
ந்துநெடுநோக்குக்கொள்ளும்பத்தவினோசனத்துய்த்திடுமின், (க)

வண்ணந்திரிவும்மனங்குழைவும் மானமிலா மையும்வாய்வெருப்
பும், உண்ணலுமையுமுண்மெய்யுமோத நீர்வண்ணனென்பாநொ
வன்,தண்ணந்துழாயென்னும் மாலைகொண்டுசூட்டித் தனியும்பிலம்ப
ன்றன்னைப், பண்ணழிவப்பலதேவன்வென்றபாண்டி வடத்தென்னையு
ய்த்திடுமின், (எ]

கற்றினம்மேய்க்கலுமேய்க்கப்பெற்றான்காவாழ்சாதியுமாகப்பெ
ற்றான்.பற்றியுலையாபபுமுண்டான்பாவிசாளுங்களுக்கேச்சிக்கொ
லோ, கற்றனபேசிவசயுணதேகாவிசாளுய்யமழைதடுத்துக், கொற்றக்கு
டையாகவேந்திவின்ற கோவர்த்தனத்தென்னையுய்த்திடுமின். அ]

கூட்டிலிருந்து கிளியெப்போதுங் கோலிந்தா கோலிந்த வென்ற
ழைக்கும்ஊட்டுக்கொடாதுசெறுப்பனாகிலுலகளந்தாநென்றுயரக்கூ
வும், நாட்டிற்றலைப்பழியெய்தியுங்கள் நன்மையிழந்துதலையிடாசே,சூ
ட்டுபட்டாடங்கள்சூழ்த்துதோன் றந்துவாராபதியென்னையுய்த்திடுமின்

மண்ணாறுநாடுதொடக்கமாகவண்டி வராபதிகன்னளரும், தன்னை தாமருந்துப்பெய்யவேண்டித்தாழ்முழலாள் துணிந்ததுணிவை, பொன்னியல்மாடம் பொலிந்தோனாறுமபுதுவையர்கோன்விட்டுனுதித்தன் கோவை, இன்னியசையாற்சொன்னசொஞ்சொல்மாலையேத்தவல்லார்க்கு டம்வைகுந்தமே,

ய

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

ஆக-பதிகம்-கஉ-க்கு-பாசரம்-112௩.

யம்-வது-கண்ணெண்ணும்.

—*—

அச்சுதனணிபொழுள் கொண்டவலந்தணிபினெனல்

கவிஞர்த்தம்.

கண்ணெண்ணுங்கருங்கெய்வங்காட்சிபழக்கிடப்பேனைப் புண்ணிப்புளிப்பெய்தாற்போல்புறநின்றழகுபேசாதே பெண்ணின்வருத்தமறிபாதுபெருமானவாயிற்றிக வண்ணவாடைகொண்டென்னைவாட்டந்தணியவிசேரே. பாலாவினையிற்றுயில்கொண்டபரமன்வலைப்பட்டிருந்தேனை வேலாற்றுன்னம்பெய்தாற்போல்வேண்டிற்றெல்லாம்பேசாதே கோலால்நீனாமேய்த்தாயனுப்க்குடைந்தைக்கிடந்தகுடமாடி நீலார்த்தண்ணந்தழாய்கொண்டென்னெறிமென்குழல்மேற்குட்டி கோஞ்சைக்காய்ந்தகருவில்கைடககண்ணெண்ணுஞ் சிதைக்கோலால் ரெஞ்சுவேவேவுண்டிதளர்த்துநைவேனைநிலையுந் அஞ்சேலென்னுனவெனருவன் மார்பணிந்தவனமலை வஞ்சியாதேதருமாகில்மார்பிற்கொணர்ந்துபுரட்டினோ. ஆரேயுலகத்தாற்றுவாராய்பாடிவலர்ந்தின்னும் காதோறுழக்கவுழககுணத்தெளர்த்தும்முறித்துக்கிடப்பேனை ஆராவமுதமனையான்றனமுகவாயினுறிய நீர்தாங்கொணர்ந்துபுலராமேபருக்கியினைப்பைநீக்கிகோ அழிவங்கொழிவமுருக்காட்டானஞ்சேலென்னுனவெனருவன் தழுவமுழுகிப்புதுத்தென்னைச்சுற்றிச்சுழன்றுபேரானால் தழையும்பொழில்வாய்நினைப்பின்னென்மொலுவதிவருகின்ற குறவின்னுனவாய்நீர்கொண்டுகுளிரமுகத்துத்தடவீரோ நடைபொன்றில்லாவுலகத்துந்தகோபன்மகனென்னும் கொடியகடியதிருமாலாற்குழப்பக்கூறுகோளப்பட்டுப்

க

௩

ச

ரு

புடையுடையபயரில்லேனான்போட்டக்கன்மிதித்தவடிப்பரட்டில்
பொடித்தாண்கொணர்ந்துபூசிகள்போதாவுயிரொன்னுடம்மையே (க)

வெற்றிக்கருளக்கொடியான்புன்மீரீதாடாவுலகத்து
வெற்றிவெறுதேபெற்றதாய்வெம்பேயரகலாந்தகாளே
சூற்றமற்றமுலைதன்னைக்குமரங்கேலைப்பனாத்தோளோடு
அற்றகுற்றமவைதீரவயோயவாகுகக்கடடோ

(எ)

உள்ளேயுருகிகைவேளையுள்ளோவிலளோவெல்லாது
கொள்ளைகொள்ளிக்குறும்பனைக்கோவர்த்தன்னைக்கண்...க்கால்
கொள்ளும்பயனென்றில்லாதகொண்கைதன்னைக்கிழங்கோடும்
அள்ளிப்பறித்திட்டவன்மார்சென்றிந்தென்னழலைத்தாலேனே

[அ]

கொம்மைமுலைகளிடர் தீரக்கோவிந்தற்கோற்குற்றேவல்
இம்மைப்பிறவியெய்யாதேயினிப்போய்ச்செய்யுந்தாந்தானென்
செம்மையுடையதிருமார்பிறசேந்தகாளேனுமொருநான்று
மெய்ம்மைசொல்லிமுகம்நெர்க்கிவிடைதான்றருமேல்மிகநன்றே

[க]

அல்லலினைத்தபெருமாயனாய்பாடிக்கணிவிளக்கை
விலிபுதுவைநகர்நம்பிவிடனுதித்தன்வியன்கோதை
அல்லித்தொலைத்தபுருவத்தாளவேட்கையுற்றமிகவிரும்பும்
சொல்லித்துதிக்கவல்லார்க்குதுன்பக்கல்லுளதுவளாரோ.

யு

ஆ ண் ட ா ள் திருவடிகளேசரணம்

ஆக-பதிகம்-கட-க்கு-பாசரம்-நா.க.,

கச-வது. பட்டிமேந்தோர்.

விருந்தாவனத்தேபார்தாமற்கண்டமை

க லி வி ரு த் த ம்.

பட்டிமேய்க்கோர்கோறுபலதேவர்க்கோர்கிற்கன்றாய்
இட்டநிட்டுவினையாடியிடுக்கேபோதக்கண்மோ
இட்டமாவபுக்களையினிதுமறித்துநீட்டி
விட்டுக்கொண்டினையாடவிருந்தாவனத்தேகண்டோமே

க

௪௪

பட்டிமேய்த்தோரி:

அனுங்கவெண்ணைப்பிரிவுசெய்தாயர்பாடிக்கவர்ந்தான் னும்
 குணங்குடி நிற்குட்டேறறைக்கோவார்த்தனைக்கண் டோ
 கணங்களை நிமின்மேககலந்காற்போல்வனமலை
 மினுங்கநின்னுவினையாடவிருந்தாவனத்தேகண்டோமே

௩௩

மாலாய்ப்பிரந்தகபிம்னையாடலேசெய்யும்மனானை
 ளுலாப்பொய்களுநாப்பானையிங்கேபோதக்கண் டோ
 மேலாய்ப்பரந்தவெயிற்காப்பாவினதைநினுவன்றிறகென்னும
 மேலாயபயின்றுவருவானைவிருந்தாவனத்தேகண்டோமே.

௩௩

கார்த்தன்காமலக்கண்ணென்னும்நெடுங்கயிறுபடுத்தியென்னை
 ஈர்த்துகொண்டுவினையாடின்சன்றன்னைக்கண் டோ
 போர்த்தமுத்திள்குப்பாயப்புக்கர்மாலியானைக்கன்றேபோல்
 வேர்த்துநின்னுவினையாடவிருந்தாவனத்தேகண்டோமே,

௩௪

மாதவன்யென்மணியினைவலையிற்றிழைத்தபன்றிபோல்
 ஏகமொன்றுங்கொளர்த்தாராவிசன்றன்னைக்கண் டோ
 பிதகவாடையுடைதாழப்பெருங்கார்மேகக்கன்றேபோல்
 விதியாரவருவானைவிருந்தாவனத்தேகண்டோமே.

௩௫

தருமமரியாக்குறும்பனைத்தன்கைச்சார்வகமதுவேபோல்
 புருவவட்டமுழியபொருத்தமிலியைக்கண் டோ
 உருவுகரிதாய்முகஞ்செய்தாயுதையப்பருப்பகத்தின்மேல்
 விரியுங்கதினோபோல்வானைவிருந்தாவனத்தேகண்டோமே,

௩௬

பொருத்தமுடைநகம்பியைப்புறம்போல்உள்ளுங்கரியானை
 கருத்தைப்பிழைத்துநினவக்கருமா முகிலைக்கண் டோ
 அருத்திக்காராகணங்கனாலாரப்பருகுவானம்போல்
 விருத்தம்பெரிதாய்வுருவானைவிருந்தாவனத்தேகண்டோமே

௩௭

வெளிபசங்கொன்றுடையானைப்பிதகவாடையுடையானை
 அளிசன்குடையதிருமாலையாழியானைக்கண் டோ
 களிவண்டெக்குக்கலந்தாற்போல்கமழ்புகழுல்கள்நடந்தோள்மேல்
 மிளிர்சின்றுவினையாடவிருந்தாவனத்தேகண்டோமே

௩௮

காட்டைப்படையன்றயன்முதலாத்தந்தநளிர்மாமலருந்தி
 சீட்டைப்பண்ணிவினையாடுமலிமலன்றன்னைக்கண் டோ
 காட்டைநாடித்தேகண்களிறும்புருமுடன்மடிய
 வேட்டையாடிவருவானைவிருந்தாவனத்தேகண்டோமே

௩௯

பருந்தாட்களிற்றுக்கருள் செய்தபரமன்றன்னைப்பாரின்மேல்
 விருந்தாவனத்தேகண்டமைவிட்டுறுசித்தன்கோதைசொல்
 மருந்தாலமன்றுதம்மனத்தேவைத்துக்கொண்டொவாழ்வார்கள்
 பெருந்தாளுடையபிரானடிக்கீழ்ப்பிரியாதென்றுமிகுப்பாரோ.

()

ஆண்டாள்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-பதிகம்-பசு-க்கு-பாகரம்-நாசக.

பூமுடி ராட்டி அம்சரான ஆண்டாள்திருந் சஷத்திரம் திருஆடிபூரம்,

நாச்சியார்திருமொழி முற்றிற்று.

பரபத்தம்-ந-க்கு -பாகரம்-நாசகம்,

குலசேகராழ்வார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீமத்ராமாயணசாரமாகிய

பெருமாள் திருமொழி

தனியன்.

இருவிசைப்பேரீசைவெண்பா-

இன்னமுதமுட்டுகேனிக்வேவாபைவகினியே
 தென்னரங்கம்பாடவல்லசீர்ப்பெருமாள்-பொன்னம்
 சிலைசேர் நுதலையர்வேள்சேரலர்கோனெங்கள்
 குளசேகரனென்றேகூறு,

கசு

நா.க.

இருளிரியச்சுடர் மணி.

கட்டளைக்கவித்துறை.

ஆரங்கெடப்பரனன்பர் கொள்ளொன்றவர்களுக்கே
பாரகெடக்குடப்பாம்பிற்கையிட்டவனமாற்றலரை
வீரங்கெடுத்தசெங்கோல்கொல்லிகாவலன்வில்லவர்கோன்
சேரன்குலசேகரன்முடிவேந்தர்காமணியே.

*

சு-வ. து-இருளிரியச்சுடர் மணி

அழகியமணவாளன்விஷயம்.

அறுசீர்க்கழிநெழில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருளிரியச்சுடர்மணிகளிழைக்கும்நெற்றியினத்துத்தியணி பண
மாயிரங்களாந்த. அரவரசப்பெருஞ்சோதியனந்தலென்னு மணிவிள
ங்குமுயர்வெள்ளையனையமேயித் திருவரங்கப்பெருநகருட்டெண்ணீ
ர்ப்பொன்னிதினாக்கையாலடிவருடப்பள்ளி கொள்ளும், கருமணியை
க்கோமளத்தைக்கண்டு கொண்டுஎன்கண்ணினாக ளென்றுகோலோக
லிக்குநாளே. க

வாயோரினாந்தாறு துத்களாந்தவளையுடம்பிழைநரக முமிழ்ந்
தசெந்தி, வியாதமலர்ச்சென்னிவிதான மேபோல்மேன் மேலு மிகவெ
ங்கும்பரசத்தன்கீழ்க்காயம் பூமலர்ப்பிறக்கலன்னமலைக் கடியரங்கத்
தரவணையிற்பள்ளிகொள்ளும், மாயோனைமணத்து ணை பற்றிநின்றே
ன்வாயரவென்றுகோலோவாழ்த்துநாளே 2

எம்மகண்யிலயனஞ்ஞாவினாலு மெடுத்தேத்திசிரண்டுமுகமு
ங்கொண்டு, எம்மாடுமெழிற்கண்களெட்டி. னெடுந்தொழுகேத்தியினிதி
றைஞ்சுகின்றசெம்பொன், அம்மான்றன்மலர்க்கமலக் கொப்பூழ்தோ
ன்வணியரங்கத்தரவணையிற்பள்ளிகொள்ளும், அம்மான்றையிணை
க்கிழைக்கிட்டங்கடிபவரோடென்றுகோலோவனுஞ்ஞாநே. (ந)

மாலினவாய்ளெந்துகத்தமாலேவேலைவண்ணனை யென்கண்ணனை
வண்ணுன்றமேத்தி, ஆயினையன்றுக்கொண்டவாயரேற்றையமரர்களத்
ந்தலையினையத்தமிழினின்பப், பாலினையவ்வட மொழியைப்பற்றற்றாக
ள்பயல்க்கக்கொவணையிற்பள்ளிகொள்ளும். கோலினா வுறவமுத்தி
யென்றென்கைகள் கொய்மலா துயென்றுகோலோகப்புகாளே. (ச)

இனையிலலாவின்னிகையாழ் கெழுமியின்பத்தும் புருவும் நாரத
னமினாஞ்சியேத்தத். துனையிலலாத்தொன்மனாநாற் றேறத் திரத்தாற்
ஞெஸ்மலர்க்கணயன்வனங்கி யோவாதேத்த, மணி மாடமாளிகைகள் ம
ல்குசெவ்வமதிளரங்கத்தரவணையிற் பள்ளிக் கொள்ளும், மணிவண்ண
னெம்மானைக்கண்டுகொண்டென்மலர்ச்சென்னி யொன்று கோ லோவ
ணங்குநாளே,

தி

அளிமளர்மேலயனரணிந்திரனோடேனையமர்கள் தங்குமுவுமரம்
பையருமற்றும், தெளிமதிசேர்முனிவர்தங் குமுவுமுந்தித்திசைதி
சையிள்மலர் தூவிச்சென்றுசேரும், களிமலர்சேர்பொழிவரங்கத்
தூரகமேறிக்கண்வளருங்கடல்வண்ணர் கமலக்கண்ணும், ஒளிமதி
சேர்திருமுகமுங்கண்டுகொண்டென்னுள்ளபிகவொன்றுகொலேவு
ருகுநாளே.

எ

மறந்திகழுமனமொழித்துவஞ்சமாற்றியைம்புலன்களடக்கி
யிடர்ப்பாரத்தனும், அறந்திருமுப்பொழுதேத்தினல்வையிலாத்
தொன்னெறிக்கணிவழித்தொண்டராண், அறந்திகழுமனத்தவர
தங்கதியைப்பொன்னியணியரங்கத்தரவணையிற்பள்ளிகொள்ளும்
றந்திகழுமையோனைக்கண்டென்கண்டள்நீர்மல்கவென்றுகொலோ
றிருநாளே

எ

கோலார்ந்தநெஞ்சொடுசாரங்கங்குணற்சங்கங்கொலையாழிகொடி
ந்தண்டுகொற்றவொள்வாள், காலார்ந்தகதிக்கருடனென்னும்வென்
றிக்கமும்பறவையிவையனைத்தும்பிறஞ்சூழ்காட்டச். சேலார்ந்தநெ
ங்கிமுனிச்சோலெழுந்ததிருவரங்கத்தரவணையிற்பள்ளிகொள்ளும்
மாலோனைக்கண்டின்பக் கல்விவயப்திவல்வினையெ னென்றுகொ
லோவாழுநாளே.

அ

தூராதமனக்காதற்றொண்டர்தங்கள் குழாங்குமுயித்திருப்புகழ்
கன்பலவுப்பாடி ஆராதமனக்ளிப்போடமுதகண்ணீர்மழைசோரநி
னைந்துருகியேத்திநாளும், சீரார்ந்தமுழவோசைபரவைகாட்டுந்தி
ருவரங்கத்தரவணையிற்பள்ளிகொள்ளும், போராயியம்மானைக்கண்
டு அள்ளிப்பூதலத்திலொன்றுகொலோபுரநாளே

உ

வன்பெருவானகமுய்ய வமரமுய்யமண்ணுய்யமண்ணுலகின் ம
னிதருய்யத், அன்பமிரு அயரகலவயர்வொன்றில்லாச்சகவும்வள
ரவகமகிழ்ந்தொண்டர்வாழ, அன்பொடுதென்றிசைநோக்கிப்ப
ள்ளிகொள்ளும் அணிபரங்கன் திருமுற்றத்தடியார்தங்கள், இன்ப
யிகுபெருங்முடி கண்டியானும் இசைந் துடனெயென்றுகொலோ
விருஞ்ஞாளே

திடர்விளங்குகரைப்பொன்னி நடுவுட்பாட்டுத்திருவரங்கத்தரவ
ணையிற்பள்ளிகொள்ளும், கடல்விளங்குகருமேனியம்மாணிறன்னைக்

88

தேட்டருந்திறல்

கண்ணாரக்கண்ணிகக்குங்காநல்தலைநால் கொடைவிளங்குவிறுந்ருங்கி
கொற்றவொள்வாள்கூடலர்கோங்குடைக்குலசேகரன்சொதசெய்
ந், நடைவிளங்குதமிழ்மாலைபத்தும்வல்லாந்நலத்திகழ் நாரணன்
டிக்கிழ் நன்னலவாரே கக

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளேசரணம்.

*

உ - வ - து - தேட்டருந்திறல்

(*)

அழகியமணவாளன்விஷயம்

கலிவிருத்தம்

தேட்டருந்திறற்றேனினத்தென்னரங்கனைத்திருமாதுவாழ்
வாட்டில்வனமாலைமாநிபனைவாழ்த்துமால்கொண்டசிந்தையாய்
ஆட்டமேவியலரிந்தழைத்தயர்வெய்தும்மெய்யடியாரிகள்தம்
ஈட்டங்கண்டிடக்கூடுமேவதுகாணங்கண்பயனுவதே. க

தோடுலாமலரிமங்கைதோழினைதோய்த்ததுஞ்சடர்வாளியால்
நீரிமாமரஞ்செற்றதுய்நினைமேய்த்ததுமையேநினைந்
தாடிப்பாடியரங்கவொவென்றழைக்குந்தொண்டரடிப்பொடி
ஆடநாம்பெறிந்கங்கைநீர்க்குடைந்தாடுமேவெட்கையென்னுவதே-
ஏறடர்த்ததுமேனமாய்நிலங்கீண்டதுமுன்னிராமனாய், பாறடர்
த்ததும்மண்ணைந்ததுஞ்சொல்லிப்பாடிவண்பொன்னிப்பேர். ஆ
றுபொல்வருங்கண்ணநீர்கொண்டரங்கன்கொயிற்றிருமுற்றம், செ
றுசெய்தொண்டர்சேவடிச்செழுஞ்சேறேன்சென்னிக்கனிவனே-

தோய்த்ததண்டயிர்வெண்ணெய்ப்பா லுடனுண்டலுமுடனு
ய்ச்சிசென்.டார்த்ததோளுடையெப்பிரானென்னரங்கன்கடி யார்
நாத்தழிம்பெழுநாரனுவென்றழைத்தமெய்தழும்பத்தொழுதேத்
தியின்புறுந்தொண்டர்சேவடியேத்தவாழ்த்துமென்னெஞ்சமே.ச

பொய்சிலைக்குரலேற்றெருந்தமிழ்துத்துப்பேரா விர்த்தகோன்,
செய்சிலைச்சடர்குளொழித்திண்ணமாமதிட்டெண்ணரங்கனும், மெ
ய்சிலைச்சுருமேகமான்றுதன்னெஞ்சுகள்தின்றுதிகழப்போய். மெய்
சிலிர்ப்பவரிதம்மையேநினைந்தென்மனம்மெய்ச்சிலிர்க்குமே. டி

ஆயெத்தமணத்தமற்புதுமாவாசுவர்தம்மிரான்
பாதமாமலர்சூழும்பத்திவினாதபாவினாயுந்திடத், திதில் நன்னெ

நிகாட்டியெங்குந்நிந்தரங்கனெம்மானுனக்கே,காதல்செய்தொண்டர்
க்கெப்பிறப்பிலுங்காதல்செய்யுமென்னெஞ்சமே [சு]

காறினம்புராமேனிநந்திர் முத்தவெண்ணகைசெய்யவாய், ஆர
மார்பனரங்கனென்றுமரும்பெருஞ்சுடரொன்றினைச்,சேரு நெஞ்சின
ராகிச்சேர்ந்துகசிந்திழிந்தகண்ணிரகளால்,வராரிப்பவர்தட னினைக்கொ
ருவா ரமாகுமென்னெஞ்சமே. எ

மாலையுற்றகடற்கிடந்தவன்வண்டிவின் நெறுந்துழாய், மாலையுற்ற
வனாப்பெருந்திருமார்பனைமலர்க்கண்ணனை மாலையுற்றெழுந்தாடிப்பா
டித்திருந்கரங்கனெம்மானுனக்கே, மாலையிற்றிடுந்தொண்டர்வாழ்வுக்
குமாலையுற்றதென்னெஞ்சமே.

மொய்த்துக்கண்பனிசோரமெய்கள்சினிப்பவேங்கியினைத் துறின்
றெய்துக்கும்பிடுநட்டமிட்டெழுந்தாடிப்பாடியிறைஞ்சியென் றுத்தன
ச்சனரங்கனுக்கடியார்களாயபவனுக்கேபித்தராமவர்பித்தரல்லர்கள்மற்
றையார்முற்றும்பித்தரே.

அல்லிமாமலர்மங்கைநாதனரங்கன்மெய்யடியார்கள் தம்எல்லையில்
லடிமைத்திறத்தினிலென்று மேவுமனத்தனும்,கொல்லிகாவலன்குடல்
நாயகன்கோழிக்கோன்குலசேகரன், சொல்லிவின்றமிழ்மாலையல்லவர்
தொண்டர்தொண்டர்களாவரே.

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக-பதிகம்.உ-க்கு-பாசரம்-உஉ!

நடவது, மெய்யில் வாழ்க்கையை,

—————(*)—————

அழகியமனவாளன் னிஷியம்.

கவிவிருத்தம்.

மெய்யில்வாழ்க்கையைமெய்யெனக்கொள்ளுமில்
வைந்தன்னெடுங்கூடுவதில்லையான்
ஐயனையரங்காவென்றழைக்குன்றேன்
மையல்கொண்டொழிந்தேனெந்தன்மாலுக்கே.

(ச)

தானேநீ கடையார்திறத்தேநிற்கும்
ஞாலநதன் னெடுங்கூடுவதில்லையான்

ஆயோவகைநயாளரங்காவென்று
மாலெழுந்தெழிந்தேனெநதன்மாலுக்கே,

உ

மாரனார்வரிவெஞ்சிலைக்காட்செய்யும்
பாரிஞ்சொடுக்கடுவதில்லையான்
ஆரமார்பனரங்கனந்தான்,
நாரணன்நரகாந்தகன்பித்தனே.

கூ

உண்டியேயுடையேயுந் தோடுமீம்
மண்டலத்தொடுக்கடுவதில்லையான்
அண்டவாணனரங்கன்வன்பேய்முலை
உண்டவாயன்றன்னுன்மத்தன்காண்மினே.

ச

நிதியுன்னெநிநிற்கவல்லாதுசெய்
நிதியொடுக்கடுவதில்லையான்
ஆதியாயனரங்கனந்தாமரைப்
பேதைமாமணவாளன்றன்பித்தனே

ரு

எம்பரத்தரல்லாரொடுக்கடலன்
உம்பர்வாழ்வையொன்றாகக்கருதிலன்
தம்பிரானமரர்க்கரங்கநகர்
எம்பிரானுக்கெழுமையும்பித்தனே

கூ

எக்திறத்தினும்யாரொடுக்கடுமச்
சித்தத்தன்னைத்தனித்தனன்செங்கண்மால்
அத்தனையரங்காவென்றழைகின்றேன்
பித்தனையெழுந்தேனெம்பிரானுக்கே.

எ

பேயோபெனக்கியாவரும்தானுமோர்
பேயனையெவர்க்குமிதுபேசியேன்
ஆயனையறங்காவென்றழைக்கின்றேன்
பேயனுமொழிந்தேனெம்பிரானுக்கே.

அ

அங்கையாழியரங்கனடியினைத்
தங்குசிந்தைத்தனிப்பெரும்பித்தனும்
கொங்கர்கோன்குலசேகரன்கொன்னசொல்
இங்குவல்லவர்க்கேதமொன்றில்லையே.

கூ

சுவசேசரப்பெருமாள் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகபதிகம்-க-க்கு-பாகரம்-கூ

சு-வது, ஊனேறு.

——(*)——

திருவேங்கடமுடையான் விஷயம்

——(*)——

கொச்சகம்,

ஊனேறுசெல்வத் தூடற்பிறவியான் வேண்டேன்
ஆனேதேவென்றானடிமைத்திறமல்லால்
ஊனேறுசங்கமிதற்றான்றன்வேங்கடத்துக்
கோனேரிவாமூக்குருகாய்ப்புறப்பேனே.

[க]

ஆனதசெல்வத்தரம்னைரர்கள் தற்குழ
வா ளு ளுஞ்செல்வமுமண்ணரசுய்யான் வேண்டேன்
செனாப் பூஞ்சோலைத்திருவேங்கடச்சுனையில்
மீனாய்ப்பிறக்கும்விதியுடையேனாவேனே.

[உ]

பினனிடசுடையானும்பிரமணுமிந்திரனும்
துன்னிடடுப்புகலரியவைகுந்தநீள்வாசல
மின்வட்டச்சுடராழிவேங்கடக்கோன்றானுமிடும்
பொன்வட்டிற் பிடித்துடனேபுகப்பெறுவேனாவேனே.

௩

ஒன்பவளவேலையு ளருதன்பாற்கடலுள்
கண்டுயிலுமாயோன்கமலினைகள் காண்பதற்கும்
பண்பகரும்வண்டினங்கள் பண்பாடும்வேங்கடத்துக்
செண்பகமாய்நிற்குந்திருவுடையேனாருவேனே.

[ச]

கம்பமதயானைக்கழித்தகந்தின்மேலிருந்து
இன்பமருச்செல்வமுமிவ்வரசுமயான் வேண்டேன்
எம்பெருமானிசனெழில்வேங்கடமலைமேல்
தம்பமாய்நிற்குந்தவமுடையேனாவேனே

[ரு]

மின்னனையதுண்ணிடையாருருப்பசியும்மேனாகையும்
அன்னவர்தம்பாடலொடுமொடலவையாதரியேன்
தென்னதெனவண்டினங்கள் பண்பாடும்வேங்கடத்துள்
அன்னனையபொற்குவடாமருந்தவத்தனாவேனே,

[ஈ]

வானாளுமாமதிபோல்வெண்குடைக்கீழ்மன்னவாதம்
கோனுதிவீற்றிருந்துகொண்டாடுஞ்செல்வறியேன்
தெனாப் பூஞ்சோலைத்திருவேங்கடமலைமேல்
கூளுரூய்ப்பாயுகருத்துடையேனாவேனே,

[எ]

கவி:.

தருதுயரந் தடாயேல்.

பினாயேறுசடையா னும்திரமனுமிந்திரனும்
முறையாயப்பெருவேள் விளக்குறைமுடிப்பான் மறையானும்
வெறியார் தண்சோலை திருவேங்கடமலைமேல்
நெறியாய்க்கிடக்கும் நிலையுடையேனானே.

[அ]

செடியாயவல்லினைகள் தீர்க்குந்திருமாலே
நெடியோனேவேங்கடவா நின் கோயில்வாசல்
அடியாருந்வானவ நமரம்பையருங்கடந்தியங்கும்
படியாய்க்கிடந்துன்பவளவாய்காண் பேனே,

[ஆ]

உம்பருலகாண் டொருருடைக் கீழுருப்பிதன்
அம்பொற்கலையவள் முன்பெற்ற லுமாதரியேன்
கொம்பவளவாயான் திருவேங்கட மென்னும்
எம்பெருமான்பொன்மலைமேலேதேனாமாவேனே.

[இ]

மன்னியகண்சாரல்வடவேங்கடத்தான்மன
பொன்னியலுஞ்சேவடிகள் காண்பான்புரிந்திறைஞ்சி
கொன்னவிலுக்கடந்தேற்குலசேகரன் சொன்ன
பன்னியதூற்றமிழவல்லாப் பாங்காயப்பத்தர்களை

[ஈ]

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளேசரணம்

ஆக-பதிகம்-ச- க்கு-பாகர-சக-

திரு-வது, தருதுயரந் தடாயேல்,

வித்துக்கோட்டம் மான்விஷயம்.

கலிவிருத்தம்,

தருதுயரந்தடாயேலுன்சரணல்லாச்சரனில்லை
வினாகுழவுமலர்ப்பொழில்சூழ்வித் துவக்கோட்டம்மாளே
அரிசினத்தாலிந்தாயகற்றிடினுமற்றவள்தன்
அருளநினைத்தேயமுங்குறியதுபோன்றிருத்தேனே,

(க)

கண்டாபிகழ்வனவேகாதலன்றான்செய்திடினய்
கொண்டாபிபல்லாலநியாக்குலமகள் போல்
விண்டோயமதிப்புடைசூழ்வித் துவக்கோட்டம்மாளே
கொண்டாள யாகிலுமுன் குறாகழலேகடதுவனே

நீனோக்குநீள்வயல்குழவித் துவக்கோட்டமா வெண்
பாஸ்னோக்காயி லு முன்பற்றல்லாற்பற்றிலேன்
தானோ கடெத் துபரஞ்செய்தி னுந்கார்வேந்தர்
கோஸ்னோக்கிவா முங்குடிபோன்றிருந்தேனே.

[௩]

வாளாலறுத் துச்சுடி னும்மருத் துவன்பால்
மாளாதகாதஸ்னோயாளன்போல்மாயத்தால்
மீளாத் துயர்தரி னும்வித் துவக்கோட்டம்மாளி
ஆளாயுளதருளேபாப்பளடியேனே.

(௪)

வெங்கட்டிண்களிமடர்த்தாய்வித் துவக்கோட்டம்மாளே
யெங்குப்போயுய்கே னுன்னினையடி யேயடை யில்லாமல்
எங்கும்போய்க்கனாகா ணுதைறிகடல்வாய்மீண்டேயும்
வங்கத் தின்குடம்பேறும்மாப்பறவைபோன்றேனே.

(௫)

செந்தழிலவந்தழலச்செய்தடி னுஞ்செங்கமலம்
அந்தரஞ்சேர்வெங்கதிரோகல்லாலலராவால்
வெந்துயர் ளீட்டாவிடி னும் வித் துவக்கோட்டம்மாவுள்
அந்தரில்சேர்க்கல்லாலகக்குழையமாட்டேனே

(௬)

எத் தனையும்வான்மறந்தகாலத் தும்பைபுக்கங்கள்
மைத்தெழுந்தமா முகிலேபார் திருக்குமற்றவைபோல்
மெய்த் துயர் ளீட்டாவிடி னும்வித் துவக்கோட்டம்மாவென்
சித்தமிகவுன்பாலேவைப்பளடியேனே.

(௭)

தொக்கிலங்கியாறெல்லாம்பறந்தோடித்தொடுகடலே
புக்கின்றிப்புறம்நிற்கமாட்டா துமற்றவைபோல்
மிக்கிலங்குமுகிலநிறதாய்நித துவக்கோட்டம்மாவுள்
புக்கிலங்குசேரல்லாற்புக்கிலென் டாண் புண்ணியனே.

(௮)

நின்னையேதான்வேண்டி நீள் செல்வம்வேண்டாதான்
தன்னையேதான்வேண்டுஞ்செல்வம்போல்மாயத்தால்
கின்னையேசேர்த்திடுகிறி வித் துவக்கோட்டம்மாளே
நின்னையேதான்வேண்டி நிற்பனடியேனே

[௯]

வித் துவக்கோட்டம்மாளிவேண்டா யேயா யீடி னும்
மற்றநும்பற்றிலேனென்றவனைத் தாள்நயந்த
கொற்றவேற்றனைக் குலசேகரன்சொன்ன
கற்றமிழ்பத் தும்வல்லார்நண்ணார்நகரமே.

(௧௦)

குலசேகப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக-பதினம்-௫-க்கு-பாகரம்-௫க,

பா-வாது-வாய்-லர்ப்பூக்குழல்

ஆயர்வியருடியமலையென்கல்,

அறுர்க்கழிநெடில் ஆநிரியனிருத்தம்.

ஏர்மலர்ப்பூக்குழலாயர் மாதனோனைப்பலருள்ள விவ்வு நிலுத்தன்
மாப்புதழுவுதற்காசையின்மையறிந்தறிந்தேயுன்மன்பொய்யக் கேட்டுக
கூர்மழைபோற்பனிக் கூர்மலையுதிக்கூசிறடுங்கியமுனையாற்றில். வார்ம
ணக்குவந்திற்புலரநின்றேவாகுதேவாவுன்வரவுபார்த்தே, (க)

கொண்டையெண்கண்டவானொருத்திதழைய கத்துத் தயிர்க
டையக.கண்டொல்லையாணுக்கடைவேனென்றுகள்ளிழியை விழித்
துப்புக்குவண்டம் பூக்குழல்தாழ்ந்துலாவாணமுடிமவேர்ப்பச் செவ
வாய்துடிப்பத்; தண்டயிர்நீகடைந்திட்டவண்ணந்தாமோதரா மெய்யறி
வானோ, (உ)

கருமலர்க்கூந்தலொருத்திதன்னைக்கடைக்கணிர்த்தாங்கேயொருத்
ததன்பால்; மருவிரமலம்வைத்துமருறொருத்திக்குரைத்தொரு பேதை
க்குப்பெய்க்குறித்துப், புரிமுழல்மக்கையொருத்திதன்னைப்புணர்ந்திய
லொருக்குமமெய்யவல்லி, மருதிஅத்தாயுன்வளர்த்தியூடேவளர்கின்றதா
லுன்றன்மாயைதானே

தாய்முலைப்பாவிமருதிருக்கத்தவிழ்ந்து தளர்நடையிட்டுச்சென்
று, பேய்முலைவாய்வைத்துபுஞ்சையுன்மெய்தமனென்றேபிற ரோசநின்
றாய், ஆயமிசுகாதலோடியானிருப்பயாள்விடவந்துவென்றுதியோடே
நீமிசுகபோகத்தைநன்றாகத்தாயதுவுமுன்கோறம்புக்கொக்குமன்றே. (ஃ)

மின்னொத்ததுண்ணிடையானைக்கொண்டுவிக்கிருள்வாயென்றவி
திருடே, பொன்னொத்தவாடையுக்கூடலிட்டப்போகின்றபோதுநான்க
ண்டுகின்றேன், கண்ணுற்றவனாகி கண்ணுலிட்டிக்கைவிளிக்கின்றது
ந்கண்டுக்கின்றேன. என்னுக்கவனை விட்டிக்கேவந்தாயின்னமகேகநடநம்
பிசீயோ. (ஊ)

மற்பொருதோளுடையவாகுதேவாவல்லிநையேன்றுயில்கோகொ
ண்டவாரே. துற்றையிவிடையேமத்தென்னையின்னனையேலிட்டகன்
துசீபோய், அந்நையிவுமோர்ப்பிற்றையாளுமரிவையரோடியனைந்துவ
ந்தாய், எற்றுக்குசீயென்மருககில் வந்தாயெம் பெருமரீ யெழுந்தரு
கோ. (஋)

பையா ளினனைப் பள்ளியினுட்பண்டையோமல்லோம்நாம் நீயுகக்
ளும் மையரியொண்கண்ணினுமல்லோம்வையென் சேரிவரவொழு
நீ, செய்யவுடையந்திருமுகமுஞ்செக்கனிவாயுக்குழலுங்கண்டு, பொய்
யொருநாள்பட்டதேயமையும்புள்ளுவம்பேசாதேபோருநம்பி (எ)

என்னவருகவெனக்குறித்திடினமலர் முல்லையின்பந்தரநிழல்
மன்னிவளைப்பு வரப்புக்குமற்றென்னைக்கண்ணொளருநெகிழ்ந்தாய், பொ
ன்னிவாடையைக்கையிற்றாங்கிப்பொய்யச்சங்காட்டிநீபோகியேலும்
இன்னமென்கையகத்திக்கொருநாள்வருதியேவென்சினந்தீர்வனநாளே

மங்கலனல்வனமாலேமார் பிலங்கமயிற்றழைப்பிலிகுடிப், பொங்கி
ளவாடையறையிற்சாத்திப்பூங்கொத்துகாதிற்புணரப்பெய்து, கொங்கு
நறுக்குழலார்களோடு குழைந்துகுழலினிதுதி வந்தாய், எங்களுக்கே
யொருநாள்வந்தாதவுன் குழலின்னிசைபோதராதே. (சு)

அல்லிமலர் த்திருமங்கைகேள்வன்மன்னை நயந்திளவாய்ச்சிமார்த
ள், எல்லிம்போமுதினிலேமதன்மியென்வியுரைத்த வுரையதனைக்கொ
ல்லிகுர்க்கிதைகூட. ந்கோமான் குலசேகரனின்னிசையின்மேவிச் சொல்
விநயவின்மறிற்மலைபத்துஞ்சொல்லவல்லார்க்கில்லை துன்பந்தாளே.

கு ல சே க ர ப் பெ ரு மா ள் திரு வ டி க் கே ள ச ர ண ம்.

ஆக-பதிகம்-சு-க்கு-பாசரம்-சுசு,

௭ - வ ளி - ஆ ளி ன் னீ ள் க ரு ம் பு,

சே ய் வ ள ர் கா ட் சி யி ன் சீ ரை ய சே சா தை பே ரா ல்.

தாய்தேவவிபெருசதாழ்வெணிப்புலம்பல்

அதுசீர்க்கழிநெழில்-ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆலைநீள்களும்பன்னவன்றாலேவம்புயத்தடங் கண்ணி வன்றா
லோ, வேலைநீர்நிறத்தன்னவன்றாலோ வேழப்போதக மன்ன வன்றா
லோ, ஏலவார்குழலென்மகன்றாலோவென்றுன்னையென்வாடை நிறை
யத்? தாலொலித்திடுந்திருவினையிலலாததா, ரிங்கடை யாயினதாயே()

வடிக்கொளஞ்சன மெழுதுசெம்மலர்க்கண் மருவிமேவினிதோ
ன்றினைநோக்கி, முடக்கிச்சேலடிமலர்ச்சிருகருந்தாள் பொலியுநீர் முகி

ஊரண

ஆலோசனாசபை.

ஹ்ருதயியேபோல, அடக்கியாச்செஞ்சிவிரலனைத்து அங்கையோட
ணைத்தாணையிற்றிடந்த, மிடக்கைகண்டிப்பெற்றில ணந்தோகேசலாகெ
டுவென்மெடுவெனே. (உ]

முந்நாமகன்முறையன்புடைமகளிர் முறைமுறைதந்தக் குறங்கி
டையிருந்தி ளந்தையெய்தந்தன்குலப்பெருஞ்சுடரேயெழுமுதில்கண்
த்தெழில்கவலோறே, உந்தையாவனென்றுரைப்பநினைசெங்கேழ்விரளி
ணங்கடைக்கண்ணினுங்காட்ட, நந்தன்பெற்றநல்லிணையில்கவல்கள்
கோள்வாகுதேவன்பெற்றிலனே. [ஈ]

களி லோவெழில்மதிபுறைமுகமுங்கண்ணனே திண்கைமாப்புந்தி
ண்டோளும் தளிர்மலர்க்கருங்குழல்பிறையதுவுந்தடக்கொள்தாமரை
க்கண்களும்பொலிந்த, இளமையின்பத்தையின் மெத்தன்கண்ணுப்ப
ருருவேற்றிவந்தாபெனநினைந்த, அளவில் பிள்ளமையின்பத்தையிழந்
தபாடியேனெனதாவிநில்லாதே, (சு)

மருவியின்றிருநெற்றிழங்கட்டியசைதரமணிவாயிடைமுத்தம், த
ருதுலுமுன்றந்தாதையைப்போலும் வடிவுகண்டுக்கொண்டென்னமுள்கு
ளிர, விரலைச்செஞ்சிறுவாயிடைச்சேர்த்துவெகுளியாய் நின்றரைக்கு
மவ்வுரையும். திருவிசேனென்றும்பெற்றிலேனெல்லாந்தெய்வமங்கை
யசோதைபெற்றனனே. (ஊ)

தண்ணந்தாமரைக்கண்ணனேகண்ணுதவழந்தெழுதுதளர்ந்ததோ
ர்நடையால் மண்ணிற்செம்பொடியாடிவதென்றன்மார்பிநல்லமன்னிட
ப்பெற்றிலேனந்தோ வண்ணச்செஞ்சிறுக்கைவிரலனைத்துமவாரிவா
ய்க்கொண்டவடிவின்மீச்சிவ்வுண்ணப்பெற்றிலேனென்கொடுவினையே
னென்னையெனசெய்யப்பெற்றதெம்மாயே. ஊ

குமகனையெந்தன்கோமளம்பிள்ளாய் கோவிந்தாவென்குடக்கை
யின்மன்னி, ஒழுதுபேரெழிலிளஞ்சிறுதளிர்போலொருகையாலொரு
முலைமுகநெருடா, மழலைமென்னகையிடையிடையருளவாயிலேமுலை
யிருக்கவெண்முகத்தே, எழில்கொளநின்றிருக்கண்ணினை நோக்கந்தன்
னையுமிழ்த்தேனிருந்தேனே, எ

முழுதும்வெண்ணெயனைந்து தொட்டுமென்னும்முகிழிளஞ்சிறு
த்தாமரைக்கையும் எழில்கொள்தாம்புகொண்டடிப்பதற் கிளருநிலையு
ம்வெண்தயிர் தோய்ந்தசெவ்வாயும், அழகையு மஞ்சிநோக்குமனனே
க்குமணிகொள்செஞ்சிறுவாய்நெளிப்பதும் தொழுகையுமிவைகண்
டவசோதைதொல்லையின்பத்திதுதிசண்டானே. அ

குன்றினுற்றுகுடைகவித்ததுங்கோலஞ்ஞரவையகோத்ததுங்ங்ருடமா
ட்டும், கன்றினுறல்வீளவெறிந்ததுங் காலார்க்காரியன்றலேயிதிக்கதுமுத
லா, வென்றிசேர்பின்னோநல்லிளையாட்டமனைத்திலுமங்கென்னுள்ளமும்
சூளிச, ஒன்றுக்கண்முடப்பெற்றிலேனமுயேன்காணுமாறினையுண்டெ
னிலருளே. ௬

நஞ்சமேவியநெஞ்சடைப்பேய்ச்சிவமண்டுநார்நாம்பெழக்கரிந்து
க்க, நஞ்சுறார் தருகழி யுலையந்தோகவைத்து நீயருள்செய்துவளர்கா
ய். கஞ்சனுள் கவர்கருமுதிலெந்தாய்கடைப்பட்டேன் வெறிதேழுலையு
மந்துதஞ்சமேலொன்றிலேனுய்ந்திருந்தேன்மக்கதேனல்லதாயைப்பெ
ற்றாயே. ௭

மல்லையாநகற்க்கிறையவன்றன்னை வான்செலுத்திவந்திக் கேனமா
யத், தெல்லையிற் பின்னோசெய்வண்காணுக்கெய்வத்தேவகிபுலம்பியபுலம்
பல்; கெர்ல்லிகாயவன்மலரடிமேற் கோலமாங்குலசேகரன்சொன்ன, ந
ல்லையசத்தமிழ்மாலையல்லாராகள்நணனுவா மொல்லையாரணனுலகே. []

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளேசரணம்

ஆக-பதிகம்-௭. க்கு-பாசரம்-௭௨-

அ-வது- ௩ ன்னுபுகழ்,

கண்ணபுரந்தொளிர்கா குத்வன்றாலாட்டு,

க லி வி ரு த் த ம்.

மன்னுவிசுற்கெளசலேதன்மணிவயிறுவாப்த்தவனே
தென்னிலங்கைக்கோன்முடிகள்கிந்திருத்தாய்செம்பொன்சேர்
கன்னி. நன்மாமகிள் புடைசூழ்கணபுரத்தென்கருமணியே
என்னுடையவின்னமுதேயிராகவனேதாலேலோ, ௧

புண்டரீகமலரதன்மேல்புவனியெல்லாம்படைத்தவனே
திண்டிமலாள் தாடகைதன்உரமுருவச்சிலைவனேத்தாய்
கண்டவர் தம்மமாம்வழங்குகணபுரத்தென்கருமணியே
என்சையுமா னுடையாயிராகவனேதாலேலோ ௨

கொங்குமரேகருங்குமுலா ள்கோசலேதன் குலமதலாய்
தங்குபெரும்புகழ்ச்சனகன்றிருமருகாதாசரதி
கங்கையிலுந்தீர்த்தமரிகணபுரத்தென்கருமணியே
எங்கள் குலத்தின்னமுதேயிராகவனேதாலேலோ. ௩

நிலை

மன்னாபுரம்.

தாமரை மோல்லியவளானைப்படைத்தவனோகசரதன் தன்
மாமதலாயனாபுதுதி தன்மனைவாயிரவணைடிவாங்கல்
காராக்களியாகபாடுங்கணபிரத்தென்கருமணியே
ஏவருவொஞ்சிலைவலவாவிதாசுவனோதா லேலோ

சு

பாரா னாற்புர்செல்லாம்பரகந்திகையருளி
ஆராவாழியையவனோடருங்காமிமடைந்தவனோ
சீரானுமவலாநாற்பாநிருக்கண்ணையுரத்தரசே
தாரா னாநீண்டமுடிவெனாருசாதிதா லேலோ

ரு

கந்தமெல்லாமெய்கொடாசுக்கொல்லாநடைந்தவனோ
அநறவர் கட்டகருமருத்தேயயோத்திநகர்க்கதிபதியே
கந்தவாக்கா தாமவாழங்களைபுரத்தென்கருமணியே
நித்தவையதன்சொற்கொண்டசீராமாதா லேலோ.

சு

ஆனிலினைப்பால்கருயன்றுலகமுண்டவனோ
வானியைக்கொண்டாசினையவனாததுககளித்தவனோ
காவினாமணிகனாபலைக்குங்கனாபுறத்தென்கருமணியே
ஆவிநகர்க்கதிபதியேயபோத்திமனோதா லேலே,

எ

மலையதனலனோகட்டிமதிளிலங்கையழித்தவனோ
அலைகடலைக்கடைந்தமரர்க்கமுதருளிச்செய்தவனோ
சுலைவலவாதமவாழங்களைபுரத்தென்கருமணியே
நிலைவலவாசேவகனோசீராமாதா லேலோ.

அ

தனையவிழுநறுங்குஞ்சித்தசரதன்மன்குலமதலாய்
வனையவொருச்சிலைபதனாஸ்தினிலங்கையழித்தவனோ
கனாகமுநீர்மருங்கலருங்களைபுரத்தென்கருமணியே
நுனையவர்க்கட்கருடையவிதாசுவனோதா லேலோ

சு

தேவனாயுமகாநாயுந்திசைகளையும்படைத்தவனோ
யாவரும்வந்தடிவனாகவரங்குகர்த்துயின்றவனோ
காவிநிள்ளதிபாயுங்களைபுரத்தென்கருமணியே
ஏவரிவொஞ்சிலைவலவாவிதாசுவனோதா லேலோ

(ம)

கன்னிகன்மாமதில்புடருழ்களைபுரத்தென்காருததன்
தன்னடிமேற்றலேலோவென்றுநாத்ததமிழ்
கொன்னலிலும்வேல்வலன்குடைக்குலசேகரன்சொன்ன
பன்னியதூல்பத்தும்வல்லாற்பாங்காயபத்தர்களே

(கக)

சூலசேகரப்பெருமாஸ்திருவழிகளேசரனம்

ஆக-பதிகம்-அ-க்கு-பாசரம்

—————(※)—————

அ. ந. சி. ர். க். க. தி. ர். க. 2 ல் ஆசிரியர் விருத்தம்.

அம்மாவென்றவருக்குத் தனது தந்தைக்கு மாசவச்சொற்கேளா தேயணிசேர்மா
ர்வம், எம்மார்வத்தினையுழர்ச்சுத்தமுலா தேமுழுகா தேமோலா துச்சிக்
கைம்மா விள்ளனா_பெள்ளமென்றவையுங்கமலம்போல் முகமுங்காணா
துளம்மா னையெள்ளுக னையிழங்குட்டவீழிச்சுகையேநிருக்கிவ்நேனே சு

நீதி

அங்கணெடுமதி

பூமருவருங் தஞ்சி புனசடையாப்புனைந்து பூந்துகில்சேரர்குல்
காமரெழில்விழவூதித்துக்கலளையா தங்ககங்குழமுந்நாறி, ஏமருதோ
ளொன்புதல்வன்யாவின்றுசெலத்தக்கவனந்தான்சேர்தல், தாமறையீரி
துக்கலோகபந்திரனேவசிட்டனேசொல்லிநீரோ. எ

பொன்பெற்றொழில்வோதப்புதல்வனையுந்தம்பிமையுப்பூவபேர
லும், இன்புறறுதுண்மருககுல்மெல்லியெலன் மருதியையும்தந்திற்
போக்கி, நினபற்றுகின்மகன்மேல்பழிவினைத்திட்டென்னையுநீள்வாவி
ற்போக்க, என்பெற்றாய்கககேசியிருநிலத்தினிவிதாசகிருக்கின்றயே,

முன்னொருநாள்மழுவாவிசிலைவாங்கியவன்றவத்தமுற்றாற்றசெ
ற்றாய், உன்னையுமுன்னருமைமையிமுன்மோயின்வருத்தமுமொன்றாக
க்கொள்ளாது, என்னையுமென்மெய்யுனாயுமெய்யாகக்கொண்டுவனம்
புக்கவெந்தாய், நின்னையேமகனாகப்பெற்றபெறுவே நேற்றிழப்புநெடுந்
தோள்வேத்தே, கூ

தேனஞ்சாமலர்க்குக்கற்கெளசலையுஞ்சுமித்தினாயுஞ்சிந்தைநோவ
ந், கூறுருளில்லொநேதொழுகைதொத்தேட்ட கொடியவள்தளசொற்
கொண்டின்று, கானகமேமிகவிரும்பித் துறந், அவளநகரைத் துறந்துந்
ம், வானகமேமிகவிரும்பிப்போகின்றேன்மறுகுலத்தார்தகைகோவே

ஏரார்ந்தகருநெடுமாலிராமனாய்வனம்புக்கவதனுக்காந்நாநாரார்ந்
ததவனாத்நோள்தயர்ந்தன்ன புலம்பியவப்புலம்பற நைக்காரார்ந்த
வெல்லவனங்கோநியற்கோலுக்காட்குலசேகரன்சொற்றெய்த, சீரார்ந்
ததமிழ்மாஸ்யேவவல்லார்திகெறிக்கட்செல்லார்தாமே கக

குலசேகரப்பெருமாள் திருவாழகனேசரணம்

ஆக-பதிகம்-கூ-க்கு-பாசரம்-கூ

ய- வந்து. அங்கணெடுமதி

—*—

தில்லைகர்த்திருச்சித்தகூடமால்

தொல்லிராமனாய்த் தோன்றியகதைமுறை

எழுதிக்கற்றிகெழில்-ஆசிரியவிருத்தம்

அங்கணெடுமதி புடைகுழ யோத்தியென்னு மணிநகர்த்தனை
கலைத்தும் விளக்குஞ் சோதி, வெங்குந் தோன் குலத்துக் கோவியைத்

கூப்பட்டு வந்தியாநிலை முழுது முடிபுகொண்ட சீரன்றன்னைச். செங்க
கொடுங் கருமுநிலையிராமன்றன்னைத் தில்லைநகர் க்திருச்சித்திரக்கூடந்
தன்னுள், எங்கள் கனி மூலவனை யெம்பெருமான்றன்னை யென்றுகொ
லோகண்குளிரக்காணுகளே.

வருகித்தந்தாடகைதன்னாரத்தைக்கேறி வருகுருதிபொழிதரவ
ங்கொடுபொன்றேறி, மத்திரங்கொன்மறைமுனிவன்வேள்விகாத்துவல்
லாக்கருந்ருண்டனாகாண்மின், கொந்தளிர்வாய்மலர்நகைசேர்செ
ழந்தனாசோலை தில்லைநகர் க்திருச்சித்திரக்கூடந்தன்னுள், அந்தணர்
கொளருமுவாயிரவனோத்தவணிமணியாசனத்திருத்தவம்மான்றானே.௨

செவ்விரிநங்கருநெடுங்கட் சீதைக்காவிரி சினவிடையோன் சிலையி
றுத்துமழுவானேந்தி, வெவ்விரிநம்சிலைவாங்கி வென்றிகொண்டு வேல்
வேற்குப்பகைதழிந்தவிரன்றன்னை, தெவ்வாஞ்செநெடும்புரிசை யுயர்ந்த
பாங்கார் தில்லைநகர் க்திருச்சித்திரக்கூடந்தன்னுள், எவ்விரிவெஞ்சிலைத
டக்கையிராமன்றன்னை, யிறைஞ்சுவாரிணையடியேயிறைஞ்சினேனே.௩

தொத்தலாழஞ்சுரிமுற்றகைகேகிசொல்லால் தொன்னகரந்துறந்
துறைக்கங்கைதன்னேம், பத்தியுடைக்குகன்கடத்தவனம்போய்ப்புக்குப்
பாதனுக்குப்பாதுகையுடாகுமிந்து, சித்திரக்கூடத்திருந்தான்றன்னையி
ன்று தில்லைநகர் க்திருச்சித்திரக்கூடந்தன்னுள், எத்தனையுங் கண்குளிர
க்காணப்பெற்ற விருநிலத்தார்க்கிமையவாரேரொவ்வார்தாமே.

வலிவணக்குவனாகெடுக்கொள்விராகைக்கொன்றுவண்டமிழ்மா
முனிகொடுத்தவரினில்வாங்கி, கலைவணக்குநோக்கரத்திழக்கைநீக்கிக்
கரணேடுதாடணன்றனுயிரினாவாங்கி, சிலைவணக்கிமாண்மறியவெய்தான்
றன்னைத் தில்லைநகர் க்திருச்சித்திரக்கூடந்தன்னுள், கலைவணக்கிக்கைகூ
ப்பிரியைத் தவல்லாந்திரிதலாற்றவமுயத்தித்தரணிதானே.

தனமருவுவாதேகிபிரியலுற்றுத்தளர்வெதிச் சுடாயுவவைவையுந்
கக்கேற்றி, வனமருவுகவியரசன்காதுல்கொண்டு வாலிகாபக்கொன்றில
ந்நகைககராக்கர்கோமான், சினமடங்கமாருதியாற்குறித்தானைத்தில்லை
நகர் க்திருச்சித்திரக்கூடந்தன்னுள், இனிதமர்ந்தவம்மானே இராமன்றன்
னையேத்துவாரிணையடியேயேத்தினேனே.

குறாகூடலையடலாப்பாஸாறாகவெய்துருவாகட்டிமறுகனாயயத
னாலேறி, எரிநெடுவேலாக்கரோடுமிலங்கைவேந்தன் னுயிர்கொண்டவ
ன்றம்பிக்காகுமிந்து, திருமகனோடினிதமர்ந்தசெல்வன்றன்னைத் தில்லை

நகர்த்திருச்சித்திரகூடங்கண்ணுள், அரசமர்ந்தானடிசூடு மரசையல்லா
லரசாகவெண்ணென்மற்றரசுதானே. எ

அம்பொனெடுமணிமாடவயோத்தியெய்தி யரசெய்தியகத்தியன்
வாய்த்தான்முன்கொனமுன், கன்பெருந்தொல்கதைகேட்டிமிதுலைசெ
ல்லியுலகுய்யத்திருவயிறுவாய்த்தமக்கள், செம்பவளத் திரள்வாயத்தா
ன்சரிதைகேட்டான் தில்லைநகர்த்திருச்சித்திர கூடந்தன்னுள், எம்பெ
ருமான்தன் சரிதைசெவியாங்கண்ணுற் பருகுலோ மின்னமுதை மதி
யோமன்றே. அ

செறிதவச்சம்புகன்றனைச் சென்றுகொன்று செழுமறையோனு
யிரிட்டுதவத்தோனிந்த நிவறமணிப்புணணியுங் கொண்டிலவன்ற
ன்னைதம்பியால்வானேற்றிமுனிவன்வேண்டித், திறல்விளக்குமிலக்கும
னேப்பிரிந்தான்நனைத்தில்லைநகர்த்திருச்சித்திரகூடந்தன்னுள், உறை
வானைமறவாதவள்ளந்தன்னை யுடையோமற்று துயரமடையோமன்றே.

அன்றுசரசாசங்களைவகுந்தத்தேற்றியாடலாவப்பகையேறியசுர
ர்தம்மை, வென்றிலங்குமணி நெடுந்தோள்நான்குந்தோன்றவிண்முழு
துமெகிர்வரத்தன்தாமமேயி, சென்றிலினுவீற்றிருந்தவம்மான்றன்னை
த்தில்லைநகர்த்திருச்சித்திரகூடந்தன்னுள், என்ருமின்னுனவனிவ னெ
ன்றேத்திராளுமிறைஞ்சுமினுவெப்பொழுதுந்தோன்றிநீரே ய

தில்லைநகர்த்திருச்சித்திரகூடந்தன்னுள் திறல்விளக்குமாருகியோ
டமர்ந்தான்நனை, எல்லையிர்சீர்த்தசரதன்றன் மகனுய்த்தோன்றிந்த
துமுதலாத்தன்னுலகம்புக்கோர், கொல்லியலும்படைத்தானைக் கொ
ற்றவொள்வான் கோழியர்கோன்கொடைக்குலசேகரன்சொற்செய்த, ந
ல்லியலின்றிழ்மாலைபத்துடல்ல்லார் நலந்திகழ் நாரணனடிக்கீழ்நண்
னுவாரே. யக

குலசேகரப்பெருமாள் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-பதிகம்-ய-க்கு-பாசரம்-௮௫

—(—)

பெருமாள் திருமொழி முற்றிற்று.

கௌஸ்துலாம்சரின் குலசேகராழ்வார் திருநகூத்திரம்.

மாசிமாசம் புரவசு

பிரபந்தம்-ச-க்குபாசரம்-௭௫௧.

—(*)—

திருமழிசை ஆழ்வார்
திருவாய்மூலந் தருளிய
சாஸ்திரஸாரமாகிய
திருச்சந்தவிருத்தம்.
(*)

தனியன்

கலிவிருத்தம்.

கருச்சந்தப்பொழில்தழுவநாரணியின் றுயன் திரத்
திருச்சந்தவிருத்தஞ்செய்திருமழிசைப்பரவருமூர்
கருச்சந்ததுங்காராடிலுங்கமழுகோக்குமணநாறும்
திருச்சந்தத் துடன்மருவிதிருமழிசைவளம்பதியே

இருவிகற்பவேரிசைவெண்பா

உலகுமழிசையுமுள்ளுணர்ந்துதம்மில்
புலவர் புகழ்க்கோலாற்றாக்க-உலகுதன்னை
வைத்தெடுத்தபக்கத்தெம்மாநீமழிசையே
வைத்தெடுத்தபக்கம்வலிது

தத்துவநிலைபரந்தாமனெனெனல்.

கலிவிருத்தம்.

பூரீலய வைந்துமாய்ப்பனற்கணன்றன்குமாய்த்
தீதிலாயமுள்ளு மாய்ச்சிறந்தகாலிரண்டுமாய்

(४)

2.

DE

(21)

(६)

[५]

தாதுலாவுகொன்றைமாலே துன்னுசென்சடைச்சிவன்
நீதிபால்வணங்குபாத்தின்பலாநிலாயசீர்
வேதவாணர்மேவேன்:விநீதியானகேள்வியார்
நீதிபால்வணங்குதின்றீர்:மரின்சுணர்ந்ததே.

தண்ணுளோயினாத்தெழுந்தரங்கவென்றடங்கடல்
தண்ணுளோயினாத்தெழுந்தடங்குவின்றதன்மைபோல்
நின்னுளோயிதங்கிருந்தூறிப்பவுந்திரியவும்
நின்னுளோயடங்குவின்றநீர்மைநினைகணின்றதே,

௭

சொல்லினற்றொடர்ச்சிநீசொலப்படும்பொருளுநீ
சொல்லினற்சொல்லப்படாதுதோன்றுகின்றசேநீ
சொல்லினற்படைக்கநீபடைக்கவந்ததோன்றினார்
சொல்லினற்றும்நுங்கநினைசூனங்குநொல்லவல்லவோ

௧௧

உலகுதன்னையிடைத்திதுள்ளொழுகிவைத்துமீள்
லெகுதன்னையிடைத்தியோரிடத்தையல்லையால்
உலகுநினைவொன்றிநிற்கவேறுநிற்றியாதலால்
உலகுநினைபுள்ளசூழல்யாவருள்ளவல்லவோ

௧௨

இன்னையென்றுசொல்லலாவதில்லையாறுமிட்டிடைப்
பின்னையேளவனென்பருன்பிணங்குணர்ந்தபெற்றியோர்
பின்னையாய்கோலமோடுபொருளுமாதுயும்
நின்னையார்நினைக்கவல்லார்நீர்மையாய்நினைக்கிலே,

௧௩

துய்மையோகமாயினும்துழாயலங்கன்மையாய்
ஆமையாகியாழசுடந்துயின்றவாதிதேவநின்
நாமதேயமின்னதென்னவல்லமல்லவாகிலும்
சாமவேதகேனாயசக்கிரபாணியல்லையே

௧௪

அங்கமாமும்வேதநான்குமாகின்றவற்றுளே
தங்குவின்றதன்மையாய்த்தடங்கடர்பணங்கைச்
செங்கணுகணைக்கிடைந்தசெல்லம்மங்குசீரினாய்
சங்கவண்ணமன்னமேனிசார்க்கபாணியல்லையே

௧௫

தலைக்கணத்துகட்டுழம்புசாதிகோதிதோற்றமாம்
நிலைக்கணங்கள் காணவந்துநிற்றியேலுமீழ்நும்
கலைக்கணங்கள் சொற்பொருட்கருத்தினுந்நினைக்கொண
மலைக்கணங்கள் போலுணர்த்துமாட்சிநின்றன்மாட்சியே

௧௬

ஏகமூர்த்திமூன்றுமூர்த்திநாலுமூர்த்திநன்மைசேர்
போகமூர்த்திபுண்ணியத்தின்மூர்த்தியெண்ணிலமூர்த்தியாய்
நாகமூர்த்திசயனமாய்நலங்கடங்கிடந்துமேல்
ஆகமூர்த்தியாயவண்ணமென்கொலாதிதேவனே

௧௭

விடத்தவாயையாயிரமிராயிரக்கண்வேந்தகழல்
விடுத்திழிவிடாகபோகமிக்கசோதிதொக்கசீர்

நீதி

திருச்சித்தவிரும்பம்

கொடுகதுமென்மிடானமாயபெளவீரதாஸனேப்
படுததபாயல்பள்ளிகொள்வதென்கொல்வேலையன்னை.

கஅ

தூளராதவேதகாங்குமோநினுயதன்றியும்
புள்ளினவாய்ப்பினாந்துட்டிகொடிப்பிடித்தபின்னரும்
புள்ளையுந்நியாதலாலதென்கொல்லின்கொநேமியாய்
புள்ளினவெய்ப்பனைக்கடைக்கிடத்தல்சாதலித்ததே.

கங்

கூடமொன்றுமின்றிமாசுணம்படுத்துவேலைநீர்
பேசுகின்றதேசுவர்வந்துபாடமுன்கிடந்ததும்
பாசகின்றநீரில்லாமுமாமைபாஸகேசவா
ஏசவன்றுதிடீர்தவாதுகூறுதேசவனோ

உடு

அரங்கனோதரங்கநீர்கலங்கவன்றுகுன்றுகுழ்
மாங்குடையமாதிலன்சுலங்கமாசுணஞ்சுலாய்
கெடுங்ககீகடைந்தபோதுவின்றஞ்சொன்னெய்தார்
ஞாநலகயாநுதந்தமொன்கைகூறுதேதனிநிதே

உது

பண்டிமின்றுமேனாமாயோர்பாலனுகுலமேழ்
உண்டமென்மியாவிலைத்துயின்றவாதிதேவனே
வண்டிமிண்டுதன்முறையலங்கலாய்கலந்ததீர்ப்
புண்டரீகபாவைசேருமார்ப்பூமிநாதனே

உஉ

வானிறத்தொர்சீமமாய்வளைந்தவாளெயிற்றவன்
ஊனிறத்துகிர்த்தலமழுத்தினுயுலாயசீர்
நானிறத்துவேதநாவர்நல்லயோசினுல்லவனக்கு
பானிறக்கடற்கிடந்தபற்பகாபகல்லையே

உங்

கங்கைநீர்பயந்தபாதபங்கயத்தெம்மண்ணலே
அங்கையாழிசங்குதண்டுவில்லும்வாளுமேந்தினாய்
சங்கமாயதேவதேவதேனுழாவுமென்மலர்
மங்கைமன்னிவாழுமார்பவாழிமேனிமாயனே

உச

வாத்நிற்சிரத்தையிக்கவாளெயிற்றுமற்றவன்
உரத்திநிகரத்தைவைத்துகிர்த்தலத்தையுன்றினுல்
இரத்திநீயிதென்னபோய்யிரந்தமன்வயிற்றுள்ளே
கரத்தியுன்கருத்தையாதர்காணவல்லர்கண்ணனே

உரு

ஆணினோடுபெண்ணுமாதியல்லவேடநல்லவாய்
ஊனொடாசைபூறுமாதிபொன்றலாதமாயையாய்ப்
பூணிபேணுமாயனுகிப்பொய்யினோடுமெய்யுமாய்க்
ராணிபேணுமானியாய்க்கொந்துசென்றகள்வனே.

விண் கடந்த சோதியாய்வினக்குஞ்ஞானமூர்த்தியாய்
பண்கடந்த தேசமேவுபாவநாசநாதனே
எண்கடந்த யோசினோரடிந்து சென்று மாணரியாய்
மண்கடந்த வண்ணநின்னையார் மதிக்கவல்லரே

௨௭

படைத்த பாரிடந்தளந்துண்டி மிழ்ந்துபெளவனீர்
படைத்தடைத்த திற்சுடந்து முன்கடந்த பெற்றிபோய்
மிடைத்தாமாவிமாவிமா வ்விளங்குகாலனூர்புகப்
படைக்கலம்விடுத்த பல்படைத்தடக்கைமாயனே

௨௮

பரத்திலும்பரத்தையாறிபெளவநீர்னைக்கிடந்து
உரத்திலுமொருத்திதன்னைவைத்து உத்தமன்றியும்
நரத்திலும்பிறத்திநாதனூனமூர்த்தியாயினாய்
ஒருத்தரம்நின்றுதன்னைமயின்னதென்னவல்லரே

௨௯

வானகமும்மண்ணகமும்வெற்புமேற்கடல்சூழும்
போனகஞ்செய்தாலிலைத்துயின்றபுண்டரீகனே
தேனகஞ்செய்தண்ணறுமலரீத்துழாநீநகையாய்
கூனகம்புகத்தெறித்தகொற்றலில்விபல்பையே

௩௦

காலநேமிகாலனேகண்கிலாதகீர்த்தியாய்
ஞாலமேழுமுண்டெண்ணோர்பாலனாய்பண்பனே
வேலைவேவனேத்தவேல்சினைத்தவீரனின்
பாலாயபத்தர்சித்தம்முத்திசெய்யுமூர்த்தியே.

(௩௧)

ஞரக்கினப்படைகொடுஞரகடலின்மீதுபோய்
அரக்கரங்கரங்கவெஞ்சரந்துரந்தவாதிநீ
இரகமண்கொடுத்தவரக்கமொன்றுமின்றியே
பறக்கவைத்தளந்துகொண்டபற்பாதவல்லையே

(௩௨)

மின்னிறத்தெயிற்றரக்கன்விழுவெஞ்சரந்துரந்து
யின்னவற்கருள்புரிந்தரசளித்தபெற்றியோய்
நன்னிறத்தொரிஞ்சொலேழைபின்னைகேள்வமன்னிசீர்ப்
பொன்னிறத்தவண்ணனாய்புண்டரீகனல்லையே

(௩௩)

ஆதியாதியாதிநீயொரண்டமாதியாதலால்
சோதியாதசோதிநீயுண்மையில்துளக்கினாய்
வேதனாகிவேள்வியாகிவிண்ணினிடமண்ணுமாய்
ஆதியாகியாயனாயமையென்னமாயமே.

(௩௪)

அம்புலாவுமினுமாகியாயையாகியாயிதார்
தம்பிரானுமாகிக்கதன்புமிக்கதன்றியும்

கூடா

திருச்சித்தவிருத்தி

மொன்பராவுறுண்டிருக்கலாயிற்றுமாதிரிநையாய்
எம்பிராணுமாயவண்ணமென்கொலோவெப்பிசேன

கூடு

ஆட்கதிகுண்டமுலையிசைநையாய்ச்சிபிவினையாய்ச்
சாரிணைத்தொகார்புள்ளதாவினன்னாயபெய்மகல்
விடவைத்தவெய்யகொங்கைபப்பாலமுதுசெய்து
ஆட்கதிகவாநீவாயமுதுண்டிதென்கொலோ

கூடா

காய்த்தநீவினங்கையிதிந்ததெதிர்த்தபுருசுருசம்
காய்த்துமாயிவந்தகைத்தவத்தசென்னையபரால்
ஆய்ச்சிபாலயுண்டிமென்கையுண்டிவென்கையுண்டிபி
பெய்ச்சிபாலயுண்டிகண்டொரேனமாயவாமன

கூடு

காய்த்தவந்தவன்கரிமருப்பொசித்தெதிர்பொய்கைவாய்
விடங்கலந்தபாம்பிள்தென்தடம்பயிந்ததாருகே
ருடங்கலந்தகத்தனபகொண்டல்வண்ணதண்டமுய்
விடங்கலந்தமாலபார்பகசாலநெயிகாலன

வெற்பெடுத்தவெலைநீகலக்கினுபதன்நியு
வெற்பெடுத்ததீவெநீவரமபுகட்டிவெலைமுழ
வெற்பெடுத்தவிஞ்சுருதுலங்கைட்டழித்ததி
வெற்பெடுத்தகாரிகாததமெவண்ணைவெலை

கூடு

ஆனகாததோராணகொன்றதன்றுயாய்ச்சிவினையாய்
ஆனமேத்தியானெயுண்டியுண்டிருந்தமென்கையு
ஆனகாத்தமையரிக்கென்மதாரிதித்தமுன்
ஆனயன்றுசென்றதந்தமையமென்கையமே
ஆயனாருய்யாமங்கையெய்தொன்விரும்பினுப்
ஆயநினையாய்ச்சிவல்லாம்பரத்தொழும்பாய்
மாயமாயமாயகொல்லதன்நீவகுத்தலும்
மாயமாயமாக்கினுயுண்டாயமுந்துமாயமே

கூடு

வேற்கைத்தசெக்கமென்கிறன்கித்தபுண்டைக்
கீறுதின்களவத்தவண்ணைவத்தவன்கபாம்பினை
உறுசெஞ்ஞாநியால்நிறத்தசெனந்தனை
உறுசென்றடர்த்தவிசபேசகசயிந்தியே

வெஞ்சினக்கவெழுவென்கருப்பொசித்தொருத்தமா
கஞ்சனக்ககருத்தமண்ணைத்தொகொண்டகாலன
வஞ்சனத்துவந்தபெய்ச்சிபாவிபாலுறவாங்கினுய்
கஞ்சனத்தவண்ணையுய்த்திதேவவெலையே

கூடு

பாலிசீர்மைசெப்பொலிர்மைபாமிடிற்பகம்புறம்
போலுநீர்மைபொற்படைத்தடாத்துவண்மெயின்மெலாம்
நீலநீர்மைமெய்நிவைநிலைந்தகாலம்நாளுகுமாய்
மாலிசீர்மைவையகம்மறைத்ததென்னீர்மையே

(௪௪)

மண்னுளாய்கொல்விண்னுளாய்கொல்மண்னுளேமயங்கிடின்
மெண்னுமெண்ணகப்படாய்கொல்என்னமாயின்றமர்
கண்னுளாய்கொல்செய்கைகொலனந்தன்மேற்கிடந்தவெம்
புண்ணியாபுனந்துழாயலக்கலம்புனிதனே.

(௪௫)

தோடுபெற்றகண்முழாயலக்களாடுசென்னியாய்
கோபெற்றியாழியேந்தியஞ்சிறைப்புள்ளுந்தியாய்
நாடுபெற்றகண்மைநன்னாமில்லையேனுநாயினேன்
விடுபெற்றிரப்பொடும்பிறப்பறுக்குமாசொலே.

(௪௬)

காரொடொத்தமேலிநங்கன்கண்ணவின்னிணாதனே
நீரிடத்தராவண்னைக்கிடத்தியென்பரன்றியும்
ஓரிடக்கையல்லையெல்லையிலையென்பராதலால்
சேர்விடத்தநாயினேன்றெரிந்திறைஞ்சுமாசொலே.

(௪௭)

குன்றிநின்றவாணிநுந்துநீன்டடற்கிடந்தமன்
ஒன்றுசென்றதொன்றையுண்டதொன்றிடந்தபன்றியாய்
நன்றுசென்றுநாளவந்துள்ளல்லையிப்படைத்தவர்க்
கன்றுதேவமைத்தளித்தவாதிதேவனல்லையே.

[௪௮]

கொண்டகொண்டகோதைநிதுதேனுலாவுகூனிசுன்
உண்டகொண்டரங்கவோட்டியுண்மகிழந்தநாதனார்
நண்டையுண்டுநானாபேரவானாபாயுநீலமே
அண்டகொண்டுமெண்டமேயுமந்தனீரரங்கமே.

[௪௯]

வைண்டினைக்கருங்கடலிவந்துவேவமுன்னொர்நாள்
திண்டிழந்திலைக்கைவாளிவிட்டனீரர்சேருமார்
எண்டிசைக்கணங்களுமிதைஞ்சியாடுதீர்த்தநீர்
வண்டினைத்தசோலைவேலிமன்னுசீரரங்கமே.

[௫௦]

சரங்களைத்தூர்த்துவில்லவளைத்திலங்கைமன்னவன்
சரங்கன்பத்தறுத்துதித்தசெல்வர்மன்னுபொன்னிடம்
பரந்தபொன்னிநத்துநுத்திவந்தலைக்குமுவார்புனல்
அரங்கமெனபர்நான்முகத்தயன்பணிந்தகோயிலே.

(௫௧)

பொந்தைநீற்றமுந்தாய்நானோடொதீர்த்துநந்ததைப்
பத்தியுற்றமுந்தையம்முப்பொசித்தபாகனார்

௩௩

திருச்சந்திரருத்தம்.

சிறந்தெழிற்றுமுற்றல்முங்மின்முன்றுதண்டரென்றினர்
 ஆற்றபத்தர் திற்பிவா முமந்தனர் சங்கமே

[௫௨]

மோடி யோடி லஞ்செய்யாபபெய்தி முக்கணுன்
 கூடமிசேனைமக்களோடு கொண்மெண்டி வெஞ்சமத்
 கோடவாணனுயிரங்கரங்கழித்தவா தீமால்
 டிரிகோயில்குடிகீர சங்கமன்னபேரதே,

[௫௩]

இலைத்தலைச்சரந்துரந்திலங்கைகட்டழித்தவன்
 மலைச் சலைப்பிறந்திழிந்துவந்து நுந்துசந்தனம்
 குலைத்தலத்திறுத்தெறிந்தருக்குமக்குமடிகே
 டலைத்தொழுகாவிடீர சங்கமேயவண்ணலே.

[௫௪]

மன்னுமாமலர்க்கிழத்திவையமங்கைமைந்தனும்
 பின்னுமாயர் பின்னோதோள்மணம்புணர்ந்ததன் றியும்
 உன்னபாதமென்னிந்தைமன்னவைத் தூல்கிணும்
 பொன்னி குறாகைமேயபுண்டரீகனல்லையே.

[௫௫]

இலங்கைமன்னைந்தொடைந்துபைந்தலைநிலத்தறக்
 கலங்கவயன்றுசென்றுகொன்றுவென்றிகொண்டவீரனே
 இலங்குதாலர்வேதநாவர்நீதியானகேள்வியார்
 வலங்கொளக்குடந்தையுடமிடந்தமாலுமல்லையே.

[௫௬]

சங்குதங்குமுன்கைங்கைகொங்கைதங்கலுற்றவன்
 ஆங்குமங்கவயன்றுசென்றடர்த்தெறிந்தவாழியான்
 கொங்குதங்குவார்குழல்மடந்தைமார்குடந்தைன்
 பொங்குசுண்குடந்தையுட்கிடந்தபுண்டரீகனே.

[௫௭]

மரங்கெடகடர்ந்தடர்த்துமத்தயானைமத்தகத்
 துரங்கெடப்புடைத்தொர்கொம்பொசித்துகந்தவுத்தமர்
 துரங்கம்வாய்பிளந்துமண்ணளந்தபாதவேதியர்
 வரங்கொளக்குடந்தையுட்கிடந்தமாலுமல்லையே.

[௫௮]

சர்லிவேலேதவயற்றடக்கிடங்குப்பொழில்
 கோலாடாடீடுதண்குடந்தைமேயகோவலர்
 காலவேலிவக்கரன்சுரன்முரன்சிரமவை
 காலவேலிகுடலிற்சுரந்தவிற்கைவீரனே,

[௫௯]

செழுங்கொழும்பெரும்பனிப்பொழித்திடவுயர்ந்தவெய்
 விழிந்துலர்ந்தெழுத்துவிண்புடைக்கும்வேககடத்துநின்
 மெழத்திருந்துகொன்பொருதுழும்பொழிற்றழைக்கொழும்
 செழுத்தடக்குடந்தையுட்கிடந்தமாலுமல்லையே.

[௬௦]

மு த ல ா யி ர ம்.

௩௩௧

நடந்தகால்கள் நொந்தவோநடுக்கஞாலமேனமாய்
இடந்தமெய்குலுக்கவோவிலவகுமால்வனாச்சுரங்கு
கடந்தகாய்பரக்ககாவிரிக்ககாக்குடந்தையுள்
கிடந்தவாழ்முந்திருந்துபேசுவாழிகேசனே.

(௧௧)

கரண்டமாடுபொய்கையுட்கரும்பனைப்பெரும்பழம்
புரண்டிவீழ்வானைபாய்குறுங்குடிநெடுந்தகாய்
இரண்டதோவிரணியன்கினகொளாகமொன்றையும்
இரண்டுகூறுசெய்துகந்தசிக்கமென்பதுனனையே.

[௧௨]

நன்றிருந்துபோகநீதிநண்ணுவார்கள்நிற்தையுள்
சென்றிருந்துநீவினைகள்நீர்த்ததேவதேவனே
சூன்றிருந்தமாடநீடுபாடகத்துழரகத்தும்
நன்றிருந்துவெண்கணக்கிடந்ததென்னநீர்மையே.

[௧௩]

நின்றதெந்தையுரகத்திருந்ததெந்தைபாடகத்
துன்றிவெண்கணக்கிடந்ததென்னிலாதமுன்னெல்லாம்
அன்றுநான்பிறந்திலேன்பிறந்தபின்மறந்தலேன்
நின்றதுமிருந்ததுங்கிடந்ததுமென்னெஞ்சனே.

[௧௪]

நிற்பதுமோர்வெற்பகத்திருப்பவின்கிடப்பதும்
நற்பெருந்தினாக்கடலுள்ளானிலாதமுன்னெல்லாம்
அற்புதனனந்தசயனனாதிபூதன்மாதவன்
நிற்பதுமிருப்பதுங்கிடப்பதுமென்னெஞ்சனே.

௧௫

இன்றுசாதலின்னுசாதலன்றியாரும்வையகத்
தொன்றினின்றவாழ்தலின்மைகண்டுநீசொன்கொலோ
அன்றுபாரளந்தபாதபோதையுன்னிவானின்மேல்
சென்றுசென்றுதேவராயிருக்கிலாதவண்ணமேல்.

௧௬

சண்டமண்டலத்திறுமென்றுவீடுபெற்றுமேல்
கண்டுவிழலாதகாதலின்பநாளுமெய்துவீர்
புண்டரீகபாதபுண்யகீர்த்திதுஞ்செவிமடுத்
துண்டிதும்முறுவினைத்தயருநீர்க்கியுய்மினே.

௧௭

முத்திறத்துவானியத்திரண்டிலொன்றுநீசர்கள்
மத்தராய்மயங்குகின்றதிட்டதிலிறந்துபோம்
கெத்திறத்துமுய்வதோருபாயமில்லையுக்குநில்
தொத்திறுத்ததண்டமுதாய்நாண்மாலைவாழ்த்திவாழ்மினே

௧௮

காணிவமுருப்பொலார்செல்க்குதகீர்த்தியார்
பேணிவும்வரந்தருமிடுகிலாததேவனா

நா. ௨

திருச்சங்கவிருத்தம்

அண்ணமென்றடைந்துவாழ் மாதர்காணெம்மாதிபால்
பேணிநும்பிறப்பெனம்பிணக்கறுக்கிறிதோ.

[கா.க.]

கொந்தமோடுஞ்ஞலம்வேல்கள் தோமரங்கள் தண்ணொள்
பந்தமாதேவர்கள் பரந்துவானகமுற
வந்தவாணனினாந்தூறுதோள்களைத் துணித்தநாள்
அந்தவங்கவாஞ்ஞலமமரோயறிவோ.

[எய]

வண்ணிலாவுகோகதமாதர்காணத்திறுத்தெருண்
முண்டவாணனினாந்தூறுதோள்களைத் துணித்தநாள்
முண்டநிறன்மக்கள் வெப்புமோடியங்கியோடிடக்
கண்ணிநாணிவாணனுக்கிரங்கினு லெம்மாயனே.

எக

பேரதில்மங்கைகழுகலக்கிறத்தேநியன் றிபுறம்
போதுதங்குநான் முகன்மகனவன்மகன் சொலேல்
மாதங்குருகிறனே தூர்த்தியென்றுவேதநூல்
ஒதுகின்றதுண்மையல்லதில்லென்றுநாக்கிலே,

எஉ

மரம்பொதச்சரந்துரந்துவாணீழமுன்னோர்நாள்
உரம்பொதச்சரந்துரந்துவும்பராளியெம்பிரான்
வரங்குறிப்பில்வைத்தவர்க்கலாதுவனமாளிலும்
நிரம்புநீடுபோகமெத்திறத்தும்பார்க்குமில்லையே.

எக

அநிகதறிந்துவாமனனடியினைவணங்கினுல்
செறித்தெழுந்தஞானமோமசெல்லமுஞ்சிறந்திடும்
மறித்தெழுந்ததென்மனையுண்டன் னுமாலையாழ்தகினுல்
பறித்தெழுந்ததினைகள் பற்றாதுதல்பான்மையே.

(எச)

ஒன்றிநின்றநற்றவஞ்செய்தாழியுழிதோமெலாம்
நின்றநின்றவன்குணங்களுள்ளியுள்ளத் தூயராய்ச்
சென்றுசென்றுதேவதேவரும்பருமசருப்பரால்
அன்றியெங்கள்செக்கன்மாலையாவர்காணவல்லோ.

எரு

புப்புலரவழியடைத்துதாக்கிலச்சனைசெய்து
நப்புலவழிநந்துஞானநகடர்கொளீர்
என்பிலென்கிடுஞ்சுருகியுள்கனித்தெழுந்ததோர்
அன்பிலென்றியாழியானையாவர்காணவல்லோ,

எசு

எட்டுமெட்டுமெட்டுமாயோமோமுமேமுமேமுமாய்
எட்டுமுன்றுமொன்றுமாதிரிநவாதிதேவனை
எட்டினாய்பெசமோடிவந்துகின்றவன்பெயர்
எட்டெழுத்திமோதுவந்தன் கல்லவாணமாளவே

சோர் விலாதகா தலாற்றொடக்கமுமனத்தராய்
நீராவலோக்கிடந்தபின்மலனக்கழல்
ஆர்வமோடிதைஞ்சிநின்றவன்பெயரட்டெழுத்தும்
வாரமாகவோ துவார் கள்வல்லர்வா னுமாளவே

(௭௮)

பத்தினோடுபத் துமாயொ ளோழினோடொ ரொன்பதாய்ப்
பத்திரான்றிசைக்கண்ணின்றநா டிபெற்றநன்மையாய்ப்
பத்தினுயதோற்றமோடொ ராற்றன்மிக்கவா திபால்
பத்தராமவர்க்கலா துமுத்திமுற்றலாகுமே

(௭௯)

வாசியாகினேசமின்றிவந்தெ திர்ந்ததேனுக்
நாசமா டினு ளுலப்பநன்மைசேர்ப்பைக்கனிக்கு
விசினேஸ்ரமிர்ந்ததோளிலிஸ்ஸையாக்கினுய்சுழல்
காசையாமவர்க்கலாலமரராகலாகுமே

(௮௦)

கடைந்தபாற்கடற்கிடந்துகாலநேமிநையக்கடிந்
துடைந்தவா லிதந்தனுக்குதவவந்திராமனாய்
மிடைந்தவேழ பரக்களுட்டக்கவெய்துவேங்கடம்
அடைந்தமாலேபாதமேயடைந்துநா லுமூய்மினோ

(௮௧)

எத்திரத்துமொத் துநின்றாயர்ந்தயர்ந்தபெற்றிபோய்
முத்திறுத்தமுரிநீராவலோத் துயின்றநீன்
பத்தறுத்தநெய்யோடுநின்றபாசம்விட்டவர்க்
கெத்திறுத்துயின்பயிக்குமங்குமெங்குமாகுமே

(௮௨)

மட்டுலாவுதன்முறாயலக்கலாய்பொலன்கழல்
விட்டுவிழ்விலாசபோகம்விண்ணினண்ணியேறி ளும்
எட்டினோடிசுரண்டெனுநகயிற்றினுல்மனந்தனைக்
கட்டியிடிலா துவைத்தகாதலின்பமாகுமே

(௮௩)

பின்பிறக்கவைத்தனன்கொலன்றிந் துதன்சுற்றம்
கன்புறைக்கவத்தநாளிந்தனன்கொ ளுழியான்
தன்றிறத்தொ ரன்பிலாவறிவிலாதனுயினேன்
என்றிறத்திலென்கொலெம்:பிரா ன்ருறிப்பிஸ்வைத்ததே

(௮௪)

நச்சராவலோக்கிடந்தநாதபாதபோ தினில்
வைக்ககசிந்தைவாங்கிவிச் சுவீங்கிவிக்கநீயினம்
மெய்த்தனவல்லையாதலாலறிந்தனன்னின்மாயமே
உய்த்துநின்மயக்கிடில்மயக்கலென்னைமாயனே

(௮௫)

சாடுசாடுபாதமோசலங்கலந்தபொய்சைவாய்
ஆடரவின்வயிட்டுர் கடம்பயின்றநாதனே

விருந்தி

திருச்சித்தவிரும்பம்.

கோடுநீடுகையொய்யபாதநா னுமுன்னிலி னூல்
வீடநா கடுய்யெசயா தவண்ண மெல்கொள் கவண்ணனே

(அக)

நெற்றிபெற்றகண்ணன் விண்ணினு ளுளே டேபோ தின்மேல்
நற்றவத்தன ளுளேடுமெற்றுமுள்ளவா னாவர்
கற்றபெற்றியால்வணங்குபாதநா தவேதநின்
பற்றலாலொர்பற்றாமற்றதுற்றிலேனு காகவிலன்

(அள)

வெள்ளைவேலைவெற்புநாட்டி வெள்ளையிற்றராவளாய்
ஆள்ளலாக்கடைந் தவன்றருவகைக்கோ ராமையாய்
உள்ளையோய்கள் தீர்மருந துவானவர் க்களித்தவெம்
வள்ளலா னாயன்றிமற்றோர் தெய்வநான்மதிப்பனே

(அஅ)

பார்மிருத்தபாரமுன்னெழித் துவானருச்சுனன்
தேர்மிருத்தமாயமாக்கி கின்னுகெண் றுவென்றிரேர்
மாரதர்க்குவான்கொடுத் துவையமையா பாலதாம்
சீர்மிருத்த கின்னலாலொர்தெய்வநான்மதிப்பனே

(அக)

குலங்களாயவிரி ரண் டிலொன்றிலும்பிறந்தலேன்
குலங்களாயநன்கலைகள்நா விலும்நனின் நிலேன்
புலன்களைத் தும்வென்றிலேன்பொ நியிலேன் புனிதநின்
இலங்குபாதமன் றிமற்றோர்பற்றிலேனெம்மீசனே

(கஅ)

பண்ணலாவுமென்மொழிப்படைத்தடக்கனுள்பொருட்
டெண்ணிலாவாக்ககை நெருப்பினுள்நெருக்கினுய
கண்ணலாலொர்கண்ணிலேதலந்தகற்றமற்றிலேன்
எண்ணிலாதமாய்கின்னையென்னுள் நீக்கலென்றுமே.

(கக)

விடைக்குலக்களேழுடர்த்துவென்றிலேவற்கண்மாதாரர்
கடிக்கலந்ததேள்புணர்ந்துகாட்டி யாவேலைவர்
படைத்தடத்திற்கிடத்துமுன்கடைந்தநின்றனும்
கடைக்கலம்புகுந்தவென்னையஞ்சலென்னவேண்டிமே

கஉ

சுரும்பாக்குகண்டுழாய்துதைத்தலந்தபாதமே
விரும்பி கின்றிறைஞ்சுவேற்கிரங்காக்கவானனே
சுரும்பிருந்தகட்டியேகடற்கிடந்தகண்ணனே
இரும்பாக்கவெஞ்சுரந்துரந்தவிலஸ்ராமனே

கக

ஊனின்மேயவாயினியுறக்கமோடுணர்ச்சிநீ
யானின்மேயவந்துன்பவற்றுணின்றதுய்மைநீ
வானினேடுமென்னுனிலுள்கடற்பயிலு நீ
யானுநீபதன்றிபெம்பிரானுநீயிராமனே

கச

மு த ல ா யி ர ம்.

நா க று

அடக்கரும்புலன்களைந்தடக்கியாசையாமவை
தொடக்கறுத்துவந்துநின்றொழிந்கணின்றவெண்ணை
விடக்கருநிமெய்செயாதுமிக்கொராசையாக்கினும்
கடச்சிடந்தநின்னலா லொர் கண்ணிலேனெம்மண்ணலே.

சுரு

வரம்பிலாதாமாயமாய்வயமேழுமெய்யம்மையே
வரம்பிலாழியெத்திலும்வரம்பிலாதகீர்த்தியாய்
வரம்பிலாதபல்பிறப்பறுத்துவந்துநின்கழல்
பொருந்துமாதிருந்தநிலவஞ்செய்புண்டரீகனே.

[சுரு]

வெய்யவாழிசங்குதண்ணிலில்லும்வா னுமேந்துசீர்க்
கைபசெய்யபோதினிமாதுசேருமாற்பொதனே
ஐயிலாயவாக்கைநோயறுத்துவந்துநின்னடைந்
துய்வதோருபாயநீயெனக்குருல்கவேண்மமே

சுள

நந்துந் துவஞ்சமாற்றியைம்புலன்களாசையும்
துந் துநின்கணுசையேதொடர்ந்துநின்றநாயினேன்
பிறந்திறந்துபெரிடாச்சுழிக்கணின் னுநீங்குமாம்
மறந்திடாதுமந்தெனக்குமாயநல்கவேண்மமே.

[சுரு]

காட்டி னுன்செய்வல்லினை ப்பயந்தனும்மனந்தனை
நாட்டிவைத்துநல்லவல்லசெய்யவெண்ணினுனெனக்
கேட்டதன்றியென்னதா விபின்னைகேள்வநின்றொடும்
பூட்டிவைத்தவெண்ணைநின்னுள்ளீக்கல்பூவைவண்ணனே,

(சுரு)

பிறப்பினோடுபெரிடர்ச்சுழிக்கள்நின்றநீங்குமஃ
திறப்பைவைத்தருளானீசலாக்ககாக்கொடேற்றுமா
பெறற்கரியநின்னபாதபத்தியரனபாசனம்
பிறர்க்கரியமாயனையெனக்குருல்கவேண்மமே

(சுரு)

இரந்துநாப்பதுண்மொழியேமநீர்நிறத்தமா
வரந்தருந்திக்குறிப்பில்வைத்தா கின்மன்னுசீர்ப்
பரந்தசின்தையொன்றிநின்றநின்னைபாதபங்கயம்
நிறந்தசம்கினைப்பதா கநீரினைககவேண்மமே,

(சுரு)

விள்ளிலாதகாதலால்விளங்குபாதபோதில்வைத்
துள்ளுவேனதுனனோயொழிக்குமாநொழிக்குநீர்
பள்ளிமாயபன்றியாய்வென்றிவிரகுன்றிநல்
துள்ளுகீர்வரம்புசெய்ததோன்றலொன்றுசொல்லிடே,

(சுரு)

திருக்கலந்துசேருமாற்பதேவதேவதேவனே
இருக்கலந்தவேந்தியாமிநிம்மலா

சுருக்கனந்தா ளமேகமேனியாயபின்பெயர்
உருக்கலந்ததொழுயிலா துனாக்ருமாறு னாகையே.

(௧௩)

உடுவ்வவந்தன்னவக்கரன் கரன்முரன்சிரமவை
இடந்துகூறுசெய்தபல்படைத்தடக்கைமாயனே
இடந்திருத்தநின் நியக்குபோ தநின்னபொற்சழல்
தொடர்ந்துமீள்விலாததோர் தொடர்ச்சிநல்கவேண்மமே

[௧௪]

மண்ணையுண்மெயிற் துபின்னிரந்துகொண்டளந்தமண்
கண்ணுள்ளில்நிலையென்றுவென்றகாலமாபிளய்ப்
பண்ணாவென்றவின் சொல்மங்கைகொக்கைதங்குபங்கயக்
கண்ணின்னவண்ணமல்லநிலையெண்ணும்வண்ணமே

(௧௫)

கறுத்தெதிர்ந்தகாலநேமிமாலனே மூடவன்
றறுத்தவாழிசங்குதண்மெல்லும்வாளுமேந்தினாய்
தொறுக்கலந்தஹுமஹொழிக்கவனறுகுன்றுமுன்
பொறுத்தநின்புகழ்க்கலாலோர்நேசமில்லநெஞ்சமே.

(௧௬)

காயினத்தகாசிமன்னன்வக்கரன் பவுண்டிரன்
மாயினத்தமாஸிமாஸ்காமலிகேசிகேதுகன்
நாசமுற்றறுவிழநாங்கவாந்தநன்சழற்கலால்
நேசபாசமெத்திறத்தும்வைத்திடெனெம்மீசனே,

(௧௭)

கேடில்சீர்வரத்தனய்க்கெடும்வரத்தயனரன்
நாடினோடுநாட்டமாயிரத்தனடுகண்ணிலும்
விடதானபோகமெய்திவீற்றிருந்தபோதிலும்
கூடொசையல்லதொன்றுகொள்வனோகுறிப்பினே;

(௧௮]

சுருக்குவானாயின்றியேசுருங்கினய்சுருங்கியும்
பெருக்குவானாயின்றியேபெருக்கமெய்துபெற்றியோய்
செருக்குவார்கள் திக்குணங்கள் தீர்த்ததெவதேவனென்
நிருகருவாய்முனிக்கணக்களேத்தயானுமேத்தினேன்

(௧௯)

தாயனாயுமன்றியுஞ்சுரும்புலாவுதன்மோய்
மாயின்னோநாயினேன்வணங்கியாழ்த்துமிதெலாம்
வீழுகின்றிப்பினிற்பொறுத்துநல்குவேலைனீர்ப்
பாயலோடுபத்தர்சித்தமேயவேலைவண்ணனே.

(௨௦)

வைதுநின்னாவல்லவர்பழித்தவர்க்கும்மாநில்போர்
செய்துநின்றசெற்றதியில்வெந்தவர்க்கும்வந்துணை
எத்தலாகுமென்பராதலெல்லம்மாயசாயினேன்
செய்தகுதந்தமாக்கேகொண்டாலாதனே

௧௦௩

வா ள் களா டிநா ள் கள் செல்லநோய்மைகுன்றிமுப்பெய்தி
மா னா ளா தா கலா ள்வணங்கிவாழ்ததென்னெஞ்சமே
ஆனதா குந்நொயென்றுந்நுணர்ந்ததன்றியும்
மின்விளாதுபோகம்நல்கவேண்டிமாலைபாதுமே.

ககஉ

சலங்கலந்தசெஞ்சடைக்கறுத்தகண்டன்வெண்டலைப்
புலங்கலங்கவுண்டபாசுகந்தன்வன்றுயர்நெட்
அலங்கன்மார்பில்வாசநீர்கொடுத்தவன்நடுத்திர்
நலங்கொண்மாலைநண்னும்வண்மெண்ணுவாழிறெஞ்சமே,

கக௩

ஈனமாயவெட்டுநீக்கியேதமின்றுநீதுபோய்
வானமாள்வல்லையேல்வணங்கிவாழ்த்தென்றெஞ்சமே
ஞானமாகுஞ்சிறுகுஞாலமுற்றுமோரொயிற்
நேனமாயிடர்ந்தமுர்த்தயெந்தைபாதுமெண்ணியே

கக௪

அத்தனாகிபன்னையாநியா னுமெம்பிராணுமாய்
ஒத்தவொவ்வாதபல்பிறப்பொழித்துநம்மையாட்கொள்வான்
முத்தனார்முருத்தனார்புருத்தநம்முண்மேவினார்
எத்தினுவிடர்க்கடந்திடத்தியேழைநெஞ்சமே!

கக௫

மாறுசெய்தவாளரக்கனாளுலப்பவன்றிலங்கை
நீறுசெய்துசென்றுகொன்றுவென்றிகொண்வீரனார்
வேறுசெய்துதம்முள்ளென்னைவைத்திடாமையாஸ்ரமன்
கூறுசெய்துகொண்டமுந்தகுற்றமெண்ணவல்லனே

கக௬

அச்சநோயொடல்லல்பல்கிறப்பவாயமுப்பிவை
வைத்தகிந்தைவைத்தவாக்கைமாறறிவானிலேற்றுவான்
அச்சநனைந்தகீர்த்தியாதியந்தமில்லவன்
நச்சநாகனைக்கிடந்தநாதன்வேதகீதனே.

கக௭

சொல்லினுந்தொழில்க்கணுந்தொக்களுதவன்பினும்
அல்லினும்பகலினோடுமானமலைகாலையும்
வல்லிகாண்மலர்க்கிறத்திநாதபாதபோதினை
புல்லியுள்ளம்விள்விலாதுபூண்டிமிண்டதில்லையே

கக௮

பொன்னிசூழரங்கமேயபூவைவண்ணமாயகேள்
என்னதாடியென்னும்வல்வினையினுட்கொழுந்தெழுந்து
உன்னபாடுமென்னென்றவொண்கடர்க்கொழுமலர்
மன்னவந்துபுண்ணுவாட்டமின்றியெங்குநின்றதே

கக௯

இயக்கறுதபல்கிறப்பிலென்னோமாற்றியின்றுவர்
துயக்கொள்ளமேகவண்ணநண்ணியெண்ணிலாயதன்னுனே

ம. க. அ.

திருச்சத்தவிருத்தம்

மாயினுன்றன்மன் னுசோதியா உலா லென்னுவிதான்
 இயக்கலாபமறுத்தருதவின் விடுபெற்றதே

கஉ௨

திருமழிசையாழ்வார் திருவடிசனேசரணம்

திருச்சக்கவிருத்தம்-முற்றிற்று,

சக்கராம்சரானதிமழிசையாழ்வார் திருவடித்திரம்

தேவீ மகம்.

ப்ரபத்தம்-இக்கு பாசரம், அளக,

—*—

தொண்டாடிப் பொடியாழ்வார்.

திருவாய்மொந்தருளிய

வேதார்த்தஸாரமாகிய

திருமாலை

தலையிழை,

இருவிதப்பேரிசைவேன்பா,

மற்றொன்றும்வேண்டாமனமேமதிசாகங்கா

கந்தினம்மேய்த்ததழலினைக்கீழ்உற்ற

திருமாலையுஞ்சீர்த்தொண்டாடிப்பொடியெம்

பெருமனைபெப்போதும் பேசு.

திருவரங்கத்தெம்பெருமா ன் விநாயகம்,

கலி லீலைத் துறை.

௧௫

காவலிற் புலனை வைத்துக்கலித்தன்னைக்கடைக்கப்பாய்ந்து
நாவலிட்டுமுதற்கின்றும்மன்மறத்தலைகள் மீதே
முவுலகுண்டமிழ்த் தமுதல்வனின்நாமக்கற்ற
ஆவலிப்புடைமைகண்டாயரங்கமாநகருளானே.

[௧]

பச்சைமாமலைப்போல்மேளிபவளவாய்கமலச்செக்கன
அச்சதாவமரதேரோயாய் தக்கொழுந்தேயென்னும்
இச்சுவைதவிரயான்போயிந்திறலோகமா ளும்
அச்சுவைபெறினும்வேண்டேநரங்கமாநகருளானே.

[௨]

வேக நூற்பிராயம்நூறுமணிதர்தாம்புருவோ ளும்
பாதிபுமுறக்கிப்போகும்நின்றதிற்பதினையாண்டி
பேதைபாலகனதாசும்பிணிரிபசிமூப்புத் துன்பம்
ஆதலாற்பிறவிவேண்டேனரங்கமாநகருளானே

[௩]

மொத்தவல்லினையுள்ளின்றமுன்றெழுத்துடையபேரால்
கத்திரிபந்துமன்றேபராக்கதிகண்டுக்கொண்டான்
இத்தனையடியரனார்க்கிரங்குருமமாங்கனைய
பித்தனைப்பெற்றுமந்தோபிறவிபுட்டிணக்குமாறே.

[௪]

பெண்டிராட்சுகங்கனாய்ப்பான்பெரியகோரிடம்பைப்பூண்டு
உண்டிராக்கிடக்கும்போதுஉடலுக்கேகனாந்துநைந்து
தண்டோய்மாலையார்பந்தமர்களாய்ப்பாடியாழத்
தொண்டிபூண்டமுதமுன்னுத்தொழும்பர்சோறுக்குமாறே.

[௫]

பறஞ்சுவர்மதினெடுத்துமறுமைக்கேவெறுமைபூண்டு
புறஞ்சுவரோட்டைமாடம்புரனும்போதறியமாட்டார்
அறஞ்சுவராயினின்றவரங்கனார்க்காட்செய்யாதே
புரஞ்சுவர்கோலஞ்செய்துபுட்டவ்வக்கிடக்கின்றிரே.

[௬]

புலையறமாகின்றபுத்தொடுசமணமெல்லாம்
கலையறக்கற்றமாந்தர்காண்பரோகேட்பரோதான்
தலையறுப்புண்டஞ்சாவேன்சத்தியங்காண்மினையா
கிலையினுலையக்கைசெற்றதேவனேதேவனாவான்,

[௭]

வெறுப்பொடுசமணர்மிண்டர்விதியில்சாக்ஷர்கள்நின்பால்
பொறுப்பரியன்உள்பேசிப்போவதேநோய்நாடிக்
குறிப்பினர்க்கடையுமாடுக்கடமேற்றலையயரங்கே
அறுப்பதேகருடங்கண்டாயரங்கமாநகருளானே

[௮]

நாடல்

திருமாலை

மற்றுமோர் தெய்வமுண்டோமதியிலாமாவிடக்காள்
உற்றபோதன்றிக் கொளருவனென் னுணரமாட்டமா
அற்றமேலொன்றியிரவனல்லாற்றெய்வாநிலை
கற்றினிடமெய்தத் தெவந்தைகழுவேனாபணிமினீரே,

ந

தாட்டினுன்தெய்வமெங்கும்நல்லதோரருள்தன்னுலே
காட்டினுன்திருவரங்கமுய்பவர்க்குய்யுமவன்னைம
கோட்டிநோநம்பிநிர் காளகெருடவாகனனும்பிறக்கச்
சோட்டைதன்மடியகத் துச்செல்வம்பார்த்திருக்கின்றீரே.

இ

ஒருவில்லாலோக்குமுந் தீரடைத்துலங்களுய்யச்
செருவிலேபரக்கக் கோணைச்சொற்றஞ்சேவகளுர்
மருவியபெரியகோவில்மதிட்டிருவரங்கமென்னுக்
கருவிலேகிருவிலாதீர் காலத்தைதக்கழிவினீரே

யக

நமனும்முற்கலனும்பேசநாநிலநின்முற்கள்கேட்க
நரகமேகவர்க்காமாரும்நாமங்களுடையநம்பி
அவனதுரரதகமென்னுதயர்ததுவீர்த்தழியுமாந்தர்
கவலையுட்படுகின்றொன்றைநனக்கேகவர்க்கின்றேனே.

கஉ

எறியுநீர்வெறிகொள்வேலைமாதிலத் துயிர்களைல்லாம்
வெறிகொள்பூத்துளபமாவைவிண்ணவர்கோனையேத்த
அறியலாமனிததொல்லாமரக்கமென்றழைப்பாராகில்
பொறியில்வாழ்நரகமெல்லாம்புல்லெழுக்தொழியுமென்றே.

கங

வண்டினமுரலுஞ்சோலைமயிலினமாடுஞ்சோலை
கொண்டல்மீதனவுஞ்சோலைகுயிலினக்கூவுஞ்சோலை
அண்டர்கோனமருஞ்சோலையணிதருவரங்கமென்னு
மிண்டர்பாயந்துண்ணுஞ்சோற்றைவிடக்கினுய்க்குகின்றீரே,

கச

மெய்பர்க்கேமெப்பனாநும்விதியிலாவென்னைப்போலப்
பொய்பர்க்கேபொய்பனாகும்புட்கொடியுடையகோமான்
உய்ப்பப்போமுணர்வினார்கட்கொருவனென்னுணர்ந்தபிள்ளை
ஐயப்பாடறுத்துத்தோன்அழகனாராக்கவன்றே,

கரு

குதனுய்க்கள்வனுதித்தார்த்தோடிசைந்தகாலம்
மாதார்தயல்க்கனென்னும்வலையுட்பட்டமுத்துவேலை
போதனோமென்னுசொல்லிப்படுத்தியிழைப்புகுத்துதன்பால்
ஆதரம்பெருகவைத்தழிந்தனாராக்கமென்றே

கக

இரும்கிண்கேதனாட்டென்விதியிலென்றதியொன்றில்லை
இரும்புபோல்வெய்யெஞ்சயிநாதிநையருகுமவன்னைம

"

முத் த லா யி ர ம்

நா சுக

சுருப்பம் சோலைகுழந்தவரங்கமாகோயில்லொண்ட
கரும்பினைக்கண்ணிகொண்டேன்கண்ணினைகனிக்குமாறே.

(௧௭)

இனிதினாத்திவலைபோதவெறியுந்தண்பரவைநீதே
தனிநிடந்தரசுசெய்யுந்தாமரைக்கண்ணனெம்மாண்
கனியிருந்தனையசெவ்வாய்கண்ணனைக்கண்டகண் கள்
பனியரும்புதிருமா லோவென்செய்கேன்பாவினேயே.

(௧௮)

குடதிசைமுடியைவைத்துக்குணதிசைபாதம்நீட்டி
வடதிசைபின்புகாட்டித்தென்றிசையிலங்கைநோக்கிக்
கடல்நிறக்கடவுளெந்தையரவனைத் துயிலுமாகண்டு
உடலெனக்குருகுமா லோவென்செய்கேனுலகத்தோ.

(௧௯)

பாயுநீரரங்கத்தன்னுள்பாம்பணைப்பள்ளிகொண்ட
மாயனாநிருநன்மார்பும்மரகதவுருவந்தோளும்
தூயநாமரைக்கண்களுந் தாவரிதஉப்பவளவாயும்
ஆயசீர்முடியுந்தேசமுடியரோக்ககலலாமே.

(௨௦)

பணிவினாஸ்மனமதென்றிப்பவளவாயரங்கனார்க்குத்
துணிவினாஸ்வாமுமாட்டாத்தொல்லெனெஞ்சேநீசொல்லாய்
அணியனாசெம்பொனாயவருவனாயனையகோயில்
மணியனாநிடந்தவாற்றைமனத்தினாஸ்மினைக்காலமே.

[௨௧]

பேசித்தேபேசிலல்லாற்பெருமையொன்றுனரலாக
வாகற்றாந்தங்கட்கல்லாலறியலாவா னுமல்லன்
மாசற்றார்மனத்துளனைவனக்தினுமிருப்பதல்லாஸ்
பேசத்தானாவதுண்டோபேதைநெஞ்சே நீசொல்லாய்.

[௨௨]

கங்கையித்புனிதமாயகா விரிநடுவுபாட்டு
பொங்குநீர்பரந்துபாயும்பும்பொழிலரங்கந்தன்னுள்
எங்கண்மாவிறைவனீசன்கிடந்ததோர்நிடக்கைகண்மும்
எங்கனுமறந்துவாழ்கேனெழையேனெழையேனே

[௨௩]

வெள்ளநீர்பரந்துபாயும்விரிபொழிலரங்கந்தன்னுள்
களவனாநிடந்தவாறுககடலநன்முகமுங்கண்மே
உள்ளமேவளியையபோலுமொருவனென்னுரைமாட்டாய்
கள்ளமேகாதல்செய்துன்கள்ளத்தேகழிவின்றாயே

[௨௪]

குனித்துமுன்மனலையோம்புகுறி கொளந்தன்மைதன்னை
ஒளித்திட்டேனென்கணில்லைநின் கணும்பத்தனாஸ்சேல்
கனிப்பதென்கொண்டிருமபிகடல்வண்ணாகத் துஞ்சேறேன்
அளித்தெனக்கருள்செய்கண்டயரங்குமிந்தருளானே.

௨௫

போதெலாம்போதுகொண்டுப் பொன்னடிபுனையமாட்டேன்
 திநிலாமொழிகள் கொண்டுநிற்குஞ்ஞஞ்செய்யாட்டேன்.
 காதுலால்நெஞ்சமன்புலந்திலேனாதுதன்னுலே
 ளுதிலேனாநகர்க்குமல்லேனென்செய்வான் தோன்றினேனே. [௨௬]

ஞாநஞ்சுள்மலையையாக்கக் குளித்துத்தாம்புரண்டிடோடி
 தநகர்க்குநடைக்கலுற்றசலநிலாவாணிலம்போலே
 மரக்கள் போல்வலியஞெஞ்சம்வஞ்சனென்னெஞ்சுதன்னுல்
 அரங்கஞர்க்காட்செய்யாதேயனியற்றேனாபர்க்கின்றேனே. (௨௭)

உம்பராலநிலாநாவொளியுளரானைக்காக்கிச்
 செம்புலாநுண்ணொழும்முதலைமேற்சீநிலந்தாய்
 நம்பரமாயதுண்டேநாய்களோஞ்சிறுதுமையோரா
 எம்பிரார்க்காட்செய்யாதேயென்செய்வான் தோன்றினேனே. [௨௮]

நெருநிலைந்தானியிலையுறவுமற்றொருவரில்லைப்
 பாரிலடிகள்பாடமுலம்பற்றிலேன்பரமழாந்தி
 காரொளியண்ணனோகண்ணனோகதுவின்நேன்
 ஆருளாககொணம்மாவரங்கமாநகருளானே. [௨௯]

மனத்திலோர் தாய்நாமயில்லைவாயிலோரின்சொல்லில்லைச்
 சினத்தனும்செறறம்நோக்கித்திவினிலினிவன்வாளாப்
 புனத்தழாய்மலையானேபொன்சூழ்திருவரக்கா
 எனக்கிளிக்கதிமென்சொல்லாமென்னையாளுடையகோவே. [௩௦]

தவத்துளாந்தம்மில்லேன்தனம்படைத்தாலல்லேன்
 உவர்த்தநீர்போலவென்றனுற்றவர்க்கொன்றாமல்லேன்
 துவர்த்தசெவ்வாயினர்க்கேததுவக்கறத்தரிசனானேன்
 அவத்தமேபிறவிதந்தவரங்கமாநகருளானே. (௩௧)

ஆர்த்துவண்டலம்புஞ்சோலையணிதிருவரங்கத்தன் துள்
 கார்த்திரளையமேனிகண்ணனையுன்னக்கானும்
 மார்க்கமொன்றறியமாட்டாமனிசரிற்றுரிசனாய்
 ழுர்க்கனென்வந்துவின்றென்முர்க்கனேழர்க்கனேனே [௩௨]

மெய்ப்பொம்போகவிட்டுவிடுமுலாநிற்பட்டுப்
 பொய்ப்பொம்போதித்துகொண்டபெழக்கனென்வந்துவின்றென்
 ஐயனையரங்கனையுன்னதுளென்னுமாசைதன்னுல்
 பொய்ப்பனென்வந்துவின்றென்பொய்ப்பனென்பொய்ப்பனென்

உள்ளத்தெய்வையுடையையுள்ளவாருண்வொன்றில்லாக்
 கள்ளத்தெய்வையுடையையுள்ளவாருண்வொன்றில்லாக்

உள்ளுவாருள்ளதெல்லாமுடனிருந்தறிதியென்று
வெள்கிப்போயென்னுளோநான்விலஸ்சிரித்திட்டேனே.

ந. ௪

தாயியென்றுசுகமெல்லாந்தலைவிநாக்கொண்டவெந்தாய்
சேயேனுன்னையல்லாற்சிக்கெனச்செங்கண்மாலே
ஆரியேயமுதையெந்தனாநிரையெந்தாய்
பாவிபேனுன்னையல்லான்பாவிபேபாவிபேனே

ந. ௫

மறைக்கவென்றுவாழ்ந்தேனாந்தேனமறுவாரே
உழைக்கனபோலநோக்கமுண்டவவ்வுட்பட்டி
உழைக்கின்றேற்கெனநோக்காபுரிவதேயுன்னையன்றே
அழைக்கின்றேனாநிரையெந்தாய்நகருளானே.

ந. ௬

தெளிவிலாக்கலங்கனிர்சூழ்திருவரங்கத்துளோங்கும்
ஒளிபுளாரந்தாமையன்றேதந்நையுந்தாயுமாவார்
எளியதோரருளுமன்றேயென்றிறத்தெம்பிராநார்
அறிபநம்மையென்றாரம்மலோகொடியவாரே.

ந. ௭

மேம்பொருள்போகவிட்டுமெய்ம்மையெமிகவுணர்ந்து
ஆம்பரிசுநிந்துகொண்டுமெய்ம்மையெமிகவுணர்ந்து
காம்பறத்தலைவினாந்துன்கடைத்தலையிருந்துவாரும்
சோம்பையுதத்திபோலுஞ்சூழ்புனலரங்கத்தானே.

(ந. ௮]

அடிமையிற்றடிமையிலல்லாய்த் துப்பேதிமாரில்
குடிமையிற்கடவாடபட்டருக்கில்பிறப்பாரேலும்
முடியினின்றுளபம்வைத்தாய்மெய்சுழற்கள்புசெய்யும்
அடியையுதத்திபோலும்மரங்கமாநகருளானே

ந. ௯

திருமறுமார்பின்னைச்சிந்தையுட்டிசுழவைத்து
மருவிமனத்தராவிலமாநிலத்துயிர்கொல்லாம்
வெருவறக்கொன்றுசுட்டிட்டுட்டியவினையோலும்
அருவினைப்பவனதுய்யாரரங்கமாநகருளானே

(ச. ௧)

வானுளாநதியலாகாவானவாரென்பராவில்
தேனுளாநதுளபமலைச்சென்னியாவென்பராவில்
ஊனமாயின்கள்செய்யமுன்காரகர்களேலும்
போனசஞ்செய்தசேடந்தருவோற்புனிதமன்றே,
பழுதிலாவொழுகலாந்துப்பலசதுப்பேதிமாரிகள்
இழிசூலதவர்களேலுமெம்படியாகளாகில்
தொழுமினிர்கொடுமின்கொன்மினென்றுவின்னோடுமொக்க
வழிபடவருளிமாய்போல்மதிட்டிருவரங்கத்தானே.

ச. ௨

ச. ௨

அவ்வோரங்கமாறுர்வேதமோர்நான்றோமோதித்
தமர்க்களிற்றலைவராய்சாதியுக்கணர்களுலும்
நாமர்களைப்பழிப்பாசாங்கொழிப்பதோரளவிலாங்கே.
ஆவர்க்காதாம்புலைய்போலுமரங்கமாநகருளானே

சுரு

பெண்ணிலாஞ்சடைபிஞ்ஞாம்பிரமணமுன்னைக்காண்பான்
எண்ணிலாபுழிபுழிதவஞ்செய்தார்வெள்கிறிற்
விண்ணாறவியப்பவந்து,ஆனைக்கன்றருளையிந்த
கண்ணமுவுன்னையெண்ணுகளைகணுகருதுமாறே

சுரு

வளவொழுந்தவளமாடமதுளாமாநகரந்தன்னுள்
கவளமாலயானைகொன்றநண்ணையரங்கமாலேத்
துளவத்தொண்டாயதொல்திர்த்தொண்டாடிப்பொடிசொல்
இளைப்புகவினையேலுமொழிசாற்றினியவாறே.

சுரு

தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார்,திருவழிகளேசரணம்

திருமாலை - முற்றிற்று,

ஆகப் பரபத்தம்-சு-க்கு-பாசுரம் சுகக

தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார்திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வேதார்த்தஸாரமாகிய

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

—*—

த னி ய ல்.

தரிசெய்தாவரவாஸுடையோ
நாமெய்யாநாடெய்யுடையோ
புரையோயகியோகூடையோ
வதாவோபுரையோகூடையோ

தமேவமகவாபரவாஸுடையோ
சக்கேசயம்ராஜவதர்மபுரியோ
பரபோதகியோகூடையோ
பத்தாங்கிரிசோலையோ

இருவிகற்பநேரிசை வெண்பா

மண்டக்குடியென்பர்மாமறையோர்மன்னியசர்
தொண்டாடிப்பொடிதொன்னகரம் வண்டு
தினர்த்தவயந்தென்னரக்கத்தம்மாளைப்பள்ளி
உணர்ச்சுத்திராணத்திச்செய்து,

என்செய்துநீர்வெழுலாவினிய விருத்தம்.

கதிர்வங்குணதிசைச் சிகரம்பந்தனைந்தான் கவையிருளகன்றதகா
லைபாம்பொழுதாய், மதுவிறுக்கொழுமினமாமலெல்லாம் வாவ்வராசர்
கவிவந்தவந்திவன்டி, எதிர்திசைநிறைந்தனரிவரொடுப்புருந்துவிறுங்க
செறிநீட்டமுற்பிடியொடுமுரசும், அதிர்சலில்லைகடல்போன்றுளதெங்
கும் அரங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே. (க)

கொழுங்கொடிமுல்லைசென்கொழுமலரவரிவிக் கூர்ந்தது குணதி
சைமருகமிதுவோ, எழுந்தனமலரணைப்பள்ளிகொண்டன்னம் சுன்ப
விரைநைந்துவம்மிருஞ்சிறஞ்சுநி விழுங்கியமுதலையின் யிலம்புனாபேழ்
வாய்மென்சொயிறுவவகனமிடற்றினுக்கணுங்கி, அழுங்கிய வாரைசென
ருந்துயர்கெடுக்க அரங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே. (உ)

சுடரொளிபந்தன சுழ்திசையெல்லாந் துன்னியதாசகைமின்னொ
ளிகருங்கிச், சுடரொளிபகத்தனன் பனிமந்தியினொபாரிருளகன்றது
பைம்பொழிற்கமுகின் மடலெழக்கீறிவண்பானைகள் நாவவைகறைகூர்
ந்ததுமாருகமிதுவோ, அடரொளிநித்தருமிரியத்தடக்கை அரங்கத்
தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே, [ங]

மோட்டிளமேதிகள்தனைவிடுமாயர்கள வேயங்குழலோசையும்வி
டைமணிக்ஞரலும், சுட்டியவிசைதிசைபாந்தனவயலுள் இருந்தனசுரு
ப்பினிலெங்கையர்குலத்தை, சுட்டியவரிசிலைவானளளோ மாமுனி
வேள்வியுங்காத்தவபிதம ஆட்டியவதேறலவேபாத்தியெம்மரரே அரங்க
த்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே, (ச)

புலம்பினபுட்டனும் பூம்பொழில்களின்வாய் போயிற்றுக்கங்குல்
புதுக்கதுபுலரி, கலந்ததுகுணதிசைகனைகடலரவங்களிவண்டு மிறுத்தி
யகலம்பக புனைந், அலங்கலந்தெனாடையலகொண்டடிநினைபணிவா
ன் அமரர்கன்புருத்தனராதலிலம்மா, இலங்கையர்கோன்வழிபாடுசெய்
கோலிலன்மபெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே [ஞ]

இரவியம்மணிகெடுந்தேரொடுமிகுரோவிதையவர் பதினொருவி
டையருமிரோமருவியமயிலின்னது முகனியவேறுமருகரும்வகக்களும்
வந்துவந்திவடிப்புரவி யாடாடலும்பாடலுந்தேரும்புமரண்டம்பு
ருத்திவடிவென்னம், அருவையையென்கொடுகாடில்முன்னிவரோ அர
ங்கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே, (ஊ)

அந்தரத்தமரர்கள் கூட்டங்களினவையோ அருந்தவமுனிவரும்மரு
தருமிவரோ, இந்நிரனுணையுந்தாணுமவந்தவனோ எம்பெருமா ணுன்கோ
யிலேவாசல், அந்தரந்தருக்கவித்தியாதார் தூக்கவியக்கரும் மயங்கின
ந் திருவடித்தொழுவான், அந்தரப்பாரிடமிவலைமற்றிதுவோ அரங்கத்
தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே. (எ)

வம்பலிழ்வானவ்வாயுறைவழங்கமாந் திகழிலை யொண்கண்ணமு.
முதலா எம்பெருமான்படிபெய்ககலங்காண்ட ந்தேற்பனவாயினகொண்
நென்முனிவர், அடிபுருநாரதர்புருந்தனரிவரோ கோணநீனனிர வியுந்து
லக்கொளிபரப்பி, அம்பரத்தலத்தூநிறைகல்விறைதிருள் போய் அரங்க
கத்தம்மாபள்ளியெழுந்தருளாயே. (அ)

எதமில்லா ணுமையியக்கம்மத்தனியாழ்முழல் முழவமோடிசை
திசைகெழுமிக், கீதங்கள் பாடினரின்னரர்கருடர்கெந்தருவருமிலர்கங்
குலுளெல்லாம் மாதவர்வானவர்சாசனாரியக்கர் சித்தரும்மயங்கினர்திரு
வடித்தொழுவான், ஆதலிலவர்க்குள்ளோலக்கமருள்வாய் அரங்கத்தம்
மாபள்ளியெழுந்தருளாயே [சு]

கடிமலர்கமலங்கள்மலர்த்தனவிடை யோகநிரவன்கனைகட முளைத்
தனரிவனோ, அடியிடை யார்கிரிமுழல்பிழித்துகறித்துகிலுத்தேறின
ர்குழ்புனலரங்கா, தொடையொத்த துவளமுங்கடையும் பொலிந்
ன்றியதோள்தொண்டரடிப்பொடியெண்ணும், யடியினையெளியனென்
தருளினிண்ணடியார்கட்படுத்தாய்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (இ)

கொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

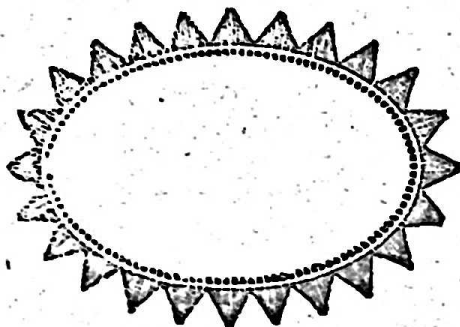
—(*)—

திருப்பள்ளியெழுச்சி-முற்றிற்று.

உமைலாம்சரானதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்திருநகூத்திரம்

மார்கழியி் கேடடை.

ஆக-ப்ரபந்தம்-எக்குபாகரம். கூஉக

வதோர்த்த ஸாரமாயீய

தனியன்.

ஆபாதகுடமதுபூயஹரிம்சயாநம்
மதயேகவேரதுஹிதூர்முதிநாந்தராத்மா
அதர்ஷ்டதாம்நயநயோர்விஷயாந்தராணாம்
யோசித்திகாயமுனயேமுவிவாஹநந்தம்.

கவிநிலைத் துறை.

காட்டவேகலாடபாதங் கமலநல்லாடையுந்தி --
தேட்டருமுகரபந்தங் திருமநர்புகண்டஞ்செவ்வாய்
வாட்டமில்லகண்கள்மேனி முனியெறித்தனிபுகுந்து
பாட்டினுக்கண்வொழும் பாணர்தாள்பரவினேமே.

நிம்பபடங்களை விக்ரஹத்தி நுலவபவச்சிர் குதி.

வெண்ணிறை.

அமலனாதிபதிசர் அடியார் க்கென்னையாட்படுத்த
விமலன்விண்ணவர்க்கோன் வினாயார்பொழில்வேங்கட...வன்
நிமலன்விண்ணவர்க்கிதுவானவர்க்கிம்மதினரங்கத்தம்மான்றிருக்
கமலபாதங்களுவந்தென் கண்ணினுள்ளனவேய்க்கிவந்தே. க

உவந்தவுள்ளத்தனாபுலகமளந்தண்டமுற
பிவந்தநீண்டமுடியவன் று கேர்ந்தனிசாசனாக்
கவந்தவெங்கடோக்காருததன் கடியார்பொழில்லரங்கத்தம்மானரைச்
சிவந்தவாடையின்மேற்சென்றதாமென்சிந்தனையே. உ

மந்திபாய்வடவேங்கடமாமலைவானவர்கள்
சந்திரெய்யகின்னானரங்கத்தரவினனையான்
அந்திபோல்கீர்த்தாடையுமதன்மேலயனைப்படைத்ததோபொழில்
உந்திமேலதன்மேலவடியேனுள்ளத்தின்னுயிரோ. க

சதிரமாதின்னாழிவங்கைக்கிறைவன்றலைபத
துலரவோட்டியோர்வெங்கையுத்தவனோதவண்ணன்
மதுரமாவண்டபாடமாமலிலாடரங்கத்தம்மான்றிருவயிற்
றுதிரபந்தனமென்னுள்ளத்துள்ளின் றுலகின்றதே ச

பாரமாய்பழவினைபற்றறுத்தென்னைத்தன்
வாரமாகிவைத்தாண்வைத்ததன்றியென்னுள்புகுந்தான்
கோரமாதவஞ்செய்தனன்கோலறியேனரங்கததம்மான்றிரு
வாரமார்தென்னோவடியேனையாட்கொண்டதே. ரு

துண்டவெண்ணிறையன் றுயர் தீர்க்கவனஞ்சினைய
வண்ணவாழ்பொழில்சூறாக்ககர்மேயவப்பன்
அண்டரண்டபகிரண்டத்தொருமாதிலமேழுமால்வரைமுற்றும்
உண்டகண்டகண்டாடியேனையுய்யக்கொண்டதே. க

கையினுர்க்கிசக்கணலாழியர்க்கிவனாபோல்
மெய்யனாதுபவனையார்கமழ்க்கின்முடியெம்
ஐயனானியர்க்குராவின்னைமிமைமேயமாயனார்
செய்வாஉய்யோவென்னிசக்கைகவந்ததுவே, எ

பரிபுவி பத் தவ டு ன னு ட ல் கி ன ட வ ன் த்
கரியவா திப்பிரா ன ரங்கத் த ம ல ன் மு கத் து க்
கரியவா டிபுடைபரத் து மி னி ர் து செவ்வரி யோ டி ன் ட வ ப்
பெரியவாயகண் கொண் ணைப் பேத் த ம செ ய் த ன லே

அலமாமரத் தி னி மே லொ ரு பா ி க ளு ய்
ஞலமே மு மு ன் ட ன ரங்கத் த ர னி னோ யா ன்
கோலமாமணி பா ர மு ம் முத் துத் தா ம மு மு டி யில் ல கோ டி ன்
நீலமேனி ப ய் யோ ி னை கொண் ட தெ ன் னெ ஞ் சி னே யே

கொண் ட ல் வ ண் ணைக் கோ வ ல னு ய் வெ ன னெ ன்
உண் ட வாயென ன் னு ள் ன ன் க வ ர் ந் தா னோ
அண் ட ர் கோ ண ணி பா ன் உ னெ ன் ன மு த னைக்
ண் ட க ண் க ள் ம த் றெ ன் னி னைக் கா ண லே

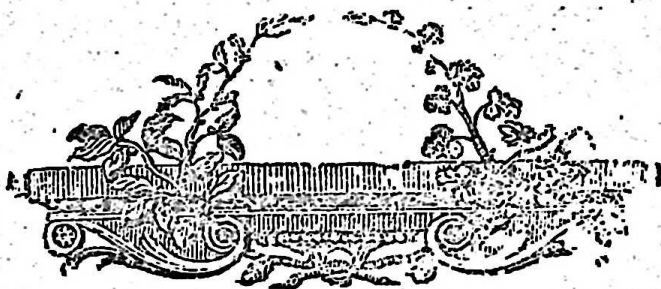
திருப்பா னு டி வா ர் திருவடிக ளே ச ர ண ம்.

அமல னை திப் பி ரா ன் . முத் தி ர து .

புரிமத் ஸாம்ச ரா ன திருப்பா னு டி வா ர் திருநட் சத் திர ம்

கார்த்திகை யி ரோ க ணி

ஆக-ப்ரபந்தம் - அக்கு - பாசரம் - சூட்சு.

வேறொன்றும்காணறியேன்வேதந்தமிழ்செய்த
மாநாட்சடகோபன்வன் குருகூர்—ஏதென்கள்
வாழ்வாபென்றேத்தும்மதுரகவிபாடும்மை
ஆன்வாரவயோரன்

சூ ரு கூ ர ந ம் பி னி ஷ ய ம்.

கலீவிருததம்.

கண்ணினும்சிறுத்தாம்பிணற்கட்டுண்ணப்
பண்ணியபெருமாயனென்னம்பனில்
நண்ணித்தென்குருகூர்நம்பியென்றக்கால்
அண்ணிக்குமமுதூறுமென்றாவுக்கே.

(க)

நாவினூல்நவிறநின்பமெய்தினே
மேனினேனவன்பொன்னடிமெய்யையே
கேவுமற்றநிபேன்குருகூர்நம்பி
பரவினினினினைசபாபுதநிரிவனே.

(உ)

நிரிதந்தாமிலுந்தேவபிரானுடைக்
கரியகோலத்திருகூண்பனநான்
பெரியவன்குருகூர்நகர்நம்பிக்கால்
உரியனயடியேன்பெற்றநன்மையே.

[ங]

நன்மையால்மிக்கநான்மறையாளர்கள்
புன்மையாகக்கருதுவராதலில்
அன்னையாயததனயென்னையாண்டிம்
தன்மையாண்டகோபனென்றமடியே.

(ச)

நம்பினேன்பிறர்நன்பொருள்தன்னையும்
நம்பினேன்மடவானாயுமுன்னென்றாம்
செம்பொன்மாடத்திருக்குருகூர்நம்பிக்
கன்பனயடியேன்சுதிரத்தேனின்றே.

(ரு)

இன்றுதொட்டுமெழுமையுமெம்பிரான்
நின்றுதன்புகழேத்தவருளினான்
குன்றமாடத்திருக்குருகூர்நம்பி
என்றுமென்னையிகழவில்லாண்டிமினே.

(ர)

கண்ணிகொண்டென்னைக்காரிமறப்பிரான்
பண்டைவல்லினைபாறறியருளினான்
எனடிவையுமறியவியம்புசேன்
ஒண்டமிழ்ச்சடகோபனருளையே.

[ள]

அருள்கொண்டாடுமடியவரின்புற
அருளினானவருமறையின்பொருள்

அருள்சொண்டா யிரமில்நிற்ப்பாடினான்
அருள்கண்டிங்வுலகியில்மிகுகமே.

[௨]

மிக்கலேதியர்வேதத்தினுட்பொருள்
நிற்கப்பாடியென்செஞ்சுள்நிறுத்தினான்
தக்கதீர்ச்சடகோபலொன்மெய்க்காட்
புக்ககாதலமுமைபயனென்றே.

(௧)

பயனென்றுகிறுப்பாக்கலாநிலும்
செயல்நன்றாகத்திருத்திப்பணிகொள்வான்
குயில்பிள்ளைப்பொழில்சூழ்குருகூர்நம்பி
முயக்கின்றேனுன்றன்மொய்மறக்கன்பையே.

(௨)

அன்பன்றன்னையடைந்தவர்சுட்கெல்லாம்
அன்பன்கென்குருகூர்நகர்நம்பிக்கு
அன்பனாய்மதுரகவிசொன்னசொல்
நம்புபவர்பதிவைசூழ்க்கூடாண்மீனோ.

(௩)

மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்,

குமுதம்சாராண மதுரகவியாழ்வார் திருநாஷத்திரம்

சித்தினாமீர் சித்தினா.

ஆக-ப்ரபர்தம் சூ-க்து-பாகரம்-சூசள.

—*—

ஆழ்வாராகிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திரவிடவேதப்பரந்தநாலாயிரத்துள்

மு த ல ா யி ர ம்

முற்றித்து.

—*—

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்,